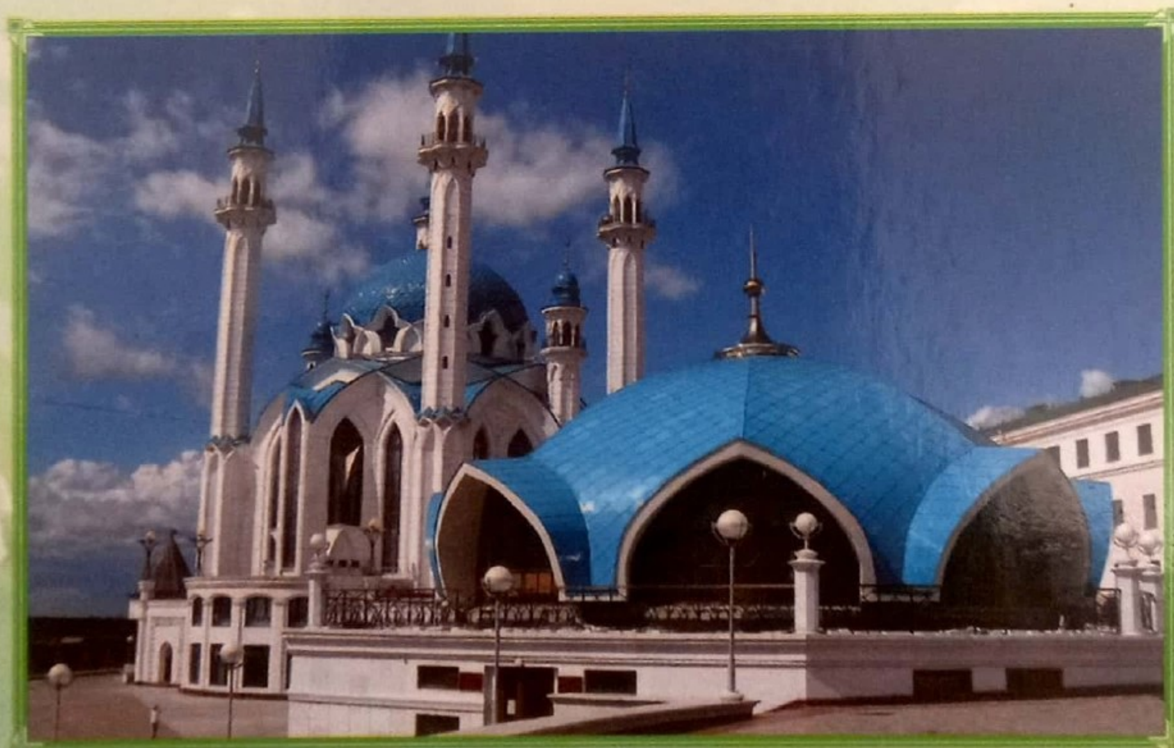
مختصر الترغيب والترهيب

Resumé
ATTRAGHIB WATTRHIB

L'Incitation aux Bonnes Oeuvres et la mise en garde contre les mauvaises

Imam Al-Asqalani authentifié par Shekh Al Albani

Edition ZEINO
La Science à la Portée de Tous

الترغيب والترهيب

L'incitation aux bonnes œuvres et la mise en garde contre les mauvaises

Remarque importante à propos d'erreurs dans la traduction :

1. Allah est un nom propre, il ne peut pas être traduit par le mot Dieu.

2. La traduction de l'attestation de foi par "je témoigne qu'il n'y a aucun Dieu, si ce n'est Allah uniquement" est fausse et ne donne pas le sens exacte de cette merveilleuse parole. La traduction exacte est "Nul ne mérite l'adoration si ce n'est Allah".

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Au Nom d'Allah, le Clément, le Très Miséricordieux,

Avant-propos

Et que les meilleures prières et les meilleures salutations soient adressées au meilleur d'entre nous, Muhammad, ainsi que sur sa famille et tous ses compagnons.

Ô Allah, sors nous de l'obscurité de l'illusion, gratifie nous par la lumière de la compréhension, ouvre-nous le chemin par la connaissance du savoir, améliore nos comportements par la douceur et fais en sorte que nous fassions partie de ceux qui entendent la bonne parole et en pratiquent le meilleur.

Ceci est un résumé du livre « Mukhtassar at-targhîb wa at-tarhîb » de l'imam Ibn Hajar Al 'Asqalânî, qui lui-même avait procédé au résumé du livre « At-targhib wa at-tarhib » de l'imam Al Mundhirî, qu'Allah leur fasse miséricorde à tous les deux. Cet ouvrage, que nous mettons entre vos mains, a pour vocation de faciliter l'accès à des ahâdîth essentiels qui résument, selon nous, le sens de chacun des chapitres abordés par les imams que nous avons cités. Ce travail ne saurait être exhausif et ne vise qu'à permettre aux moins aguérris d'entre nous de bénéficier d'une entrée en la matière. Aussi, la lecture de ce résumé doit nécessairement être accompagnée d'un retour aux commentaires des savants, concernant

chacun des ahâdîth, afin d'éviter tout contresens lors de leur comprehension et de leur application.

Nous avons également jugé utile d'accompagner chaque hadîth de sa version originale en arabe afin de rappeler au lecteur francophone qu'un retour à la version originale du texte est obligatoire pour une compréhension saine de celui-ci, et pour permettre au lecteur arabophone de trouver matière à ce livre.

Nous implorons humblement Allah d'accepter ce travail et de nous en faire bénéficier tous ensemble ici-bas et dans l'au-delà.

Louanges à Allah, Maître de l'Univers.

Transcription des lettres arabes en français et symboles

a : ء	z: ز	z: ظ	m: م
b : ب	r: ر	': ع	n: ن
t: ت	sh: ش	` : ء	kh: خ
t: ط	s: س	gh: غ	w: و
th : ث	s: ص	f: ف	y : ي
h : هـ	dh: ذ	q: ق	â : ا (Voyelle longue)
h: ح	d : ض	k: ك	î : ي (Voyelle longue ou appuyée)
j: ج	d: د	l : ل	û : و (Voyelle longue)
sws Que les salutations et les bénédictions de Dieu soient sur lui	τ Que Dieu l'agrée	ψ Que Dieu les agrée tous les deux	g Que Dieu l'agrée
υ Que la paix soit sur lui	swt Qu'Il soit magnifié et exalté	Ψ Que Sa Grandeur et Majesté soient exaltées	تعالى Elevé soit-Il

Abréviations concernant les sources d'ahâdîth

Lorsque le lecteur souhaitera connaitre la source du hadîth mentionné, il lui sera possible de revenir à la version arabe. Celle-ci est marquée, à la fin, par une ou plusieurs lettres qui font référence aux savants ayant mentionné ce hadîth conformément à ce que mentionne l'ouvrage de référence de l'Imam Al 'Asqalânî. L'ensemble de ces symboles ont été repris dans le tableau ci-dessous. Toutefois, il est important de noter que la présence d'un hadîth dans l'un de ces ouvrages n'est pas un gage d'authenticité. Il convient pour cela de revenir aux paroles des savants en la matière ; en tout état de cause, nous nous sommes efforcés de présenter ici des ahâdîth concernant lesquels l'authenticité ne fait pas tellement défaut.

Abréviations

'Abd Allah Ibn Ahmad	عبد الله بن أحمد	عأ
Al Bayhaqî	البيهقي	به
Al Bukhârî	البخاري	ب
At-tabarânî	الطبراني	ط
Ahmad ibn Hanbal	أحمد	أ
Mâlik Ibn Anas	مالك	ما
Muslim	مسلم	م
Abû Dâwûd	أبو داود	بد
Ibn Mâja	ابن ماجة	بج
Ibn Hibbân	ابن حبان	بح
Ibn Khuzayma	ابن خزيمة	بخ
At-tirmidhî	الترمذي	ت
An-nassâ`î	النسائي	ن
Abû Ya'la	أبو يعلى	بي
Al Bazzâr	الْبَزَّار	بز
Abû Ach-chaykh	أَبُو الشَّيْخ	بش
Ibn Abî Ad-dunyâ	إبن أبي الدنيا	با
Al Isbahânî	الأصبهاني	ص
Al Faryabî	الْفرْيَابِيّ	ق
Ad-dâraqutnî	الدَّارَقُطْنِيّ	دا
Les livres de Sunan	أصحاب السنن	سنن
Unanimement approuvé	متفق عليه	متفق

Le livre de la consécration exclusive de l'intention à Allah (al-ikhlas)

كتاب الإخلاص

De l'incitation à parfaire son intention

الترغيب في الإخلاص

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرْوِي عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ : إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ ، فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً . (ب، م)

D'après Ibn 'Abbâs ψ, le Prophète (sws), transmettant ces propos de son Seigneur, Ψ, a dit : « Dieu écrivit les bonnes et les mauvaises ». Puis, il (sws) explicita ceci en disant : « Quiconque forme le dessein de faire une bonne action, même s'il ne la met pas en exécution, Dieu Ψ lui inscrira à son actif sa récompense complète ; et s'il la met à exécution, Dieu Ψ lui inscrira à son actif une récompense équivalente à dix bonnes actions, qui pourrait augmenter jusqu'à équivaloir à sept cents et même plusieurs multiples œuvres pies. Par contre, quiconque a l'intention de commettre une mauvaise action sans toutefois la mettre à exécution, Dieu lui inscrira à son actif la récompense complète d'une bonne action ; et s'il la met à exécution, Dieu lui inscrira la punition d'une seule mauvaise action ».

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَتَى فِرَاشَهُ وَهُوَ يَنْوِي أَنْ يَقُومَ يُصَلِّي مِنْ اللَّيْلِ فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ حَتَّى أَصْبَحَ كُتِبَ لَهُ مَا نَوَى وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ Y (ن، بج، بح).

Abû Ad-Dardâ' transmet ces paroles du Prophète (sws) : « Quiconque se rend au lit avec l'intention de se réveiller pour prier une partie de la nuit, mais que le sommeil a emporté jusqu'au matin, se verra inscrire ce qu'il aura eu comme intention, et son sommeil sera pour lui un cadeau de la part de son Seigneur Y ».

De la mise en garde contre l'ostentation

الترهيب من الرياء

عن جُنْدُبً ابن عبد الله ψ، قَالَ: قَالَ النبي (sws): " مَنْ يُسَمِّعْ يُسَمِّعِ اللَّهُ بِهِ، وَمَنْ يُرَاءِ يُرَاءِ اللَّهُ بِهِ ". (ب، م)

Jundub τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui étale ses actes devant les gens par ostentation, Allah l'humiliera en dévoilant sa mauvaise intention, et celui qui affiche ses bonnes œuvres pour gagner le respect et l'estime des gens, Allah dévoilera également ses intentions ».

عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ قَالَ : خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ : " أَيُّهَا النَّاسُ إِيَّاكُمْ وَشِرْكَ السَّرَائِرِ " قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَمَا شِرْكُ السَّرَائِرِ ؟ قَالَ : " يَقُومُ الرَّجُلُ فَيُصَلِّي ، فَيُزَيِّنُ صَلَاتَهُ ، جَاهِدًا لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ النَّاسِ إِلَيْهِ ، فَذَلِكَ شِرْكُ السَّرَائِرِ" (بخ)

Mahmûd Ibn Labîd ψ a dit : « Le Prophète (sws) sortit un jour et dit : « Ô vous les gens, prenez garde à l'associationnisme commis par le coeur ». Les personnes interpellées dirent alors : « Ô Messager d'Allah, et qu'est-ce que l'associationnisme commis par le coeur ? » Il répondit : « Lorsque l'homme se lève pour prier, puis embellit sa prière autant que possible parce qu'il a

remarqué que les gens l'observaient. C'est cela l'associationnisme que commet le coeur ».

عَنْ أَبِي سَعْدِ بْنِ أَبِي فَضَالَةَ الْأَنْصَارِيِّ وَكَانَ مِنَ الصَّحَابَةِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (sws) : "إِذَا جَمَعَ اللَّهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ، لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ، نَادَى مُنَادٍ: مَنْ كَانَ أَشْرَكَ فِي عَمَلٍ عَمِلَهُ لِلَّهِ، فَلْيَطْلُبْ ثَوَابَهُ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنَّ اللَّهَ أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشِّرْكِ" (ت، بج، يه).

Le compagnon Abû Sa'îd τ a dit : « J'ai entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « Lorsque Allah réunira les premiers et les derniers au Jour de la Résurrection, à savoir le Jour dont la venue ne fait aucun doute, un Hérault annoncera que « toute personne ayant voué un acte pour Allah mais qui l'a également destiné à quelqu'un d'autre, qu'il demande sa récompense auprès de cet autre qu'Allah تَعَالَى . En effet, Allah est suffisamment Riche pour se passer de quelque associé ».

خَطَبَنَا أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ، فَقَالَ: [...] خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (sws) ذَاتَ يَوْمٍ، فَقَالَ: " أَيُّهَا النَّاسُ، اتَّقُوا هَذَا الشِّرْكَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ "، فَقَالَ لَهُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ: وَكَيْفَ نَتَّقِيهِ، وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: " قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ، وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ " (أ، ط)

Abû 'Ali rapporte d'Abû Mûssa Al Ach'arî que le Prophète (sws) leur tint un discours et dit : « Ô vous les gens, prémunissez-vous de cet associationnisme car il est plus subtil que les pas d'une fourmi ». Certains lui demandèrent : « Comment s'en prémunir alors qu'il est plus subtil que les pas d'une fourmi ? ». Il répondit : « Dites : Ô Seigneur, nous prenons refuge auprès de Toi contre le fait de t'associer sciemment quelque chose et nous implorons ton pardon pour ce que nous ne savons pas ! ».

Le livre de la Sunna

كتاب السنة

L'incitation à s'y conformer et la mise en garde contre le fait de s'en écarter et d'innover en matière de religion.

الترغيب في الاتباع و الترهيب من الابتداع

عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: "مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي " (ب، م)

Anas Ibn Mâlik τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui délaisse ma sunna ne fait pas partie des miens ».

وَعَنِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ ، قَالَ : وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ (sws)، فَذَكَرَ الحديث و فِه : " (...) فَعَلَيْكُم بِسُنَّتِي ، وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الْأُمُورِ ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ " (بد، ت، ن، بج)

Al 'Irbad Ibn Sâriyah ψ dit : « Le Prophète (sws) nous exhorta », puis il cita le récit dans lequel se trouve : « Il vous incombe de suivre ma voie (sunna) ainsi que la voie (sunna) de mes successeurs droits et biens guidés ; mordez-y avec vos molaires ! Prenez garde également aux nouveautés (dans le domaine de la religion) car toute nouveauté (dans ce domaine) est un égarement ».

La mise en garde contre le délaissement de la Sunna

الترهيب من ترك السنة

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ. (ب، م)

'A`icha ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Quiconque innove dans notre affaire-ci (notre religion) une chose dont elle ne fait pas partie, verra celle-ci rejetée ».

عَنْ كَثِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ ابْنُ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ الْمُزَنِيّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ (sws) قَالَ لِبِلَالِ بْنِ الْحَارِثِ: " اعْلَمْ "، قَالَ: مَا أَعْلَمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: " اعْلَمْ يَا بِلَالُ "، قَالَ: مَا أَعْلَمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: " إِنَّهُ مَنْ أَحْيَا سُنَّةً مِنْ سُنَّتِي قَدْ أُمِيتَتْ بَعْدِي فَإِنَّ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلَ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنِ ابْتَدَعَ بِدْعَةَ ضَلَالَةٍ لَا يَرْضَاهَا اللَّهُ وَرَسُولَهُ كَانَ عَلَيْهِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ عَمِلَ بِهَا لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَوْزَارِ النَّاسِ شَيْئًا " (بج، ت)

Kathîr τ rapporte que le Prophète (sws) dit à Bilâl Ibn al Hârith : « Sache... ». « Que dois-je savoir ô Envoyé de Dieu ? » répondit-il. « Sache, ô Bilal... ». Bilal dit : « Que dois-je savoir, ô Envoyé de Dieu ? ». Le Prophète répondit : « Que celui qui revivifie une pratique faisant partie de ma Sunna, après que celle-ci ait été abandonnée après ma mort, en aura la même récompense que celui qui l'aura imitée, sans que la récompense de chacun ne soit diminuée en rien. Quant à celui qui invente une pratique faisant partie de l'égarement, que ni Allah, ni Son Prophète n'agréent, il endossera les mêmes péchés que celui qui l'aura pratiquée sans que les péchés de ceux qui l'auront imité n'en soient diminués ».

L'incitation à s'empresser de faire le bien et d'être le premier à le faire afin d'être pris en exemple ; et la mise en garde contre le contraire.

الترغيب في المسارعة إلى الخير و البداة ليستن به و الترهيب من عكسه

عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ فِي حَدِيثٍ طَوِيلٍ قَالَ فِيهِ " فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ" (مسلم و الأربعة إلا أبي داود)

Jarîr Ibn ‘Abd Allah Al Bâhilî τ dans un hâdîth long rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui laisse l’exemple d’une bonne pratique en islam en aura la récompense, ainsi que la récompense de ceux qui l’auront appliquée, sans que la récompense de chacun ne soit diminuée en rien. Quant à celui qui laisse l’exemple d’une mauvaise habitude en islam se verra en porter le fardeau (péchés) ainsi que le fardeau de ceux qui l’auront appliquée sans que le poids de leurs péchés n’en soit allégé pour autant ».

Le livre du savoir

كتاب العلم

L’incitation à rechercher le savoir et la mise en évidence de son mérite

الترغيب في طلب العلم و بينان فضله

عَنْ مُعَاوِيَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ يُرِدْ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ (ب،م)
Mou’awiya τ dit avoir entendu le Prophète (sws) dire : « Celui à qui Dieu veut du bien, il lui accorde une bonne compréhension de la religion ».

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ . (م)
Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui emprunte une voie en vue d’y acquérir un savoir, Dieu lui facilitera une voie d’accès au Paradis ».

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ (م، بج، بخ)
Selon Abû Hurayra ψ, l’Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Lorsque l’être humain meurt, ses œuvres cessent à l’exception de trois d’entre elles : une aumône dont les gens bénéficient encore, un savoir utile dont les gens profitent ou un enfant pieux qui invoque Dieu en faveur du défunt ».

Sur le mérite des gens de science

فضل أهل العلم

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ ، قَالَ : ذُكِرَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا : عَابِدٌ وَالْآخَرُ عَالِمٌ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " فَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِي عَلَى أَدْنَاكُمْ " ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ حَتَّى النَّمْلَةَ فِي جُحْرِهَا ، وَحَتَّى الْحُوتَ لَيُصَلُّونَ عَلَى مُعَلِّمِ النَّاسِ الْخَيْرَ" (ت)

Abû Umâma τ rapporte qu'il fut mentionné auprès de l'Envoyé de Dieu (sws) le cas de deux hommes : l'un dévot et l'autre savant. L'Envoyé de Dieu (sws) dit alors : « La supériorité du savant par rapport au dévot est équivalente à la différence qu'il y a entre moi et le moins honoré d'entre vous ». Puis, il (sws) ajouta : « Dieu, Ses anges, ainsi que les habitants des cieux et de la terre, y compris la fourmi qui se trouve dans sa fourmilière et les poissons, tous prient en faveur de celui qui enseigne le bien aux gens ».

عَنْ أَبِي مُوسَى الأَشْعَرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ مَثَلَ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَصَابَ الأَرْضَ فَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ قَبِلَتِ الْمَاءَ فَأَنْبَتَتِ الْكَلأَ وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ ، وَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ أَجَادِبَ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَنَفَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا مِنْهَا وَرَعَوْا وَسَقَوْا ، وَأَصَابَتْ طَائِفَةٌ مِنْهَا أُخْرَى ، إِنَّمَا هِيَ قِيعَانٌ لا تُمْسِكُ مَاءً وَلا تُنْبِتُ كَلأً ، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقِهَ فِي دِينِ اللَّهِ فَنَفَعَهُ اللَّهُ بِمَا بَعَثَنِي ، فَانْتَفَعَ بِهِ فَعَلِمَ وَعَلَّمَ ، وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا ، وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ " (ب، م)

Abû Moussa Al Ach'arî τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit :

« La guidance et le savoir que Dieu Y m'a donné pour mission de diffuser sont comparables à la pluie abondante qui arrose le sol. Là où se trouve un terrain fertile, l'eau est absorbée et les plantes, herbes et arbustes y poussent en grand nombre. Ailleurs, il y a des endroits peu perméables qui retiennent

les eaux. Dieu les met au service des gens afin qu'ils boivent, qu'ils abreuvent les animaux et qu'ils cultivent. Enfin, il existe un autre type de terrain où l'eau tombe, ce sont des terrains plats qui ne retiennent pas les eaux et où il ne pousse aucune herbe. De même, il y a trois catégories d'hommes : ceux qui sont instruits dans la religion de Dieu et à qui profitent les choses pour lesquelles Dieu m'a envoyé ; ceux qui savent et qui enseignent ; et ceux qui ne daignent pas lever la tête et qui n'acceptent point la guidance que Dieu m'a ordonné de répandre ».

Le mérite de transmettre le savoir

فصل فما جاء في تبليغ العلم

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، رَحِمَهُ اللَّهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " نَضَّرَ اللَّهُ امْرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا فَبَلَّغَهُ كَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّهُ رُبَّ مُبَلِّغٍ أَوْعَى مِنْ سَامِعٍ. " (بد، ت، بح)

Ibn Mas'ûd ψ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Qu'Allah illumine et embellisse le visage d'une personne qui aura entendu une parole de moi, puis l'aura transmise telle qu'elle l'aura entendue. Il se peut, en effet, que celui qui la reçoit la comprenne mieux que celui qui l'a entendue ».

L'incitation à honorer les savants

الترغيب في إكرام العلماء

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامُ ذِي الشَّيْبَةِ ، وَحَامِلُ الْقُرْآنِ غَيْرَ الْغَالِي فِيهِ وَلَا الْجَافِي عَنْهُ وَإِكْرَامُ السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ. " (بد)

Abû Mûssa Al `Ach'arî τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Parmi les manières de magnifier Dieu et de Le vénérer, il y a le fait d'honorer le musulman dont les cheveux ont blanchi, d'honorer celui qui porte en lui le Coran mais qui n'est ni un exagérateur dans son interprétation, ni dans sa récitation (au point de nuire à son sens réel) et qui n'est pas non plus négligent dans sa récitation et sa mise en pratique, et d'honorer le gouverneur juste ».

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " الْبَرَكَةُ مَعَ أَكَابِرِكُمْ " . (ط)

Selon Ibn 'Abbasψ, le Prophète (sws) a dit : « La bénédiction se trouve auprès des plus âgés et des plus expérimentés d'entre vous ! ».

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " لَيْسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ لَمْ يُجِلَّ كَبِيرَنَا ، وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا ، وَيَعْرِفْ لِعَالِمِنَا حَقَّهُ " (أحمد)

Selon 'Ubâda Ibn As-Sâmit τ, le Prophète (sws) a dit : « Ne fait pas partie de ma communauté celui qui ne respecte pas les plus âgés d'entre nous, qui ne fait pas miséricorde aux plus jeunes parmi nous et qui n'accorde pas à nos savants le droit qu'ils méritent ».

L'incitation à rechercher le savoir, à l'acquérir et à le transmettre

الترغيب في طلب العلم و تعلمه و تعليمه

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ ، وَوَاضِعُ الْعِلْمِ عِنْدَ غَيْرِ أَهْلِهِ كَمُقَلِّدِ الْخَنَازِيرِ الْجَوْهَرَ ، وَاللُّؤْلُؤَ ، وَالذَّهَبَ " . (بج)

Selon Anas Ibn Mâlik τ, le Prophète (sws) a dit : « La recherche du savoir est une obligation qui incombe à tout musulman et quiconque transmet le savoir à celui qui n'en est pas digne est comparable à celui qui met autour du cou des porcs des colliers de diamants, de perles et d'or ».

عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذِ بْنِ أَنَسٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " مَنْ عَلَّمَ عِلْمًا فَلَهُ أَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهِ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الْعَامِلِ. " (بج)

Selon Sahl Ibn Mo'adh Ibn Anas τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui enseigne un savoir obtiendra la récompense de ceux qui l'auront mis en pratique, sans que la récompense de ceux qui auront œuvré n'en soit diminuée pour autant ».

عَنْ أَبِي ذَرٍّ τ قَالَ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا ذَرٍّ لَأَنْ تَغْدُوَ فَتَعَلَّمَ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تُصَلِّيَ مِائَةَ رَكْعَةٍ وَلَأَنْ تَغْدُوَ فَتَعَلَّمَ بَابًا مِنَ الْعِلْمِ عُمِلَ بِهِ أَوْ لَمْ يُعْمَلْ خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تُصَلِّيَ أَلْفَ رَكْعَةٍ (بج)

Abû Dhar τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) lui dit : « Ô Abû Dhar ! Que tu sortes de chez toi, de bonne heure, pour apprendre ne serait-ce qu'un seul verset du Livre d'Allah, est meilleur pour toi que d'accomplir cent unités de prière. De même, le fait que tu sortes de bonne heure, afin d'apprendre un thème de savoir, que ce savoir soit pratique ou théorique, vaut mieux pour toi que d'accomplir milles unités de prière ».

Le voyage en vue d'acquérir le savoir

فصل في الرحلة في العلم

وَعَن صَفْوَان بن عَسَّال الْمرَادِي رَضِي الله عَنهُ قَالَ أتيت النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَهُوَ فِي الْمَسْجِد متكىء على برد لَهُ أَحْمَر فَقلت لَهُ يَا رَسُول الله إِنِّي جِئْت أطلب الْعلم فَقَالَ مرْحَبًا بطالب الْعلم إِن

طَالب الْعلم تحفه الْمَلَائِكَة بأجنحتها ثمَّ يركب بَعضهم بَعْضًا حَتَّى يبلغُوا السَّمَاء الدُّنْيَا من محبتهم لما يطْلب (أ، ط)

Safouane Ibn 'Assal ψ dit : « Je me suis rendu auprès du Prophète (sws) alors qu'il était accoudé sur une étoffe rouge au sein de la mosquée. Je lui ai alors dit : « Ô Envoyé de Dieu, je suis venu à toi afin d'apprendre ». Il répondit : « Bienvenue à celui qui cherche le savoir ! Celui qui cherche à s'instruire dans la science, les anges l'enveloppent de leurs ailes, puis ils s'enchevêtrent les uns au-dessus des autres jusqu'à atteindre le ciel de ce bas monde tant ces derniers chérissent ce que cet individu cherche comme savoir ».

L'incitation à diffuser le savoir et la mise en garde contre le fait de le cacher

الترغيب في نشر العلم و الترهيب من كتمه

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ ، أَنَّهُ قَالَ أَتَى رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ ، فَقَالَ : " مَا عِنْدِي مَا أُعْطِيكَ ، وَلَكِنْ ائْتِ فُلَانًا " ، فَأَتَى الرَّجُلَ فَأَعْطَاهُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ ، فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ أَوْ عَامِلِهِ " (ط، بح، بز) و في رواية واية : " الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَفَاعِلِهِ "

Ibn Mas'ûd ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui indique la voie pour accomplir une bonne action obtiendra la même rétribution que celui qui l'aura accomplie » et dans une autre version « Celui qui indique la voie pour accomplir le bien, c'est comme s'il l'avait accompli lui-même ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من سُئِلَ عَن علم فكتمه أَلْجم يَوْم الْقِيَامَة بلجام من نَار (بد، ت، بج، بح، به، حا)

Selon Abû Hurayra ψ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui est interrogé à propos d'un savoir puis le dissimule, viendra au jour de la Résurrection avec un mors de feu dans la bouche ».

La mise en garde contre le fait d'apprendre la science pour un motif autre que la satisfaction d'Allah

الترهيب في تعلم العلم لغير لله

وَعَن أبي بَرزَة الْأَسْلَمِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا تَزُول قدما عبد حَتَّى يسْأَل عَن عمره فيمَ أفناه وَعَن علمه فيمَ فعل فِيهِ وَعَن مَاله من أَيْن اكْتَسبهُ وفيم أنفقهُ وَعَن جِسْمه فيمَ أبلاه (ت)

Abû Barza ψ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Le serviteur ne sera libéré du jugement qu'après avoir été interrogé sur les choses pour lesquelles il a voué sa vie, sur ce qu'il a fait de son savoir, sur la provenance de son argent, sur ses dépenses et sur son corps concernant la manière dont il l'a utilisé ».

La mise en garde contre la prétention, la suffisance et la polémique

الترهيب من الدعوى و العجب و المراء

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْغَضُ الرِّجَالِ إِلَى اللَّهِ الْأَلَدُّ الْخَصِمُ (ب،م،ت،ن)

Selon 'A`icha ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Le plus détesté des hommes auprès d'Allah est celui qui s'acharne dans la polémique (néfaste) ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ المراء فِي الْقُرْآن كفر (أ، بح، بد)

Selon Abû Hourayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « La polémique à propos du Coran est une forme de mécréance ».

Le livre de la purification et ses chapitres

كتاب الطهارة وذكر أبوابها

La mise en garde contre le fait de faire ses besoins sur les voies publiques, ou dans les endroits ombragés, ainsi que diverses bienséances relatives à ce sujet

التَّرْهِيب من التخلي على طرق النَّاس أَو ظلهم و غير ذلك من آداب الخلاء

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ اتَّقوا اللاعنين قَالُوا وَمَا اللاعنان يَا رَسُول الله قَالَ الَّذِي يتخلى فِي طرق النَّاس أَو فِي ظلهم (م، بد)

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Craignez les deux actes qui vous exposeront à la malédiction des gens ». Les compagnons demandèrent : « Et quels sont ces deux actes, ô Envoyé de Dieu ? ». « Ce sont les actes de celui qui effectue ses besoins naturels sur les voies de passage ou dans les zones ombragées », répondit-il.

وَعَن أبي هُرَيْرَة قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من لم يسْتَقْبل الْقبْلَة وَلم يستدبرها فِي الْغَائِط كتب لَهُ حَسَنَة ومحي عَنهُ سَيِّئَة (ط)

Abû Hurayra ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui ne se dirige pas dans la direction de la Ka'ba, ni ne lui tourne le dos lorsqu'il accomplit ses besoins, une bonne action lui sera inscrite et un péché lui sera effacé ».

La mise en garde contre le fait d'uriner dans l'eau, ainsi que dans les endroits où l'on se lave (bassine, lavabo…) et dans les trous

التَّرْهِيب من الْبَوْل فِي الْمَاء والمغتسل والجحر

وَعَن عبد الله بن يزيد عن النبي (sws) قَالَ سَمِعت عبد الله بن يزِيد يحدث عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا ينقع بَوْل فِي طست فِي الْبَيْت فَإِن الْمَلَائِكَة لَا تدخل بَيْتا فِيهِ بَوْل منتقع وَلَا تبولن فِي مغتسلك (م، ط)

'Abd Allah Ibn Yazîd ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « L'urine ne doit pas stagner dans un récipient situé à la maison car les anges ne rentrent pas dans une maison dans laquelle se trouve de l'urine stagnante. D'autre part, n'urinez pas dans les récipients qui servent à vous laver (bassine, lavabo…) ».

La mise en garde contre le fait de laisser l'urine toucher ses vêtements ou autre chose et contre le fait de ne pas chercher à s'en protéger

التَّرْهِيب من إِصَابَة الْبَوْل الثَّوْب وَغَيره وَعدم الِاسْتِبْرَاء مِنْهُ

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَامَّة عَذَاب الْقَبْر فِي الْبَوْل فاستنزهوا من الْبَوْل (بز، ط، حا، دا)

Selon Ibn 'Abbas ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « La plupart des châtiments de la tombe sont dus la négligence au sujet de l'urine ; préservez-vous en ! ».

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من كَانَ يُؤمن بِاللَّه وَالْيَوْم الآخر فَلَا يدْخل الْحمام إِلَّا بمئزر (ن، ت، حا)

Jâbir ψ rapporte que le Prophète (sws) dit : « Que celui qui croit en Allah et au Jour Dernier, qu'il ne pénètre pas dans une salle de bains sans avoir couvert le bas de son corps ! ».

La mise en garde contre le fait de retarder l'accomplissement des grandes ablutions et l'incitation à pratiquer régulièrement les grandes ablutions pour se préserver des souillures majeures

التَّرْهِيب من تَأْخِير الْغسْل و الترغيب في المحافظة على الاغتسال من الجنابة

وَعَن عَليّ بن أبي طَالب رضي الله عنه عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا تدخل الْمَلَائِكَة بَيْتا فِيهِ صُورَة وَلَا كلب وَلَا جنب (بد، ن، بح)

Selon 'Ali ψ, le Prophète (sws) a dit : « Les anges ne pénètrent pas dans une maison dans laquelle se trouve une image, un chien ou une personne en état de souillure majeure ».

L'incitation à être constamment en état d'ablution mineure

التَّرْغِيب فِي الْمُحَافظَة على الْوضُوء

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَوْلَا أَن أشق على أمتِي لأمرتهم عِنْد كل صَلَاة بِوضُوء وَمَعَ كل وضوء بسواك (أ)

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Si ce n'était pas la crainte de rendre les choses difficiles pour ma communauté, je leur aurais ordonné d'accomplir leurs petites ablutions pour chaque prière et pour chaque ablution d'utiliser le siwak ».

وَعَن عبد الله بن بُرَيْدَة عَن أَبِيه رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ أصبح رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَوْمًا فَدَعَا بِلَالًا فَقَالَ يَا بِلَال بِمَ سبقتني إِلَى الْجنَّة إِنِّي دخلت البارحة الْجنَّة فَسمِعت خشخشتك أَمَامِي فَقَالَ بِلَال يَا رَسُول الله مَا أَذِنت قطّ إِلَّا صليت رَكْعَتَيْنِ وَلَا أصابني حدث قطّ إِلَّا تَوَضَّأت عِنْده فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لهَذَا (بخ)

'Abd Allah Ibn Burayda ψ rapporte que le Prophète (sws) s'est levé un matin puis appela Bilal et dit : « Ô Bilal, par quelle œuvre m'as-tu devancé au Paradis ? En effet, je me suis rendu hier au Paradis et j'ai entendu le bruissement de tes pas devant moi… ». Bilal répondit : « Ô Envoyé de Dieu, je n'ai jamais procédé à l'appel à la prière sans avoir prié deux unités de prière et je n'ai jamais été atteint par un état d'impureté sans que je n'accomplisse mes ablutions ». L'Envoyé d'Allah (sws) répondit alors : « C'est par cela ! ».

La mise en garde contre le fait de délaisser la formule « Au nom d'Allah » au début des ablutions et ce de manière volontaire

التَّرْهِيب من ترك التَّسْمِيَة على الْوضُوء عَامِدًا

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا صَلَاة لمن لَا وضوء لَهُ وَلَا وضوء لمن لم يذكر اسْم الله عَلَيْهِ (أ، بد، بم، حا)

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Pas de prière pour celui qui n'effectue pas ses ablutions et pas d'ablution pour celui qui ne mentionne pas le nom de Dieu avant de commencer ».

L'incitation à utiliser le siwâk et les récits rapportés sur son mérite

التَّرْغِيب فِي السِّوَاك وَمَا جَاءَ فِي فَضله

عَن زيد بن خَالِد الْجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ مَا كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يخرج من بَيته لشَيْء من الصَّلَاة حَتَّى يستاك (ط)

Zayd Ibn Khâlid ψ rapporte ceci : « le Prophète (sws) ne sortait pas de chez lui pour accomplir une quelconque prière sans se nettoyer la bouche à l'aide du siwâk ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لقد أمرت بِالسِّوَاكِ حَتَّى ظَنَنْت أَنه ينزل عَليّ فِيهِ قُرْآن أَو وَحي (بي، أ)

Selon Ibn 'Abbas ψ, le Prophète (sws) a dit : « Il m'a été ordonné d'utiliser le siwâk avec insistance, à tel point que j'ai cru qu'on allait faire descendre un révélation ou des versets de Coran à son sujet ».

L'incitation à accomplir les ablutions et à les parfaire

التَّرْغِيب فِي الْوضُوء وإسباغه

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن أمتِي يدعونَ يَوْم الْقِيَامَة غرا محجلين من آثَار الْوضُوء فَمن اسْتَطَاعَ مِنْكُم أَن يُطِيل غرته فَلْيفْعَل (ب،م)

Abû Hurayra ψ raconte avoir entendu le Prophète (sws) dire : « Les gens de ma communauté seront appelés au jour de la Résurrection le visage, les bras et les pieds illuminés de beauté et de blancheur en raison des traces que les ablutions auront laissées. Ainsi, celui qui est en mesure d'élargir la surface de peau couverte par les ablutions, qu'il le fasse ».

وَعَن أبي أُمَامَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا تَوَضَّأ الرجل الْمُسلم خرجت ذنُوبه من سَمعه وبصره وَيَدَيْهِ وَرجلَيْهِ فَإِن قعد قعد مغفورا لَهُ (أ)

Selon Abû Umâma ψ, le Prophète (sws) a dit : « Lorsque l'individu accomplit ses ablutions, ses péchés sortent de ses oreilles, de ses yeux, de ses mains et de ses pieds de telle sorte que, lorsqu'il s'assoit après les avoir terminées, ses péchés lui sont pardonnés ».

L'incitation à faire pénétrer l'eau entre les doigts et la mise en garde contre le fait de délaisser cette pratique et contre le fait de ne pas parfaire ses ablutions

التَّرْغِيب فِي تَخْلِيل الْأَصَابِع والترهيب من تَركه وَترك الإسباغ

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رأى قوما وَأَعْقَابهمْ تلوح فَقَالَ ويل لِلْأَعْقَابِ من النَّار أَسْبغُوا الْوضُوء (م، بد)

'Abd Allah Ibn 'Amr ψ raconte que l'Envoyé de Dieu (sws) aperçut des gens dont les pieds comportaient des endroits secs n'ayant pas été atteints par l'eau des ablutions. Il (sws) dit alors : « Prenez garde contre le feu qui atteindra les pieds ! Faites en sorte de parfaire vos ablutions ! ».

عنْ أَبِي رَوْحٍ الْكَلَاعِيِّ قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةً فَقَرَأَ فِيهَا سُورَةَ الرُّومِ فَلَبَسَ عَلَيْهِ بَعْضُهَا قَالَ إِنَّمَا لَبَسَ عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ الْقِرَاءَةَ مِنْ أَجْلِ أَقْوَامٍ يَأْتُونَ الصَّلَاةَ بِغَيْرِ وُضُوءٍ فَإِذَا أَتَيْتُمْ الصَّلَاةَ فَأَحْسِنُوا الْوُضُوءَ (أ)

Abû Rawh Al Kilâ'i ψ raconte : « L'Envoyé d'Allah (sws) dirigea pour nous une prière durant laquelle il récita la sourate Ar-Rûm (les Romains) et fut pris d'une certaine confusion lors de certains passages. Il expliqua alors : « Satan a perturbé ma récitation en raison de certaines personnes qui viennent à la prière sans accomplir parfaitement leurs ablutions. Aussi, lorsque vous vous rendez à la prière, faites en sorte d'accomplir vos ablutions avec soin ! ».

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لتنتهكن الْأَصَابِع بالطهور أَو لتنتهكنها النَّار (ط)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd ψ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Prenez soin de bien purifier toutes les parties de vos doigts sans quoi le feu n'en manquera pas une seule partie ».

L'incitation à prononcer certaines paroles après l'accomplissement des ablutions

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يقولهن بعد الْوضُوء

رُوِيَ عَن عمر بن الْخطاب رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا مِنْكُم من أحد يتَوَضَّأ فيبلغ أَو فيسبغ الْوضُوء ثمَّ يَقُول أشهد أَن لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ وَأشْهد أَن مُحَمَّدًا عَبده وَرَسُوله إِلَّا فتحت لَهُ أَبْوَاب الْجنَّة الثَّمَانِية يدْخل من أَيهَا شَاءَ (م، بد، ت) وَزَاد أَبُو دَاوُد ثمَّ يرفع طرفه إِلَى السَّمَاء ثمَّ يَقُول فَذكره وَرَوَاهُ التِّرْمِذِيّ كَأبي دَاوُد وَزَاد اللَّهُمَّ اجْعَلنِي من التوابين واجعلني من المتطهرين.

‘Omar Ibn Al Khattab ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Nul d’entre vous n’accomplit ses ablutions avec soin, puis dit « Je témoigne qu’il n’y aucun Dieu, si ce n’est Allah uniquement, et sans aucun associé, et que Muhammad est Son serviteur et Son messager », sans que les huit portes du Paradis ne lui soient ouvertes, afin qu’il y pénètre par la porte de son choix ! ». Dans une autre version du hadîth il est rapporté « […] puis lève ses yeux au ciel puis dit […] », de même qu’un autre hadîth rajoute cette partie à la fin de l’invocation : « Ô Seigneur, fais en sorte que je sois parmi ceux qui se repentent beaucoup et qui se purifient beaucoup ».

L’incitation à accomplir deux unités de prière après avoir fait ses ablutions

التَّرْغِيب فِي رَكْعَتَيْنِ بعد الْوضُوء

عنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ وَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ يُقْبِلُ بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ عَلَيْهِمَا إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ " (م، بد، ن، بج، بخ)

‘Uqba Ibn ‘Âmir ψ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Pas une personne n’accomplit ses ablutions avec soin, puis n’accomplit deux unités de prière en état de recueillement du corps et de l’âme, sans que le Paradis ne lui soit dû ».

عَن زيد بن خَالِد الْجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من تَوَضَّأ فَأحْسن وضوءه ثمَّ صلى رَكْعَتَيْنِ لَا يسهو فيهمَا غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه (بد)

Selon Zayd Ibn Khâlid ψ, le Messager d’Allah (sws) a dit : « Celui qui effectue ses ablutions avec soin, puis accomplit deux unités de prière dans lesquelles il n’est pas distrait, ses péchés antérieurs lui seront pardonnés ».

Le livre de la prière et ses chapîtres

كتاب الصَّلَاة و ذكر أبوابه

L'incitation à accomplir la prière et les ahâdîth confirmant son caractère obligatoire

الترغيب في إقامة الصلاة و تأكيد و جوبها

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بني الْإِسْلَام على خمس شَهَادَة أَن لَا إِلَه إِلَّا الله وَأَن مُحَمَّدًا عَبده وَرَسُوله وإقام الصَّلَاة وإيتاء الزَّكَاة وَحج الْبَيْت وَصَوْم رَمَضَان (ب،م)

Selon Ibn 'Omar ψ, le Prophète (sws) a dit : « L'islam a été bâti sur cinq piliers : l'attestation qu'il n'y a pas de Divinité si ce n'est d'Allah et que Muhammad est Son Serviteur et Son Messager, l'accomplissement de la prière, l'acquittement de l'impôt purificateur (zakât), l'accomplissement du grand pèlerinage (hadj) et le jeûne du mois de Ramadân ».

عنْ أَبِي هُرَيْرَةَ – رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ – عَنِ النَّبِيِّ – صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ – قَالَ : " الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَتَسْلِيمُكَ عَلَى أَهْلِكَ ، فَمَنِ انْتَقَصَ شَيْئًا مِنْهُنَّ فَهُوَ سَهْمٌ مِنَ الْإِسْلَامِ يَدَعُهُ وَمَنْ تَرَكَهُنَّ كُلَّهُنَّ فَقَدْ وَلَّى الْإِسْلَامَ ظَهْرَهُ " . (ح)

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « L'islam consiste en ce que tu adores Dieu et que tu ne lui associes rien, que tu accomplisses la prière, que tu t'acquittes de l'impôt purificateur (zakât), que tu jeûnes le mois de Ramadân, que tu accomplisses le grand pèlerinage (hadj), que tu ordonnes le convenable et que tu interdises le blâmable et que tu salues tes proches,

Celui qui diminue en cela quoi que ce soit, c'est une partie de l'islam qu'il a retirée, et quant à celui qui délaisse tout cela, il aura tourné son dos à l'islam».

و عن يوسف بن عبد الله بن سلام قال : أتيت أبا الدرداء فقال سمعت رسول الله (sws) يقول: من توضأ فأحسن الوضوء ثم قام فصلى ركعتين أو أربعا - يشك سهل - يحسن فيهن الذكر والخشوع ثم استغفر الله غفر له. (أ)

Abû Ad-Darda` τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui parfait ses ablutions, puis accomplit deux ou quatre unités de prière (le rapporteur doute sur le nombre) dans lesquelles il s'efforce d'invoquer au mieux son Seigneur et de se recueillir au mieux, puis implore le pardon d'Allah, verra ses péchés pardonnés ».

L'incitation à faire l'appel à la prière et ce qu'il est parvenu d'ahâdîth sur son mérite

الترغيب فِي الْأَذَان وَمَا جَاءَ فِي فَضله

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَو يعلم النَّاس مَا فِي النداء والصف الأول ثمَّ لم يَجدوا إِلَّا أَن يستهموا عَلَيْهِ لاستهموا (الحديث) (ب،م)

Selon Abû Hurayra ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Si les gens connaissaient le mérite de celui qui lance l'appel à la prière et le mérite de prier au premier rang, mais qu'ils n'avaient pas d'autres moyens que le tirage au sort pour désigner ceux à qui revient cet honneur, certes ils tireraient au sort ! ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قال الْمُؤَذّن يغْفر لَهُ مدى صَوته ويصدقه كل رطب ويابس (أ، بد، بخ، ت) وَالنَّسَائِيّ وَزَاد فِيهِ وَله مثل أجر من صلى مَعَه

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui lance l'appel à la prière se voit pardonner un nombre de péchés équivalents à l'espace qu'emplit le son de sa voix et chaque chose humide ou sèche confirme ce qu'il dit ». Une autre version du hadîth rajoute : « […] et il obtient la même récompense que toutes les personnes qui prient avec lui ».

L'incitation à répondre à l'appel du muezzin, les paroles avec lesquels on lui répond et ce qu'il convient de dire après l'appel

التَّرْغِيب فِي إِجَابَة الْمُؤَذّن وبماذا يجيبه وَمَا يَقُول بعد الْأَذَان

عَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا أَنه سمع النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِذا سَمِعْتُمْ الْمُؤَذّن فَقولُوا مثل مَا يَقُول ثمَّ صلوا عَليّ فَإِنَّهُ من صلى عَليّ صَلَاة صلى الله بهَا عشرا ثمَّ سلوا الله لي الْوَسِيلَة فَإِنَّهَا منزلَة فِي الْجنَّة لَا تنبغي إِلَّا لعبد من عباد الله وَأَرْجُو أَن أكون أَنا هُوَ فَمن سَأَلَ لي الْوَسِيلَة حلت لَهُ الشَّفَاعَة (م ، الأربعة)

'Abd Allah Ibn 'Amr ψ a entendu le Prophète (sws) dire : « Si vous entendez le muezzin, dites la même chose que ce qu'il dit, puis priez sur moi car celui qui prie sur moi une seule prière, Allah priera sur lui (le bénira) dix fois. Demandez ensuite qu'Allah m'accorde Al Wassîla car c'est une station du Paradis qui ne conviendra qu'à un seul serviteur et j'espère être celui-ci. Ainsi, celui qui aura demandé pour moi Al Wassîla bénéficiera de mon intercession ».

عَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَالَ حِين يسمع النداء اللَّهُمَّ رب هَذِه الدعْوَة التَّامَّة وَالصَّلَاة الْقَائِمَة آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَة والفضيلة وابعثه مقَاما مَحْمُودًا الَّذِي وعدته حلت لَهُ شَفَاعَتِي يَوْم الْقِيَامَة (ب، بد، ت، ن، بج، به)

Selon Jâbir Ibn 'Abd Allah ψ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui, lorsqu'il entend l'appel à la prière, dit : « Ô Seigneur, Maître de cette invitation parfaite et de la prière à venir, accorde à Muhammad Al Wassîla et Al Fadîla, et ressuscite-le à la station de louange que Tu lui as promise », aura le droit à mon intercession ».

عَن سعد بن أبي وَقاص رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَالَ حِين يسمع الْمُؤَذّن وَأَنا أشهد أَن لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ وَأَن مُحَمَّدًا عَبده وَرَسُوله رضيت بِاللَّه رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دينا وَبِمُحَمَّدٍ صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رَسُولا غفر الله لَهُ ذنُوبه (م،ت،ن،بج،بد) وفي رواية مسلم غفر لَهُ ذَنبه

Sa'd Ibn Abî Waqqâs ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui, après avoir entendu l'appel à la prière, dit : « Et moi aussi je témoigne qu'il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, seul, sans associé, et que Muhammad est Son Serviteur et Son Messager. J'agrée Allah comme Seigneur, l'islam comme religion et Muhammad (sws) comme Messager » verra ses péchés pardonnés ».

L'incitation à émettre le deuxième appel à la prière

التَّرْغِيب فِي الْإِقَامَة

عَن سهل بن سعد رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ساعتان لَا ترد على دَاع دَعوته حِين تُقَام الصَّلَاة وَفِي الصَّفّ فِي سَبِيل الله (بح)

Selon Sahl Ibn Sa'd ψ, le Prophète (sws) a déclaré : « Il y a deux moments durant lesquels les invocations ne sont pas refusées à celui qui invoque : au moment du deuxième appel à la prière et dans les rangs au moment du combat dans la voie d'Allah ».

L’incitation à faire des invocations entre le premier et le deuxième appel à la prière

التَّرْغِيب فِي الدُّعَاء بَين الْأَذَان وَالْإِقَامَة

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الدُّعَاء بَين الْأَذَان وَالْإِقَامَة لَا يرد (أصحاب السنن) وَزَاد التِّرْمِذِيّ فِي رِوَايَة قَالُوا فَمَاذَا نقُول يَا رَسُول الله قَالَ سلوا الله الْعَافِيَة فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَة

Selon Anas Ibn Mâlik ψ, le Prophète (sws) a dit : « L’invocation entre le premier et le deuxième appel à la prière n’est jamais rejetée ».

L’incitation à construire des mosquées

التَّرْغِيب فِي بِنَاء الْمَسَاجِد

عَن عُثْمَان بن عَفَّان رَضِي الله عَنهُ أَنه قَالَ عِنْد قَول النَّاس فِيهِ حِين بنى مَسْجِد رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِنَّكُم أَكثرْتُم عَليّ وَإِنِّي سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من بنى مَسْجِدا يَبْتَغِي بِهِ وَجه الله بنى الله لَهُ بَيْتا فِي الْجنَّة وَفِي رِوَايَة بنى الله لَهُ مثله فِي الْجنَّة (متفق عليه)

Lorsque les gens critiquèrent ‘Uthman Ibn ‘Affan ψ pour avoir apporté des améliorations à la mosquée de l’Envoyé d’Allah (sws), ‘Uthman dit : « Vous avez dépassé les bornes à mon sujet alors que j’ai entendu le Messager d’Allah (sws) dire : « Celui qui construit une mosquée espérant par ceci la Satisfaction d’Allah (litt. le Visage d’Allah), une demeure lui sera construite au Paradis » ».

L’incitation à marcher lorsque l’on se rend à la mosquée

التَّرْغِيب فِي الْمَشْي إِلَى الْمَسَاجِد

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من تَوَضَّأ فَأحْسن الْوضُوء ثمَّ خرج عَامِدًا إِلَى الصَّلَاة فَإِنَّهُ فِي صَلَاة مَا كَانَ يعمد إِلَى الصَّلَاة وَإنَّهُ يكْتب لَهُ بِإِحْدَى خطوتيه حَسَنَة ويمحى عَنهُ بِالْأُخْرَى سَيِّئَة فَإِذا سمع أحدكُم الْإِقَامَة فَلَا يسع فَإِن أعظمكم أجرا أبعدكم دَارا قَالُوا لم يَا أَبَا هُرَيْرَة قَالَ من أجل كَثْرَة الخطى (ما)

Selon Abû Hurayra ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui accomplit ses ablutions avec soin, puis sort avec comme intention de se rendre à la mosquée, est considéré comme étant en état de prière, tant qu'il conserve cette intention. Chaque fois qu'il effectuera deux pas, il lui sera inscrit une bonne action pour le premier et l'on effacera l'un de ses péchés pour le second. Puis, lorsque l'un d'entre vous entend le second appel à la prière (alors qu'il est encore en chemin), qu'il ne se presse pas car celui d'entre vous qui a le plus de récompenses est celui dont le domicile se trouve le plus loin ». L'assistance demanda : « Pour quelle raison, ô Abû Hurayra ? ». Il répondit : « En raison du nombre important de ses pas ».

عَن جُبَير بن مطعم رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا قَالَ يَا رَسُول الله أَي الْبلدَانِ أحب إِلَى الله وَأي الْبلدَانِ أبْغض إِلَى الله قَالَ لَا أَدْرِي حَتَّى أسأَل جِبْرِيل عَلَيْهِ السَّلَام فَأَتَاهُ فَأَخْبرهُ جِبْرِيل أَن أحسن الْبِقَاع إِلَى الله الْمَسَاجِد وَأبْغض الْبِقَاع إِلَى الله الْأَسْوَاق (أ،بز، م)

Jarîr Ibn Mut̠'am ψ raconte qu'un homme demanda : « Ô Envoyé d'Allah, quels sont les endroits les plus aimés de Dieu, et quels sont les endroits les plus détestés de Lui ? ». Il répondit : « Je ne sais pas tant que je n'ai pas demandé cela à Jibrîl υ ». Jibrîl vint à lui et l'informa que les endroits les plus aimés d'Allah (swt) sont les mosquées et que les endroits les plus détestés de Lui sont les marchés.

عنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " أَلا أَدُلُّكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا ، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ ؟ " ، قَالُوا : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : " إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ ، وَانْتِظَارُ الصَّلاةِ بَعْدَ الصَّلاةِ ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ " (مالك، م)

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Voulez-vous que je vous indique la chose par laquelle Allah efface les péchés et par laquelle Il élève les degrés ? ». Les compagnons répondirent : « Bien évidemment, ô Envoyé de Dieu ! ». Il dit alors : « L'accomplissement des ablutions avec soin, la multitude des pas pour aller à la mosquée et l'attente des prières l'une après l'autre ; ceci est ce que l'on appel « ar-ribâṯe » (c'est-à-dire la « relation » étroite, le lien solide avec Dieu) ».

وَ عنْ أَبِي أُمَامَةَ ، أَنّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " ثَلاثَةٌ كُلُّهُمْ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ ، إِنْ عَاشَ رُزِقَ وَكُفِيَ ، وَإِنْ مَاتَ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ : مَنْ دَخَلَ بَيْتَهُ فَسَلَّمَ ، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ ، وَمَنْ خَرَجَ إِلَى الْمَسْجِدِ ، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ ، وَمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ ". (بد، بح).

Abû Umâma ψ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Trois types d'individus sont sous la garantie d'Allah, s'ils vivent, ils auront une subsistance suffisante et seront protégés, et s'ils meurent, Allah les fera entrer au Paradis : celui qui entre chez lui puis salue est sous la garantie d'Allah, celui qui sort de chez lui pour se rendre à la mosquée est sous la garantie d'Allah et celui qui sort pour combattre dans la voie d'Allah est sous la garantie d'Allah ».

L'incitation à fréquenter les mosquées de manière assidue et à y rester

التَّرْغِيب فِي لُزُوم الْمَسَاجِد وَالْجُلُوس فِيهَا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول سَبْعَة يظلهم الله فِي ظله يَوْم لَا ظلّ إِلَّا ظله الإِمَام الْعَادِل والشاب نَشأ فِي عبَادَة الله عز وَجل وَرجل قلبه مُعَلّق بالمساجد ورجلان تحابا فِي الله اجْتمعَا على ذَلِك وتفرقا عَلَيْهِ وَرجل دَعَتْهُ امْرَأَة ذَات منصب وجمال فَقَالَ إِنِّي أَخَاف الله وَرجل تصدق بِصَدَقَة فأخفاها حَتَّى لَا تعلم شِمَاله مَا تنْفق يَمِينه وَرجل ذكر الله خَالِيا فَفَاضَتْ عَيناهُ (ب،م)

D'après Abou Hurayra τ, le Prophète τ a dit : « Sept personnes seront à l'ombre de Dieu le Jour où il n'y aura plus d'ombre si c n'est la Sienne : le souverain équitable ; le jeune homme qui a éteint l'ardeur de sa jeunesse dans l'adoration de Dieu ; l'homme dont le cœur est attaché aux mosquées (qui tient à s'y rendre et à y attendre la prière) ; deux hommes qui, s'aimant en Dieu, se réunissent pour Dieu et se séparent selon Son décret (par la mort) ; l'homme qui refuse l'invitation à la fornication offerte par une belle femme apparetenant à une lignée noble, en disant : « Je crains Dieu » ; l'homme qui fait l'aumône en secret au point que sa main droite ignore ce que vient de dépenser sa main gauche ; et l'homme, en retraite spirituelle, qui invoque Dieu au point d'en pleurer ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا توطن رجل الْمَسَاجِد للصَّلَاة وَالذكر إِلَّا تبشبش الله تَعَالَى إِلَيْهِ كَمَا يتبشبش أهل الْغَائِب بغائبهم إِذا قدم عَلَيْهِم (بش، بج، بخ، بح، حا) وَفِي رِوَايَة لِابْنِ خُزَيْمَة قَالَ مَا من رجل كَانَ توطن الْمَسَاجِد فَشَغلهُ أَمر أَو عِلّة ثمَّ عَاد إِلَى مَا كَانَ إِلَّا يتبشبش الله إِلَيْهِ كَمَا يتبشبش أهل الْغَائِب بغائبهم إِذا قدم

Selon Abû Hurayra ψ, le Prophète (sws) a dit : « Aucun homme ne demeure longuement dans les mosquées, afin d'y prier et d'y mentionner le Nom d'Allah, sans qu'Allah ne se réjouisse comme se réjouissent les proches d'un individu, qui s'est longtemps absenté, lorsqu'il retourne à eux ». Dans une version d'Ibn Khûzayma on trouve le récit suivant : « Il n'y a pas un homme qui n'ait pris l'habitude de rester longuement dans les mosquées,

puis qui a été distrait de cela par une affaire ou une maladie, puis qui est revenu à son habitude, sans qu'Allah ne se réjouisse de sa venue, ceci de façon comparable à la manière dont se réjouissent les proches de la personne absente lorsque celle-ci est de retour ».

La mise en garde contre le fait d'entrer dans les mosquées pour celui qui a consommé de l'ail, de l'oignon, du poireau, du radis ou autre chose pouvant donner la mauvaise haleine

الترهيب من إتيان المسجد لمن أكل ثوما أو بصلا أو كراثا أو فجلا أو نحوه مما له رائحة كريهة

عَن عمر بن الْخطاب رَضِي الله عَنهُ أَنه خطب يَوْم الْجُمُعَة فَقَالَ فِي خطبَته ثمَّ إِنَّكُم أَيهَا النَّاس تَأْكُلُونَ شجرتين لَا أراهما إِلَّا خبيثتين الْبَصَل والثوم لقد رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا وجد رِيحهمَا من الرجل فِي الْمَسْجِد أَمر بِهِ فَأخْرج إِلَى البقيع فَمن أكلهما فليمتهما طبخا (ن، بج)

Alors que 'Omar Ibn Al Khattab ψ prononçait le sermon du vendredi, il dit : « [...] Et puis sachez, ô gens de l'assemblée, que vous mangez deux plantes que je ne considère que comme étant deux choses mauvaises : l'oignon et l'ail. J'ai en effet vu le Prophète (sws) ordonner de faire sortir l'homme de la mosquée et de la conduire au Baqî' (cimetière proche de la mosquée) lorsqu'il sentait l'odeur de ces deux plantes. Aussi, celui qui souhaite en manger qu'il fasse disparaître son odeur par la cuisson ».

L'incitation pour les femmes à rester à la maison et la mise en garde contre le fait d'en sortir

الترغيب في لزوم النساء بيوتهن و ترهيبهن من الخروج منها

عن أم حميد امْرَأَة أبي حميد السَّاعِدِيّ رَضِي الله عَنْهُمَا أَنَّهَا جَاءَت إِلَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَت يَا رَسُول الله إِنِّي أحب الصَّلَاة مَعَك قَالَ قد علمت أَنَّك تحبين الصَّلَاة معي وصلاتك فِي بَيْتك خير من صَلَاتك فِي حجرتك وصلاتك فِي حجرتك خير من صَلَاتك فِي دَارك وصلاتك فِي دَارك خير من صَلَاتك فِي مَسْجِد قَوْمك وصلاتك فِي مَسْجِد قَوْمك خير من صَلَاتك فِي مَسْجِدي قَالَ فَأمرت فَبني لَهَا مَسْجِد فِي أقْصَى شَيْء من بَيتهَا وأظلمه وَكَانَت تصلي فِيهِ حَتَّى لقِيت الله عز وَجل (أ، بخ، بح)

Umm Humayd ψ, l'épouse d'Abû Humayd As-Sâ'idî ψ, se rendit chez le Prophète (sws) puis dit : « Ô Envoyé d'Allah, j'aime accomplir la prière avec toi ». Il répondit : « Je sais que tu aimes accomplir la prière avec moi, mais ta prière dans ta chambre est meilleure que ta prière dans le salon (ou le vestibule) de ta maison. Ta prière dans le salon (ou le vestibule) de ta maison est meilleure que ta prière dans les parties qui sont plus exposées au regard de ta maison, et ta prière dans ta maison est meilleure que ta prière dans la mosquée de ton quartier, et ta prière dans la mosquée de ton quartier est meilleure que ta prière dans ma mosquée ». Umm Humayd ordonna alors qu'on lui construise une mosquée dans l'endroit le plus reculé de sa maison et le plus sombre, dans lequel elle prit l'habitude de prier jusqu'à ce qu'elle rencontra Allah (swt).

L'incitation à accomplir les cinq prières obligatoires, à y être assidu et la foi en leur caractère obligatoire

التَّرْغِيب فِي الصَّلَوَات الْخمس والمحافظة عَلَيْهَا وَالْإِيمَان بِوُجُوبِهَا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الصَّلَوَات الْخمس وَالْجُمُعَة إِلَى الْجُمُعَة كَفَّارَة لما بَينهُنَّ مَا لم تغش الْكَبَائِر (م، بز، ط)

Selon Abû Hurayra ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les cinq prières obligatoires sont une expiation des péchés commis entre elles, de même que la prière du vendredi à l'autre est une expiation des péchés commis entre elles, tant que tu n'approches pas les grands péchés ».

عَن عمر بن مرّة الجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ جَاءَ رجل إِلَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله أَرَأَيْت إِن شهِدت أَن لَا إِلَه إِلَّا الله وَأَنَّك رَسُول الله وَصليت الصَّلَوَات الْخمس وَأديت الزَّكَاة وَصمت رَمَضَان وقمته فَمِمَّنْ أَنا قَالَ من الصديقين وَالشُّهَدَاء (بز، بح، بخ)

'Amr Ibn Murra ψ raconte qu'un homme est venu voir le Prophète (sws) puis dit : « Ô Envoyé d'Allah, vois-tu si je témoigne qu'il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah et que tu es l'Envoyé d'Allah, que je prie les cinq prières obligatoires, que je donne la zakât (impôt purificateur), que je jeûne et que je veille en prière durant le mois de Ramadân, de quelle catégorie d'individus ferai-je partie ? ». Le Prophète (sws) répondit : « Tu feras partie des véridiques et des martyrs ».

عَن عبد الله بن قرط رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أول مَا يُحَاسب بِهِ العَبْد يَوْم الْقِيَامَة الصَّلَاة فَإِن صلحت صلح سَائِر عمله وَإِن فَسدتْ فسد سَائِر عمله (ط)

Selon 'Abd Allah Ibn Qurt ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « La première chose sur laquelle le serviteur devra rendre des comptes au Jour de la Résurrection sera la prière. Ainsi, si elle est conforme, toutes ses actions seront conformes ; mais si elle ne l'est pas, l'ensemble de ses actions ne le sera pas également ».

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " خَمْسٌ مَنْ جَاءَ بِهِنَّ مَعَ إِيمَانٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ : مَنْ حَافَظَ عَلَى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ عَلَى وُضُوئِهِنَّ وَرُكُوعِهِنَّ وَسُجُودِهِنَّ وَمَوَاقِيتِهِنَّ ، وَصَامَ رَمَضَانَ ، وَحَجَّ الْبَيْتَ إِنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ، وَأَعْطَى الزَّكَاةَ طَيِّبَةً بِهَا نَفْسُهُ ، وَأَدَّى الْأَمَانَةَ " ، قَالُوا :

يَا أَبَا الدَّرْدَاءِ ، وَمَا أَدَاءُ الْأَمَانَةِ ؟ قَالَ : الْغُسْلُ مِنَ الْجَنَابَةِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَأْمَنِ ابْنَ آدَمَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ دِينِهِ غَيْرَهَا " (ط)

Abû Ad-Dardâ` ψ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Cinq actes, accomplis avec foi, feront rentrer l'individu au Paradis s'il se présente avec (au Jour du Jugement) : celui qui accomplit les cinq prières obligatoires de manière assidue en veillant à parfaire leurs inclinations, leurs prosternations et en respectant le temps dédié pour leur accomplissement, qui jeûne le mois de Ramadân, qui accomplit le grand pèlerinage pour celui qui en a les moyens, qui donne la zakât en étant pleinement satisfait et qui acquitte le droit du dépôt ». L'assemblée demanda : « Et qu'est-ce que l'acquittement du droit du dépôt ? ». Le Prophète (sws) répondit : « C'est le fait de se purifier de la souillure majeure car Allah (swt) n'a pas rendu le fils d'Adam garant d'une chose, parmi les choses de sa religion, plus que celle-ci ».

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " لا إِيمَانَ لِمَنْ لا أَمَانَةَ لَهُ ، وَلا صَلاةَ لِمَنْ لا طُهُورَ لَهُ ، وَلا دِينَ لِمَنْ لا صَلاةَ لَهُ ، إِنَّمَا مَوْضِعُ الصَّلاةِ مِنَ الدِّينِ كَمَوْضِعِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ " (ط)

Ibn 'Omar ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Il n'y a pas de foi chez celui qui ne fait pas preuve d'honnêteté, de même que celui qui ne se sera pas purifié n'aura pas prié. Pas de religion sans prière ; car certes la place de la prière dans la religion est comparable à la place de la tête dans le corps ! ».

عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، " أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ (sws): أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، قَالَ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ " (ب،م، متفق)

Abû Ayûb ψ raconte qu'un homme demanda au Prophète (sws) : « Apprends-moi un acte qui me fera rentrer au Paradis ». Il répondit :

« Adore Allah et ne Lui associe rien. Accomplis la prière, donne la zakât et maintiens tes liens familiaux ».

L'incitation à accomplir la prière au début de son temps

التَّرْغِيب فِي الصَّلَاة فِي أول وَقتهَا

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَأَلت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَي الْعَمَل أحب إِلَى الله تَعَالَى قَالَ الصَّلَاة على وَقتهَا قلت ثمَّ أَي قَالَ بر الْوَالِدين قلت ثمَّ أَي قَالَ الْجِهَاد فِي سَبِيل الله قَالَ حَدثنِي بِهن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَلَو استزدته لزادني (ب،م،ت،ن)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ a dit : « J'ai demandé à l'Envoyé d'Allah (sws) quelle était l'action la plus aimée d'Allah – élévé soit-Il ? ». Il répondit : « La prière accomplie à son heure ». Puis je dis : « Et puis quoi encore ? ». Il répondit : « La bonté envers les parents ». « Et puis quoi encore ? » dis-je. « Le combat dans le sentier d'Allah » dit-il. Ibn Mas'ûd ajouta : « Ceci est une parole que l'Envoyé d'Allah (sws) m'a dite. Si je lui en avais demandé encore plus, il m'aurait répondu ».

L'incitation à accomplir la prière en groupe et le mérite de celui qui s'y rend même s'il ne parvient pas à temps

الترغيب في صلاة الجماعة و فضل من قصدها و إن لم يدركها

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم صَلَاة الرجل فِي جمَاعَة تضعف على صلَاته فِي بَيته وَفِي سوقه خمْسا وَعشْرين ضعفا وَذَلِكَ أَنه إِذا تَوَضَّأ فَأحْسن الْوضُوء ثمَّ خرج إِلَى الْمَسْجِد لَا يُخرجهُ إِلَّا الصَّلَاة لم يخط خطْوَة إِلَّا رفعت لَهُ بهَا دَرَجَة وَحط عَنهُ بهَا خَطِيئَة فَإِذا صلى لم

تزل الْمَلَائِكَة تصلي عَلَيْهِ مَا دَامَ فِي مُصَلَّاهُ مَا لم يحدث اللَّهُمَّ صل عَلَيْهِ اللَّهُمَّ ارحمه وَلَا يزَال فِي صَلَاة مَا انْتظر الصَّلَاة (متفق عليه)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « La prière de l'individu en groupe vaut vingt-cinq fois plus que sa prière dans sa maison ou dans son marché ; ceci car s'il fait ses ablutions de manière consciencieuse, puis se dirige vers la mosquée, sachant que seule la prière l'a fait sortir de chez lui, il n'effectue pas un pas sans qu'il ne soit élevé d'un degré et qu'un péché lui soit pardonné. Puis, lorsqu'il effectue la prière, les anges ne cessent de prier pour lui en disant : « Seigneur ! Fais lui miséricorde ! », jusqu'à ce qu'il quitte son lieu de prière et tant qu'il ne rompt pas ses ablutions. De plus, il est considéré comme étant en état de prière tant qu'il attend la prière suivante ».

عَن عمر بن الْخطاب رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَنه كَانَ يَقُول من صلى فِي مَسْجِد جمَاعَة أَرْبَعِينَ لَيْلَة لَا تفوته الرَّكْعَة الأولى من صَلَاة الْعشَاء كتب الله لَهُ بهَا عتقا من النَّار (بج،ت)

'Omar Ibn Al Khattab τ rapporte que le Prophète (sws) disait : « Celui qui prie en groupe dans une mosquée durant quarante nuits, sans rater la première unité de prière du Ichâ` (prière de la nuit), Allah lui inscrira une délivrance du feu de l'Enfer ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من تَوَضَّأ فَأحْسن وضوءه ثمَّ رَاح فَوجدَ النَّاس قد صلوا أعطَاهُ الله مثل أجر من صلاهَا وحضرها لَا ينقص ذَلِك من أُجُورهم شَيْئا (بد،ن، حا)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui accomplit soigneusement ses ablutions, puis se rend à la prière en groupe mais trouve que les gens ont déjà fait la prière, Allah lui attribuera la même récompense

que celui qui l'a réellement effectuée, sans que sa récompense n'en soit diminuée pour autant ».

L'incitation à prier dans un lieu désertique

الترغيب في في الصلاة في الفلاة

عَن سلمَان الْفَارِسِي رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا كَانَ الرجل بِأَرْض قي فحانت الصَّلَاة فَليَتَوَضَّأ فَإِن لم يجد مَاء فليتيمم فَإِن أَقَامَ صلى مَعَه ملكاه وَإِن أذن وَأقَام صلى خَلفه من جنود الله مَا لَا يرى طرفاه (عر)

Selon Salmân Al Fârsî τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Si quelqu'un se trouve en une terre désertique et que l'heure de la prière est arrivée, qu'il fasse ses ablutions. S'il ne trouve pas d'eau, qu'il accomplisse les ablutions sèches (tayammum). Puis, s'il procède au second appel à la prière, les deux anges en charge de compter ses actions prieront avec lui. Mais s'il lance le premier appel à la prière, des anges à perte de vue prieront derrière lui ».

L'incitation à accomplir la prière de la nuit ('ichâ`) et particulièrement celle du matin (sobh) dans une assemblée et la mise en garde contre le fait de les négliger

التَّرْغِيب فِي صَلَاة الْعشَاء وَالصُّبْح خَاصَّة فِي جمَاعَة والترهيب من التَّأَخُّر عَنْهُمَا

عَن عُثْمَان بن عَفَّان رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من صلى الْعشَاء فِي جمَاعَة فَكَأَنَّمَا قَامَ نصف اللَّيْل وَمن صلى الصُّبْح فِي جمَاعَة فَكَأَنَّمَا صلى اللَّيْل كُله (م، بد، ما)

'Uthmân Ibn 'Affân τ dit avoir entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « Celui qui accomplit la prière du 'Icha` en groupe, c'est comme s'il avait

veillé la moitié de la nuit en prière, et celui qui accomplit la prière du Sobh en groupe, c'est comme s'il avait prié toute la nuit ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن أثقل صَلَاة على الْمُنَافِقين صَلَاة الْعشَاء وَصَلَاة الْفجْر وَلَو يعلمُونَ مَا فيهمَا لأتوهما وَلَو حبوا وَلَقَد هَمَمْت أَن آمر بِالصَّلَاةِ فتقام ثمَّ آمر رجلا فَيصَلي بِالنَّاسِ ثمَّ أنطلق معي بِرِجَال مَعَهم حزم من حطب إِلَى قوم لَا يشْهدُونَ الصَّلَاة فَأحرق عَلَيْهِم بُيُوتهم بالنَّار (ب،م، متفق)

Abû Hurayra τ, rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « La prière la plus lourde pour les hypocrites est celle de la nuit ('Icha`) et du matin (Fajr). S'ils savaient ce qu'elles comportent de mérite, ils y auraient assisté même s'ils devaient ramper pour cela. J'ai d'ailleurs songé à ordonner que l'on accomplisse la prière et à désigner un homme afin qu'il dirige la prière en mon absence. Ceci afin que je puisse prendre avec moi d'autres hommes portant des fagots de bois et les amener à des gens qui n'assistent pas à la prière pour brûler leur maison ».

عَن رجل من النخع قَالَ سَمِعت أَبَا الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ حِين حَضرته الْوَفَاة قَالَ أحدثكُم حَدِيثا سمعته من رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول اعبد الله كَأَنَّك ترَاهُ فَإِن لم تكن ترَاهُ فَإِنَّهُ يراك واعدد نَفسك فِي الْمَوْتَى وَإِيَّاك ودعوة الْمَظْلُوم فَإِنَّهَا تستجاب وَمن اسْتَطَاعَ مِنْكُم أَن يشْهد الصَّلَاتَيْنِ الْعشَاء وَالصُّبْح وَلَو حبوا فَلْيفْعَل (ط)

Lorsqu'Abû Ad-Dardâ` τ fut proche de la mort, il dit : « Je vais vous parler d'un hadîth que j'ai entendu du Messager d'Allah (sws). Je l'ai entendu (sws) dire : « Adore Allah comme si tu Le voyais, car Lui te voit certainement. Considère-toi parmi les morts et prends garde à l'invocation de celui qui a subi une injustice, car elle est certainement exaucée ! Et celui qui est en mesure d'assister aux deux prières, al 'Icha` et as-Sobh, même s'il devait ramper pour s'y rendre, qu'il le fasse ! ».

La mise en garde contre le délaissement de la prière en groupe sans aucune raison

التَّرْهِيب من ترك حُضُور الْجَمَاعَة لغير عذر

عَنْ ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ ، أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ : " يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنِّي رَجُلٌ ضَرِيرُ الْبَصَرِ ، شَاسِعُ الدَّارِ ، وَلِي قَائِدٌ لَا يُلَائِمُنِي ، فَهَلْ لِي رُخْصَةٌ أَنْ أُصَلِّيَ فِي بَيْتِي ؟ قَالَ : هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : لَا أَجِدُ لَكَ رُخْصَةً " . (أ، بد، بج، بخ، حا)

'Amr Ibn Umm Maktûm τ raconte avoir questionné le Prophète (sws) et dit : « Ô Envoyé d'Allah, je suis un homme atteint de cécité, ma maison est éloignée et je dispose d'un guide qui ne me convient pas. Ai-je donc le droit à une dérogation pour prier dans ma maison ? ». Il répondit : « Entends-tu l'appel à la prière ? ». « Oui », lui dis-je. Le Prophète termina alors et dit : « Je n'ai aucun moyen pour t'accorder une dérogation ».

L'incitation à accomplir les prières surérogatoires à la maison

التَّرْغِيب فِي صَلَاة النَّافِلَة فِي الْبيُوت

عن جَابر هُوَ ابْن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا قضى أحدكُم الصَّلَاة فِي مَسْجده فليجعل لبيته نَصِيبا من صلَاته فَإِن الله جَاعل فِي بَيته من صلَاته خيرا (م،بخ)

Selon Jâbir Ibn 'Abd Allah ψ, le Prophète (sws) a dit : « Lorsque l'un d'entre vous accomplit la prière dans sa mosquée, qu'il en garde une partie pour sa maison car Allah en fait une source de bénédiction ».

عَن أبي مُوسَى الْأَشْعَرِيّ رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مثل الْبَيْت الَّذِي يذكر الله فِيهِ وَالْبَيْت الَّذِي لَا يذكر الله فِيهِ مثل الْحَيّ وَالْمَيِّت (ب،م،متفق)

Selon Abû Mussa Al Ach'arî τ, le Prophète (sws) a dit : « La maison dans laquelle le Nom d'Allah est mentionné et la maison dans laquelle le Nom d'Allah n'est pas mentionné, sont comparables au vivant et au mort ».

عَن زيد بن ثَابت رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ صلوا أَيهَا النَّاس فِي بُيُوتكُمْ فَإِن أفضل صَلَاة الْمَرْء فِي بَيته إِلَّا الصَّلَاة الْمَكْتُوبَة (ن، بخ)

Selon Zayd Ibn Thâbit τ, le Prophète (sws) dit : « Ô gens, priez dans vos demeures, car la meilleure prière que peut accomplir l'individu est celle qu'il accomplit chez lui, à l'exception de la prière obligatoire ».

L'incitation à attendre les prières les unes après les autres

التَّرْغِيب فِي انْتِظَار الصَّلَاة بعد الصَّلَاة

عَن عبد الله بن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ صلينَا مَعَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الْمغرب فَرجع من رَجَعَ وعقب من عقب فجَاء رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مسرعا قد حفزه النَّفس قد حسر عَن رُكْبَتَيْهِ قَالَ أَبْشِرُوا هَذَا ربكُم قد فتح بَابا من أَبْوَاب السَّمَاء يباهي بكم الْمَلَائِكَة يَقُول انْظُرُوا إِلَى عبَادي قد قضوا فَرِيضَة وهم ينتظرون أُخْرَى (بج)

'Abd Allah Ibn 'Amr ψ dit : « Nous avons prié la prière du coucher du soleil (al Maghreb) avec le Messager d'Allah (sws). Puis, sont partis ceux qui devaient partir et sont restés ceux qui pouvaient rester. Soudain, l'Envoyé d'Allah (sws) revint précipitamment, les vêtements retroussés jusqu'aux genoux. Alors qu'il était essoufflé, il nous dit : « Réjouissez-vous ! Votre Seigneur a ouvert une porte parmi les portes du ciel ! Il se vante de vous auprès des anges et leur dit : « Regardez Mes serviteurs ! Ils ont rempli leur obligation et sont dans l'attente de la suivante ! » ».

L'incitation à préserver les prières du matin (as–Sobh) et de l'après midi (al 'Asr)

التَّرْغِيب فِي الْمُحَافظَة على الصُّبْح وَالْعصر

عَن أبي مُوسَى رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من صلى البردين دخل الْجنَّة (ب،م)

Selon Abû Mûssa τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui prie les deux « prières de la fraicheur » (Asr et Sobh) entrera au Paradis ».

L'incitation pour celui qui a accompli la prière du 'Asr et du Sobh à rester assis dans son lieu de prière

التَّرْغِيب فِي جُلُوس الْمَرْء فِي مُصَلَّاهُ بعد صَلَاة الصُّبْح وَصَلَاة الْعَصْر

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من صلى الصُّبْح فِي جمَاعَة ثمَّ قعد يذكر اللهحتى تطلع الشَّمْس ثمَّ صلى رَكْعَتَيْنِ كَانَت لَهُ كَأَجر حجَّة وَعمرَة قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم تَامَّة تَامَّة تَامَّة (ت)

Anas Ibn Mâlik τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui prie la prière de l'aube (Sobh) dans une assemblée, puis s'assoit pour faire des invocations et mentionner le Nom d'Allah jusqu'au lever du soleil, puis accomplit deux unités de prière, cela lui équivaudra la récompense d'un grand et d'un petit pélérinage (hadj et 'omra) ». Puis il ajouta : « l'Envoyé de Dieu (sws) a dit que la récompense sera complète, complète, complète ! »

وَعنهُ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لِأَن أقعد أُصَلِّي مَعَ قوم يذكرُونَ الله تَعَالَى من صَلَاة الْغَدَاة حَتَّى تطلع الشَّمْس أحب إِلَيّ من أَن أعتق أَرْبَعَة من ولد إِسْمَاعِيل وَلِأَن أقعد مَعَ قوم يذكرُونَ الله من صَلَاة الْعَصْر إِلَى أَن تغرب الشَّمْس أحب إِلَيّ من أَن أعتق أَرْبَعَة (بي،بد)

Il τ rapporte également que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « M'asseoir avec un groupe d'individus qui fait des invocations et mentionne le Nom d'Allah (dhikr), après avoir accompli la prière de l'aube, et ce jusqu'à ce que le soleil se lève, est meilleur pour moi que d'affranchir quatre esclaves parmi les enfants d'Ismaël. Et m'asseoir avec un groupe d'individus qui fait des invocations et mentionne le Nom d'Allah, depuis la prière de l'après midi ('Asr) jusqu'au coucher du soleil, est meilleur pour moi que d'affranchir quatre esclaves ».

L'incitation à diriger la prière pour celui qui sait l'accomplir de manière complète et avec soin et la mise en garde contre celui qui ne peut la diriger dans ces conditions

التَّرْغِيب فِي الْإِمَامَة مَعَ الْإِتْمَام وَالْإِحْسَان والترهيب مِنْهَا عِنْد عدمهما

عَن أبي عَليّ الْمصْرِيّ قَالَ سافرنا مَعَ عقبَة بن عَامر الْجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ فحضرتنا الصَّلَاة فأردنا أَن يتقدمنا فَقَالَ إِنِّي سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ سلم يَقُول من أم قوما فَإِن أتم فَلهُ التَّمام وَلَهُم التَّمام وَإِن لم يتم فَلهم التَّمام وَعَلِيهِ الْإِثْم (أ،بد،بح،بج،بخ)

'Ali al Masrî raconte : « Nous avons voyagé avec 'Oqba Ibn 'Amer Al Juhanî τ, quand l'heure de la prière fut arrivée. Nous avons alors voulu qu'il la dirige pour nous. Il dit : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Celui qui est l'imam d'un groupe de gens, s'il parfait sa prière, alors la prière de ceux qui prient derrière lui l'est également. En revanche, s'il ne

l'accomplit pas de manière soignée et complète, alors la prière de ceux qui prient derrière lui est complète et lui portera le péché de sa négligence ».

La mise en garde pour un homme d'être l'imam d'un peuple alors que celui-ci le déteste

التَّرْهِيب من إِمَامَة الرجل الْقَوْم وهم لَهُ كَارِهُون

عَن عَطاء بن دِينَار الْهُذلِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ثَلَاثَة لَا يقبل الله مِنْهُم صَلَاة وَلَا تصعد إِلَى السَّمَاء وَلَا تجَاوز رؤوسهم رجل أم قوما وهم لَهُ كَارِهُون وَرجل صلى على جَنَازَة وَلم يُؤمر وَامْرَأَة دَعَاهَا زَوجهَا من اللَّيْل فَأَبت عَلَيْهِ (بخ)

'Atta` Ibn Dînâr al Hudhalî τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Trois catégories d'individus verront leur prière refusée par Allah. Celle-ci ne montera pas au ciel et ne dépassera pas leur tête. Un homme qui dirige la prière d'un groupe de gens alors qu'ils ne veulent pas de lui comme imam, un homme qui accomplit une prière funéraire de son propre chef sans que personne ne le lui demande et une femme dont le mari a voulu avoir une relation avec elle au cours de la nuit mais elle s'est refusée à lui ».

L'incitation à accomplir la prière au premier rang pour les hommes, à aligner les rangs et à les serrer. Le mérite de celui qui prie et comble les écarts entre les rangs. Le mérite du coté droit des rangs sauf si le coté gauche manque de personnes et le mérite de celui qui reste en retrait par peur de nuire aux autres s'il avance.

التَّرْغِيب فِي الصَّفّ الأول للرجال وَ تَسْوِيَة الصُّفُوف والتراص فِيهَا وَفضل من وصلها وسد فُرَجهَا وفضل ميامينها إلا إذا تعطلت المياسر و فضل من تأخر خشية أن يؤذي لو تقدم

عَن الْعِرْبَاض بن سَارِيَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يسْتَغْفر للصف الْمُقدم ثَلَاثًا وَللثَّانِي مرّة (بج، ن، بخ، حا)

Al 'Irbâd Ibn Sâriya τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) demandait pardon pour le premier rang trois fois, alors qu'il ne le demandait qu'une fois pour le deuxième rang.

عَن النُّعْمَان بن بشير رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن الله وَمَلَائِكَته يصلونَ على الصَّفّ الأول أَو الصُّفُوف الأول (أ)

An-Nu'mân Ibn Bachîr τ dit avoir entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Allah et Ses anges bénissent le premier rang (ou les premiers rangs ; le rapporteur hésite) ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن الله وَمَلَائِكَته يصلونَ على الَّذين يصلونَ الصُّفُوف (أ، بج، بح، حا) زَاد ابْن مَاجَه وَمن سد فُرْجَة رَفعه الله بهَا دَرَجَة

'Â`icha ϙ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Allah et Ses anges bénissent ceux qui font en sorte de joindre les rangs » et dans une version « Celui qui comble un espace dans un rang, Allah l'élève d'un rang ».

عَن الْبَراء بن عَازِب رَضِي الله عَنهُ قَالَ كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَأْتِي الصَّفّ من نَاحيَة إِلَى نَاحيَة فيمسح مناكبنا أَو صدورنا وَيَقُول لَا تختلفوا فتختلف قُلُوبكُمْ قَالَ وَكَانَ يَقُول إِن الله وَمَلَائِكَته يصلونَ على الَّذين يصلونَ الصُّفُوف الأول (بخ)

Selon Al Barâ` Ibn 'Âzib τ, le Prophète (sws) avait pour habitude de parcourir les rangs de bout en bout, tout en passant sa main sur nos épaules et nos poitrines et disait : « Ne divergez pas car vos cœurs pourraient diverger ». Et il avait pour habitude de dire : « Allah et Ses anges bénissent ceux qui comblent les espaces des premiers rangs ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ خياركم ألينكم مناكب فِي الصَّلَاة (بد)

D'après Ibn 'Abbas ψ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Les meilleurs d'entre vous sont ceux qui ont les épaules dociles durant la prière ». Autrement dit, ceux qui acceptent les interventions des autres fidèles pour aligner les rangs.

وَرُوِيَ عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من ترك الصَّفّ الأول مَخَافَة أَن يُؤْذِي أحدا أضْعَف الله لَهُ أجر الصَّفّ الأول (ط)

Selon Ibn 'Abbâs ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui évite de se mettre au premier rang afin d'éviter de porter atteinte à quelqu'un, Allah lui accordera la récompense du premier rang multipliée ».

La mise en garde contre le fait de délaisser le premier rang pour un homme

الترهيب من تأخير الرجل عن الصفوف الأولى

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا يزَال قوم يتأخرون عَن الصَّفّ الأول حَتَّى يؤخرهم الله فِي النَّار رَوَاهُ أَبُو دَاوُد وَابْن خُزَيْمَة فِي صَحِيحه وَابْن حبَان إِلَّا أَنَّهُمَا قَالَا حَتَّى يخلفهم الله فِي النَّار

‘Â`icha ϱ rapporte que l’Envoyé d’Allah (sws) a dit : « Certaines personnes ne cesseront de se mettre loin derrière le premier rang jusqu'à ce qu’Allah les mette loin derrière dans le feu de l’Enfer ».

L’incitation à dire « amin » derrière l’imam, à prononcer l’invocation d’ouverture de la prière et à se tenir droit durant la prière

التَّرْغِيب فِي التَّأْمِين خلف الإِمَام وَفِي دُعَاء الافتتاح و الِاعْتِدَال

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا قَالَ الإِمَام {غير المغضوب عَلَيْهِم وَلَا الضَّالِّين} (الْفَاتِحَة ٧) فَقولُوا آمين فَإِنَّهُ من وَافق قَوْله قَول الْمَلَائِكَة غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه (ما، ب، م، بد، ن، بج)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d’Allah (sws) a dit : « Lorsque l’imam dit « Et non pas vers le chemin de ceux qui ont encourus Ta colère, ni celui des égarés » (Sourate L’Ouverture, verset 7) dites « âmîn » car celui qui le dit en même temps que les anges le disent, il lui sera pardonné ses péchés antérieurs ».

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ بَيْنَمَا نَحن نصلي مَعَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذْ قَالَ رجل من الْقَوْم الله أكبر كَبِيرا وَالْحَمْد لله كثيرا وَسُبْحَان الله بكرَة وَأَصِيلا فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من الْقَائِل كلمة كَذَا وَكَذَا فَقَالَ رجل من الْقَوْم أَنا يَا رَسُول الله فَقَالَ عجبت لَهَا فتحت لَهَا أَبْوَاب السَّمَاء قَالَ ابْن عمر فَمَا تركتهن مُنْذُ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول ذَلِك (م)

Ibn ‘Omar ψ raconte : « Alors que nous étions en train de prier en compagnie du Prophète (sws), un homme parmi l’assemblée dit : « Allah est Le Plus Grand des grands et que les louanges Lui soient adressées abondamment ! Gloire à Allah matin et soir ». Le Messager d’Allah (sws)

demanda alors : « Qui a dit cette parole ? ». L'homme en question répondit : « Moi, ô Envoyé d'Allah ». Il dit ensuite : « Ta parole m'a étonné car les portes du ciel lui ont été ouvertes ». Ibn 'Omar dit alors : « Je ne les ai plus jamais délaissées depuis que j'ai entendu l'Envoyé d'Allah dire cela ».

وَعَن رفاعة بن رَافع الزرقي رَضِي الله عَنهُ قَالَ كُنَّا نصلي وَرَاء النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَلَمَّا رفع رَأسه من الرَّكْعَة قَالَ سمع الله لمن حَمده قَالَ رجل من وَرَائه رَبنَا وَلَك الْحَمد حمدا كثيرا طيبا مُبَارَكًا فِيهِ فَلَمَّا انْصَرف قَالَ من الْمُتَكَلّم قَالَ أَنا قَالَ رَأَيْت بضعَة وَثَلَاثِينَ ملكا يبتدرونها أَيهمْ يَكْتُبهَا أول (مالك، ب، بد، ن)

Rifâ'a Ibn Râfi' τ raconte : « Nous étions en train de prier derrière l'Envoyé de Dieu (sws), puis lorsqu'il leva la tête après s'être incliné il dit : « Allah entend les louanges de celui qui les Lui adresse ». Un homme derrière lui dit a ce moment : « Seigneur, à Toi appartient la louange, une louange abondante, excellente et bénie ! ». Quand le Prophète (sws) termina de prier il demanda : « Qui est celui qui a parlé ? ». « Moi » répondit l'homme. Le Prophète (sws) poursuivit et dit : « J'ai vu plus d'une trentaine d'anges se la disputer afin de savoir qui allait être celui qui aura le privilège de l'écrire en premier ! ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا قَالَ الإِمَام سمع الله لمن حَمده فَقولُوا اللَّهُمَّ رَبنَا لَك الْحَمد فَإِنَّهُ من وَافق قَوْله قَول الْمَلَائِكَة غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه (ب، م، بد، ن)
وَفِي رِوَايَة لِلْبُخَارِيّ وَمُسلم فَقولُوا رَبنَا وَلَك الْحَمد بِالْوَاو

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsque l'imam dit : « Allah entend les louanges de ceux qui Le louent », dites « Ô notre Seigneur, à Toi appartient la louange », car si ses paroles concordent avec le moment où les anges la prononcent, il lui sera pardonné ses péchés antérieurs ».

La mise en garde pour celui qui prie derrière l'imam de lever sa tête avant lui, après les inclinations et les prosternations

التَّرْهِيب من رفع الْمَأْمُوم رَأسه قبل الإِمَام فِي الرُّكُوع وَالسُّجُود

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أما يخْشَى أحدكُم إِذا رفع رَأسه من رُكُوع أَو سُجُود قبل الإِمَام أَن يَجْعَل الله رَأسه رَأس حمَار أَو يَجْعَل الله صورته صُورَة حمَار (ب،م، متفق)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « L'un de vous ne craint-il pas qu'Allah change sa tête en tête d'âne ou lui donne l'image d'un âne pour avoir relevé sa tête avant l'imam, après les inclinations ou les prosternations ?! »

وَعنهُ أَيْضا رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الَّذِي يخْفض وَيرْفَع قبل الإِمَام إِنَّمَا ناصيته بيد شَيْطَان (ط، بز، مالك)

Et selon lui également τ, le Prophète (sws), a dit : « Celui qui s'abaisse et qui se relève avant l'imam, c'est que son front se trouve entre les mains de Satan ».

La mise en garde contre le fait de ne pas accomplir complètement ses inclinations et de ses prosternations, contre le fait de ne pas tenir son dos droit entre ces deux positions et ce qu'il est parvenu comme récit concernant le recueillement

التَّرْهِيب من عدم إتْمَام الرُّكُوع وَالسُّجُود وَإِقَامَة الصلب بَينهمَا وَمَا جَاءَ فِي الْخُشُوع

عَن أبي مَسْعُود البدري رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا تجزىء صَلَاة الرجل حَتَّى يُقيم ظَهره فِي الرُّكُوع وَالسُّجُود (أ، بد، ت، ن، بج، بح، به)

Abû Mas'ûd Al Badrî τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « La prière de l'individu n'est pas valide tant qu'il ne tient pas son dos droit durant les inclinations et les prosternations ».

وَعَن عبد الرَّحْمَن بن شبْل رَضِي الله عَنهُ قَالَ نهى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن نقرة الْغُرَاب وافتراش السَّبع وَأَن يوطن الرجل الْمَكَان فِي الْمَسْجِد كَمَا يوطن الْبَعِير (أ، بد، ن، بج بخ، بح)

'Abd Ar-Rahmân Ibn Chibl τ dit : « Le Messager d'Allah (sws) a interdit d'accomplir la prière comme le fait le corbeau lorsqu'il picore rapidement, d'étendre ses bras comme le fait le lion et de s'asseoir tout le temps au même endroit à la mosquée comme le fait le chameau ».

وَعَن عمار بن يَاسر رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن الرجل لَينصرف وَمَا كُتب لَهُ إِلَّا عشر صلَاته تُسعها ثُمنهَا سُبُعها سُدُسها خُمُسها رُبُعُهَا ثُلُثُهَا نِصْفُهَا (بد، ن، بح)

'Ammar Ibn Yassâr a entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Il se peut qu'un individu termine sa prière, mais que seul le dixième ait été pris en compte auprès Allah, voire le neuvième, ou le huitième, ou le septième, ou le sixième, ou le cinquième, ou le quart, ou le tiers, ou la moitié ».

وَعَن أبي الْيُسْر رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مِنْكُم من يُصَلِّي الصَّلَاة كَامِلَة ومنكم من يُصَلِّي النّصْف وَالثلث وَالرّبع وَالْخمس حَتَّى بلغ الْعشْر (ن)

Abû Al Yusr τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Il y a parmi vous des gens qui prient leur prière en totalité. De même qu'il y en a qui n'en prient que la moitié, voire le tiers ou le quart ou le cinquième ; au point ou certains n'en prient que le dixième ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الصَّلَاة ثَلَاثَة أَثلَاث الطّهُور ثلث وَالرُّكُوع ثلث وَالسُّجُود ثلث فَمن أَدَّاهَا بِحَقِّهَا قبلت مِنْهُ وَقبل مِنْهُ سَائِر عمله وَمن ردَّتْ عَلَيْهِ صلَاته رد عَلَيْهِ سَائِر عمله (بز)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « La prière est constituée de trois tiers : la purification en constitue un tiers, l'inclination un autre et la prosternation encore un autre. Ainsi, celui qui l'accomplit comme elle se doit, elle sera acceptée de lui et l'ensemble de ses autres actions seront acceptées également. En revanche, celui qui voit sa prière rejetée, verra l'ensemble de ses actions rejetées aussi ! ».

وَعَن أبي الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أول شَيْء يرفع من هَذِه الْأمة الْخُشُوع حَتَّى لَا ترى فِيهَا خَاشِعًا (ط، بح)

Abû Ad-Dardâ` τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « La première chose qui sera retirée à cette communauté sera le recueillement et l'humilité, au point où tu ne verras personne concentré dans sa prière ».

وَعَن مطرف عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ قَالَ رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يُصَلِّي وَفِي صَدره أزيز كأزيز الرَّحَى من الْبكاء (بد) وَ لفظ النَّسَائِيّ رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يُصَلِّي ولجوفه أزيز كأزيز الْمرجل يَعْنِي يبكي (بد، بخ، ن، بح)

Mutarif rapporte de son père ψ les paroles suivantes : « J'ai vu le Messager d'Allah (sws) prier et pleurer tellement au point que j'ai entendu un bruit qui émanait de sa poitrine et qui était comparable au vrombissement de la meule (quand elle tourne pour moudre le grain). Dans une autre version, le bruit de sa poitrine est comparé au bruit de la chaudière quand l'eau y entre en ébulition.

La mise en garde contre le fait de lever les yeux au ciel durant la prière

التَّرْهِيب من رفع الْبَصَر إِلَى السَّمَاء فِي الصَّلَاة

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا بَال أَقوام يرفعون أَبْصَارهم إِلَى السَّمَاء فِي صلَاتهم فَاشْتَدَّ قَوْله فِي ذَلِك حَتَّى قَالَ لينتهن عَن ذَلِك أَو لتخطفن أَبْصَارهم (ب، بد، ن، بج)

Anas Ibn Mâlik τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Que pensez-vous de certaines personnes qui lèvent leurs yeux au ciel durant leur prière ? ». Son ton s'intensifia jusqu'à ce qu'il dit : « Qu'elles cessent de faire cela ou bien elles en perdront la vue ! ».

La mise en garde contre le fait de tourner la tête durant la prière ainsi que d'autres choses interdites

التَّرْهِيب من الِالْتِفَات فِي الصَّلَاة وَغَيره ذلك من منهيات

وَعَن أبي الْأَحْوَص عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا يزَال الله مُقبلا على العَبْد فِي صلَاته مَا لم يلْتَفت فَإِذا صرف وَجهه انْصَرف عَنهُ (أ، بد، ن، بخ، حا)

Selon Abû Ad-Dardâ`τ, le Prophète (sws) a dit : « Allah ne cesse d'être à l'écoute de Son serviteur, durant sa prière, tant que se dernier ne tourne pas son visage. Mais dès lors qu'il le tourne, Allah Se détourne de lui ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ أَوْصَانِي خليلي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بِثَلَاث ونهاني عَن ثَلَاث نهاني عَن نقرة كنقرة الديك وإقعاء كإقعاء الْكَلْب والتفات كالتفات الثَّعْلَب (أ، بي، بش) الإقعاء بِكَسْر الْهمزَة هُوَ أَن يلزق الرجل أليتيه بِالْأَرْضِ وَينصب سَاقيه وَيَضَع يَدَيْهِ بِالْأَرْضِ كَمَا يقعي الْكَلْب.

Abû Hurayra τ dit : « Mon bien aimé m'a conseillé de faire trois choses et m'a déconseillé d'en faire trois autres. Il m'a déconseillé de prier à la manière dont le coq picore furtivement, de me prosterner à la manière dont le chien étend les pieds et les bras par terre et de ne pas me tourner en prière comme le ferait le renard ».

La mise en garde contre le fait de toucher les cailloux et tout autre chose qui se trouverait à l'endroit de la prosternation

التَّرْهِيب من مسح الْحَصَى وَغَيره فِي مَوضِع السُّجُود

عَن معيقيب رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا تمسح الْحَصَى وَأَنت تصلي فَإِن كنت لَا بُد فَاعِلا فَوَاحِدَة تَسْوِيَة الْحَصَى (ب،م،ت،ن،بد،بج)

Selon Mu'ayqib τ, le Prophète (sws) a dit : « Ne passe pas tes mains sur les cailloux alors que tu pries. Si tu dois vraiment le faire, fais-le une seule fois pour en égaliser le niveau ».

La mise en garde contre le fait de mettre ses mains sur la taille durant la prière

التَّرْهِيب من وضع الْيَد على الخاصرة فِي الصَّلَاة

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم نهى أَن يُصَلِّي الرجل مُخْتَصرا (ب، م)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a interdit a tout individu de prier tout en ayant les mains sur la taille.

La mise en garde contre le fait de passer devant celui qui prie

التَّرْهِيب من الْمُرُور بَين يَدي الْمُصَلِّي

عَن أبي الجهم عبد الله بن الْحَارِث بن الصمَّة الْأنْصَارِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَو يعلم الْمَار بَين يَدي الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَن يقف أَرْبَعِينَ خير لَهُ من أَن يمر بَين يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضر لَا أَدْرِي قَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَو شهرا أَو سنة (ب، م، بد بج)

Selon Abû al Jahm Ibn 'Abd Allah τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Si celui qui passe devant la personne qui prie savait ce qu'il encourt, il aurait préféré attendre quarante (l'unité n'a pas été mentionnée : heures, jours, mois, années) plutôt que de passer devant lui ».

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِذا صلى أحدكُم إِلَى شَيْء يستره من النَّاس فَأَرَادَ أحد أَن يجتاز بَين يَدَيْهِ فليدفع فِي نَحره فَإِن أَبى فليقاتله فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَان (ب، م، بد)

Abû Sa'îd Al Khudrî τ raconte qu'il a entendu l'Envoyé de Dieu (sws) dire : « Lorsque l'un de vous prie derrière une chose qui le protège des passants, et qu'une personne souhaite passer entre lui et cette chose, qu'il la repousse. Puis, s'il s'obstine, qu'il le combatte car c'est un démon ».

La mise en garde contre le délaissement délibéré de la prière et contre le fait de l'accomplir hors de son temps par négligence

التَّرْهِيب من ترك الصَّلَاة تعمدا وإخراجها عَن وَقتهَا تهاونا

عَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بَين الرجل وَبَين الشّرك وَالْكفْر ترك الصَّلَاة (م)

Jâbir Ibn'Abd Allah ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Ce qui sépare l'individu de l'associationnisme et de la mécréance, c'est le renoncement à la prière ».

وَعَن بُرَيْدَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الْعَهْد الَّذِي بَيْننَا وَبينهمْ الصَّلَاة فَمن تَركهَا فقد كفر (أ، بد، ن، ت، بج، بح، حا)

Burayda τ dit avoir entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Le pacte qu'il y a entre nous et les mécréants et qui nous sépare d'eux, c'est la prière. Aussi, celui qui l'aura délaissée aura mécru ! ».

Le livre des prières surérogatoires

كتاب النَّوَافِل

L'incitation à accomplir douze unités de prières surérogatoires par jour

التَّرْغِيب فِي الْمُحَافظَة على ثِنْتَيْ عشرَة رَكْعَة من السّنة فِي الْيَوْم وَاللَّيْلَة

عَن أم حَبِيبَة رَملَة بنت أبي سُفْيَان رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَت سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَا من عبد مُسلم يُصَلِّي لله تَعَالَى فِي كل يَوْم ثِنْتَيْ عشرَة رَكْعَة تَطَوّعا غير فَرِيضَة إِلَّا بنى الله تَعَالَى لَهُ بَيْتا فِي الْجنَّة أَو إِلَّا بني لَهُ بَيت فِي الْجنَّة (م، بد، ن، ت) عند أبو داود و مسلم : أربع ركعات قبل صلاة الظهر وَرَكْعَتَيْنِ بعْدهَا وَرَكْعَتَيْنِ بعد الْمغرب وَرَكْعَتَيْنِ بعد الْعشَاء وَرَكْعَتَيْنِ قبل صَلَاة الْغَدَاة وَرَوَاهُ بِالزِّيَادَةِ ابْن خُزَيْمَة وَابْن حبَان وَالْحَاكِم و زادوا وَرَكْعَتَيْنِ قبل الْعَصْر وَلم يذكرُوا رَكْعَتَيْنِ بعد الْعشَاء وَهُوَ كَذَلِك عِنْد النَّسَائِيّ وَوَافَقَ التِّرْمِذِيّ على الْبَاقِي

Umm Habîb Bint Abî Sufiân ɡ a entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Il n'y a pas un musulman qui accomplit, chaque jour, douze unités de prière surérogatoire, en dehors des prières obligatoires, et en vue de plaire à Allah تعالى, sans qu'Allah (swt) ne lui construise une ou deux maisons au Paradis (le rapporteur hésite sur le nombre). Abû Dâwûd ajoute dans sa version du hadîth : « Quatre avant la prière du Dohor (après le zénith) et deux après, deux après la prière du Maghreb (coucher du soleil), deux après celle du 'Ichâ` (nuit) et deux avant celle de l'aube ».

L'incitation à accomplir les deux unités de prières avant la prière du matin (Sobh)

التَّرْغِيب فِي الْمُحَافظَة على رَكْعَتَيْنِ قبل الصُّبْح

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ رَكعَتَا الْفجْر خير من الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا (م، ت) وَفِي رِوَايَة لمسلم لَهما أحب إِلَيّ من الدُّنْيَا جَمِيعًا

D'après 'Â`icha g, le Prophète (sws) a dit : « Les deux unités de prière de l'aube sont meilleures que ce bas monde et tout ce qu'il contient ». Et dans une autre version : « … me sont plus aimées que tout ce bas monde ».

وعنها رَضِي الله عَنْهَا قَالَت لم يكن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم على شَيْء من النَّوَافِل أَشد تعاهدا مِنْهُ على رَكْعَتي الْفجْر (ب، م، ن بخ)

Et selon elle également g : « le Prophète (sws) était assidu à l'accomplissement des deux unités de prière de l'aube (Fajr) plus que tout autre adoration surérogatoire ».

L'incitation à accomplir la prière surérogatoire avant et après la prière du Dohor

التَّرْغِيب فِي الصَّلَاة قبل الظّهْر وَبعدهَا

عَن أم حَبِيبَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من يحافظ على أَربع رَكْعَات قبل الظّهْر وَأَرْبع بعْدهَا حرمه الله على النَّار (أ، بد، ن، ت)

Umm Habîba g rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui accomplit de manière assidue quatre unités de prière avant la prière du Dohor, ainsi que quatre après, Allah interdira au feu de l'atteindre ».

L'incitation à prier avant la prière du 'Asr

التَّرْغِيب فِي الصَّلَاة قبل الْعَصْر

وَرُوِيَ عَن أم سَلمَة رَضِي الله عَنْهَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من صلى أَربع رَكْعَات قبل الْعَصْر حرم الله بدنه على النَّار (ط)

Umm Salam τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui prie quatre unités de prière avant la prière du 'Asr, Allah interdira au feu d'atteindre son corps ».

L'incitation à prier entre la prière Maghreb et la prière du 'Ichâ`

التَّرْغِيب فِي الصَّلَاة بَين الْمغرب وَالْعشَاء

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من صلى بعد الْمغرب سِت رَكْعَات لم يتَكَلَّم فِيمَا بَينهُنَّ بِسوء عدلن بِعبَادة ثِنْتَيْ عشرَة سنة (بج، بخ، ت)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui prie six unités de prière, après la prière du Maghreb et sans prononcer de mauvaises paroles entre chacune des unités de prière, cela lui équivaudra à avoir prié douze années ».

L'incitation à accomplir la dernière unité de prière de la journée (Al Witr) et ce qu'il est parvenu comme hadîth au sujet de celui qui la délaisse

التَّرْغِيب فِي صَلَاة الْوتر وَمَا جَاءَ فِيمَن لم يُوتر

عَن عَليّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ الْوتر لَيْسَ بحتم كَصَلَاة الْمَكْتُوبَة وَلَكِن سنّ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن الله وتر يحب الْوتر فأوتروا يَا أهل الْقُرْآن (بد، ت، ن، بخ)

'Ali τ a dit : « La prière du witr n'est pas un devoir qui s'impose comme la prière canonique. Il s'agit cependant d'une sunna de l'Envoyé d'Allah (sws)

au sujet de laquelle il a dit « Dieu est impair et aime la prière du witr. Accomplissez-donc la prière du witr, ô peuple du Coran ! ».

وَعَن جَابر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من خَافَ أَن لَا يقوم من آخر اللَّيْل فليوتر أَوله وَمن طمع أَن يقوم آخِره فليوتر آخر اللَّيْل فَإِن صَلَاة آخر اللَّيْل مَشْهُودَة محضورة وَذَلِكَ أفضل (م، ت)

Selon Jâbir τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui craint de ne pas se réveiller durant la dernière partie de la nuit, qu'il accomplisse la prière du witr au début de celle-ci. Quant à celui qui espère se lever durant la dernière partie de la nuit, qu'il accomplisse le witr à ce moment-là car la prière accomplie durant la dernière partie de la nuit est une prière à laquelle les anges assistent et qu'ils témoignent ; et ceci est meilleur ! ».

L'incitation à dormir en état d'ablution avec l'intention de réveiller pour prier durant la nuit

التَّرْغِيب فِي أَن ينَام الْإِنْسَان طَاهِرا ناوِيا للْقِيَام

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من بَات طَاهِرا بَات فِي شعاره ملك فَلَا يَسْتَيْقِظ إِلَّا قَالَ الْملك اللَّهُمَّ اغْفِر لعبدك فلَان فَإِنَّهُ بَات طَاهِرا (بح)

Ibn 'Omar τ, rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui passe la nuit en état de pureté rituelle, un ange passera la nuit proche de son corps. Chaque fois qu'il se réveillera, l'ange invoquera Dieu en sa faveur et dira : « Ô mon Seigneur, pardonne à ton serviteur untel car il a passé la nuit en état de pureté ».

وَعَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا من امرىء تكون لَهُ صَلَاة بلَيْل فيغلبه عَلَيْهَا نوم إِلَّا كتب الله لَهُ أجر صلَاته وَكَانَ نَومه عَلَيْهِ صَدَقَة (مالك، ن، بد، نيا)

Selon 'Â`icha τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il n'y a pas un individu qui a l'habitude de consacrer une partie de la nuit à la prière, puis que le sommeil emporte au point où il manque à son habitude, sans qu'on lui inscrive la récompense de sa prière, et son sommeil sera une aumône pour lui ».

L'incitation à veiller la nuit en prière

التَّرْغِيب فِي قيام اللَّيْل

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يعْقد الشَّيْطَان على قافية رَأس أحدكُم إِذا هُوَ نَام ثَلَاث عقد يضْرب على كل عقدَة عَلَيْك ليل طَوِيل فارقد فَإِن اسْتَيْقَظَ فَذكر الله تَعَالَى انْحَلَّت عقدَة فَإِن تَوَضَّأ انْحَلَّت عقدَة فَإِن صلى انْحَلَّت عقده كلهَا فَأصْبح نشيطا طيب النَّفس وَإِلَّا أصبح خَبِيث النَّفس كسلان (مالك، ب، م، بد، بج) و رَوَاهُ ابْن خُزَيْمَة وَزَاد فِي آخِره فحلوا عقد الشَّيْطَان وَلَو بِرَكْعَتَيْنِ

Abû Hurayra τ, a entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Lorsqu'une personne s'endort, Satan noue trois nœuds au niveau de sa nuque, tout en disant à la fermeture de chaque nœud : « La nuit est longue, dors ! ». Puis, lorsque cette personne se réveille et mentionne le Nom d'Allah تعالى un des nœuds se défait. Lorsqu'il accomplit ses ablutions, un autre nœud se défait, et lorsqu'il se met à prier, l'ensemble des nœuds se délient. Ainsi arrive-t-il au matin, en forme et de bonne humeur. Autrement, il se réveille de mauvaise humeur et engourdi ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أفضل الصّيام بعد رَمَضَان شهر الله الْمحرم وَأفضل الصَّلَاة بعد الْفَرِيضَة صَلَاة اللَّيْل (م، بد، ت، ن، بخ)

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Le meilleur jeûne que vous puissiez accomplir après celui du mois de Ramadân est celui du mois de Muharram, et la meilleure prière que vous puissiez accomplir après la prière obligatoire est celle de la nuit ».

وَعَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يقوم من اللَّيْل حَتَّى تتفطر قدماه فَقلت لَهُ لم تصنع هَذَا وَقد غفر لَك مَا تقدم من ذَنْبك وَمَا تَأَخّر قَالَ أَفلا أحب أَن أكون عبدا شكُورًا (ب، م)

'Â`icha ց raconte que l'Envoyé d'Allah (sws) se levait durant la nuit pour prier et se mettait debout jusqu'à ce que ses talons se fendent. Je lui ai alors demandé : « Pourquoi fais-tu cela alors que tes péchés antérieurs et postérieurs t'ont été pardonnés ? ». Il répondit : « Quelqu'un comme moi n'aime-t-il pas se comporter en serviteur reconnaissant ? ».

وَعَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أحب الصَّلَاة إِلَى الله صَلَاة دَاوُد وَأحب الصّيام إِلَى الله صِيَام دَاوُد كَانَ ينَام نصف اللَّيْل وَيقوم ثلثه وينام سدسه ويصوم يَوْمًا وَيفْطر يَوْمًا (ب، م، بد، ن، بج، ت)

Selon 'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « La prière la plus aimée de Dieu est la prière de Dâwûd (David) et le jeûne le plus aimé de Dieu est le jeûne de Dâwûd. En effet, il avait l'habitude de dormir la moitié de la nuit, puis il se réveillait pour prier durant son tiers, puis se rendormait durant son sixième. De même, il avait l'habitude de jeûner un jour sur deux ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رحم الله رجلا قَامَ من اللَّيْل فصلى وَأَيْقَظَ امْرَأَته فَإِن أَبَت نضح فِي وَجههَا المَاء ورحم الله امْرَأَة قَامَت من اللَّيْل فصلت وأيقظت زَوجهَا فَإِن أَبى نضحت فِي وَجهه المَاء (بد، ن، بج، بخ، بح، حا)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Que Dieu fasse miséricorde à un individu qui se lève durant la nuit, prie, puis réveille sa femme afin qu'elle fasse de même. Ensuite, si celle-ci s'y refuse, il lui jette quelques gouttelettes d'eau au visage. Et que Dieu fasse miséricorde à une femme qui se lève durant la nuit, prie, puis réveille son mari afin qu'il fasse de même. S'il s'y refuse elle lui asperge le visage de gouttelettes d'eau ».

وَعَن جَابر رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن فِي اللَّيْل لساعة لَا يُوَافِقهَا رجل مُسلم يسْأَل الله خيرا من أَمر الدُّنْيَا وَالْآخِرَة إِلَّا أعطَاهُ إِيَّاه وَذَلِكَ كل لَيْلَة (م)

Jâbir τ dit avoir entendu les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « Il y a une heure dans la nuit durant laquelle il n'y a pas musulman qui y invoque Dieu de lui accorder un bien de ce bas monde ou de l'au-delà, sans qu'il soit exaucé ; et ce toutes les nuits ».

وَعَن سهل بن سعد رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ جَاءَ جِبْرِيل إِلَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا مُحَمَّد عش مَا شِئْت فَإِنَّك ميت واعمل مَا شِئْت فَإِنَّك مجْزِي بِهِ وَأحبب من شِئْت فَإنَّك مفارقه وَاعْلَم أَن شرف الْمُؤمن قيام اللَّيْل وعزه استغناؤه عَن النَّاس (ط)

Sahl Ibn Sa'd ψ a dit : « Jibrîl (Gabriel) vint voir le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Muhammad ! Vis autant que tu le souhaites, tu mourras certainement ! Accomplis ce que tu souhaites, tu en seras nécessairement rétribué ! Aime qui tu veux, tu le quitteras inévitablement ! Et sache que l'honneur du croyant se trouve dans la prière de la nuit, et sa dignité dans sa capacité à se passer des gens ! ».

وَعَن عَمْرو بن عَبْسَة رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول أقرب مَا يكون الرب من الْعَبْد فِي جَوف اللَّيْل الآخر فَإِن اسْتَطَعْت أَن تكون مِمَّن يذكر الله فِي تِلْكَ السَّاعَة فَكُن (ت، بخ)

'Amr Ibn 'Absa τ dit avoir entendu le Prophète (sws) dire : « Le moment où le serviteur est le plus proche de son Seigneur est lorsqu'il L'adore au cœur de la nuit, à savoir vers la dernière partie de celle-ci. Ainsi, si tu es en mesure d'être parmi ceux qui invoquent Allah durant ce moment, alors fais-le ! ».

وَعَن عبد الله بن أبي قيس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَت عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا لَا تدع قيام اللَّيْل فَإِن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ لَا يَدعه وَكَانَ إِذا مرض أَو كسل صلى قَاعِدا (بد، بخ)

'Abd Allah Ibn Abî Qays τ rapporte que 'Â`icha ɡ a dit : « Ne délaisse pas la prière durant la nuit car le Messager d'Allah (sws) ne la délaissait jamais, et même s'il tombait malade ou qu'il était fatigué, il priait en étant assis ».

وَعَن عبد الله رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا حسد إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رجل آتَاهُ الله الْقُرْآن فَهُوَ يقوم بِهِ آنَاء اللَّيْل وآناء النَّهَار وَرجل آتَاهُ الله مَالا فَهُوَ يُنْفِقهُ آنَاء اللَّيْل وآناء النَّهَار (م)

'Abd Allah τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « L'envie n'est pas permise à l'exception de deux choses : une personne à qui Allah a accordé de mémoriser et de comprendre le Coran, puis s'en sert pour prier de jour comme de nuit, et une personne à qui Allah a donné de l'argent puis le dépense dans les bonnes œuvres de jour comme de nuit ».

وَعَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من قَامَ بِعشر آيَات لم يكْتب من الغافلين وَمن قَامَ بِمِائَة آيَة كتب من القانتين وَمن قَامَ بِأَلف آيَة كتب من المقنطرين (بد، بخ)

‘Abd Allah Ibn ‘Amr Ibn Al ‘Âs ψ rapporte que le Messager d’Allah (sws) a dit : « Celui qui veille en prière, la nuit, à l’aide de dix versets ne sera pas inscrit parmi les insouciants et celui qui veille en prière, à l’aide de cent versets, sera inscrit parmi les serviteurs dévoués. Enfin, celui qui veille en prière, la nuit, à l’aide de mille versets sera inscrit parmi ceux qui bénéficieront d’un quintal de bonnes actions ».

La mise en garde contre le fait de prier et de réciter le Coran en état de somnolence

التَّرْهِيب من صَلَاة الْإِنْسَان وقراءته حَال النعاس

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ذا نعس أحدكُم فِي الصَّلَاة فليرقد حَتَّى يذهب عَنهُ النّوم فَإِن أحدكُم إِذا صلى وَهُوَ ناعس لَعَلَّه يذهب يسْتَغْفر فيسب نَفسه (مالك، ب، م، بد، بج، ن) وَلَفظ النَّسَائِيّ إِذا نعس أحدكُم وَهُوَ يُصَلِّي فلينصرف فَلَعَلَّهُ يَدْعُو على نَفسه وَهُوَ لَا يدْرِي

‘Â`icha τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui est pris de l’envie de dormir durant la prière, qu’il dorme jusqu’à ce que le sommeil soit dissipé. En effet, il se peut que l’un d’entre vous prie en état de somnolence, puis souhaite demander pardon mais invoque le mal contre lui-même sans s’en rendre compte ».

La mise en garde contre le fait de dormir jusqu’au matin et contre le délaissement de la prière durant une partie de la nuit

التَّرْهِيب من نوم الْإِنْسَان إِلَى الصَّباح وَترك قيام شَيْء من اللَّيْل

عَن ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ ذكر عِنْد النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رجل نَام لَيْلَة حَتَّى أصبح قَالَ ذَاك رجل بَال الشَّيْطَان فِي أُذُنَيْهِ أَو قَالَ فِي أُذُنه (ب، م، ن، بج، أ) وَابْن مَاجَه وَقَالَ فِي أُذُنَيْهِ على التَّثْنِيَة من غير شكّ و قَالَ الْحسن إِن بَوْله وَالله ثقيل

Ibn Mas'ûd τ relate les faits suivants : « Le cas d'un homme ayant dormi la nuit jusqu'au matin fut mentionné auprès du Prophète (sws). Il dit alors : « Satan a uriné dans les oreilles – ou dans l'oreille (le narrateur hésite ici) - de cet homme là ». Al Hassan al Basrî ajoute : « L'urine de Satan est certes lourde ».

L'incitation à rattraper la quantité de Coran quotidienne que l'on a été incapable de lire la nuit

التَّرْغِيب فِي قَضَاء الْإِنْسَان ورده إِذا فَاتَهُ من اللَّيْل

عَن عمر بن الْخطاب رَضِي الله عَنهُ وأرضاه قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من نَام عَن حزبه أَو عَن شَيْء مِنْهُ فقرأه فِيمَا بَين صَلَاة الْفجْر وَصَلَاة الظّهْر كتب لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ من اللَّيْل (م، بد، ت، ن، بج بخ)

Selon 'Omar Ibn Al Khattâb τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui s'assoupit et qui n'a pu lire son juz` de Coran ou une partie de celui-ci, puis le récite entre la prière du Fajr et celle du Dohor, il lui sera inscrit comme s'il l'avait récité durant la nuit ».

L'incitation à accomplir la prière de la matinée (ad-dohâ)

التَّرْغِيب فِي صَلَاة الضُّحَى

عَن أَبِي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ أَوْصَانِي خليلي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بصيام ثَلَاثَة أَيَّام من كل شهر وركعتي الضُّحَى وَأَن أوتر قبل أَن أرقد (ب، م، بد، ت، ن، بخ) وَلَفظ ابْن خُزَيْمَة : قَالَ أَوْصَانِي خليلي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بِثَلَاث لست بتاركهن أَن لَا أَنَام إِلَّا على وتر وَأَن لَا أدع رَكْعَتي الضُّحَى فَإِنَّهَا صَلَاة الْأَوَّابِينَ وَصِيَام ثَلَاثَة أَيَّام من كل شهر

Abû Hurayra τ a dit : « Mon bien aimé m'a recommandé de jeûner trois jours de chaque mois, d'accomplir deux unités de prière la matinée (entre le lever du soleil et la prière du dohor) et d'accomplir une unité de prière avant d'aller m'endormir ».

وَعَن أَبِي ذَر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يصبح على كل سلامى من أحدكُم صَدَقَة فَكل تَسْبِيحَة صَدَقَة وكل تَحْمِيدَة صَدَقَة وكل تَهْلِيلَة صَدَقَة وكل تَكْبِيرَة صَدَقَة وَأمر بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَة وَنهي عَن الْمُنكر صَدَقَة ويجزىء من ذَلِك رَكْعَتَيْنِ يركعهما من الضُّحَى (م)

D'après Abû Dhar τ, le Prophète (sws) a dit : « Chaque fois que l'un d'entre vous arrive au matin, il est redevable d'une aumône pour chaque articulation de son corps. Ainsi, toute glorification (sobhân Allah) est une aumône, chaque louange (al hamdu-li-Llah) est une aumône, chaque proclamation de l'unicité (lâ ilaha illa Llah) est une aumône, chaque proclamation de la grandeur d'Allah (Allâhu akbar) est une aumône, enjoindre le bien est une aumône et interdire le mal est une aumône. De tout cela, il suffit de prier deux unités de prière entre le lever du soleil et son zénith pour s'aquitter de son dû ».

L'incitation à accomplir la prière de glorification (tasbîh)

التَّرْغِيب فِي صَلَاة التَّسْبِيح

عَن عِكْرِمَة عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم للْعَبَّاس بن عبد الْمطلب يَا عَبَّاس يَا عماه أَلا أُعْطِيك أَلا أمنحك أَلا احبوك أَلا أفعل بك عشر خِصَال إِذا أَنْت فعلت ذَلِك غفر الله لَك ذَنْبك أَوله وَآخره وقديمه وَحَدِيثه وَخَطأَهُ وعمده وصغيره وكبيره وسره وعلانيته عشر خِصَال أَن تصلي أَربع رَكْعَات تقْرَأ فِي كل رَكْعَة بِفَاتِحَة الْكتاب وَسورَة فَإِذا فرغت من الْقِرَاءَة فِي أول رَكْعَة فَقل وَأَنت قَائِم سُبْحَانَ الله وَالْحَمْد لله وَلَا إِلَه إِلَّا الله وَالله أكبر خمس عشرَة مرّة ثمَّ تركع فَتَقول وَأَنت رَاكِع عشرا ثمَّ ترفع رَأسك من الرُّكُوع فتقولها عشرا ثمَّ تهوي سَاجِدا فَتَقول وَأَنت ساجد عشرا ثمَّ ترفع رَأسك من السُّجُود فتقولها عشرا ثمَّ تسْجد فتقولها عشرا ثمَّ ترفع رَأسك من السُّجُود فتقولها عشرا فَذَلِك خمس وَسَبْعُونَ فِي كل رَكْعَة تفعل ذَلِك فِي أَربع رَكْعَات وَإِن اسْتَطَعْت أَن تصليها فِي كل يَوْم مرّة فافعل فَإِن لم تستطع فَفِي كل جُمُعَة مرّة فَإِن لم تفعل فَفِي كل شهر مرّة فَإِن لم تفعل فَفِي كل سنة مرّة فَإِن لم تفعل فَفِي عمرك مرّة (بد، بج، بخ)

'Ikrima τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit à 'Abbas Ibn 'Abd Al Muttalib : « Ô 'Abbâs, ô mon oncle, que ne t'offrirai-je, que ne te prodiguerai-je, que ne te montrerai-je dix actes pieux à observer ? Si tu t'y appliques, Dieu pardonnera l'ensemble de tes péchés, des premiers aux derniers, des anciens aux nouveaux, qu'ils soient involontaires ou délibérés, véniels ou graves, commis en cachette ou en public. Les voici : faire quatre cycles de prière en récitant dans chacune la Fatiha, suivie d'une sourate quelconque. Une fois achevée la récitation du premier cycle, tu diras à quinze reprises, en position debout : « Gloire à Dieu, louange à Dieu ; il n'est d'autre divinité en dehors de Dieu ; Dieu est grand ». En t'inclinant, tu diras ces formules à dix reprises ; en te relevant, tu les prononceras dix fois également. Ce même nombre, tu le diras lors de la prosternation, en relevant la tête, en faisant une nouvelle prosternation, et en relevant encore la tête. Cela fait soixante-quinze exaltations dans chaque cycle de prière, lequel se répètera à quatre reprises. Si tu peux procéder ainsi une fois par

jour, fais-le ; sinon tu le feras une fois chaque vendredi, sinon une fois par an, sinon une fois dans ta vie ».

L'incitation à accomplir la prière du repentir

التَّرْغِيب فِي صَلَاة التَّوْبَة

عَن أبي بكر رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَا من رجل يُذنب ذَنبا ثمَّ يقوم فيتطهر ثمَّ يُصَلِّي ثمَّ يسْتَغْفر الله إِلَّا غفر الله لَهُ ثمَّ قَرَأَ هَذِه الْآيَة {وَالَّذين إِذا فعلوا فَاحِشَة أَو ظلمُوا أنفسهم ذكرُوا الله} آل عمرَان ٥٣١ إِلَى آخر الْآيَة (ت، بد، ن، بج، بح، به)

Abû Bakr τ rapporte : « J'ai entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Il n'y a pas un individu qui, ayant commis un péché, se lève puis accomplit ses ablutions pour prier et implorer le pardon de Dieu, sans que Dieu ne lui pardonne ». Puis il récita ce verset : « Et pour ceux qui, s'ils ont commis quelques turpitudes ou été injustes envers eux-mêmes, se souviennent de Dieu [...] » (La Famille d'Imrân, 135-136) jusqu'à la fin du verset ».

L'incitation à accomplir la prière du besoin et sa formule

التَّرْغِيب فِي صَلَاة الْحَاجة ودعائها

عَن عُثْمَان بن حنيف رَضِي الله عَنهُ أَن أعمى أَتَى إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله ادْع الله أَن يكْشف لي عَن بَصرِي قَالَ أَو أدعك قَالَ يَا رَسُول الله إِنَّه قد شقّ عَليّ ذهَاب بَصرِي قَالَ فَانْطَلق فَتَوَضَّأ ثمَّ صل رَكْعَتَيْنِ ثمَّ قل اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلك وأتوجه إِلَيْك بنبيي مُحَمَّد صلى الله عَلَيْهِ وَسلم نَبِي الرَّحْمَة يَا مُحَمَّد إِنِّي أتوجه إِلَى رَبِّي بك أَن يكْشف لي عَن بَصرِي اللَّهُمَّ شفعه فِي وشفعني فِي نَفسِي فَرجع وَقد كشف الله عَن بَصَره (ت، ن، بج، بخ، حا، ط)

'Uthmân Ibn Hanîf τ raconte qu'un homme aveugle vint voir le Messager d'Allah (sws) et dit : « Ô Envoyé d'Allah, implore Dieu de m'accorder la

vue ». Il répondit : « Ne vaut-il pas mieux que tu restes ainsi ? ». L'homme dit : « Ô Envoyé d'Allah, la perte de ma vue fut une chose très pénible ». Le prophète dit alors : « Va donc faire tes ablutions, puis prie deux unités de prière et implore en ces termes : « Ô mon Seigneur, je T'implore et je me tourne vers Toi par l'intermédiaire de mon Prophète Muhammad – paix et bénédiction sur lui, le Prophète de la miséricorde. Ô Muhammad, je me tourne vers mon Seigneur par ton intermédiaire afin qu'il m'accorde la vue. Ô mon Seigneur, fais qu'il soit mon intercesseur et fais qu'il puisse intercéder en ma faveur ». L'homme revint plus tard et la vue lui fut accordée.

L'incitation à accomplir la prière de la consultation

التَّرْغِيب فِي صَلَاة الاستخارة

وَعَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يعلمنَا الاستخارة فِي الْأُمُور كلهَا كَمَا يعلمنَا السُّورَة من الْقُرْآن يَقُول إِذا هم أحدكُم بِالْأَمر فليركع رَكْعَتَيْنِ من غير الْفَرِيضَة ثمَّ ليقل اللَّهُمَّ إِنِّي أستخيرك بعلمك وأستقدرك بقدرتك وَأَسْأَلك من فضلك الْعَظِيم فَإنَّك تقدر وَلَا أقدر وَتعلم وَلَا أعلم وَأَنت علام الغيوب اللَّهُمَّ إِن كنت تعلم أَن هَذَا الْأَمر خير لي فِي ديني ومعاشي وعاقبة أَمْرِي أَو قَالَ عَاجل أَمْرِي وآجله فاقدره لي ويسره لي ثمَّ بَارك لي فِيهِ وَإِن كنت تعلم أَن هَذَا الْأَمر شَرّ لي فِي ديني ومعاشي وعاقبة أَمْرِي أَو قَالَ عَاجل أَمْرِي وآجله فاصرفه عني واصرفني عَنهُ واقدر لي الْخَيْر حَيْثُ كَانَ ثمَّ أرضني بِهِ قَالَ ويسمي حَاجته (ب، بد، ت، ن، بج)

Jâbir Ibn 'Abd Allah ψ dit : « le Messager d'Allah (sws) nous apprenait à accomplir la prière de la consultation pour toute les affaires, de la même manière qu'il nous enseignait les sourates du Coran. Il nous disait : « Si vous avez une décision à prendre, faites deux cycles de prière surérogatoires et dites : « Ô mon Seigneur, je viens prendre conseil auprès de Ton Savoir et

prendre force dans Ta Force et je Te demande de me gratifier par Ton Don infini ; Car Tu es certes Capable et je suis incapable, Tu Sais et je ne sais pas et c'est Toi le Grand Connaisseur des mondes inconnus. Ô mon Seigneur, si Tu sais que cette affaire est pour moi une source de bien pour ma religion, pour ma vie ici-bas et pour ma destinée future (ou il a dit : pour mon présent et pour mon futur), destine-la moi, facilite-moi sa réalisation et bénis-la moi. Et si tu sais que cette affaire est pour moi une source de mal pour ma religion, pour ma vie d'ici-bas et pour ma destinée future (ou il a dit : pour mon présent et pour mon futur) détourne-la de moi et détourne-moi d'elle. Prédestine-moi le bien où il se trouve et inspire m'en la satisfaction ». Puis il (sws) ajouta : « Ensuite qu'il mentionne la nature de son affaire ».

L'incitation à accomplir les prosternations de la récitation

الترغيب في سجود التلاوة

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا قَرَأَ ابْن آدم السَّجْدَة فَسجدَ اعتزل الشَّيْطَان يبكي يَقُول يَا ويله وَفِي رِوَايَة يَا ويلي أَمر ابْن آدم بِالسُّجُود فَسجدَ فَلهُ الْجنَّة وَأمرت بِالسُّجُود فأبيت فلي النَّار (م، بج، بز، ط)

Selon Abû Hurayra τ le Prophète (sws) a dit : « Lorsque l'enfant d'Adam récite un verset au bout duquel il convient de se prosterner, puis qu'il se prosterne, Satan s'isole dans un coin en se lamentant : « Ô malheur (dans une autre version : malheur à moi) ! Le fils d'Adam a reçu l'ordre de se prosterner et il s'est exécuté ; le Paradis lui sera accordé ! Quant à moi j'ai reçu l'ordre de me prosterner mais j'ai refusé ; l'Enfer me sera accordé ! ».

وَعَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ جَاءَ رجل إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله إِنِّي رَأَيْت فِي هَذِه اللَّيْلَة فِيمَا يرى النَّائِم كَأَنِّي أُصَلِّي خلف شَجَرَة فَرَأَيْت كَأَنِّي قَرَأت سَجْدَة فَرَأَيْت الشَّجَرَة كَأَنَّهَا تسْجد سجودي فسمعتها وَهِي سَاجِدَة وَهِي تَقول اللَّهُمَّ اكْتُبْ لي بهَا عنْدك أجرا وَاجْعَلْهَا لي عنْدك ذخْرا وضع عني بهَا وزرا واقبلها مني كَمَا تقبلت من عَبدك دَاوُد قَالَ ابْن عَبَّاس فَرَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَرَأَ السَّجْدَة فَسَمعته وَهُوَ ساجد يَقُول مثل مَا قَالَ الرجل عَن كَلَام الشَّجَرَة (ت، بج، بح، ط)

Ibn ‘Abbâs ψ raconte : « Un homme vint au Messager d’Allah (sws) et dit : « Ô Envoyé d’Allah (sws), j’ai vu cette nuit, en songe, comme si j’étais en prière derrière un arbre. J’ai vu aussi comme si je récitais un verset à la suite duquel il convient de se prosterner. Puis ce fut comme si l’arbre se prosterna en même temps que moi. Je l’ai alors entendu dire : « Ô mon Seigneur, inscris-moi une récompense auprès de Toi par cette prosternation ! Conserve-la pour moi auprès de Toi et expie-moi, par son intermédiaire, un péché ! Accepte-la de moi comme Tu l’a acceptée de Ton serviteur Dâwûd (David) ». Ibn ‘Abbas τ ajouta : « J’ai vu le Messager d’Allah (sws) lire un verset où il convient de se prosterner. Je l’ai alors entendu dire en prosternation la même chose que l’homme avait rapporté de l’arbre qu’il avait vu en songe ».

Le livre du vendredi

كتاب الْجُمُعَة

L'incitation à effectuer la prière du vendredi et à s'y préparer et ce qu'il nous est parvenu de récit sur le mérite de ce jour

التَّرْغِيب فِي صَلَاة الْجُمُعَة وَالسَّعْي إِلَيْهَا وَمَا جَاءَ فِي فضل يَوْمهَا وساعتها

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا كَانَ يَوْم الْجُمُعَة فاغتسل الرجل وَغسل رَأسه ثمَّ تطيب من أطيب طيبه وَلبس من صَالح ثِيَابه ثمَّ خرج إِلَى الصَّلَاة وَلم يفرق بَين اثْنَيْنِ ثمَّ اسْتمع الإِمَام غفر لَهُ من الْجُمُعَة إِلَى الْجُمُعَة وَزِيَادَة ثَلَاثَة أَيَّام (بخ)

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Lorsque vient le jour du vendredi et que l'individu se lave le corps et la tête, puis qu'il se parfume avec le meilleur de ses parfums, puis s'habille de ses beaux vêtements, puis se rend à la prière sans séparer deux individus assis l'un à coté de l'autre, puis écoute l'imam, il lui sera pardonné des péchés commis entre le vendredi précédent et le vendredi en cours, en plus des trois jours à venir ».

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول خمس من عملهن فِي يَوْم كتبه الله من أهل الْجنَّة من عَاد مَرِيضا وَشهد جَنَازَة وَصَامَ يَوْمًا وَرَاح إِلَى الْجُمُعَة وَأعْتق رَقَبَة (بح)

Abû Sa'îd Al Khudrî τ dit avoir entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Quiconque accomplit les cinq actions suivantes, en une journée, sera inscrit parmi les gens du Paradis : celui qui visite un malade, qui effectue la

prière mortuaire sur un mort, qui jeûne un jour, qui se rend à la prière du vendredi et qui affranchit un esclave ».

وَعَن أَوْس بن أَوْس الثَّقَفِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من غسل يَوْم الْجُمُعَة واغتسل وَبكر وابتكر وَمَشى وَلم يركب ودنا من الإِمَام فاستمع وَلم يلغ كَانَ لَهُ بِكُل خطْوَة عمل سنة أجر صيامها وقيامها (أ، بد، ت، ن، بج، بخ، حا، ط)

Aws Ibn Aws Ath-thaqâfî τ dit avoir entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Celui qui se lave la tête, puis se lave le restant du corps, puis se rend tôt à la mosquée afin d'assister au début du prêche, qu'il s'y soit rendu à pieds et non sur une monture, puis qu'il se soit rapproché de l'imam pour écouter sans bouger inutilement ni parler, recevra pour chaque pas la rétribution des œuvres salutaires d'une année comprenant son jeûne et ses prières surérogatoires de nuit ».

وَعَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ عرضت الْجُمُعَة على رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم جَاءَهُ بهَا جِبْرِيل عَلَيْهِ السَّلَام فِي كَفه كالمرآة الْبَيْضَاء فِي وَسطهَا كالنكتة السَّوْدَاء فَقَالَ مَا هَذَا يَا جِبْرِيل قَالَ هَذِه الْجُمُعَة يعرضهَا عَلَيْك رَبك لتَكون لَك عيدا ولقومك من بعْدك وَلكم فِيهَا خير تكون أَنْت الأول وَتَكون الْيَهُود وَالنَّصَارَى من بعْدك وفيهَا سَاعَة لَا يَدْعُو أحد ربه فِيهَا بِخَير هُوَ لَهُ قسم إِلَّا أعطَاهُ أَو يتَعَوَّذ من شَرّ إِلَّا دفع عَنهُ مَا هُوَ أعظم مِنْهُ وَنحن نَدْعُوهُ فِي الْآخِرَة يَوْم الْمَزِيد (الحَدِيث) (ط)

Anas Ibn Mâlik τ a dit : « Le vendredi fut présenté par Jibrîl (Gabriel) υ, au Messager d'Allah (sws), dans la paume de sa main semblable à un miroir au milieu duquel se trouvait comme un point noir. Il demanda alors : « Qu'est-ce que cela ô Jibrîl ? ». Il répondit : « Ceci est le vendredi. Ton Seigneur te le propose afin qu'il soit un jour de fête pour toi et ta communauté après toi. Vous avez en ce jour beaucoup de bien. Tu seras alors le premier, puis les juifs et les chrétiens viendront après toi (concernant le jour de la semaine dédié à l'adoration collective). Il comporte une heure

durant laquelle tout individu qui demande à son Seigneur un bien, qui fait partie de sa part de bien ici-bas, l'obtiendra ; et s'il cherche refuge contre un mal, le Seigneur repoussera un mal bien plus grand encore. Nous appelons ce jour « le jour du surcroît de faveurs » dans l'au-delà ».

عَن أبي بردة بن أبي مُوسَى الْأَشْعَرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ لي عبد الله بن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أسمعت أَبَاك يحدث عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي شَأْن سَاعَة الْجُمُعَة قَالَ قلت نعم سمعته يَقُول سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول هِيَ مَا بَين أَن يجلس الإِمَام إِلَى أَن تقضى الصَّلَاة (م، بد)

Abû Barda Ibn Abî Mûssa Al Ach'arî τ dit : « 'Abd Allah Ibn 'Amr ψ m'a dit : « As-tu entendu ton père rapporter un hadîth du Messager d'Allah (sws) concernant l'heure particulière du vendredi ? ». Je répondis : « Oui. J'ai entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Elle se situe entre le moment où l'imam s'assoit sur le minbar pour le prêche jusqu'à la fin de la prière » ».

عَن عبد الله بن سَلام رَضِي الله عَنهُ قَالَ قلت وَرَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم جَالس إِنَّا لنجد فِي كتاب الله تَعَالَى (التوراة) فِي يَوْم الْجُمُعَة سَاعَة لَا يُوَافِقهَا عبد مُؤمن يُصَلِّي يسْأَل الله بهَا شَيْئا إِلَّا قضى الله لَهُ حَاجته قَالَ عبد الله فَأَشَارَ إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَو بعض سَاعَة فَقلت صدقت أَو بعض سَاعَة قلت أَي سَاعَة هِيَ قَالَ آخر سَاعَات النَّهَار قلت إِنَّهَا لَيست سَاعَة صَلَاة قَالَ بلَى إِن العَبْد إِذا صلى ثمَّ جلس لم يجلسه إِلَّا الصَّلَاة فَهُوَ فِي صَلَاة (بج)

'Abd Allah Ibn Salâm τ dit : « J'ai demandé, alors que le Messager de Dieu (sws) était assis : « Nous trouvons dans le livre de Dieu (la Torah) qu'il y a une heure particulière le vendredi que, tout individu croyant qui prie et demande à Dieu une chose durant celle-ci, verra Dieu lui exhausser son souhait ». Le Prophète (sws) me rectifia : « ou moins d'une heure ». J'ai alors confirmé : « Tu as dit vrai, ou moins d'une heure » puis j'ai demandé : « Et quelle est cette heure ? ». Il répondit : « Il s'agit de la dernière heure de

la journée ». J'ai alors répliqué : « Mais ce n'est pas une heure où la prière est souhaitée ! ». Il dit : « Bien sûr, mais le serviteur qui prie, puis s'assoit dans la seule intention d'attendre la prochaine prière, est considéré comme étant toujours en état de prière » ».

L'incitation à effectuer les grandes ablutions le jour du vendredi

التَّرْغِيب فِي الْغسْل يَوْم الْجُمُعَة

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ غسل يَوْم الْجُمُعَة وَاجِب على كل محتلم وَسوَاك ويمس من الطّيب مَا قدر عَلَيْهِ (م)

Abû Sa'îd Al Khudrî τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Effectuer ses grandes ablutions le jour du vendredi est une obligation pour tout individu pubère, de même que l'utilisation du siwâk et du parfum selon ses possibilités ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن هَذَا يَوْم عيد جعله الله للْمُسلمين فَمن جَاءَ الْجُمُعَة فليغتسل وَإِن كَانَ عِنْده طيب فليمس مِنْهُ وَعَلَيْكُم بِالسِّوَاكِ (بج)

Selon Ibn 'Abbâs ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Le jour du vendredi est un jour de fête qu'Allah a accordé aux musulmans. Aussi, celui qui se rend à la prière du vendredi, qu'il fasse ses grandes ablutions et s'il dispose de parfum, qu'il en utilise. Je vous enjoins d'utiliser le siwâk ».

L'incitation à se rendre tôt à la prière du vendredi et ce qu'il est parvenu d'ahâdîth concernant celui qui rate le début de la prière sans aucune excuse valable

التَّرْغِيب فِي التبكير إِلَى الْجُمُعَة وَمَا جَاءَ فِيمَن يتَأَخَّر عَن التبكير من غير عذر

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من اغْتسل يَوْم الْجُمُعَة غسل الْجَنَابَة ثمَّ رَاح فِي السَّاعَة الأولى فَكَأَنَّمَا قرب بَدَنَة وَمن رَاح فِي السَّاعَة الثَّانِيَة فَكَأَنَّمَا قرب بقرة وَمن رَاح فِي السَّاعَة الثَّالِثَة فَكَأَنَّمَا قرب كَبْشًا أقرن وَمن رَاح فِي السَّاعَة الرَّابِعَة فَكَأَنَّمَا قرب دجَاجَة وَمن رَاح فِي السَّاعَة الْخَامِسَة فَكَأَنَّمَا قرب بَيْضَة فَإِذا خرج الإِمَام حضرت الْمَلَائِكَة يَسْتَمِعُون الذّكر (ب، م، بد، ت، ن، بج)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui accomplit les grandes ablutions que l'on accomplit pour se purifier de la souillure majeure, le jour du vendredi, puis se rend à la prière durant la première heure, c'est comme s'il avait donné en offrande une bonne chamelle. Ensuite, celui qui s'y rend durant l'heure qui suit (litt : la deuxième heure), c'est comme s'il avait donné une vache en offrande. Puis, celui qui s'y rend durant l'heure qui suit (la troisième heure), c'est comme s'il avait donné un bélier en offrande. Puis, celui qui s'y rend durant l'heure qui suit (la quatrième heure), c'est comme s'il avait donné une poule en offrande. Puis, celui qui s'y rend durant l'heure qui suit (la cinquième heure) c'est comme s'il avait donné un œuf en offrande. En effet, lorsque l'imam sort pour déclamer son prêche, les anges s'assoient pour écouter le rappel ».

La mise en garde contre le fait d'enjamber les fidèles le jour du vendredi

التَّرْهِيب من تخطي الرّقاب يَوْم الْجُمُعَة

عَن عبد الله بن بسر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ جَاءَ رجل يتخطى رِقَاب النَّاس يَوْم الْجُمُعَة وَالنَّبِيّ صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يخْطب فَقَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم اجْلِسْ فقد آذيت وآنيت (أ، بد، ن، بخ، بح)

آنيت بِمد الْهمزَة وَبعدهَا نون ثمَّ يَاء مثناة تَحت أَي أخرت الْمَجِيء وَآذَيْت بتخطيك رِقَاب النَّاس

'Abd Allah Ibn Busr ψ raconte : « Un homme se mit à enjamber les fidèles le jour du vendredi, alors que le Prophète (sws) prononçait son prêche. Il dit alors : « Assieds-toi ! Tu as nui aux gens et tu es arrivé en retard ! ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا قلت لصاحبك يَوْم الْجُمُعَة أنصت وَالْإِمَام يخْطب فقد لغوت (ب، م، بد، ت، ن، بج، بخ) قَوْله لغوت قيل مَعْنَاهُ خبت من الْأجر وَقيل تَكَلَّمت وَقيل أَخْطَأت وَقيل بطلت فَضِيلَة جمعتك وَقيل صَارَت جمعتك ظهرا وَقيل غير ذَلِك

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Si, lorsque l'imam prononce son discours lors de la prière du vendredi, tu dis à ton compagnon « écoute le discours ! », sache que tu as prononcé une parole futile par laquelle ta prière du vendredi a perdu de sa valeur ! ».

وَعَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من لَغَا وتخطى رِقَاب النَّاس كَانَت لَهُ ظهرا. (بد، بخ)

Selon 'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui prononce des paroles futiles et qui enjambe les gens dans la mosquée, son vendredi sera comptabilisé que comme une prière normale du Dohor ».

La mise en garde contre le délaissement de la prière du vendredi sans raison

التَّرْهِيب من ترك الْجُمُعَة لغير عذر

عَن أبي الْجَعْد الضمرِي وَكَانَت لَهُ صُحْبَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من ترك ثَلَاث جمع تهاونا بهَا طبع الله على قلبه (أ، بد، ن، ت، بج، بخ، حا) وَفِي رِوَايَة لِابْنِ خُزَيْمَة وَابْن حبَان

من ترك الْجُمُعَة ثَلَاثًا من غير عذر فَهُوَ مُنَافِق وَفِي رِوَايَة ذكرهَا رزين وَلَيْسَت فِي الْأُصُول فقد برِئ من الله.

Abû Al Ja'd Ad-dumrî τ, un compagnon, rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui délaisse trois prières du vendredi de suite par simple paresse, Allah scellera son cœur ».

L'incitation à réciter ce qu'il est recommandé par la sunna en ce jour

التَّرْغِيب فِيما يقرأ يَوْم الْجُمُعَة

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَرَأَ سُورَة الْكَهْف فِي يَوْم الْجُمُعَة أَضَاء لَهُ من النُّور مَا بَين الجمعتين (ن، به، حا، دا)

. Selon Abû Sa'îd Al Khudrî τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui récite la sourate de la Caverne le jour du vendredi, elle sera pour lui une lumière jusqu'au prochain vendredi ».

Le livre de l'aumône

كتاب الصَّدقَات

L'incitation à payer l'impôt purificateur (zakât) et l'affirmation de son caractère obligatoire

التَّرْغِيب فِي أَدَاء الزَّكَاة وتأكيد وُجُوبهَا

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رجل يَا رَسُول الله أَرَأَيْت إِن أدّى الرجل زَكَاة مَاله فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من أدّى زَكَاة مَاله فقد ذهب عَنهُ شَره (ط، بخ، حا)

Jâbir τ rapporte qu'un homme dit : « Ô Envoyé d'Allah, qu'en est-il de l'individu qui prélève de ses biens l'aumône purificatrice ? ». Il (sws) répondit : « Celui qui prélève l'aumône purificatrice de ses biens se sera débarrassé de son mal (le mal pouvant atteindre l'individu à travers son argent) ».

La mise en garde contre le refus de s'acquitter de la zakât et ce qu'il est parvenu d'ahâdîth concernant la zakât portant sur les bijoux

التَّرْهِيب من منع الزَّكَاة وَمَا جَاءَ فِي زَكَاة الْحلِيّ

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا من أحد لَا يُؤَدِّي زَكَاة مَاله إِلَّا مثل لَهُ يَوْم الْقِيَامَة شجاعا أَقرع حَتَّى يطوق بِهِ عُنُقه ثمَّ قَرَأَ علينا النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم

مصداقه من كتاب الله {وَلَا يَحسبن الَّذين يَبْخلُونَ بِمَا آتَاهُم الله من فَضله} آل عمرَان ٨١ الْآيَة (بج، ن، بخ)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il n'y a pas un individu qui refuse de prélever l'aumône purificatrice de ses biens sans que ceux-ci ne se transforment en un serpent robuste et venimeux qui étranglera son cou (dans l'au-delà) ». Il ajoute : « Puis il nous récita le verset du Coran confirmant cela : « Que ceux qui se rendent avares de ce que Dieu leur a accordé [...] » (Sourate Al Imran, verset 81).

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَانع الزَّكَاة يَوْم الْقِيَامَة فِي النَّار (ط)

Selon Anas Ibn Mâlik τ le Prophète (sws) a dit : « Celui qui refuse de s'acquitter de la zakât sera destiné au feu au Jour de la Résurrection ».

وَعَن عقبَة بن عَامر رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يمْنَع أَهله الْحِلْية وَالْحَرِير وَيَقُول إِن كُنْتُم تحبون حلية الْجنَّة وحريرها فَلَا تلبسوها فِي الدُّنْيَا (ن، حا)

'Uqba Ibn 'Amir τ raconte que le Messager d'Allah (sws) interdisait à ses épouses de porter des bijoux et de la soie et leur disait : « Si vous désirez portez les bijoux du Paradis et vous vêtir de sa soie, alors ne les portez pas ici-bas ». Les ahâdîth portant sur l'interdiction du port des bijoux pour les femmes sont à comprendre soit par le fait qu'ils aient été abrogés par les ahâdîth autorisant les femmes à les porter, soit que la mise en garde concerne celles qui n'en font pas la zakât, ou soit celles qui se parent publiquement avec, ou soit celles qui les portent par orgueil.

L'incitation à remplir les fonctions de collecte des aumônes avec la crainte de Dieu et la mise en garde

contre le fait d'être injuste en la matière et de trahir cette fonction. Le caractère préférable pour une personne de délaisser cette fonction si elle n'a pas confiance en elle-même et ce qu'il est parvenu concernant les pauvres et les collecteurs

التَّرْغِيب فِي الْعَمَل على الصَّدَقَة بالتقوى والترهيب من التَّعَدِّي فِيهَا والخيانة واستحباب ترك الْعَمَل لمن لَا يَثِق بِنَفسِهِ وَمَا جَاءَ فِي المكاسين والعشارين والعرفاء

عَن رَافع بن خديج رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الْعَامِل على الصَّدَقَة بِالْحَقِّ لوجه الله تَعَالَى كالغازي فِي سَبِيل الله عز وَجل حَتَّى يرجع إِلَى أَهله (أ، بد، ت، بج، بخ، ط)

Râfi' Ibn Khudayj τ relate qu'il a entendu l'Envoyé de Dieu (sws) dire : « Celui qui œuvre à la collecte et à la redistribution des aumônes dans l'unique but de plaire à Dieu تَعَالَى est semblable au combattant dans le sentier d'Allah (swt), et ce jusqu'à ce qu'il rentre chez lui ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ خير الْكسْب كسب الْعَامِل إِذا نصح (أ)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Le meilleur salaire est celui du percepteur qui conseille le contribuable sincèrement ».

عَن عبد الله بن بُرَيْدَة عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من استعملناه على عمل فرزقناه رزقا فَمَا أَخذ بعد ذَلِك فَهُوَ غلُول (بد)

Selon 'Abd Allah Ibn Burayda τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui que nous avons pris pour employé pour accomplir une tâche donnée, puis à qui nous

avons accordé son salaire, qu'il sache que tout ce qu'il prend en plus de ceci est un bien qu'il aura acquis de manière illicite ».

Sous-chapitre

فصل

عَن عقبَة بن عَامر رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول لَا يدْخل صَاحب مكس الْجنَّة قَالَ يزِيد بن هَارُون يَعْنِي العشار (بد، بخ، حا)

'Oqba Ibn 'Âmir τ dit avoir entendu le Prophète (sws) dire : « Le percepteur d'impôts illégaux n'entrera pas au paradis ».

La mise en garde contre la mendicité, son caractère illicite lorsque la personne peut s'en passer et les ahâdîth concernant le caractère vil de la convoitise. L'incitation à se contenter de ce que l'on a et à manger du travail de ses mains.

التَّرْهِيب من الْمَسْأَلَة وتحريمها مَعَ الْغنى وَمَا جَاءَ فِي ذمّ الطمع وَالتَّرْغِيب فِي التعفف والقناعة وَالْأكل من كسب الْيَد

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من سَأَلَ النَّاس فِي غير فاقة نزلت بِهِ أَو عِيَال لَا يطيقهم جَاءَ يَوْم الْقِيَامَة بِوَجْه لَيْسَ عَلَيْهِ لحم وَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من فتح على نَفسه بَاب مَسْأَلَة من غير فاقة نزلت بِهِ أَو عِيَال لَا يطيقهم فتح الله عَلَيْهِ بَاب فاقة من حَيْثُ لَا يحْتَسب (به)

Ibn 'Abbâs ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui demande aux gens de l'aider alors qu'il n'a pas été touché par la pauvreté, ni

ne se trouve dans l'incapacité de subvenir aux besoins de ses enfants, viendra au Jour de la Résurrection avec un visage décharné ». Le Messager d'Allah (sws) a également dit : « Celui qui s'ouvre une porte de la mendicité alors qu'il ne se trouve pas dans une situation de pauvreté, ni n'a à sa charge des enfants dont il ne peut subvenir aux besoins, Allah ouvrira sur lui une porte de la pauvreté à laquelle il ne s'attendait point ».

عَن عَليّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من سَأَلَ النَّاس عَن ظهر غنى استكثر بهَا من رضف جَهَنَّم قَالُوا وَمَا ظهر غنى قَالَ عشاء لَيْلَة (عأ،ط)

'Alî τ a rapporté que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui sollicite les gens alors qu'il est riche, ne fait qu'attiser les braises de l'Enfer ». On demanda : « Et qu'est ce qu'être riche ? ». Il répondit : « C'est celui qui possède le dîner du soir ».

عَنْ ثَوْبَانَ ، قَالَ : وَكَانَ ثَوْبَانُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ تَكْفُلُ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا وَأَتَكَفَّلُ لَهُ بِالْجَنَّةِ ؟ " فَقَالَ ثَوْبَانُ : أَنَا ، فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا . و زاد ابن ماجة : فَكَانَ ثَوْبَانُ يَقَعُ سَوْطُهُ وَهُوَ رَاكِبٌ ، فَلَا يَقُولُ لِأَحَدٍ نَاوِلْنِيهِ ، حَتَّى يَنْزِلَ فَيَأْخُذَهُ. (أ، ن، بج)

Thawbân τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) demanda : « Qui me promet de ne jamais rien demander au gens afin que je lui garantisse le Paradis ? ». Thawban répondit : « Moi ! ». Il devint depuis ce jour quelqu'un qui ne demandait rien à personne. D'ailleurs, Ibn Mâja rapporte à son sujet : « Il arrivait que le fouet de Thawbân tombe à terre alors qu'il chevauchait sa monture. Il ne demandait à personne de le lui ramasser, mais descendait pour le récupérer lui-même ».

وَعَن حَكِيم بن حزَام رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَأَلت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَأَعْطَانِي ثمَّ سَأَلته فَأَعْطَانِي ثمَّ سَأَلته فَأَعْطَانِي ثمَّ قَالَ يَا حَكِيم هَذَا المَال خضر حُلْو فَمن أَخذه بسخاوة نفس بورك لَهُ فِيهِ وَمن أَخذه بإشراف نفس لم يُبَارك لَهُ فِيهِ وَكَانَ كَالَّذي يَأْكُل وَلَا يشْبع وَالْيَد الْعليا خير من الْيَد السُّفْلى قَالَ حَكِيم فَقلت يَا رَسُول الله وَالَّذِي بَعثك بِالْحَقِّ لَا أرزأ أحدا بعْدك شَيْئا حَتَّى أُفَارِق الدُّنْيَا فَكَانَ أَبُو بكر رَضِي الله عَنهُ يَدْعُو حكيما ليعطيه الْعَطاء فيأبى أَن يقبل مِنْهُ شَيْئا ثمَّ إِن عمر رَضِي الله عَنهُ دَعَاهُ ليعطيه فَأبى أَن يقبله فَقَالَ يَا معشر الْمُسلمين أشهدكم على حَكِيم أَنِّي أعرض عَلَيْهِ حَقه الَّذِي قسم الله لَهُ فِي هَذَا الْفَيْء فيأبى أَن يَأْخُذهُ وَلم يرزأ حَكِيم أحدا من النَّاس بعد النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم حَتَّى توفّي رَضِي الله عَنهُ (ب، م، ت، ن)

يرزأ بِرَاء ثمَّ زَاي ثمَّ همزَة مَعْنَاهُ لم يَأْخُذ من أحد شَيْئا؛ وإشراف النَّفس بِكَسْر الْهمزَة وبالشين الْمُعْجَمَة وَآخره فَاء هُوَ تطلعها وطمعها وشرهها وسخاوة النَّفس ضد ذَلِك

Hakîm Ibn Hizâm τ raconte : « J'ai demandé au Messager d'Allah (sws) de me donner de l'argent alors il m'en a donné. Puis, je lui en ai encore demandé et il m'en a encore donné. Puis, il me dit : « Ô Hakîm ! Cet argent est un fruit mûr et sucré. Celui qui en prend avec détachement et sans insistance, verra cet argent béni. En revanche, celui qui en prend avec avidité et convoitise, il ne lui sera pas béni et il sera comme celui qui mange sans jamais se rassasier. Sache que la main haute (qui donne) est meilleure que la main basse (qui prend) ». Hakîm dit : « Ô Messager d'Allah, par Celui qui t'a envoyé avec la vérité ! Je ne demanderai plus quoi que ce soit à personne, jusqu'à ce que je quitte ce monde ! ». Par la suite, Abû Bakr τ avait pour habitude de convoquer Hakîm afin de lui donner des biens qu'il méritait, mais il refusait d'en accepter quoi que ce soit. Puis, 'Omar τ le convoqua également afin de lui donner quelque chose, mais il refusa. 'Omar τ dit alors : « Ô assemblée des musulmans ! Je vous prends à témoin concernant le cas de Hakîm. Je lui ai proposé de prendre la part de biens qu'Allah lui a accordée dans ce butin mais il a refusé ». Ainsi, Hakîm ne

demanda jamais rien à qui que ce soit après le Prophète (sws), jusqu'à ce qu'il mourut ».

عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ "وَأَنَّ أَحَدَكُمْ لَيَخْرُجُ بِصَدَقَتِهِ مِنْ عِنْدِي مُتَأَبِّطَهَا وَإِنَّمَا هِيَ لَهُ نَارٌ " . قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ تُعْطِيهِ وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهَا لَهُ نَارٌ ؟ قَالَ : " فَمَا أَصْنَعُ يَأْتُونِي يَسْأَلُونِي وَيَأْبَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِي الْبُخْلَ " (بح، أ، بي) متابطها أي جاعلها تحت إبطه

'Omar Ibn Al Khattab τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « L'un d'entre vous est susceptible de sortir de chez moi, avec une aumône qu'il porte sous son bras, alors qu'en réalité c'est du feu pour lui ! ». Je demandais : « Ô Messager d'Allah, comment se peut-il que tu lui donnes, alors que tu sais que cela est du feu pour lui ? ». Il répondit : « Que veux-tu que je fasse ? Ils me sollicitent avec insistance alors qu'Allah refuse que je sois avare ».

عَن أبي بشر قبيصَة بن الْمخَارِق رَضِي الله عَنهُ قَالَ تحملت حمالَة فَأتيت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أساله فِيهَا فَقَالَ أقِم حَتَّى تَأْتِينَا الصَّدَقَة فنأمر لَك بهَا ثمَّ قَالَ يَا قبيصَة إِن الْمَسْأَلَة لَا تحل إِلَّا لأحَدَّ ثَلَاثَة رجل تحمل حمالَة فَحلت لَهُ الْمَسْأَلَة حَتَّى يُصِيبهَا ثمَّ يمسك وَرجل أَصَابَته جَائِحَة اجتاحت مَاله فَحلت لَهُ الْمَسْأَلَة حَتَّى يُصِيب قواما من عَيْش أَو قَالَ سدادا من عَيْش وَرجل أَصَابَته فاقة حَتَّى يَقُول ثَلَاثَة من ذَوي الحجى من قومه لقد أَصَابَت فلَانا فاقة فَحلت لَهُ الْمَسْأَلَة حَتَّى يُصِيب قواما من عَيْش أَو قَالَ سدادا من عَيْش فَمَا سواهن من الْمَسْأَلَة يَا قبيصَة سحت يأكلها صَاحبهَا سحتا (م، بد، ن) الحمالَة بِفَتْح الحَاء الْمُهْملَة هُوَ الدِّيَة يتحملها قوم من قوم وَقيل هُوَ مَا يتحمله المصلح بَين فئتين فِي مَاله ليرتفع بَينهم الْقِتَال وَنَحْوه، والجائحة الآفة تصيب الإِنْسَان فِي مَاله، والقوام بِفَتْح الْقَاف وَكسرهَا أفْصح هُوَ مَا يقوم بِهِ حَال الإِنْسَان من مَال وَغَيره، والسداد بِكَسْر السِّين الْمُهْملَة هُوَ مَا يسد حَاجَة المعوز ويكفيه، والفاقة الْفقر والاحتياج، والحجى بِكَسْر الحَاء الْمُهْملَة مَقْصُورا هُوَ الْعقل

Abû Bishr Qubayssa Ibn Al Mukhâriq τ a dit : « J'ai pris à ma charge une somme d'argent en vue de régler un litige, puis je me suis rendu chez l'Envoyé d'Allah (sws) pour m'aider à payer ma dette. Il me dit : « Reste jusqu'à ce qu'une aumône nous parvienne et nous ordonnerons qu'il t'en soit donné (pour couvrir ta dette) ». Puis il ajouta : « Ô Qubayssa, solliciter de l'argent n'est permis qu'à trois catégories d'individus : un individu ayant pris à sa charge une dette en vue de régler un litige. Celui-là a le droit de demander de l'argent jusqu'à rembourser sa dette, ensuite il devra s'abstenir. Un individu ayant été frappé par un malheur qui a causé la perte de ses biens. Celui-là peut demander de l'argent jusqu'à ce qu'il puisse vivre dignement. Un homme qui a été frappé par la pauvreté et qui est en mesure de faire témoigner trois individus intègres de son clan et qui attesteront qu'untel est véritablement dans le dénuement. Celui-là peut demander de l'aide jusqu'à ce qu'il puisse vivre convenablement. En dehors de ces catégories, ô Qubayssa, tout argent acquis en sollicitant les gens est un gain illicite et tout individu qui le consomme, consomme des biens illicites ».

وَرُوِيَ عَن أبِي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أنه قَالَ :" إِن الله يحب الْغَنِيّ الْحَلِيم الْمُتَعَفِّف وَيبغض البذي الْفَاجِر السَّائِل الْملح" (بز)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Dieu aime l'homme qui se sent comblé intérieurement, qui patiente dans l'adversité, le vertueux qui s'éloigne de l'illicite et ne demande rien aux gens ; et Il déteste l'homme grossier et insolent, qui importune les gens par ses demandes insistantes ».

عَن حَكِيم بن حزَام رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الْيَد الْعليا خير من الْيَد السُّفْلى وابدأ بِمن تعول وَخير الصَّدَقَة مَا كَانَ عَن ظهر غنى وَمن يستعف يعفه الله وَمن يسْتَغْن يغنه الله (م، ب)

Selon Hakîm Ibn Hizâm τ, le Prophète (sws) a dit : « La main haute (qui donne) est meilleure que la main basse (qui reçoit), et commence par dépenser pour subvenir aux besoins de ceux dont tu as la charge. Et sache que la meilleure aumône est celle faite lorsque l'on a des biens en excédent. Quand à celui qui cherche à ne rien demander aux gens, Allah le rendra digne et quiconque se trouve contenté par ce qu'il possède, Allah le rendra riche ».

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ لي رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَا أَبَا ذَر أَتَرَى كَثْرَة المَال هُوَ الْغنى قلت نعم يَا رَسُول الله قَالَ أفترى قلَّة المَال هُوَ الْفقر قلت نعم يَا رَسُول الله قَالَ إِنَّمَا الْغنى غنى الْقلب والفقر فقر الْقلب (بح)

Abû Dhar τ raconte : « Le Messager d'Allah (sws) m'a dit : « Ô Abû Dhar, penses-tu que la richesse réside dans la profusion d'argent ? ». Je répondis : « Oui, ô Messager d'Allah ». Il ajouta : « Penses-tu vraiment que la pauvreté réside dans le fait de posséder peu d'argent ? ». Je répondis : « Oui, ô Envoyé d'Allah ». Il dit alors : « Sache que la vraie richesse est celle du cœur et que la vraie pauvreté est la pauvreté du cœur » ».

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ قد أَفْلح من أسلم ورزق كفافا وقنعه الله بِمَا آتَاهُ (ت، م)

'Abd Allah Ibn 'Amr ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Bienheureux est celui qui a embrassé l'islam, qui possède ce dont il a besoin et que Dieu a contenté de ce qu'Il lui a accordé ».

عَن سعد بن أبي وَقاص رَضِي الله عَنهُ قَالَ أَتَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رجل فَقَالَ يَا رَسُول الله أوصني وأوجز فَقَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَلَيْك بالإياس مِمَّا فِي أَيدي النَّاس وَإِيَّاك والطمع فَإِنَّهُ فقر حَاضر وَإِيَّاك وَمَا يعْتَذر مِنْهُ (حا، به)

Sa'd Ibn Abî Waqqas raconte qu'un homme vint voir le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Envoyé d'Allah, fais-moi une recommandation brève et concise ! ». Le Prophète (sws) répondit : « Sois complètement détaché de ce que les gens possèdent, prends garde à la convoitise car c'est la pauvreté prête à t'atteindre et éloigne-toi de ce dont tu devras t'excuser ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا من الْأَنْصَار أَتَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَسَأَلَهُ فَقَالَ أما فِي بَيْتك شَيْء قَالَ بلَى حلْس نلبس بعضه ونبسط بعضه وَقَعْب نشرب فِيهِ من المَاء قَالَ ائْتِنِي بهما فَأَتَاهُ بهما فَأَخذهُمَا رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بِيَدِهِ وَقَالَ من يَشْتَرِي هذَيْن قَالَ رجل أَنا آخذهما بدرهم قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من يزِيد على دِرْهَم مرَّتَيْنِ أَو ثَلَاثًا قَالَ رجل أَنا آخذهما بِدِرْهَمَيْنِ فَأَعْطَاهُمَا إِيَّاه وَأخذ الدرهمين فَأَعْطَاهُمَا الْأنْصَارِيّ وَقَالَ اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَاما فانبذه إِلَى أهلك واشتر بِالْآخرِ قدومًا فائتني بِهِ فَأَتَاهُ بِهِ فَشد فِيهِ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عودا بِيَدِهِ ثمَّ قَالَ اذْهَبْ فاحتطب وبع وَلَا أرينك خَمْسَة عشر يَوْمًا فَفعل فجَاء وَقد أصَاب عشرَة دَرَاهِم فَاشْترى بِبَعْضِهَا ثوبا وببعضها طَعَاما فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم هَذَا خير لَك من أَن تَجِيء الْمَسْأَلَة نُكْتَة فِي وَجهك يَوْم الْقِيَامَة إِن الْمَسْأَلَة لَا تصلح إِلَّا لثلاث لذِي فقر مدقع أَو لذِي غرم مفظع أَو لذِي دم موجع (بد، به، ت، ن)

الحلس بِكَسْر الْحَاء الْمُهْملَة وَسُكُون اللَّام وبالسين الْمُهْملَة هُوَ كسَاء غليظ يكون على ظهر الْبَعِير وَسمي بِهِ غَيره مِمَّا يداس ويمتهن من الأكسية وَنَحْوهَا

الْفقر المدقع بِضَم الْمِيم وَسُكُون الدَّال الْمُهْملَة وَكسر الْقَاف هُوَ الشَّديد الملصق صَاحبه بالدقعة وَهِي الأَرْض الَّتِي لَا نَبَات بهَا، وَالْغُرْم بِضَم الْغَيْن الْمُعْجَمَة وَسُكُون الرَّاء هُوَ مَا يلْزم أَدَاؤُهُ تكلفا لَا فِي مُقَابلَة عوض، والمفظع بِضَم الْيَاء وَسُكُون الْفَاء وَكسر الظَّاء الْمُعْجَمَة هُوَ الشَّديد الشنيع، وَذُو الدَّم الموجع

هُوَ الَّذِي يَتَحَمَّل دِيَة عَن قَرِيبه أَو حميمه أَو نسيبه الْقَاتِل يَدْفَعهَا إِلَى أَوْلِيَاء الْمَقْتُول وَلَو لم يفعل قتل قَرِيبه أَو حميمه الَّذِي يتوجع لقَتله

Anas τ raconte qu'un homme de la tribu des Ansâr vint trouver le Prophète (sws) et lui demanda assistance. Le Prophète (sws) dit alors : « Possèdes-tu quelque chose de valeur chez toi ? ». Il répondit : « Nous avons un morceau d'étoffe de basse qualité que nous avons coupée en deux. Nous nous servons d'une partie pour nous habiller et d'une autre en guise de tapis ; ainsi qu'un gobelet dont nous nous servons pour boire de l'eau ». Le Prophète (sws) lui dit alors : « Apporte-les moi ». L'homme les lui apporta. Le Prophète (sws) s'en saisit et dit : « Qui m'achète ces deux articles ? ». Un homme répondit : « Je te les prends pour un dirham ! ». Le Prophète (sws) dit alors : « Qui est prêt à enchérir sur cette somme et les prendre pour deux voire trois dirhams ? ». Un homme dit : « Moi je te les prend pour deux dirhams ! ». Le Prophète (sws) les lui donna et pris les deux dirhams pour les donner à l'homme de la tribu des Ansâr. Puis il lui dit : « Achète de la nourriture avec un dirham et apporte-la à ta famille. Puis, utilise le second pour acheter une lame de hache et apporte-la moi ». L'homme la lui apporta. Le Prophète (sws) fixa la lame sur un manche en bois à l'aide de ses mains et lui dit : « Va couper du bois à l'aide de ceci et que je ne te revoie pas avant quinze jours ! ». L'homme obéit et revint après cette période. Il avait alors réussi à gagner dix dirhams dont il utilisa une partie pour s'acheter des vêtements et de la nourriture. Le Prophète (sws) dit alors : « Ceci est meilleur pour toi que de venir au Jour de la Résurrection le visage marqué par la mendicité. En effet, demander de l'argent aux gens n'est permis qu'à trois types d'individus : une personne qui est en prise à une pauvreté extrême, une personne surendettée et une personne qui est tenue de payer le prix du sang ».

عَن الْمِقْدَام بن معد يكرب رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا أكل أحد طَعَاما خيرا من أَن يَأْكُل من عمل يَده وَإِن نَبِي الله دَاوُد عَلَيْهِ السَّلَام كَانَ يَأْكُل من عمل يَده (ب)

Al Miqdâm Ibn Ma'd Yakrab τ rapporte les paroles suivantes du Prophète (sws) : « Il n'y a pas meilleure nourriture que l'individu puisse manger que celle qui résulte du travail de ses mains. D'ailleurs, le Prophète de Dieu Dâwûd υ ne mangeait que du travail de ses mains ».

L'incitation pour celui qui s'est retrouvé dans une situation de précarité de présenter sa requête à Allah

ترغيب من نزلت بِهِ فاقة أَو حَاجَة أَن ينزلها بِاللَّه تَعَالَى

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من نزلت بِهِ فاقة فأنزلها بِالنَّاسِ لم تسد فاقته وَمن نزلت بِهِ فاقة فأنزلها بِاللَّه فيوشك الله لَهُ برزق عَاجل أَو آجل (بد، ت، حا) وَالْحَاكِم قَالَ فِيهِ أرسل الله لَهُ بالغنى إِمَّا بِمَوْت عَاجل أَو غنى آجل. يُوشك أَي يسْرع وزنا وَمعنى

Selon 'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui subit un revers de fortune, puis se trouve en situation de précarité et qu'il compte sur les gens pour l'aider à s'en sortir, ne verra pas son état s'arranger. Tandis que, celui qui subit cette même situation, mais qui met son affaire entre Les Mains d'Allah, Allah s'empressera de lui accorder sa subsistance à court ou à long terme ».

L'avertissement de prendre ce qui est donné à contre-cœur

التَّرْهِيب من أَخذ مَا دفع من غير طيب نفس الْمُعْطِي

عَن مُعَاوِيَة بن أبي سُفْيَان رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا تلحفوا فِي الْمَسْأَلَة فوَاللَّه لَا يسألني أحد مِنكُم شَيْئا فَتخرج لَهُ مَسْأَلته مني شَيْئا وَأَنا لَهُ كَاره فيبارك لَهُ فِيمَا أَعْطيته (م، ن، حا) لَا تلحفوا أَي لَا تلحوا فِي الْمَسْأَلَة

Mu'âwiya Ibn Abî Sufyân τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Ne demandez pas les choses avec insistance, car je jure par Allah que quiconque parmi vous me demande une chose et que je la lui accorde à contrecœur, ne verra pas cette chose bénie ! ».

L'incitation à accepter ce que l'on n'a pas demandé ni même convoité

ترغيب من جَاءَهُ شَيْء من غير مَسْأَلَة وَلَا إشراف نفس فِي قبُوله

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يعطيني الْعَطاء فَأَقُول أعْطه من هُوَ إِلَيْهِ أفقر مني قَالَ فَقَالَ خُذْهُ إِذا جَاءَك من هَذَا المَال شَيْء وَأَنت غير مشرف وَلَا سَائل فَخذه فتموله فَإِن شِئْت كُله وَإِن شِئْت تصدق بِهِ وَمَا لَا فَلَا تتبعه نَفسك قَالَ سَالم بن عبد الله فلأجل ذَلِك كَانَ عبد الله لَا يسْأَل أحدا شَيْئا وَلَا يرد شَيْئا أعْطِيه (ب، م، ن)

Ibn 'Omar ψ raconte : « Le Messager d'Allah (sws) avait pour habitude de me faire des dons. Je disais alors : « Donne-le à quelqu'un de plus pauvre que moi ». Il me disait alors : « Prends-le ! S'il provient de cet argent (aides publiques) alors que tu ne l'a ni demandé ni convoité, alors prends-le. Tu pourras l'investir ou si tu veux consomme-le ou bien dépense-le en aumône. En revanche, ce qui ne te parvient pas de cette manière, ne le convoite pas ! ». Sâlem Ibn 'Abd Allah ajoute : « En raison de cette parole, 'Abd Allah ne demandait jamais rien à personne et ne refusait rien de ce qui lui était donné ».

La mise en garde, pour celui qui demande, d'invoquer le Visage d'Allah pour obtenir autre chose que le Paradis et la mise en garde, pour celui que l'on a sollicité, en invoquant le nom d'Allah, de refuser de donner

ترهيب السَّائِل أَن يسْأَل بِوَجْه الله غير الْجنَّة وترهيب المسؤول بِوَجْه الله أَن يمْنَع

عَن أبي مُوسَى الْأَشْعَرِيّ رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَلْعُون من سَأَلَ بِوَجْه الله وملعون من سُئِلَ بِوَجْه الله ثمَّ منع سائله مَا لم يسْأَل هجرا (ط)

Abû Mûssa Al Ach'arî τ relate avoir entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Celui qui demande une chose en invoquant le Visage d'Allah est maudit ! De même, celui qui est sollicité par le Visage d'Allah et qui se refuse à donner, alors que la demande ne comporte pas une chose mauvaise, est maudit ».

عَنْ جَابِرٍ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " لَا يُسْأَلُ بِوَجْهِ اللَّهِ إِلَّا الْجَنَّةُ " . (بد)

Jâbir (sws) rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « On ne demande rien en invoquant le Visage d'Allah, si ce n'est le Paradis ».

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من استعاذ بِاللَّه فأعيذوه وَمن سَأَلَ بِاللَّه فَأَعْطوهُ وَمن دعَاكُمْ فأجيبوه وَمن صنع إِلَيْكُم مَعْرُوفا فكافئوه فَإِن لم تَجدوا مَا تكافئوه فَادعوا لَهُ حَتَّى تروا أنكُمْ قد كافأتموه. (بد، ن، بح، حا)

'Abd Allah Ibn 'Omar τ rapporte que le Messager d'Allah τ a dit : « Celui qui adjure par Allah d'être protégé, protégez-le ! Celui qui demande par Allah, donnez-lui ce qu'il demande ! Celui qui vous invite, répondez à son invitation ! Celui qui a été bienfaisant envers vous, rétribuez-le ; mais si

vous ne trouvez pas de quoi le dédommager, alors invoquez Dieu pour lui jusqu'à ce que vous estimiez que vous l'avez suffisamment récompensé ».

L'incitation à donner l'aumône et ce qu'il est parvenu d'ahâdîth concernant le don de celui qui possède peu

التَّرْغِيب فِي الصَّدَقَة والحث عَلَيْهَا وَمَا جَاءَ فِي جهد الْمقل

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من تصدق بِعدْل تَمْرَة من كسب طيب وَلَا يقبل الله إِلَّا الطّيب فَإِن الله يقبلهَا بِيَمِينِهِ ثمَّ يُرَبِّيهَا لصَاحِبهَا كَمَا يُرَبِّي أحدكُم فلوه حَتَّى تكون مثل الْجَبَل (ب، م، ن، ت، بج، بخ)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui donne une aumône équivalente à la valeur d'une datte et qui provient d'un gain licite –sachant que Dieu n'accepte que ce qui est bon– Allah l'accepte dans Sa Main droite, puis la fait fructifier pour le compte du donneur, de la même manière que l'un de vous élève son poulain, jusqu'à ce qu'elle devienne aussi grande qu'une montagne ».

وَرُوِيَ عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَنهم ذبحُوا شَاة فَقَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا بَقِي مِنْهَا قَالَت مَا بَقِي مِنْهَا إِلَّا كتفها قَالَ بَقِي كلهَا غير كتفها (ت) وَمَعْنَاهُ أَنهم تصدقوا بهَا إِلَّا كتفها

Il est rapporté d'après 'Â`icha ɡ qu'une brebis fut égorgée chez elle. Le Prophète (sws) demanda alors : « Qu'en reste-t-il ? ». 'Â`icha répondit : « Il n'en reste que son épaule ». Le Prophète (sws) la repris et dit : « En réalité il reste tout sauf son épaule ! ». La signification de ce récit est que toute la brebis avait été donnée en aumône à l'exception de l'épaule.

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا نقصت صَدَقَة من مَال وَمَا زَاد الله عبدا بِعَفْو إِلَّا عزا وَمَا تواضع أحد لله إِلَّا رَفعه الله عز وَجل (م، ت، ما)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Jamais une aumône n'a diminué une richesse et Allah ne fait qu'agrandir la gloire d'un homme qui pardonne et qui se montre clément ; et nul ne se montre humble dans le but de plaire à Allah sans qu'Allah ne l'élève ».

عَن ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَيّكُم مَال وَارثه أحب إِلَيْهِ من مَاله قَالُوا يَا رَسُول الله مَا منا أحد إِلَّا مَاله أحب إِلَيْهِ قَالَ فَإِن مَاله مَا قدم وَمَال وَارثه مَا أخر (ب، ن)

Ibn Mas'ûd τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Qui d'entre vous préfère l'argent de son héritier au sien ? ». Les compagnons répondirent : « Ô Messager d'Allah, il n'est pas un seul parmi nous qui ne préfère son propre argent à celui de son héritier ». Le Prophète (sws) répliqua : « Sachez que l'argent d'une personne est celui qu'il dépense dans le bien et l'argent de son héritier est celui qu'elle épargne et laisse après elle ».

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ليق أحدكُم وَجهه النَّار وَلَو بشق تَمْرَة (أ)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Que chacun d'entre vous protège son visage du feu, ne serait-ce qu'en donnant en aumône une moitié de datte ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَيْضا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم سبق دِرْهَم مائَة ألف دِرْهَم فَقَالَ رجل وَكَيف ذَاك يَا رَسُول الله قَالَ رجل لَهُ مَال كثير أَخذ من عرضه مائَة ألف دِرْهَم تصدق بهَا وَرجل لَيْسَ لَهُ إِلَّا دِرْهَمَانِ فَأخذ أَحدهمَا فَتصدق بِهِ (ن، بخ، بح، حا) قَوْله من عرضه بِضَم الْعين الْمُهْملَة وبالضاد الْمُعْجَمَة أَي من جَانِبه

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Un dirham en a devancé cent mille (en mérite) ! ». Un homme demanda : « Et comment cela se peut-il, ô Envoyé d'Allah ? ». Il répondit : « Un homme fortuné a pris de ses biens cent mille dirhams et les a donné en aumône, tandis qu'un autre, qui ne possède que deux dirhams, s'est servi de l'un d'entre eux pour le donner en aumône ».

عَن أم بجيد رَضِي الله عَنْهَا أَنَّهَا قَالَت يَا رَسُول الله إِن الْمِسْكِين ليقوم على بَابي فَمَا أجد لَهُ شَيْئا أعْطِيه إِيَّاه فَقَالَ لَهَا رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن لم تجدي إِلَّا ظلفا محرقا فادفعيه إِلَيْهِ فِي يَده (ت، بخ، بح) . الظلْف بِكَسْر الظَّاء الْمُعْجَمَة للبقر وَالْغنم بِمَنْزِلَة الْحَافِر للْفرس

Umm Bajid ag raconte qu'elle a dit : « Ô Envoyé d'Allah, il arrive qu'un pauvre se présente à ma porte, mais que je ne trouve rien à lui donner… ». Le Prophète (sws) répondit : « Même si tu ne trouves qu'un sabot de bête brûlé, alors donne-le lui dans sa main ».

L'incitation à donner l'aumône en secret

التَّرْغِيب فِي صَدَقَة السِّرّ

فيه حديث أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ فِي السبعة الذين يظلهم الله في ظل عرشه : " [...] وَرجل تصدق بِصَدَقَة فأخفاها حَتَّى لَا تعلم شِمَاله مَا تنْفق يَمِينه " (ب، م، ما، ت)

Abû Hurayra τ rapporte un hadîth concernant les individus à qui Allah offrira de s'abriter sous l'ombre de Son Trône [au Jour de la Résurrection, la jour où nul Ombre n'existera si ce n'est La Sienne] et dans lequel il cite : « […] et un homme qui a donné une aumône en secret au point où sa main gauche ignore ce que sa main droite a donné ».

وَعَن أبي أُمَامَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم صنائع الْمَعْرُوف تَقِيّ مصَارِع السوء وَصدقَة السِّرّ تطفىء غضب الرب وصلَة الرَّحِم تزيد فِي الْعُمر (ط)

Abû Umâma τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Les bonnes œuvres protègent contre les évènements malheureux ; l'aumône faite en secret éteint la colère du Seigneur et le maintien des liens de parenté augmente la durée de vie ».

L'incitation à donner l'aumône en priorité au conjoint et aux proches

التَّرْغِيب فِي الصَّدَقَة على الزَّوْج والأقارب وتقديمهم على غَيرهم

عَن سلمَان بن عَامر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الصَّدَقَة على الْمِسْكِين صَدَقَة وعَلى ذَوي الرَّحِم ثِنْتَانِ صَدَقَة وصلَة (حا، نن ت، بخ)

Salmân Ibn 'Âmir τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « L'aumône donnée à un pauvre à la valeur d'une aumône uniquement. En revanche, celle donnée à un proche parent compte pour double : pour l'aumône et pour le lien de parenté revivifié ».

وَعَن حَكِيم بن حزَام رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا سَأَلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن الصَّدقَات أَيهَا أفضل قَالَ على ذِي الرَّحِم الْكَاشِح (أ، ط) الْكَاشِح بالشين الْمُعْجَمَة هُوَ الَّذِي يضمر عداوته فِي كشحه وَهُوَ خصره يَعْنِي أَن أفضل الصَّدَقَة على ذِي الرَّحِم الْقَاطِع الْمُضمر الْعَدَاوَة فِي بَاطِنه

Hakîm Ibn Hizâm raconte qu'un homme interrogea l'Envoyé d'Allah (sws) concernant la meilleure aumône, il répondit : « Celle donnée à un proche qui te hait sans te le montrer ».

عَن بهز بن حَكِيم عَن أَبِيه عَن جده رَضِي الله عَنهُ قَالَ قلت يَا رَسُول الله من أبر قَالَ أمك ثمَّ أمك ثمَّ أمك ثمَّ أَبَاك ثمَّ الْأَقْرَب فَالْأَقْرَب

وَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا يسْأَل رجل مَوْلَاهُ من فضل هُوَ عِنْده فيمنعه إِيَّاه إِلَّا دعِي لَهُ يَوْم الْقِيَامَة فَضله الَّذِي مَنعه شجاعا أَقرع (بد، ن، ت) قَالَ أَبُو دَاوُد الْأَقْرَع الَّذِي ذهب شعر رَأسه من السم

Bahz Ibn Hakîm τ dit : « J'ai demandé à l'Envoyé de Dieu (sws) : « Envers qui dois-je être bienfaisant ? ». Il répondit : « Ta mère, puis ta mère, puis ta mère, puis ton père, puis les personnes de ta famille du plus proche au plus éloigné ». Et l'Envoyé d'Allah (sws) a également dit : « Nul individu n'est sollicité par un proche, afin de lui donner quelques biens qu'il possède en plus, et qu'il les lui refuse, sans que ces biens ne se présentent à lui, au Jour de la Résurrection, sous la forme d'un serpent robuste et venimeux ».

L'incitation à prêter de l'argent et son mérite

التَّرْغِيب فِي الْقَرْض وَمَا جَاءَ فِي فَضله

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ كل قرض صَدَقَة (ط، به)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Chaque prêt est une aumône ».

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا من مُسلم يقْرض مُسلما قرضا مرّة إِلَّا كَانَ كصدقتها مرَّتَيْنِ (بج، بح، به)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte également que le Prophète (sws) a dit : « Pas un musulman ne prête de l'argent à un autre musulman, une seule fois, sans que son prêt ne soit récompensé comme s'il avait donné deux fois la somme en aumône ».

L'incitation à traiter le débiteur dans la gêne avec souplesse, à lui accorder des délais de paiement, voire à l'exempter du remboursement de la dette

التَّرْغِيب فِي التَّيْسِير على الْمُعسر وإنظاره والوضع عَنهُ

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من يسر على مُعسر فِي الدُّنْيَا يسر الله عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَة (م، بد، ت، ن، بج، حا)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui accorde des facilités à une personne dans la gène ici-bas, Allah lui rendra les choses faciles dans ce monde et dans l'au-delà ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ كَانَ رجل يداين النَّاس وَكَانَ يَقُول لفتاه إِذا أتيت مُعسرا فَتَجَاوز عَنهُ لَعَلَّ الله عز وَجل يتَجَاوَز عَنَّا فلقي الله فَتَجَاوز عَنهُ (ب، م، ن، متفق)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il y avait un homme qui avait pour habitude de prêter de l'argent aux gens et disait à son domestique : « Si tu te trouves en face d'une personne dans la gêne, alors exempte-la de la dette afin que, peut-être, Dieu nous exempte de nos erreurs ». Il mourut et rencontra son Seigneur qui l'exempta ».

L'incitation à dépenser dans les voies du bien par générosité et la mise en garde contre l'avarice et l'accumulation des biens

التَّرْغِيب فِي الْإِنْفَاق فِي وُجُوه الْخَيْر كرما والترهيب من الْإِمْسَاك والادخار شحا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من يَوْم يصبح الْعباد فِيهِ إِلَّا ملكان ينزلان فَيَقُول أَحدهمَا اللَّهُمَّ أعْط منفقا خلفا وَيَقُول الآخر اللَّهُمَّ أعْط ممسكا تلفا(ب، م، بح، ط)

Selon Abû Hurayra τ, Le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il n'y pas un jour qui se lève sur les gens sans que deux anges ne descendent. L'un d'entre les deux dit : « Ô Seigneur, restitue les biens de celui qui dépense », tandis que l'autre dit : « Ô Seigneur, inflige à l'avare la perte de ses biens ».

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ دخل النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم على بِلَال وَعِنْده صَبر من تمر فَقَالَ مَا هَذَا يَا بِلَال قَالَ أعد ذَلِك لأضيافك قَالَ أما تخشى أَن يكون لَك دُخان فِي نَار جَهَنَّم أنْفق يَا بِلَال وَلَا تخش من ذِي الْعَرْش إقلالا (بز، ط)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ raconte la chose suivante : « Le Prophète (sws) pénétra dans la demeure de Bilâl et trouva chez lui un tas de dattes puis dit : « Qu'est-ce que cela ô Bilâl ? ». Il répondit : « Je conserve cela pour tes invités ». Le Prophète (sws) dit : « Ne crains-tu pas que cela se transforme, pour toi, en une source de fumée dans le feu de l'Enfer ? Dépense-les ô Bilâl (dans les œuvres de bien) et n'aie crainte, le Détenteur du Trône ne diminuera en rien ta subsistance ! » ».

وَعَن أَسمَاء بنت أبي بكر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَت قَالَ لي رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا توكي فيوكأ عَلَيْك وَفِي رِوَايَة أنفقي أَو انفحي أَو انضحي وَلَا تحصي فيحصي الله عَلَيْك وَلَا توعي فيوعي الله عَلَيْك (ب، بد) انفحي بِالْحَاء الْمُهْملَة وانضحي وأنفقي الثَّلَاثَة معنى وَاحِد وَقَوله لَا توكي قَالَ الْخطابِيّ لَا تدخري والإيكاء شدّ رَأس الْوِعَاء بالوكاء وَهُوَ الرِّبَاط الَّذِي يرْبط بِهِ يَقُول لَا تمنعي مَا فِي يدك فتنقطع مَادَّة بركَة الرزق عَنْك انْتهى

Asmâ` Bint Abû Bakr ψ, rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Ne réduis pas tes dépenses dans le bien, autrement ta subsistance te sera réduite ». Dans une autre version : « Dépense et ne compte pas, autrement

Dieu te donnera des biens de manière réduite que tu ne pourras que compter ; et n'épargne pas, autrement Dieu t'épargnera d'une part de ta subsistance ».

وَعَن بِلَال رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ لِي رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَا بِلَال مت فَقِيرا وَلَا تمت غَنِيا قلت وَكَيف لي بذلك قَالَ مَا رزقت فَلَا تخبأ وَمَا سُئِلت فَلَا تمنع فَقلت يَا رَسُول الله وَكَيف لي بذلك قَالَ هُوَ ذَاك أَو النَّار (ط، بح، حا)

Bilâl τ raconte : « Le Messager d'Allah (sws) m'a dit : « Ô Bilâl ! Meurs en étant pauvre et ne meurs pas en étant riche ! ». « Et comment cela ? », demandai-je. Il répondit : « Ce que tu obtiens, ne le conserve pas, et si l'on te demande alors ne refuse pas ». Je dis alors : « Ô Messager d'Allah, et comment puis-je parvenir à cela ? ». Il répondit : « C'est soit cela, soit le feu ! ».

عَن أنس أَيْضا رَضِي الله عَنهُ قَالَ كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا يدّخر شَيْئا لغد (بح، به)

Anas τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) n'épargnait rien pour le lendemain.

وَعَن عبد الله بن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الْتفت إِلَى أحد فَقَالَ وَالَّذِي نَفسِي بِيَدِهِ مَا يسرني أَن أحدا تحول لآل مُحَمَّد ذَهَبا أنفقهُ فِي سَبِيل الله أَمُوت يَوْم أَمُوت أدع مِنْهُ دينارين إِلَّا دينارين أعدهما للدّين إن كَانَ (أ، بي)

Selon 'Abd Allah Ibn 'Abbâs ψ, le Prophète (sws) se tourna vers la montagne d'Uhud et dit : « Par Celui qui détient mon âme entre Ses Mains, si cette montagne était transformée en or pour la famille de Muhammad, cela ne me réjouirait pas. Je la dépenserais dans le sentier d'Allah afin que, le jour où je mourrai, je n'en laisserais que deux dinars, dont un dinar pour rembourser mes dettes si j'en ai à ce moment là ».

عَن مَسْعُود بن عَمْرو رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَنه أُتِي بِرَجُل يُصَلِّي عَلَيْهِ فَقَالَ كم ترك قَالُوا دينارين أَو ثَلَاثَة قَالَ ترك كيتين أَو ثَلَاث كيات فَلَقِيت عبد الله بن الْقَاسِم مولى أبي بكر فَذكرت ذَلِك لَهُ فَقَالَ لَهُ ذَاك رجل كَانَ يسْأَل النَّاس تكثرا (به)

Mas'ûd Ibn 'Amr τ raconte que l'on amena un homme afin que le Prophète (sws) accomplisse la prière mortuaire sur lui. Le Prophète (sws) demanda : « Combien a-t-il laissé ? ». « Deux ou trois dinars », répondit-on. « Il a plutôt laissé deux ou trois braises ! ». Mas'ûd poursuit et dit : « J'ai rencontré 'Abd Allah Ibn al Qâssim, l'affranchi d'Abû Bakr, puis je lui ai cité ce récit. Il dit : « Celui-là, c'est un homme qui sollicitait les gens dans l'unique but d'accroître sa richesse » ».

L'incitation pour la femme de faire des aumônes à partir de l'argent de son mari, s'il lui a donné la permission, et la mise en garde de le faire dans le cas contraire

ترغيب الْمَرْأَة فِي الصَّدَقَة من مَال زَوجهَا إِذا أذن وترهيبها مِنْهَا مَا لم يَأْذَن

وَعَن عَمْرو بن شُعَيْب عَن أَبِيه عَن جده عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا تَصَدَّقت الْمَرْأَة من بَيت زَوجهَا كَانَ لَهَا أجرهَا ولزوجها مثل ذَلِك لَا ينقص كل وَاحِد مِنْهُمَا من أجر صَاحبه شَيْئا لَهُ بِمَا كسب وَلها بِمَا أنفقت (ت)

'Amr Ibn Chu'ayb τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Lorsque la femme donne une aumône provenant des biens de son mari, elle et son époux seront récompensés de la même manière, sans que la récompense de l'un ne diminue celle de l'autre ; lui pour la chose qui a été dépensée et elle pour l'avoir dépensée dans une bonne œuvre ».

وَعَن أبي أُمَامَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول فِي خطبَته عَام حجَّة الْوَدَاع لَا تنْفق امْرَأَة شَيْئا من بَيت زَوجهَا إِلَّا بِإِذن زَوجهَا قيل يَا رَسُول الله وَلَا الطَّعَام قَالَ ذَلِك أفضل أَمْوَالنَا (ت)

Dans un discours que le Messager d'Allah (sws) avait prononcé l'année où il avait effectué son pèlerinage d'adieu, Abû Umâma τ l'entendit dire : « Aucune femme ne doit dépenser des biens provenant du patrimoine de son époux sans son accord ». On demanda : « Ô Envoyé d'Allah, même s'il s'agit de nourriture ? ». Il répondit : « Ceci est ce qu'il y a de meilleur dans nos biens ! ».

L'incitation à donner à manger et à boire et la mise en garde contre le contraire

التَّرْغِيب فِي إطْعَام الطَّعَام وَسقي المَاء والترهيب من مَنعه

عَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رجلا سَأَلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَي الْإِسْلَام خير قَالَ تطعم الطَّعَام وتقرأ السَّلَام على من عرفت وَمن لم تعرف (ب، م، ن)

'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ relate qu'un homme demanda à l'Envoyé d'Allah (sws) : « Quelle est l'œuvre qui traduit le mieux l'appartenance à l'islam ? ». Il répondit : « Donner de la nourriture à manger et saluer (passer le salâm) celui que tu connais comme celui que tu ne connais pas ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن الله عز وَجل يَقُول يَوْم الْقِيَامَة يَا ابْن آدم مَرضت فَلم تعدني قَالَ يَا رب كَيفَ أعودك وَأَنت رب الْعَالمين قَالَ أما علمت أَن عَبدِي فلَانا مرض فَلم تعده أما علمت أَنَّك لَو عدته لَوَجَدْتنِي عِنْده يَا ابْن آدم استطعمتك فَلم تطعمني قَالَ يَا رب كَيفَ أطعمك وَأَنت رب الْعَالمين قَالَ أما علمت أَنه استطعمك عَبدِي فلَان فَلم تطعمه أما

علمت أَنَّك لَو أطعمته لوجدت ذَلِك عِنْدِي يَا ابْن آدم استسقيتك فَلم تَسْقِنِي قَالَ يَا رب وَكَيف أسقيك وَأَنت رب الْعَالمين قَالَ استسقاك عَبدِي فلَان فَلم تسقه أما إِنَّك لَو سقيته وجدت ذَلِك عِنْدِي (م)

D'après Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Dieu (swt) dira le Jour de la Résurrection : « Ô fils d'Adam, Je suis tombé malade et tu ne M'as pas rendu visite ». Il dira : « Ô Seigneur, comment aurais-je pu Te rendre visite alors que Tu es le Seigneur des mondes ? ». Il dira : « Ne savais-tu pas que Mon serviteur Untel était tombé malade, et tu ne l'as pas visité ? Ne savais-tu pas que si tu l'avais visité, tu M'aurais trouvé avec lui ? ». « Ô fils d'Adam, Je t'ai demandé de la nourriture et tu ne M'as pas nourri ». Il dira : « Ô Seigneur, comment aurais-je pu Te nourrir alors Tu es le Seigneur des Mondes ? ». Il dira : « Ne savais-tu pas que Mon serviteur Untel t'a demandé de la nourriture, et que tu ne l'as pas nourri ? Ne savais-tu pas que si tu l'avais nourri, tu en aurais trouvé la récompense auprès de Moi ? ». « Ô fils d'Adam, Je t'ai demandé de la boisson et tu ne M'as pas donné à boire ». Il dira : « Ô Seigneur, comment aurais-je pu Te donner à boire alors que Tu es le Seigneur des Mondes ? ». Il dira : « Mon serviteur Untel t'a demandé à boire, et tu ne lui as pas donné. Si tu lui avais donné à boire, tu en aurais sûrement trouvé la récompense auprès de Moi » ».

وَرُوِيَ عَن عمر بن الْخطاب رَضِي الله عَنهُ قَالَ سُئِلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَي الْأَعْمَال أفضل قَالَ إدخالك السرُور على مُؤمن أشبعت جوعته أَو كسوت عَوْرَته أَو قضيت لَهُ حَاجَة (ط، بش) وَفِي رِوَايَة لَهُ أحب الْأَعْمَال إِلَى الله عز وَجل سرُور تدخله على مُسلم أَو تكشف عَنهُ كربَة أَو تطرد عَنهُ جوعا أَو تقضي عَنهُ دينا

Il est rapporté que 'Omar Ibn Al Khattâb τ a dit : « Le Messager d'Allah (sws) fut questionné concernant la meilleure des actions pieuses, il dit : « Le fait que tu fasses pénétrer la joie dans le cœur du croyant en rassasiant sa

faim, ou en lui offrant des habits pour se couvrir, ou en lui rendant un service ». Dans une autre version : « Une joie que tu fais pénétrer dans le cœur d'un musulman, ou une peine que tu lui allèges, ou une faim que tu dissipes pour lui, ou une dette que tu lui rembourses ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ بَيْنَمَا رجل يمشي بطرِيق اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحر فَوجدَ بِئرا فَنزل فِيهَا فَشرب ثمَّ خرج فَإِذا كلب يَلْهَث يَأْكُل الثرى من الْعَطش فَقَالَ الرجل لقد بلغ هَذَا الْكَلْب من الْعَطش مثل الَّذِي كَانَ مني فَنزل الْبِئْر فَمَلَأ خفه مَاء ثمَّ أمْسكهُ بِفِيهِ حَتَّى رقي فسقى الْكَلْب فَشكر الله لَهُ فغفر لَهُ قَالُوا يَا رَسُول الله إِن لنا فِي الْبَهَائِم أجرا فَقَالَ فِي كل كبد رطبَة أجر (ما، ب، م، بد، بح)

Abû Hurayra τ rapporte ce récit du Prophète (sws) : « Tandis qu'un homme marchait sur un chemin, ce dernier ressentit une forte chaleur. Il trouva alors un puits dans lequel il descendit pour boire, puis il remonta. Il aperçut soudainement un chien, qui était en train de lécher la terre humide, tant il avait soif. L'homme se dit : « Ce chien est aussi assoiffé que je le fus ». Il descendit de nouveau dans le puits et remplit sa chaussure d'eau. Il la retint à l'aide de sa bouche jusqu'à ce qu'il sorte du puits, puis il abreuva le chien. Allah lui reconnut ce geste et lui pardonna ses péchés ». Les compagnons demandèrent : « Ô Messager d'Allah, sommes nous récompensés lorsque nous sommes bienfaisants envers les bêtes ? ». Il répondit : « Envers tout être animé de vie ».

وَرُوِيَ عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَيْسَ صَدَقَة أعظم أجرا من مَاء (به)

Il est rapporté, d'après Abû Hurayra τ, que le Prophète (sws) a dit : « Il n'y a pas une aumône plus méritoire que le fait de donner de l'eau à boire ».

وَعَن سعد بن عبَادَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قلت يَا رَسُول الله إِن أُمِّي مَاتَت فَأَي الصَّدَقَة أفضل قَالَ المَاء فحفر بِئْرا وَقَالَ هَذِه لأم سعد (بد، ن بج، بخ، بح، حا)

Sa'd Ibn 'Ubâda τ raconte s'être adressé au Prophète (sws) et lui demanda : « Ô Messager d'Allah, ma mère est décédée, quelle est la meilleure aumône que je suis en mesure de donner en son nom (pour lui être bénéfique) ? ». Il répondit : « L'eau ». Il creusa un puits (pour les gens) et dit : « Ceci est pour la mère de Sa'd ! ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ثَلَاثَة لَا يكلمهم الله يَوْم الْقِيَامَة وَلَا ينظر إِلَيْهِم وَلَا يزكيهم وَلَهُم عَذَاب أَلِيم رجل على فضل مَاء بفلاة يمنعهُ ابْن السَّبِيل زَاد فِي رِوَايَة يَقُول الله لَهُ الْيَوْم أمنعك فضلي كَمَا منعت فضل مَا لم تعْمل يداك الحَدِيث (ب، م، بد، ن، بج)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il y a trois individus auxquels Allah n'adressera pas la parole au Jour de la Résurrection, ne les regardera même pas, ne les purifiera pas et auront de surcroît un châtiment douloureux : un homme qui dispose d'un surplus d'eau dans un désert qui le refuse aux voyageurs […] ». (La suite du hâdîth n'est pas en relation avec le thème du chapitre).

L'incitation à être reconnaissant envers une personne qui a été bienfaisante, à la rétribuer, à invoquer Dieu en sa faveur, et les ahâdîth concernant la personne ingrate

التَّرْغِيب فِي شكر الْمَعْرُوف ومكافأة فَاعله وَالدُّعَاء لَهُ وَمَا جَاءَ فِيمَن لم يشْكر مَا أولي إِلَيْهِ

وَعَن أُسَامَة بن زيد رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من صنع إِلَيْهِ مَعْرُوف فَقَالَ لفَاعِله جَزَاك الله خيرا فقد أبلغ فِي الثَّنَاء (ت، ط)

Usâma Ibn Zayd τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui bénéficie d'une faveur, puis qui dit à son bienfaiteur : « Qu'Allah te rétribue en bien ! » l'aura certainement remercié de la meilleure façon ».

عَن الْأَشْعَث بن قيس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن أشكر النَّاس لله تبَارك وَتَعَالَى أشكرهم للنَّاس وَفِي رِوَايَة لَا يشْكر الله من لَا يشْكر النَّاس (أ، ط)

D'après Al Ach'ath Ibn Qays τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les gens les plus reconnaissants à l'égard de Dieu sont certainement ceux qui sont le plus reconnaissants envers les gens ». Dans une autre version : « Celui qui n'est pas reconnaissant envers les gens, n'est pas reconnaissant à l'égard de Dieu ».

Le livre du jeûne

كتاب الصَّوْم

L'incitation à jeûner d'une manière générale, le mérite de cela et les récits concernant l'invocation du jeûneur

التَّرْغِيب فِي الصَّوْم مُطلقًا وَمَا جَاءَ فِي فَضله وَفضل دُعَاء الصَّائِم

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من صَامَ رَمَضَان إِيمَانًا واحتسابا غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه (ب، م، بد، ن، بج)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui jeûne le mois de Ramadân en étant poussé par la foi, et en espérant être récompensé pour cela, il lui sera pardonné ses péchés passés ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا جَاءَ رَمَضَان فتحت أَبْوَاب الْجنَّة وغلقت أَبْوَاب النَّار وصفدت الشَّيَاطِين (ب، م)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsque le mois du Ramadan arrive, les portes du Paradis sont grandes ouvertes, les portes de l'Enfer fermées et les démons sont enchaînés ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ثَلَاثَة لَا ترد دعوتهم الصَّائِم حَتَّى يفْطر وَالْإِمَام الْعَادِل ودعوة الْمَظْلُوم يرفعها الله فَوق الْغَمَام وتفتح لَهَا أَبْوَاب السَّمَاء وَيَقُول الرب وَعِزَّتِي لأنصرنك وَلَو بعد حِين (أ، ت، بخ، بح، بز) وَ وَلَفظ الْبَزَّار: ثَلَاثَة حق على الله أَن لَا يرد لَهُم دَعْوَة الصَّائِم حَتَّى يفْطر والمظلوم حَتَّى ينتصر وَالْمُسَافر حَتَّى يرجع

D'après Abû Hurayra τ également, le Prophète (sws) a dit : Trois catégories d'individus ne verront pas leur invocation refusée : le jeûneur jusqu'à ce qu'il rompe son jeûne, le dirigeant juste et celui qui a été injustement traité. Allah élève leur invocation au dessus des nuages et les portes du ciel s'ouvrent devant elle, puis le Seigneur (swt) lui dit : « Par Mon Pouvoir, je t'apporterai mon secours même après un court instant ! ». Dans une version d'Al Bazzar : Allah s'impose le droit de ne pas rejeter l'invocation de trois types d'individus : « Celui qui jeûne jusqu'à ce qu'il rompe son jeûne, celui qui a subi une injustice jusqu'à ce qu'il ait gain de cause, et le voyageur jusqu'à son retour ».

La mise en garde contre le fait de ne pas jeûner une partie du mois de Ramadân sans excuse valable

التَّرْهِيب من إفطار شَيْء من رَمَضَان من غير عذر

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من أفطر يَوْمًا من رَمَضَان من غير رخصَة وَلَا مرض لم يقضه صَوْم الدَّهْر كُله وَإِن صَامَهُ (ت، بد، ن، بج، بخ، به)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui decide de ne pas jeûner un seul jour du Ramadân, sans aucune dérogation valable, ni maladie, son jeune ne sera jamais compensé, même s'il jeûnait la vie entière ».

L'incitation à jeûner d'une manière générale et ce qu'il est parvenu d'ahâdîth concernant le mérite du jeûne

التَّرْغِيب فِي الصَّوْم مُطلقًا وَمَا جَاءَ فِي فَضله

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الله عز وَجل كل عمل ابْن آدم لَهُ إِلَّا الصَّوْم فَإِنَّهُ لي وَأَنا أجزي بِهِ وَالصِّيَام جنَّة فَإِذا كَانَ يَوْم صَوْم أحدكُم فَلَا يرْفث وَلَا يصخب فَإِن سابه أحد أَو قَاتله فَلْيقل إِنِّي صَائِم إِنِّي صَائِم وَالَّذِي نفس مُحَمَّد بِيَدِهِ لخلوف الصَّائِم أطيب عِنْد الله من ريح الْمسك للصَّائِم فرحتان يفرحهما إِذا أفطر فَرح بفطره وَإِذا لَقِي ربه فَرح بصومه (ب، م)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) rapporte ces paroles d'Allah (swt) qui dit: « Toutes les œuvres du fils d'Adam lui appartiennent, à l'exception du jeûne qui M'est réservé, et c'est Moi qui en fixe la rétribution ». Puis, le Prophète (sws) ajouta : « Le jeûne est un rempart. Ainsi, lorsque l'un de vous jeûne, qu'il ne soit pas grossier et qu'il n'élève pas la voix pour se disputer. S'il se trouve face à une personne qui l'insulte ou qui souhaite se battre, qu'il lui dise « Je jeûne, je jeûne ». Par Celui qui détient l'âme de Muhammad entre Ses Mains ! L'haleine du jeûneur est plus pure chez Allah que l'odeur du musc. Le jeûneur connait deux moments de joie : lorsqu'il rompt son jeûne il se réjouit de son repas, et lorsqu'il rencontrera son Seigneur, il se réjouira de son jeûne ».

وَعَن عبد الله بن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الصّيام وَالْقُرْآن يشفعان للْعَبد يَوْم الْقِيَامَة يَقُول الصّيام أَي رب منعته الطَّعَام والشهوة فشفعني فِيهِ وَيَقُول الْقُرْآن منعته النّوم بِاللَّيْلِ فشفعني فِيهِ قَالَ فيشفعان(أ، ط، با، حا)

D'après 'Abd Allah Ibn 'Omar ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « La pratique du jeûne et la lecture du Coran intercèderont en faveur du serviteur au Jour de la Résurrection. Le jeûne dira : « Cher Seigneur, je l'ai empêché de manger et d'assouvir ses désirs. Permets-moi d'intercéder en sa faveur ». Quant au Coran il dira : « Je l'ai empêché de dormir la nuit, permets-moi d'intercéder en sa faveur ». L'Envoyé d'Allah poursuivit en disant : « Ils intercéderont alors pour lui ».

عَن أبي سعيد رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من عبد يَصُوم يَوْمًا فِي سَبِيل الله تَعَالَى إِلَّا باعد الله بذلك الْيَوْم وَجهه عَن النَّار سبعين خَرِيفًا (ب، م، ن)

Abû Sa'îd Al Khudrî τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il n'y a pas un serviteur qui jeûne un jour pour la cause d'Allah تَعَالَى, sans qu'Allah n'éloigne son visage du feu d'une distance équivalente à soixante-dix ans ».

Chapitre du jeûne surérogatoire

باب في صيام التطوع

L'incitation à jeûner les six jours du mois de Chawwâl

التَّرْغِيب فِي صَوْم سِتّ من شَوَّال

وَعَن ثَوْبَان رَضِي الله عَنهُ مولى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من صَامَ سِتَّة أَيَّام بعد الْفطر كَانَ تَمام السّنة {من جَاءَ بِالْحَسَنَة فَلهُ عشر أَمْثَالهَا} الْأَنْعَام ١٦٠ (بج، ن، بخ) و رواه ابْن خُزَيْمَة فِي صَحِيحه وَلَفظه وَهُوَ رِوَايَة النَّسَائِيّ قَالَ صِيَام شهر رَمَضَان بِعشْرَة أشهر وَصِيَام سِتَّة أَيَّام بشهرين فَذَلِك صِيَام السّنة

Thawbân τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui jeûne six jours après la fin du mois du Ramadân, aura eu un mérite équivalent à celui qui jeûne toute l'année. En effet, celui qui vient avec une bonne action (au Jour de la Résurrection) obtiendra la récompense de dix actions semblables (Sourate Les Bestiaux, verset 61) ». Ibn Khuzayma explique : « Le jeûne du mois de Ramadan équivaut au jeûne de dix mois et le jeûne de six jours équivaut au jeûne de deux mois. Ceci est équivalent au jeûne d'une année ».

L'incitation à jeûner le jour de 'Arafat pour celui qui n'effectue pas le pèlerinage

التَّرْغِيب فِي صِيَام يَوْم عَرَفَة لمن لم يكن بهَا

عَن أبي قَتَادَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سُئِلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن صَوْم يَوْم عَرَفَة قَالَ كفر السّنة الْمَاضِيَة والباقية (م، بد، ن، بج، ت)

Abû Qatâda τ raconte : « L'Envoyé d'Allah (sws) fut interrogé concernant le jeûne du jour de 'Arafat ; il répondit : « Il expie les péchés de l'année passée et les péchés de l'année à venir » ».

L'incitation à jeûner le mois de Muharram

التَّرْغِيب فِي صِيَام شهر الله الْمحرم

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أفضل الصّيام بعد رَمَضَان شهر الله الْمحرم وَأفضل الصَّلَاة بعد الْفَرِيضَة صَلَاة اللَّيْل (م)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Le meilleur jeûne, après celui du mois de Ramadan, est celui du mois sacré d'Allah Muharram, et la meilleure prière après la prière obligatoire est celle de la nuit ».

L'incitation à jeûner le jour de 'Achurâ` et à être généreux envers sa famille ce jour–là

التَّرْغِيب فِي صَوْم يَوْم عَاشُورَاء والتوسيع فِيهِ على الْعِيَال

عَن أبي قَتَادَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم سُئِلَ عَن صِيَام يَوْم عَاشُورَاء فَقَالَ يكفر السّنة الْمَاضِيَة (م، بج)

Qatâda τ relate que le Messager d'Allah (sws) fut interrogé au sujet du jeûne du jour de 'Achûrâ`, il dit : « Il expie les péchés de l'année passée ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لم يكن يتوخى فضل يَوْم على يَوْم بعد رَمَضَان إِلَّا عَاشُورَاء (ط)

Ibn 'Abbâs ψ raconte qu'en dehors du mois de Ramadân, le Prophête (sws) ne scrutait pas l'arrivée d'un jour avec autant d'attention que le jour de 'Achûra`.

L'incitation à jeûner le mois de Cha'bân, la manière dont le Prophète (sws) le jeûnait et le mérite de sa quinzième nuit

التَّرْغِيب فِي صَوْم شعْبَان وَمَا جَاءَ فِي صِيَام النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَهُ وَفضل لَيْلَة نصفه

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت كَانَ أحب الشُّهُور إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَن يَصُومهُ شعْبَان ثمَّ يصله برمضان (بد)

'Â`icha τ a dit : « Le mois au cours duquel l'Envoyé d'Allah (sws) aimait le plus jeûner était le mois de Cha'bân. Il le joignait au mois de Ramadân ».

وَعَن معَاذ بن جبل رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يطلع الله إِلَى جَمِيع خلقه لَيْلَة النّصْف من شعْبَان فَيغْفر لجَمِيع خلقه إِلَّا لمُشْرِكٍ أَو مُشَاحِن (ط، بح)

Mu'âdh Ibn Jabal τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Allah regarde l'ensemble de Ses serviteurs la quinzième nuit du mois de Cha'bân. Il pardonne alors à toutes ses créatures, à l'exception d'un associateur et d'une personne rancunière et malveillante ».

L'incitation à jeuner trois jours de chaque mois et en particulier les jours de pleine lune

التَّرْغِيب فِي صَوْم ثَلَاثَة أَيَّام من كل شهر سِيمَا الْأَيَّام الْبيض

عَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَهُ بَلغنِي أَنَّك تَصُوم النَّهَار وَتقوم اللَّيْل فَلَا تفعل فَإِن لجسدك عَلَيْك حظا ولعينيك عَلَيْك حظا وَإِن لزوجك عَلَيْك حظا صم وَأفْطر صم من كل شهر ثَلَاثَة أَيَّام فَذَلِك صَوْم الدَّهْر قلت يَا رَسُول الله إِن لي قُوَّة قَالَ فَصم صَوْم دَاوُد عَلَيْهِ السَّلَام صم يَوْمًا وَأفْطر يَوْمًا فَكَانَ يَقُول يَا لَيْتَني أخذت بِالرُّخْصَةِ(ب، م، ن)

'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ rapporte que le Prophète (sws) lui a dit : « Il m'est parvenu que tu jeûnes le jour et que tu veilles la nuit sans t'arrêter. Cesse de le faire, car ton corps a un droit sur toi, tes yeux ont un droit sur toi, ta femme a un droit sur toi. Jeûne de temps à autre. Jeûne par exemple trois jours de chaque mois, ce sera comme si tu avais jeûné l'année entière ». Je dis : « Ô Messager d'Allah, je suis bien portant et capable de faire plus ». Il dit : « Alors fais le jeûne de Dâwûd υ. Jeûne un jour sur deux ». 'Abd Allah, ayant atteint un âge avancé, dit par la suite : « Si seulement j'avais accepté l'allègement qui m'avait été proposé ! ».

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من صَامَ من كل شهر ثَلَاثَة أَيَّام فَذَلِك صِيَام الدَّهْر فَأنْزل الله تَصْدِيق ذَلِك فِي كِتَابه {من جَاءَ بِالْحَسَنَة فَلهُ عشر أَمْثَالهَا} الْأَنْعَام ١٦٠. الْيَوْم بِعشْرَة أَيَّام. رَوَاهُ أَحْمد وَالتِّرْمِذِيّ وَاللَّفْظ لَهُ وَقَالَ حَدِيث حسن وَالنَّسَائِيّ وَابْن مَاجه وَابْن خُزَيْمَة فِي صَحِيحه

Abû Dhar τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui jeûne trois jours de chaque mois, c'est comme s'il avait jeûné l'année toute entière ». Abû Dhar τ raconte qu'Allah (swt) fit descendre un verset qui confirme

cela : « Celui qui viendra (au Jour de la Résurrection) avec une bonne action aura une récompense équivalente à dix fois celle-ci ».

عن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا صمت من الشَّهْر ثَلَاثًا فَصم ثَلَاث عشرَة وَأَرْبع عشرَة وَخمْس عشرَة (أ، ت، ن، بج، ن)

Selon Abû Dhar τ, le Prophète (sws) a dit : « Si tu décides de jeûner trois jours de chaque mois, alors choisis le treize, le quatorze et le quinze ».

L'incitation à jeûner le lundi et le jeudi

التَّرْغِيب فِي صَوْم الِاثْنَيْنِ وَالْخَمِيس

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يَصُوم الِاثْنَيْنِ وَالْخَمِيس فَقيل يَا رَسُول الله إِنَّك تَصُوم الِاثْنَيْنِ وَالْخَمِيس فَقَالَ إِن يَوْم الِاثْنَيْنِ وَالْخَمِيس يغْفر الله فيهمَا لكل مُسلم إِلَّا مهتجرين يَقُول دعهما حَتَّى يصطلحا (بج)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) avait pour habitude de jeûner le lundi et le jeudi. A cet effet, on lui demanda : « Ô envoyé d'Allah, tu jeunes le lundi et le jeudi, n'est-ce pas ? ». Il répondit : « Le lundi et le jeudi sont des jours durant lesquels Dieu pardonne à tout musulman, à l'exception de ceux qui ne s'adressent plus la parole. Il dit (à ses anges) : « Laissez-les jusqu'à ce qu'ils se réconcilient ». ».

L'incitation à jeûner le mercredi, le jeudi, le vendredi, le samedi et le dimanche et l'interdiction de spécifier le jour du vendredi ou le samedi comme jour de jeûne

التَّرْغِيب فِي صَوْم الْأَرْبَعَاء وَالْخَمِيس وَالْجُمُعَة والسبت والأحد وَمَا جَاءَ فِي النَّهْي عَن تَخْصِيص الْجُمُعَة بِالصَّوْمِ أَو السبت

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ أَوْ يَصُومَ بَعْدَهُ " (ب، م، متفق)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Que nul d'entre vous ne jeûne le jour du vendredi, sauf s'il jeûne un jour avant ou un jour après ».

La mise en garde contre le jeûne surérogatoire de la femme en présence de son mari, sauf si ce dernier lui autorise cela

ترهيب الْمَرْأَة أَن تَصُوم تَطَوّعا وَزوجهَا حَاضر إِلَّا أَن تستأذنه

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يحل لامْرَأَة أَن تَصُوم وَزوجهَا شَاهد إِلَّا بِإِذْنِهِ (ب، م، أ، بد) وَرَوَاهُ أَحْمد بِإِسْنَاد حسن وَزَاد إِلَّا رَمَضَان

Selon Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Il n'est pas permis à une femme de jeûner en présence de son mari, sauf s'il y consent ».

La mise en garde pour le voyageur de jeûner si cela lui est difficile

ترهيب الْمُسَافِر من الصَّوْم إِذا كَانَ يشق عَلَيْهِ

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم خرج عَام الْفَتْح إِلَى مَكَّة فِي رَمَضَان حَتَّى بلغ كرَاع الغميم فصَام وَصَامَ النَّاس ثمَّ دَعَا بقدح من مَاء فرفعه حَتَّى نظر النَّاس إِلَيْهِ ثمَّ شرب فَقيل لَهُ بعد ذَلِك إِن بعض النَّاس قد صَامَ فَقَالَ أُولَئِكَ العصاة وَفِي رِوَايَة فَقيل لَهُ إِن بعض النَّاس قد شقّ عَلَيْهِم الصّيام وَإِنَّمَا ينظرُونَ فِيمَا فعلت فَدَعَا بقدح من مَاء بعد الْعَصْر الحَدِيث (م) كرَاع بِضَم الْكَاف الغميم بِفَتْح الْغَيْن الْمُعْجَمَة وَهُوَ مَوضِع على ثَلَاثَة أَمْيَال من عسفان

Jâbir τ raconte que le Prophète (sws) voyagea vers la Mecque, l'année de la libération de cette ville, au cours du mois de Ramadân, jusqu'à atteindre un endroit appelé Kurâ' Al Ghamîm. Il jeûnait ainsi que les gens qui l'accompagnaient. Il demanda alors qu'on lui apporte un verre d'eau qu'il leva en l'air, puis il but. On l'informa par la suite qu'une partie des gens avaient continué de jeûner. Il dit alors : « Ceux-là sont les transgresseurs ! ».

وَعَن كَعْب بن عَاصِم الْأَشْعَرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول لَيْسَ من الْبر الصّيام فِي السّفر (ن، بج)

Ka'b Ibn 'Assim Al Ach'arî τ a dit : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Le jeûne durant le voyage ne fait pas partie de la piété » ».

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن الله تبَارك وَتَعَالَى يحب أَن تُؤْتى رخصه كَمَا يكره أَن تُؤْتى مَعْصِيَته (أ، بز، ط، بخ، بح)

Selon Ibn 'Amr τ, le Prophète (sws) a dit : « Dieu – Béni et exalté soit-Il – aime que l'on utilise les dérogations qu'Il accorde, au même titre qu'il déteste qu'on Lui désobéisse ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي السّفر فمنا الصَّائِم وَمنا الْمُفطر قَالَ فنزلنا منزلا فِي يَوْم حَار أكثرنا ظلا صَاحب الكساء فمنا من يَتَّقِي الشَّمْس بِيَدِهِ قَالَ فَسقط الصوام وَقَامَ المفطرون فضربُوا الْأَبْنِيَة وسقوا الركاب فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ذهب المفطرون الْيَوْم بِالْأَجْرِ (م)

Anas τ a dit : « Nous étions en voyage avec le Prophète (sws), certains parmi nous observaient le jeûne, tandis que d'autres ne l'observaient pas. Nous fîmes alors une halte en un jour où il faisait très chaud. Certains se servirent de leurs vêtements pour s'abriter du soleil, et d'autres, de leurs mains. Les jeûneurs tombèrent par terre, et ceux qui n'observaient pas le

jeûne dressèrent les tentes et abreuvèrent les montures. L'Envoyé de Dieu (sws) dit alors : « Ce sont ceux qui ne jeûnent pas aujourd'hui qui ont remporté la récompense » ».

وَعَن أَبِي سعيد الخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ غزونا مَعَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لست عشرَة مَضَت من رَمَضَان فمنا من صَامَ وَمنا من أفطر فَلم يعب الصَّائِم على الْمُفطر وَلَا الْمُفطر على (م)

Abû Sa'îd al Khudrî τ raconte : « Après seize jours du mois de Ramadân, nous partîmes en expédition avec le Messager de Dieu (sws). Parmi nous se trouvaient des personnes qui jeûnaient et d'autres qui ne jeûnaient pas. Pourtant ni ceux qui jeûnaient, ni ceux qui ne jeûnaient pas ne se dénigraient les uns les autres ».

Chapitre des convenances en matière de jeûne

باب آداب الصوم

L'incitation à prendre le repas de la fin de la nuit – as-sahûr – en consommant particulièrement des dattes et l'incitation à rompre le jeûne avec des dattes

التَّرْغِيب فِي السّحُور سِيمَا بِالتَّمْرِ و الترغيب في الفطر على التمر

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم تسحرُوا فَإِن فِي السّحُور بركَة (ب، م، ت، ن)

Anas Ibn Mâlik τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Veillez à prendre le repas du matin (avant le lever du soleil), car dans ce repas il y a une bénédiction ».

عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ τ ، أَنّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " فَصْلُ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكْلَةُ السَّحَرِ " (م، سنن)

D'après 'Amr Ibn al 'Âs τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « La différence qui existe entre notre manière de jeûner et celle des Gens du Livre, c'est le repas de la fin de la nuit ».

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم السّحُور كُله بركَة فَلَا تدعُوهُ وَلَو أَن يجرع أحدكُم جرعة من مَاء فَإِن الله عز وَجل وَمَلَائِكَته يصلونَ على المتسحرين (أ)

Abû Sa'îd al Khudrî (sws) rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Le repas de la fin de la nuit est entièrement une bénédiction ; ne le délaissez

donc pas ! Ceci, même si l'un de vous ne devait boire qu'une gorgée d'eau, car Allah et Ses anges bénissent ceux qui prennent le repas de la fin de la nuit ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يفْطر قبل أَن يُصَلِّي على رطبات فَإِن لم تكن رطبات فتمرات فَإِن لم تكن حسا حسوات من مَاء (بد، ت) وَرَوَاهُ أَبُو يعلى قَالَ كَانَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يحب أَن يفْطر على ثَلَاث تمرات أَو شَيْء لم تصبه النَّار

Anas τ raconte : « L'Envoyé de Dieu (sws) avait l'habitude de rompre son jeûne avant de prier en consommant des dattes très fraiches. S'il n'en trouvait pas, il consommait des dattes moins fraiches. Et s'il n'en trouvait pas, il se contentait d'une gorgée ou de quelques gorgées d'eau ».6 Abû Ya'la rapporte ce hâdîth et dit : « Le Prophète (sws) aimait rompre son jeûne à l'aide de trois dattes ou quelque chose qui n'a pas été touché par le feu ».

L'incitation à hâter la rupture du jeûne (lorsque son heure est arrivée) et à retarder le début du jeûne (juste avant le lever du soleil)

التَّرْغِيب فِي تَعْجِيل الْفطر وَتَأْخِير السّحُور

عَن سهل بن سعد رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يزَال النَّاس بِخَير مَا عجلوا الْفطر (ب، م، ت)

Sahl Ibn Sa'd τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les gens ne cesseront d'être dans le bien tant qu'ils se hâtent de rompre le jeûne ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يزَال الدّين ظَاهرا مَا عجل النَّاس الْفطر لِأَن الْيَهُود وَالنَّصَارَى يؤخرون (بد، بج، بخ، بح)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Cette religion gardera sa suprématie, tant que les gens se hâteront de rompre le jeûne. En effet, les juifs et les chrétiens retardent ce moment ».

وَعَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ مَا رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قطّ صلى صَلَاة الْمغرب حَتَّى يفْطر وَلَو على شربة من مَاء (بي، بح)

Anas τ a dit : « Je n'ai jamais vu l'Envoyé d'Allah (sws) prier la prière du Maghreb sans avoir rompu son jeûne, ne serait-ce qu'avec une gorgée d'eau ».

عَن زيد بن خَالِد الْجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من فطر صَائِما كَانَ لَهُ مثل أجره غير أَنه لَا ينقص من أجر الصَّائِم شَيْء (ت، ن، بج، بخ، بح)

Zayd Ibn Khâlid al Juhanî τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui offre au jeuneur de quoi rompre son jeûne obtiendra la même récompense que lui, sans que la récompense du jeuneur n'en soit diminuée ».

La mise en garde pour le jeûneur de médire, d'être grossier, de mentir et de faire des choses qui s'y rapportent

ترهيب الصَّائِم من الْغَيْبَة وَالْفُحْش وَالْكذب وَنَحْو ذَلِك

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رب صَائِم لَيْسَ لَهُ من صِيَامه إِلَّا الْجُوع وَرب قَائِم لَيْسَ لَهُ من قِيَامه إِلَّا السهر (بج، ن، بخ، حا، ب) وَرَوَاهُ الْبَيْهَقِيّ وَلَفظه رب قَائِم حَظه من الْقيام السهر وَرب صَائِم حَظه من الصّيام الْجُوع والعطش

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il se peut qu'un jeûneur ne récolte de son jeûne que la faim et la soif. De même, il se peut qu'une personne qui veille la nuit en prière, n'obtienne de ses prières que la fatigue ».

L'incitation à se livrer à des actes de dévotion la nuit du « Qadr »

الترغيب في قيام ليلة القدر

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَامَ لَيْلَة الْقدر إِيمَانًا واحتسابا غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه (ب، م، بد، ن، بج)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui veille la nuit du Qadr en prière, animé par la foi et en espérant la récompense d'Allah, ses péchés antérieurs lui seront pardonnés ».

L'incitation à accomplir la retraite spirituelle dans les mosquées

التَّرْغِيب فِي الِاعْتِكَاف

رُوِيَ عَن عَليّ بن حُسَيْن عَن أَبِيه رَضِي الله عَنْهُم قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من اعْتَكف عشرا فِي رَمَضَان كَانَ كحجتين وعمرتين (به)

Il est rapporté que 'Ali Ibn Al Husseyn ψ relate les paroles de l'Envoyé de Dieu (sws) suivantes : « Celui qui accomplit une retraite spirituelle d'une durée de dix jours, pendant le mois de Ramadân, cela lui équivaudra à avoir accompli deux fois le grand pèlerinage et deux fois le petit pèlerinage ».

L'incitation à donner l'aumône de la rupture du jeûne et la mise en évidence de son caractère obligatoire

التَّرْغِيب فِي صَدَقَة الْفطر وَبَيَان تأكيدها

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ فرض رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم صَدَقَة الْفطر طهرة للصَّائِم من اللَّغْو والرفث وطعمة للْمَسَاكِين فَمن أَدَّاهَا قبل الصَّلَاة فَهِيَ زَكَاة مَقْبُولَة وَمن أَدَّاهَا بعد الصَّلَاة فَهِيَ صَدَقَة من الصَّدَقَة (بد، بج، حا)

Ibn 'Abbâs τ dit : « Le Messager d'Allah (sws) a imposé l'aumône de la rupture du jeûne, afin de purifier le jeuneur de toute parole futile qu'il aurait prononcée, de tout propos indécent et afin que cela soit une nourriture pour les pauvres. Celui donc qui la donne avant la prière (de la fête), elle sera une aumône purificatrice acceptée, quant à celui qui la donne après la prière (de la fête) elle sera considérée comme une aumône ordinaire ».

Le livre des deux fêtes, du sacrifice et les chapitres correspondants

كتاب الْعِيدَيْنِ و الأضحى و ذكر أبوابها

L'incitation à accomplir le sacrifice et ce qui est parvenu d'ahâdîth concernant celui qui ne l'accomplit pas alors qu'il en est capable, et concernant celui qui en vend la peau

التَّرْغِيب فِي الْأُضْحِية وَمَا جَاءَ فِيمَن لم يضح مَعَ الْقُدْرَة وَمن بَاعَ جلد أضحيته

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من وجد سَعَة لِأَن يُضحي فَلم يضح فَلَا يحضر مصلانا (حا)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui est assez aisé matériellement pour sacrifier une bête, lors de la fête, mais qui ne le fait pas, qu'il ne se présente pas dans notre lieu de prière pour accomplir la prière de la fête avec nous ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من بَاعَ جلد أضحيته فَلَا أضْحِية لَهُ (حا)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui vend la peau de son sacrifice, sera comme s'il n'avait rien sacrifié ».

La mise en garde contre le fait de mutiler les animaux, contre le fait de tuer une bête sans avoir l'intention de s'en nourrir, et ce qui est parvenu concernant l'obligation de soigner l'achèvement de la bête et son égorgement

التَّرْهِيب من الْمثلَة بِالْحَيَوَانِ وَمن قَتله لغير الْأكل وَمَا جَاءَ فِي الْأَمر بتحسين القتلة والذبحة

عَن شَدَّاد بن أَوْس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن الله كتب الْإِحْسَان على كل شَيْء فَإِذا قتلتم فَأحْسنُوا القتلة وَإِذا ذبحتم فَأحْسنُوا الذبْحَة وليحد أحدكُم شفرته وليرح ذَبِيحَته (م، د، ن، بج)

Chaddâd Ibn Aws τ a rapporté que le Prophète (sws) a dit : « Allah a certainement prescrit de tout traiter de la meilleure des manières. Ainsi, si vous tuez, faites le avec soin et si vous égorgez, alors égorgez d'une bonne manière. Aiguisez vos lames et permettez à la bête de ne pas souffrir ».

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَجُلٍ وَاضِعٍ رِجْلَهُ عَلَى صَفْحَةِ شَاةٍ وَهُوَ يَحُدُّ شَفْرَتَهُ وَهِيَ تَلْحَظُ إِلَيْهِ بِبَصَرِهَا ، فَقَالَ : " أَفَلا قَبْلَ هَذَا ؟ تُرِيدُ أَنْ تُمِيتَهَا مَوْتَتَيْنِ " (ط)

Ibn 'Abbas ψ raconte : « L'Envoyé d'Allah (sws) passa près d'un homme qui avait posé son pied sur le côté d'une brebis. Celle-ci le regardait pendant qu'il était en train d'aiguiser sa lame. Il dit alors : « Pourquoi n'as-tu pas aiguisé ta lame préalablement ? Tu souhaites la tuer deux fois ! » ».

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا من إِنْسَان يقتل عصفورا فَمَا فَوْقهَا بِغَيْر حَقّهَا إِلَّا يسْأَله الله عز وَجل عَنْهَا قيل يَا رَسُول الله وَمَا حَقّهَا قَالَ أَن يذبحها فيأكلها وَلَا يقطع رَأسهَا وَيَرْمِي بهَا (ن، حا)

Ibn 'Omar ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Tout être humain qui tue un petit oiseau, ou plus encore, sans aucun droit, sera questionné auprès d'Allah pour cet acte ! ». On demanda : « Et quel est son droit, ô Envoyé d'allah ? ». Il répondit : « De l'égorger, puis de le manger et non pas de lui couper la tête puis de le jeter ! ».

Le livre du pèlerinage

كتاب الحَج

L'incitation à accomplir le grand et le petit pèlerinage

التَّرْغِيب فِي الحَج وَالْعمْرَة وَمَا جَاءَ فِيمَن خرج يقصدهما فَمَات

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سُئِلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَي الْعَمَل أفضل قَالَ إِيمَان بِاللَّه وَرَسُوله قيل ثمَّ مَاذَا قَالَ الْجِهَاد فِي سَبِيل الله قيل ثمَّ مَاذَا قَالَ حج مبرور (ب، م)

Abû Hurayra τ relate que le Messager d'Allah (sws) fut questionné concernant le meilleur des actes. Il répondit : « Une foi en Allah et en Son Messager ». « Puis quoi encore ? », demanda-t-on. Il répondit : « Le combat pour la cause d'Allah ». « Puis quoi encore ? », demanda-t-on de nouveau. Il répondit : « Un pèlerinage pieusement accompli ».

عنهُ رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من حج فَلم يرْفث وَلم يفسق رَجَعَ من ذنُوبه كَيَوْم وَلدته أمه (ب، م، ن، بج، ت) رُوِيَ عَن ابْن عَبَّاس أَنه قَالَ الرَّفَث مَا رُوجِعَ بِهِ النِّسَاء وَقَالَ الْأَزْهَرِي الرَّفَث كلمة جَامِعَة لكل مَا يُرِيدهُ الرجل من الْمَرْأَة قَالَ الْحَافِظ الرَّفَث يُطلق وَيُرَاد بِهِ الْجِمَاع وَيُطلق وَيُرَاد بِهِ الْفُحْش وَيُطلق وَيُرَاد بِهِ خطاب الرجل الْمَرْأَة فِيمَا يتَعَلَّق بِالْجِمَاعِ وَقد نقل فِي معنى الحَدِيث كل وَاحِد من هَذِه الثَّلَاثَة عَن جمَاعَة من الْعلمَاء وَالله أعلم

Abû Hurayra τ également, dit : « J'ai entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « Celui qui accomplit le pèlerinage sans prononcer de paroles grossières, ni de propos galants envers une femme, et sans enfreindre un interdit, se défait de ses péchés et revient comme le jour où sa mère l'a enfanté. » »

وعنهُ رَضِي الله عَنهُ أن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الْعمرَة إِلَى الْعمرَة كَفَّارَة لما بَينهمَا وَالْحج المبرور لَيْسَ لَهُ جَزَاء إِلَّا الْجنَّة (ما، ب، م، ن، بج، ص)

Abû Hurayra τ rapporte aussi que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les péchés commis entre deux petits pèlerinages ('omra) sont expiés. Quant au grand pèlerinage accompli avec piété, il n'a d'autre récompense que le Paradis ».

وَعَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قلت يَا رَسُول الله نرى الْجِهَاد أفضل الْأَعْمَال أفلا نجاهد فَقَالَ لَكِن أفضل الْجِهَاد حج مبرور (ب، بخ) وَلَفظ ابْن خُزَيْمَة: قَالَت قلت يَا رَسُول الله هَل على النِّسَاء من جِهَاد قَالَ عَلَيْهِنَّ جِهَاد لَا قتال فِيهِ الْحَج وَالْعمْرَة

'Â`icha τ raconte : « J'ai demandé : « Ô Envoyé d'Allah, il nous semble que le jihad est la meilleure des actions, ne devrions-nous pas aller combattre (nous les femmes) ? ». Le Prophète (sws) répondit : « Le jihad, c'est le pèlerinage pieux et accepté ». Dans la version d'Ibn Khuzayma, 'Â`icha τ dit : « J'ai demandé : « Ô Envoyé d'Allah, les femmes sont-elles tenues d'accomplir une quelconque forme de jihad ? ». Il répondit : « Il leur incombe un jihad dans lequel il n'y a pas de combat, à savoir le grand et le petit pèlerinage ».

وَعَن عبد الله يَعْنِي ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم تابعوا بَين الْحَج وَالْعمْرَة فَإِنَّهُمَا ينفيان الْفقر والذنوب كَمَا يَنْفِي الْكِير خبث الْحَدِيد وَالذَّهَب وَالْفِضَّة وَلَيْسَ للحجة المبرورة ثَوَاب إِلَّا الْجنَّة (ت، بج، بح، به)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Accomplissez le grand puis le petit pèlerinage d'une manière consécutive car ils chassent la pauvreté et les péchés, à l'image du soufflet qui chasse les impureté du fer, de l'or et de l'argent. Le grand pèlerinage accompli de manière pieuse n'a d'autre récompense que le Paradis ».

وَرُوِيَ عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم تعجلوا إِلَى الْحَج يَعْنِي الْفَرِيضَة فَإِن أحدكُم لَا يدْرِي مَا يعرض لَهُ (ص)

Il est rapporté, d'après Ibn 'Abbas ψ, que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Empressez-vous d'accomplir le pèlerinage – c'est-à-dire le pèlerinage obligatoire – car personne ne sait ce que l'avenir lui réserve ».

وروى ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أن النبي (sws) قَالَ : فَإنَّك إِذا خرجت من بَيْتك تؤم الْبَيْت الْحَرَام لَا تضع نَاقَتك خفا وَلَا ترفعه إِلَّا كتب الله لَك بِهِ حَسَنَة ومحا عَنْك خَطِيئَة وَأما ركعتاك بعد الطّواف كعتق رَقَبَة من بني إِسْمَاعِيل عَلَيْهِ السَّلَام وَأما طوافك بالصفا والمروة كعتق سبعين رَقَبَة وَأما وقوفك عَشِيَّة عَرَفَة فَإِن الله يهْبط إِلَى سَمَاء الدُّنْيَا فيباهي بكم الْمَلَائِكَة يَقُول عبَادي جاؤوني شعثا من كل فج عميق يرجون جنتي فَلَو كَانَت ذنوبكم كعدد الرمل أَو كقطر الْمَطَر أَو كزبد الْبَحْر لغفرتها أفيضوا عبَادي مغفورا لكم وَلمن شفعتم لَهُ وَأما رميك الْجمار فلك بِكُل حَصَاة رميتها تَكْفِير كَبِيرَة من الموبقات وَأما نحرك فمذخور لَك عِنْد رَبك وَأما حلاقك رَأسك فلك بِكُل شَعْرَة حلقتها حَسَنَة ويمحى عَنْك بهَا خَطِيئَة وَأما طوافك بِالْبَيْتِ بعد ذَلِك فَإنَّك تَطوف وَلَا ذَنْب لَك يَأْتِي ملك حَتَّى يضع يَدَيْهِ بَين كتفيك فَيَقُول اعْمَلْ فِيمَا تسْتَقْبل فقد غفر لَك مَا مضى (ط، بز، بح)

Ibn 'Omar ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit dans un hadîth : « Lorsque tu sors de chez toi en direction de la Ka'aba (pour accomplir le pèlerinnage), ta chamelle ne pose pas un pied, ni le lève sans qu'Allah ne t'inscrive par cela une bonne action et t'efface un péché. Tes deux unités de prières que tu effectueras après avoir fini de tourner autour de la Ka'ba, sont équivalentes au fait que tu affranchisses un esclave parmi les enfants d'Ismaël υ. Puis, concernant ton parcours entre les collines de Safâ` et Marwa, celui-ci est équivalent à l'affranchissement de soixante-dix esclaves. Quant à ta station l'après-midi, dans la plaine de 'Arafat, sache que Dieu descend au ciel le plus proche de la terre et vous vante auprès de Ses anges en disant : « Mes serviteurs sont venus à Moi, les cheveux ébouriffés, depuis des

contrées lointaines. Ils espèrent en Mon Paradis. Ainsi, si vos péchés étaient aussi nombreux que les grains de sable, ou aussi multiples que des gouttes de pluie, ou aussi abondants que l'écume de la mer, je vous les aurais pardonnés. Repartez Mes serviteurs ! Je vous ai pardonné, ainsi qu'à ceux pour lesquels vous êtes venus intercéder ! ». Pour ce qui est de ton jet de cailloux, tu obtiendras, pour chaque caillou que tu jetteras, un péché parmi les péchés capitaux qui te sera pardonné. Concernant ton sacrifice, celui-ci sera réservé pour toi auprès de ton Seigneur. Lorsque tu te raseras les cheveux, tu auras, pour chaque cheveu rasé, une bonne action et un péché effacé. Puis, concernant tes tours autour de la Ka'ba, après tout ceci, sache que tu tournes sans aucun péché. Un ange vient alors et pose sa main entre tes épaules puis dit : « Agis pour le futur, car ce qui est passé t'a été pardonné ».

Section

فصل

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من خرج حَاجا فَمَاتَ كتب لَهُ أجر الْحَاج إِلَى يَوْم الْقِيَامَة وَمن خرج مُعْتَمِرًا فَمَاتَ كتب لَهُ أجر الْمُعْتَمِر إِلَى يَوْم الْقِيَامَة وَمن خرج غازيا فَمَاتَ كتب لَهُ أجر الْغَازِي إِلَى يَوْم الْقِيَامَة (بي)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui sort de chez lui avec l'intention d'accomplir le grand pèlerinage, puis meurt en route, la récompense de son pèlerinage lui sera inscrite au Jour de la Résurrection. Celui qui sort de chez lui en vue d'accomplir le petit pèlerinage, puis meurt en route, la récompense de son pèlerinage lui sera inscrite au Jour de la Résurrection. Quant à celui qui sort de chez lui avec

l'intention de combattre, puis meurt, la récompense du combattant lui sera inscrite au Jour de la Résurrection ».

La mise en garde contre celui qui est en mesure d'accomplir le pèlerinage obligatoire mais qui ne le fait pas

ترهيب من قدر على الْحَج فَلم يحجّ

عَن أبي أُمَامَة عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من لم تحبسه حَاجَة ظَاهِرَة أَو مرض حَابِس أَو سُلْطَان جَائِر وَلم يحجّ فليمت إِن شَاءَ يَهُودِيّا وَإِن شَاءَ نَصْرَانِيّا (به)

Abû Umâma τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui n'est pas empêché d'accomplir le pèlerinage obligatoire par un motif évident, ni par une maladie handicapante, ni par un despote, et qui ne l'accomplit pas, qu'il fasse donc le choix de mourir en juif ou en chrétien ».

L'incitation à la dépense durant le grand et le petit pèlerinage et ce qu'il est parvenu concernant celui qui y dépense de l'argent illicite

التَّرْغِيب فِي النَّفَقَة فِي الْحَج وَالْعمْرَة وَمَا جَاءَ فِيمَن أنْفق فيهمَا من مَال حرَام

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَهَا فِي عمرتها إِن لَك من الْأجر على قدر نصبك ونفقتك (حا) النصب هُوَ التَّعَب وزنا وَمعنى

D'après 'Â`icha τ, le Messager de Dieu (sws) lui a dit durant son petit pèlerinage : « Ta récompense sera proportionnelle à ta fatigue et à tes dépenses ».

وَرُوِيَ عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا خرج الْحَاج حَاجا بِنَفَقَة طيبَة وَوضع رجله فِي الغرز فَنَادَى لبيْك اللَّهُمَّ لبيْك ناداه مُنَاد من السَّمَاء لبيْك وَسَعْديك زادك حَلَال وراحلتك حَلَال وحجك مبرور غير مأزور وَإِذا خرج بِالنَّفَقَةِ الخبيثة فَوضع رجله فِي الغرز فَنَادَى لبيْك ناداه مُنَاد من السَّمَاء لَا لبيْك وَلَا سعديك زادك حرَام ونفقتك حرَام وحجك مأزور غير مبرور (ط، ص) الغرز بِفَتْح الْغَيْن الْمُعْجَمَة وَسُكُون الرَّاء بعْدهَا زَاي هُوَ ركاب من جلد

Il est rapporté d'après Abû Hurayra τ que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Lorsque le pèlerin sort de chez lui pour accomplir son pèlerinage avec un argent et des provisions licite, qu'il met son pied à l'étrier et qu'il dit : « Me voici ô mon Seigneur ! Me voici ! », un héraut l'appelle depuis le ciel et dit : « Nous voici prêts à t'accueillir ! Sois le bienheureux ! Tes provisions sont licites et ta monture également ! Ton pèlerinage est en ta faveur et non en ta défaveur ». En revanche, s'il sort avec un argent et des provisions illicites qu'il met son pied à l'étrier et qu'il dit : « Me voici ! », le héraut dans le ciel l'appelle en disant : « Nous ne sommes pas prêt à t'accueillir et tu n'es pas le bienvenu ! Tes provisions et tes dépenses sont illicites, ton pèlerinage est rejeté et non accepté ».

L'incitation à accomplir le pèlerinage durant le mois de Ramadân

التَّرْغِيب فِي الْعمرَة فِي رَمَضَان

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ جَاءَت أم سليم إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَت حج أَبُو طَلْحَة وَابْنه وتركاني فَقَالَ يَا أم سليم عمْرَة فِي رَمَضَان تعدل حجَّة معي (بح)

Ibn 'Abbâs ψ raconte : « Umm Salîm g est allée voir le Messager d'Allah (sws) et dit : « Abû Talha et son fils sont partis au pèlerinage et m'ont laissée ». Le Prophète (sws) lui dit alors : « Ô Umm Salîm, un pèlerinage

durant le mois de Ramadan est équivalant à un pèlerinage en ma compagnie ».

L'incitation à être humble durant le pèlerinage, à être sobre et à porter des vêtements de basse qualité comme le faisaient les prophètes – que la paix soit sur eux

التَّرْغِيب فِي التَّوَاضُع فِي الحج و التبذل و لبس الدون من الثياب اقتداء بالأنبياء عليهم السلام

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رجلا قَالَ لرَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من الْحَاج قَالَ الشعث التفل قَالَ فَأَي الْحَج أفضل قَالَ العج والثج قَالَ وَمَا السَّبِيل قَالَ الزَّاد والرحالة (بج، ت)

Ibn 'Omar ψ raconte qu'un homme a dit au Messager de Dieu (sws) : « Qui est véritablement le pèlerin ? ». Il répondit : « Le pèlerin est celui qui (par renoncement à la vie d'ici-bas) a les cheveux ébouriffés et sent la transpiration ». L'homme ajouta : « Et quel est le meilleur pèlerinage ? ». Le Prophète (sws) répondit : « C'est celui où l'on élève la voix pour proclamer la grandeur d'Allah et celui où l'on accomplit le sacrifice des bêtes ». L'homme dit : « Et de quels moyens doit-on disposer pour faire le pèlerinage ? ». Il répondit : « Des provisions et une monture ».

L'incitation à se mettre en état de sacralisation et à prononcer la talbiya à voix haute

التَّرْغِيب فِي الْإِحْرَام والتلبية وَرفع الصَّوْت بهَا

عَن خلاد بن السَّائِب عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَتَانِي جِبْرَائِيل فَأمرنِي أَن آمُر أَصْحَابِي أَن يرفعوا أَصْوَاتهم بالإهلال والتلبية (ما، بد، ن، بج، ت، بخ)

Khallâd Ibn Assâ`ib τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Jibrîl est venu me voir et m'a ordonné d'enjoindre mes compagnons à élever la voix, pour proclamer leur entrée en état de sacralisation et pour prononcer la talbiya ».

L'incitation à entrer en état de sacralisation depuis la Mosquée Al Aqsâ

التَّرْغِيب فِي الْإِحْرَام من الْمَسْجِد الْأَقْصَى

عَن أم حَكِيم بنت أبي أُميَّة بن الْأَخْنَس عَن أم سَلمَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من أهل بِعُمْرَة من بَيت الْمُقَدّس غفر لَهُ (بج)

Umm Salama ցɡ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui entre en état de sacralisation depuis la Mosquée Al Aqsâ, verra ses péchés pardonnés ».

L'incitation à circombuler autour de la Ka'ba, à toucher la pierre noire et le coin yéménite ; et ce qu'il est parvenu concernant leur mérite, le mérite de la station d'Ibrahim et le fait d'entrer dans la Maison Sacrée

التَّرْغِيب فِي الطّواف واستلام الْحجر الْأسود والركن الْيَمَانِيّ وَمَا جَاءَ فِي فضلهما وَفضل الْمقَام وَدخُول الْبَيْت

عَن عبد الله بن عبيد بن عُمَيْر رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع أَبَاهُ يَقُول لِابْنِ عمر رَضِي الله عَنْهُمَا مَا لي لَا أَرَاك تستلم إِلَّا هذَيْن الرُّكْنَيْنِ الْحجر الْأسود والركن الْيَمَانِيّ فَقَالَ ابْن عمر إِن أفعل فقد سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن استلامهما يحط الْخَطَايَا قَالَ وسمعته يَقُول من طَاف أسبوعا يُحْصِيه وَصلى رَكْعَتَيْنِ كَانَ كعدل رَقَبَة قَالَ وسمعته يَقُول مَا رفع رجل قدما وَلَا وَضعهَا إِلَّا كتب لَهُ عشر حَسَنَات وَحط عَنهُ عشر سيئات وَرفع لَهُ عشر دَرَجَات (أ، ت)

'Abd Allah Ibn 'Umeyr τ entendit son père demander à Ibn 'Umar ψ : « Pourquoi ne te vois-je toucher que ces deux coins de la Ka'ba : la Pierre Noire et le coin yéménite ? ». Ibn 'Umar répondit : « Si je le fais, c'est parce que j'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Le fait de toucher ces deux angles expie les péchés ». ». Il a également dit : « Celui qui accomplit sept tours autour de la Ka'ba, comme il se doit, puis accomplit deux unités de prière, cela lui équivaudra à l'affranchissement d'une personne ». Il ajouta aussi que : « L'individu qui fait le pèlerinage ne lève pas un pied, puis ne le pose, pendant qu'il marche, sans que dix bonnes actions lui soient comptées, que dix péchés lui soient expiés et qu'il soit élevé de dix degrés ».

عَن ابْن عَبَّاس أَيْضا رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الطّواف حول الْبَيْت صَلَاة إِلَّا أَنكُمْ تتكلمون فِيهِ فَمن تكلم فِيهِ فَلَا يتَكَلَّم إِلَّا بِخَير (ت)

Selon Ibn 'Abbas ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les circumambulations autour de la Ka'ba sont une prière, à ceci près que vous êtes en mesure d'y parler. Aussi, celui qui y parle, qu'il ne dise que de bonnes choses ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي الْحجر وَالله ليبعثنه الله يَوْم الْقِيَامَة لَهُ عينان يبصر بهما ولسان ينْطق بِهِ يشْهد على من استلمه بِحَق (ت، بخ، بح)

D'après Ibn 'Abbas ψ également, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit, au sujet de la Pierre Noire, ces mots : « Par Allah ! Allah la ressuscitera au jour de la Résurrection avec des yeux pour voir, ainsi qu'une langue pour parler, afin de témoigner en faveur de ceux qui l'auront touchée, conformément à l'ordre d'Allah et dans l'unique but de Lui plaire ».

وَعَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَأْتِي الرُّكْن الْيَمَانِي يَوْم الْقِيَامَة أعظم من أبي قبيس لَهُ لسانان وشفتان (أ، بخ)

Selon 'Abd Allah Ibn 'Amr ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Le coin yéménite se présentera au Jour de la Résurrection plus imposant la montagne d'Abû Qubays. Il possèdera deux langues et deux lèvres ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم نزل الْحجر الْأسود من الْجنَّة وَهُوَ أَشد بَيَاضًا من اللَّبن فسودته خَطَايَا بني آدم (ت، بخ)

Selon Ibn 'Abbas ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorque la Pierre Noire descendit du Paradis, elle était plus blanche que le lait. Elle devint noire à cause des péchés des enfants d'Adam ».

وَعَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَهُوَ مُسْند ظَهره إِلَى الْكَعْبَة يَقُول إِن الرُّكْن وَالْمقَام من ياقوت الْجنَّة وَلَوْلَا مَا مَسّه من خَطَايَا بني آدم لأضاء مَا بَين الْمشرق وَالْمغْرب وَمَا مسهما من ذِي عاهة وَلَا سقيم إِلَّا شفي (به)

'Abd Allah Ibn 'Amr ψ a entendu le Messager d'Allah (sws), adossé à la Ka'ba, dire : « L'angle de la Pierre Noire et la station d'Ibrahîm sont deux perles du Paradis. Si elles n'avaient pas été atteintes par certains péchés des enfants d'Adam, elles auraient illuminé la terre entière (litt. l'espace qui se trouve entre l'orient et l'occident) et pas un infirme, ni un malade ne l'aurait touchée sans guérir ».

L'incitation à accomplir de bonnes œuvres durant les dix premiers jours du mois de Dhul Hijja et le mérite de ce mois

التَّرْغِيب فِي الْعَمَل الصَّالح فِي عشر ذِي الْحجَّة وفضله

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من أَيَّام الْعَمَل الصَّالح فِيهَا أحب إِلَى الله عز وَجل من هَذِه الْأَيَّام يَعْنِي أَيَّام الْعشْر قَالُوا يَا رَسُول الله وَلَا الْجِهَاد فِي سَبِيل الله قَالَ وَلَا الْجِهَاد فِي سَبِيل الله إِلَّا رجل خرج بِنَفسِهِ وَمَاله ثمَّ لم يرجع من ذَلِك بِشَيْء(ب، ت، بد، بج، ط)

وَفِي رِوَايَة للبيهقي قَالَ مَا من عمل أزكى عِنْد الله وَلَا أعظم أجرا من خير يعمله فِي عشر الْأَضْحَى قيل وَلَا الْجِهَاد فِي سَبِيل الله (الحديث)

Ibn 'Abbas ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il n'y pas de une période où les bonnes œuvres sont les plus aimées auprès d'Allah (swt) que durant ces jours (les dix premiers jours du mois de Dhul Hijja) ». Les compagnons demandèrent : « Ô Messager d'Allah, pas même le combat dans le sentier d'Allah ? ». Il répondit : « Pas même le combat dans le sentier d'Allah, à l'exception d'un homme qui est sorti pour combattre et qui a fait don de sa personne et de ses biens, au point de ne revenir avec rien de tout cela ». Dans une version d'Al Bayhaqî : « Il n'y pas une œuvre plus pure et plus méritoire auprès d'Allah qu'une œuvre accomplie durant les dix jours qui se conclue par le sacrifice de la bête ».

L'incitation à rester dans la plaine de 'Arafa, à Muzdalifa et le mérite du jour de 'Arafa

التَّرْغِيب فِي الْوُقُوف بِعَرَفَة والمزدلفة وَفضل يَوْم عَرَفَة

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من أَيَّام عِنْد الله أفضل من عشر ذِي الْحجَّة إِلَى أن قال وَمَا من يَوْم أفضل عِنْد الله من يَوْم عَرَفَة ينزل الله تبَارك وَتَعَالَى إِلَى السَّمَاء الدُّنْيَا فيباهي بِأَهْل الأَرْض أهل السَّمَاء فَيَقُول انْظُرُوا إِلَى عبَادي جاؤوني شعثا غبرا ضاحين جاؤوا من كل فج عميق يرجون رَحْمَتي وَلم يرَوا عَذَابي فَلم ير يَوْم أَكثر عتيقا من النَّار من يَوْم عَرَفَة (بي، بز، بخ، بح) قَوْله ضاحين هُوَ بالضاد الْمُعْجَمَة والحاء الْمُهْملَة أَي بارزين للشمس غير مستترين مِنْهَا يُقَال لكل من برز للشمس من غير شَيْء يظله ويكنه إِنَّه لضاح

Selon Jâbir Ibn 'Abd Allah τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Il n'y a pas de jours meilleurs auprès d'Allah que les dix premiers jours du mois de Dhul Hijja [...] et il n'y pas un jour meilleur auprès d'Allah que le jour de 'Arafa. Ce jour là, Allah – béni et élevé soit-Il – descend au ciel le plus proche de la terre et se vante des gens de la terre, auprès du peuple des cieux en disant : « Regardez mes serviteurs ébouriffés, poussiéreux et exposés au soleil ! Ils sont venus depuis des contrées éloignées, espérant Ma Miséricorde et sans même avoir vu en quoi consiste mon châtiment ». Il n'y a alors pas un jour qui compte plus d'affranchis des feux de l'Enfer que le jour de 'Arafa ». »

عَن عبد الْعَزِيز بن قيس الْعَبْدي قَالَ سَمِعت ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا يَقُول كَانَ فلَان ردف رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَوْم عَرَفَة فَجعل الْفَتى يُلَاحظ النِّسَاء وَينظر إِلَيْهِنَّ فَقَالَ لَهُ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ابْن أخي إِن هَذَا يَوْم من ملك فِيهِ سَمعه وبصره وَلسَانه غفر لَهُ (أ، ط، با، بخ، به)

'Abd Allah Ibn Qays τ dit avoir entendu d'Ibn 'Abbâs ψ les paroles suivantes : « Le Messager d'Allah (sws) avait fait monter un jeune homme derrière lui le jour de 'Arafa. Le jeune homme se mit à observer les femmes et à les scruter. Le Messager d'Allah (sws) lui dit alors : « Cher neveu, ceci est un jour au cours duquel tout individu qui préserve son ouie, sa vue et sa langue obtiendra le pardon ».

L’incitation au jet de pierre

التَّرْغِيب فِي رمي الْجمار

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا رَفعه إِلَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لما أَتَى إِبْرَاهِيم خَلِيل الله صلوَات الله عَلَيْهِ وَسَلَامه الْمَنَاسِك عرض لَهُ الشَّيْطَان عِنْد جَمْرَة الْعقبَة فَرَمَاهُ بِسبع حَصَيَات حَتَّى ساخ فِي الأَرْض ثمَّ عرض لَهُ عِنْد الْجَمْرَة الثَّانِيَة فَرَمَاهُ بِسبع حَصَيَات حَتَّى ساخ فِي الأَرْض ثمَّ عرض لَهُ عِنْد الْجَمْرَة الثَّالِثَة فَرَمَاهُ بِسبع حَصَيَات حَتَّى ساخ فِي الأَرْض قَالَ ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا الشَّيْطَان ترجمون وملة أبيكم إِبْرَاهِيم تتبعون (بخ، حا)

Ibn ‘Abbâs ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Lorsqu’Ibrahim l’aimé proche d’Allah – que les bénédictions d’Allah et Ses salutations soient sur lui – s’apprêta à accomplir les rituels du pèlerinage, Satan lui apparut au niveau de la stèle d’Al ‘Aqaba. Il le lapida alors à l’aide sept cailloux, jusqu’à ce qu’il fut englouti dans la terre. Puis, il lui est apparu au niveau de la deuxième stèle. Il le lapida de nouveau à l’aide de sept cailloux, jusqu’à ce qu’il fut englouti dans la terre. Enfin, il lui apparut au niveau de la troisième stèle. Il le lapida encore à l’aide de sept cailloux, jusqu’à ce qu’il fut englouti dans la terre ». Ibn ‘Abbas ψ rajoute : « Lapidez Satan et suivez la voie de votre père Ibrahim ! ».

L’incitation à se raser les cheveux lors du pèlerinage

التَّرْغِيب فِي حلق الرَّأْس

عَن أم الْحصين رَضِي الله عَنْهَا أَنَّهَا سَمِعت النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي حجَّة الْوَدَاع دَعَا للمحلقين ثَلَاثًا وللمقصرين مرّة وَاحِدَة (م)

Lors du pèlerinage d'adieu, Umm Al Husseyn g a entendu le Prophète (sws) invoquer la bénédiction, trois fois pour ceux qui se sont rasés leurs cheveux, et une fois pour ceux qui les ont uniquement raccourcis ».

L'incitation à boire l'eau de Zamzam et les ahâdîth concernant son mérite

التَّرْغِيب فِي شرب مَاء زَمْزَم وَمَا جَاءَ فِي فَضله

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم زَمْزَم طَعَام طعم وشفاء سقم (بز) .
قَوْله طَعَام طعم بِضَم الطَّاء وَسُكُون الْعين أَي طَعَام يشْبع من أكله

D'après Abû Dhar τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Zamzam est une nourriture qui rassasie et une guérison de la maladie ».

L'incitation à accomplir la prière au sein de la Mosquée Sacrée, de la Mosquée de Médine, de la Mosquée Al Aqsâ et de la Mosquée de Quba`.

التَّرْغِيب فِي الصَّلَاة فِي الْمَسْجِد الْحَرَام وَمَسْجِد الْمَدِينَة وَبَيت الْمُقَدّس وقباء

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَنا خَاتم الْأَنْبِيَاء ومسجدي خَاتم مَسَاجِد الْأَنْبِيَاء أَحَق الْمَسَاجِد أَن يزار وتشد إِلَيْهِ الرَّوَاحِل الْمَسْجِد الْحَرَام ومسجدي وَصَلَاة فِي مَسْجِدي أفضل من ألف صَلَاة فِيمَا سواهُ من الْمَسَاجِد إِلَّا الْمَسْجِد الْحَرَام (بز)

'Â`icha g rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Je suis le sceau des prophètes, et ma mosquée est le sceau des mosquées des prophètes. Les mosquées qui méritent le plus d'être visitées, et pour lesquelles on sangle les montures dans la seule intention de s'y rendre, sont la Mosquée Sacrée de la Mecque et ma mosquée. Une prière dans ma mosquée est meilleure que

mille prières dans n'importe quelle autre mosquée, à l'exception de la Mosquée Sacrée ».

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ دخلت على رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي بَيت بعض نِسَائِهِ فَقلت يَا رَسُول الله أَي المسجدين الَّذِي أسس على التَّقْوَى فَأخذ كفا من حَصْبَاء فَضرب بِهِ الأَرْض ثمَّ قَالَ هُوَ مَسْجِدكُمْ هَذَا لمِسْجِد الْمَدِينَة (م، ت، ن)

Abû Sa'îd al Khudrî τ raconte : « Je suis rentré chez l'Envoyé d'Allah (sws) dans la maison de l'une de ses épouses. Je lui ai alors demandé : « Ô Envoyé d'Allah, quelle est la mosquée qui a été établie sur le plus de piété ? ». Il prit alors une poignée de cailloux qu'il jeta par terre et dit : « C'est votre mosquée que voici ! C'est bel et bien la mosquée de Médine ».

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يَأْتِي مَسْجِد قبَاء كل سبت رَاكِبًا وماشيا (ب، ن)

Ibn 'Omar ψ raconte que le Messager de Dieu (sws) se rendait à la Mosquée de Qubâ` tous les samedis sur une monture ou à pied.

L'incitation à résider à Médine jusqu'à la mort, à invoquer en faveur de cette ville, à visiter la tombe prophétique, ainsi que les ahâdîth concernant son mérite, le mérite du mont Uhud et de la vallée d'Al 'Aqîq

التَّرْغِيب فِي سُكْنى الْمَدِينَة إِلَى الْمَمَات و الدعاء لها و الترغيب في زيارة القبر النبوي وَمَا جَاءَ فِي فَضلهَا وَفضل أحد ووادي العقيق

عَن سعد رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِنِّي أحرم مَا بَين لابتي الْمَدِينَة أَن يقطع عضاهها أَو يقتل صيدها وَقَالَ الْمَدِينَة خير لَهُم لَو كَانُوا يعلمُونَ لَا يَدعهَا أحد رَغْبَة عَنْهَا إِلَّا أبدل الله فِيهَا من هُوَ خير مِنْهُ وَلَا يثبت أحد على لأوائها وجهدها إِلَّا كنت لَهُ شَفِيعًا أَو شَهِيدا يَوْم الْقِيَامَة وَزَاد فِي رِوَايَة وَلَا يُرِيد أحد أهل الْمَدِينَة بِسوء إِلَّا أذابه الله فِي النَّار ذوب الرصاص أَو ذوب الْملح فِي المَاء (م) لابتا الْمَدِينَة بِفَتْح الْبَاء مُخَفّفَة هُوَ حرتاها وطرفاها والعضاه بِكَسْر الْعين الْمُهْملَة وبالضاد الْمُعْجَمَة وَبعد الْأَلف هَاء جمع عضاهة وَهِي شَجَرَة الخمط وَقيل بل كل شَجَرَة ذَات شوك وَقيل مَا عظم مِنْهَا

D'après Sa'd τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Je rends sacré tout ce qui se trouve entre les deux plaines désertiques qui délimitent la ville de Médine, en interdisant d'y couper la plante qui se dénomme 'ida et d'y chasser ». Il ajouta : « Médine est la meilleure ville où les gens peuvent vivre, si seulement ils le savaient ! Il n'y pas un individu qui la quitte par répulsion envers elle, sans qu'Allah ne le remplace par une personne meilleure, et personne n'endure, avec patience, la vie précaire et rude à Medine, sans que je sois son intercesseur ou son témoin au Jour de la Résurrection ». Une autre version ajoute : « Toute personne qui a des visées malsaines à l'égard des gens de Médine, Allah le fera disparaître dans le feu, tel le métal qui fond ou comme le sel qui fond dans l'eau ».

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من اسْتَطَاعَ أَن يَمُوت بِالْمَدِينَةِ فليمت بهَا فَإِنِّي أشفع لمن يَمُوت بهَا (ت، بج، بح، به)

Ibn 'Omar ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui est en mesure de mourir à Médine, qu'il le fasse car j'intercèderai en faveur de ceux qui y mourront ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ اللَّهُمَّ اجْعَل بِالْمَدِينَةِ ضعْفي مَا جعلت بِمَكَّة من الْبركَة (ب، م)

Selon Anas τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Ô Allah, donne à Médine le double des bénédictions que Tu as donné à Macca ».

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لما بدا لَهُ أحد هَذَا جبل يحبنا ونحبه فَلَمَّا أشرف على الْمَدِينَة قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أحرم مَا بَين جبليها مثل مَا حرم إِبْرَاهِيم مَكَّة ثمَّ قَالَ اللَّهُمَّ بَارك لَهُم فِي مدهم وصاعهم (ب، م) قَالَ الْخطابِيّ فِي قَوْله هَذَا جبل يحبنا ونحبه أَرَادَ بِهِ أهل الْمَدِينَة وسكانها كَمَا قَالَ تَعَالَى واسأل الْقرْيَة يُوسُف ٢٨ أي أهل الْقرْيَة قَالَ الْبَغَوِيّ وَالْأولَى إجراؤه على ظَاهره وَلَا يُنكر وصف الجمادات بحب الْأَنْبِيَاء والأولياء وَأهل الطَّاعَة كَمَا حنت الأسطوانة على مُفَارقَته صلى الله عَلَيْهِ وَسلم

Anas Ibn Mâlik τ relate que lorsque l'Envoyé d'Allah (sws) aperçut le mont Uhud il dit : « Ceci est une montagne que qui nous aime et que nous aimons ». Puis lorsqu'il aperçut Médine, il dit : Seigneur, je rends sacré ce qui se trouve entre ses deux montagnes, de la même façon qu'Abraham a rendu Macca sacrée. Ô Seigneur, béni leur mudd et leur sa' ». Concernant l'amour de la montagne d'Uhud, les savants ont divergé sur la signification de cette expression. Certains ont dit que les montagnes ont des sentiments de la même manière que la branche de palmier qui gémit lorsque le Prophète (sws) la quitta, alors que d'autres voient cela comme une figure de style pour désigner les gens de Médine.

حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ، حَدَّثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " أَتَانِي اللَّيْلَةَ آتٍ مِنْ رَبِّي وَهُوَ بِالْعَقِيقِ أَنْ صَلِّ فِي هَذَا الْوَادِي الْمُبَارَكِ" (بخ)

Selon 'Umar Ibn al Khattâb τ, le Messager d'Allah (sws) raconte : « Cette nuit, un envoyé m'est venu de mon Seigneur et m'a dit : « Prie dans cette vallée bénie ». Cet évènement se passa alors que le Messager d'Allah (sws) se trouvait dans la vallée d'Al 'Aqîq.

Le livre du Djihâd et ses chapitres

كتاب الجهاد و أبوابه

L'incitation au djihad et l'affirmation de son caractère obligatoire

الترغيب في الجهاد و تأكيد وجوبه

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لغدوة فِي سَبِيل الله أَو رَوْحَة خير من الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا. رَوَاهُ البُخَارِيّ وَمُسلم وَغَيرهمَا (متفق) الغدوة بِفَتْح الْغَيْن الْمُعْجَمَة هِيَ الْمرة الْوَاحِدَة من الذّهاب، والروحة بِفَتْح الرَّاء هِيَ الْمرة الْوَاحِدَة من الْمَجِيء

Selon Anas Ibn Mâlik τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Partir en expédition au petit matin, ou en revenir dans l'après midi, est meilleur que ce bas monde et ce qu'il contient ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم تضمن الله لمن خرج فِي سَبيله لَا يُخرجهُ إِلَّا جِهَاد فِي سبيلي وإيمان بِي وتصديق برسلي فَهُوَ ضَامِن أَن أدخلهُ الْجنَّة أَو أرجعه إِلَى منزله الَّذِي خرج مِنْهُ نائلا مَا نَالَ من أجر أَو غنيمَة وَالَّذِي نفس مُحَمَّد بِيَدِهِ مَا كلم يكلم فِي سَبِيل الله إِلَّا جَاءَ يَوْم الْقِيَامَة كَهَيْئَته يَوْم كلم لَونه لون دم وريحه ريح مسك وَالَّذِي نفس مُحَمَّد بِيَدِهِ لَوْلَا أَن أشق على الْمُسلمين مَا قعدت خلاف سَرِيَّة تغزو فِي سَبِيل الله أبدا وَلَكِن لَا أجد سَعَة فأحملهم وَلَا يَجدونَ سَعَة ويشق عَلَيْهِم أَن يتخلفوا عني وَالَّذِي نفس مُحَمَّد بِيَدِهِ لَوَدِدْت أَن أغزو فِي سَبِيل الله فأقتل ثمَّ أغزو فأقتل ثمَّ أغزو فأقتل (م، ما، ب،) الْكَلم بِفَتْح الْكَاف وَسُكُون اللَّام هُوَ الْجرْح

D'après Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Voici ce qu'Allah (swt) garantit pour celui qui sort de chez lui pour combattre dans sa voie : « Celui qui sort de chez lui avec l'unique intention de combattre dans Ma

voie, animé par la foi en Moi et en réponse à Mes Messagers, a la garantie que Je le ferai entrer au Paradis, ou que Je le fasse revenir au domicile depuis lequel il est sorti, avec la récompense qu'il mérite ou un butin ». Le Prophète (sws) ajouta : « Par Celui qui détient l'âme de Muhammad dans Sa Main ! Il n'est pas atteint d'une blessure au combat dans le sentier d'Allah, sans qu'il ne se présente au Jour de la Résurrection dans le même état que le jour où il fut blessé. Sa blessure sera de couleur rouge sang et son odeur sera celle du musc. Par celui qui détient l'âme de Muhammad, si je ne craignais pas d'imposer à ma communauté une charge lourde, je ne serais jamais resté en retrait d'une expédition militaire pour la cause d'Allah ! Mais je ne dispose pas d'assez de moyens pour les emmener tous au combat et eux-mêmes ne disposent pas d'assez de moyens pour cela, ce qui les mettrait dans la gêne de ne pas y participer avec moi. Par Celui qui détient l'âme de Muhammad dans Sa Main ! J'aurais souhaité être en mesure de combattre dans la voie d'Allah, puis de mourir, puis de combattre à nouveau, puis de mourir, puis de combattre encore, puis de mourir ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَا خالط قلب امرىء رهج فِي سَبِيل الله إِلَّا حرم الله عَلَيْهِ النَّار (أ) . الرهج بِفَتْح الرَّاء وَسُكُون الْهَاء وَقيل بِفَتْحِهَا هُوَ مَا يداخل بَاطِن الْإِنْسَان من الْخَوْف والجزع وَنَحْوه

'Â`icha g raconte : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Jamais le cœur d'un individu ne ressent la terreur du combat dans le sentier d'Allah, sans qu'Allah n'interdise au feu de le toucher » ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قيل يَا رَسُول الله مَا يعدل الْجِهَاد فِي سَبِيل الله قَالَ لَا تستطيعونه فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مرَّتَيْنِ أَو ثَلَاثًا كل ذَلِك يَقُول لَا تستطيعونه ثمَّ قَالَ مثل الْمُجَاهِد فِي سَبِيل الله كَمثل الصَّائِم الْقَائِم القانت بآيَات الله لَا يفتر من صَلَاة وَلَا صِيَام حَتَّى يرجع الْمُجَاهِد فِي سَبِيل الله (ب، م)

D'après Abû Hurayra τ, on demanda : « Ô Envoyé d'Allah, quelle action est équivalente au combat dans la voie d'Allah ? ». Il répondit : « Vous n'êtes pas en mesure de l'accomplir ». Les compagnons répétèrent cette question deux ou trois fois et, à chaque fois, le Prophète (sws) répondait : « Vous n'êtes pas en mesure de l'accomplir ». Puis il dit : « Le combattant dans la voie d'Allah est comparable à celui qui jeûne le jour et prie la nuit, en y récitant les versets d'Allah pour s'y conformer, qui accomplit cela de manière continue sans jamais s'assoupir et ce durant toute la durée de l'expédition, jusqu'à ce que le combattant dans la voie d'Allah revienne chez lui ! ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن فِي الْجنَّة مائَة دَرَجَة أعدهَا الله للمجاهدين فِي سَبِيل الله مَا بَين الدرجتين كَمَا بَين السَّمَاء وَالْأَرْض (ب)

Abû Hurayra (sws) rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Allah a réservé aux combattants dans la voie d'Allah, cent degrés au Paradis. L'espace compris entre deux degrés est équivalent à l'espace compris entre le ciel et la terre ».

وَعَن أبي بكر بن أبي مُوسَى الْأَشْعَرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت أبي وَهُوَ بِحَضْرَة الْعَدو يَقُول قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن أَبْوَاب الْجنَّة تَحت ظلال السيوف فَقَامَ رجل رث الْهَيْئَة فَقَالَ يَا أَبَا مُوسَى أَنْت سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول هَذَا قَالَ نعم فَرجع إِلَى أَصْحَابه فَقَالَ أَقرَأ عَلَيْكُم السَّلَام ثمَّ كسر جفن سَيْفه فَأَلْقَاهُ ثمَّ مَشى بِسَيْفِهِ إِلَى الْعَدو فَضرب بِهِ حَتَّى قتل (م، ت)

Abû Bakr Ibn Abî Mûssa Al Ach'arî (sws) raconte : « J'ai entendu mon père, alors qu'il se trouvait face à l'ennemi, dire : « Le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les portes du Paradis sont à l'ombre des sabres ». Un homme à l'allure peu soignée se leva et dit : « Ô Abû Mûssa, as-tu vraiment entendu le Messager d'Allah (sws) dire cela ? ». Il répondit : « Oui ». L'homme

retourna alors vers ses compagnons pour leur adresser ses adieux, puis il brisa le fourreau de son sabre et le jeta. Il marcha ensuite vers l'ennemi, le sabre à la main. Il combattit avec jusqu'à ce qu'il fut tué ».

عَن سهل بن سعد رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ساعتان تفتح فيهمَا أَبْوَاب السَّمَاء وقلما ترد على دَاع دَعوته عِنْد حُضُور النداء والصف فِي سَبِيل الله وَفِي لفظ ثِنْتَانِ لَا تردان أَو قَالَ مَا تردان الدُّعَاء عِنْد النداء وَعند الْبَأْس حِين يلحم بعض بَعْضًا (بد، بح) وَفِي رِوَايَة لِابْنِ حبَان ساعتان لَا ترد على دَاع دَعوته حِين تُقَام الصَّلَاة وَفِي الصَّفّ فِي سَبِيل الله. يلحم بِالْمُهْمَلَةِ مَعْنَاهُ ينشب بَعضهم بِبَعْض فِي الْحَرْب

Sahl Ibn Sa'd ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il y a deux moments durant lesquels les portes des cieux sont ouvertes, et durant lesquelles il est rare que les invocations de celui qui invoque soient rejetées : lors de l'appel à la prière et dans les rangs du combat pour Dieu ! ». Dans une version d'Ibn Hibbân il est cité le second appel à la prière.

L'incitation à avoir l'intention sincère de vouloir plaire à Dieu uniquement et ce qu'il est parvenu d'ahâdîth concernant celui qui cherche la récompense et le butin, concernant celui qui chercher la renommée et concernant les combattants qui n'ont pas obtenu de butin

التَّرْغِيب فِي إخلاص النِّيَّة فِي الْجِهَاد وَمَا جَاءَ فِيمَن يُرِيد الأجر وَالْغنيمَة وَمَا جَاءَ فِيمَن يُرِيد الذكر وَفضل الْغُزَاة إِذا لم يغنموا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا قَالَ يَا رَسُول الله رجل يُرِيد الْجِهَاد وَهُوَ يُرِيد عرضا من الدُّنْيَا فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا أجر لَهُ فأعظم ذَلِك النَّاس وَقَالُوا للرجل عد لرَسُول الله صلى

ﷺ عَلَيْهِ وَسلم فلعلك لم تفهمه فَقَالَ الرجل يَا رَسُول الله رجل يُرِيد الْجِهَاد فِي سَبِيل الله وَهُوَ يَبْتَغِي عرض الدُّنْيَا قَالَ لَا أجر لَهُ فأعظم ذَلِك النَّاس وَقَالُوا عد لرَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ لَهُ الثَّانِيَة رجل يُرِيد الْجِهَاد وَهُوَ يَبْتَغِي عرضا من الدُّنْيَا فَقَالَ لَا أجر لَهُ (بد، بح، حا) الْعرض بِفَتْح الْعين الْمُهْملَة وَالرَّاء جَمِيعًا هُوَ مَا يقتنى من مَال وَغَيره

Abû Hurayra τ raconte qu'un homme demanda : « Ô Envoyé de Dieu, qu'en est-il de celui qui souhaite participer au djihâd et qui souhaite obtenir, par ce même biais, un bien de ce monde ? ». Le Messager d'Allah (sws) répondit alors : « Celui-là n'a pas de récompense ! ». Les gens furent tellement stupéfaits de cette réponse qu'ils demandèrent à l'homme : « Repose ta question au Messager d'Allah (sws), car peut-être que tu ne l'as pas bien compris ». L'homme demanda alors de nouveau et dit : « Ô Envoyé de Dieu, qu'en est-il d'un individu qui souhaite participer au djihâd dans la voie d'Allah, alors qu'il souhaite, en même temps, obtenir bien matériel de ce bas monde ? ». Le Prophète (sws) répéta : « Celui-ci n'a aucune récompense ! ».

عَن أبي مُوسَى رَضِي الله عَنهُ أَن أَعْرَابِيًا أَتَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله الرجل يُقَاتل للمغنم وَالرجل يُقَاتل ليذكر وَالرجل يُقَاتل ليرى مَكَانَهُ فَمن فِي سَبِيل الله فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من قَاتل لتَكون كلمة الله هِيَ الْعليا فَهُوَ فِي سَبِيل الله (ب، م، بد، ت، ن، بج)

Abû Mûssa τ relate qu'un bédouin est venu voir le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Envoyé d'Allah, entre l'homme qui combat pour obtenir un butin, celui qui combat pour bâtir sa renommée et celui qui combat pour se montrer, lequel d'entre eux est sur le sentier d'Allah ? ». Le Prophète (sws) répondit : « Celui qui combat dans l'unique but d'élever la Parole d'Allah, voilà celui qui est sur la voie d'Allah ! ».

عَن عبد الله بن عَمْرو بن العَاصِي رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من غَازِيَة أَو سَرِيَّة تغزو فِي سَبِيل الله فيصيبون الْغَنِيمَة إِلَّا تعجلوا ثُلثي أجرهم من الْآخِرَة وَيبقى لَهُم الثُّلُث وَإِن لم يُصِيبُوا غنيمَة تمّ لَهُم أجرهم (م، بد، ن، بج) يُقَال أخفق الْغَازِي إِذا غزا وَلم يغنم أَو لم يظفر

'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ rapporte que le Messager de Dieu (sws) dit : « Toute troupe ou expédition qui combat dans le sentier d'Allah, puis qui obtient son butin, aura précipité les deux tiers de la récompense qui lui est réservée dans l'au-delà ; il lui restera le tiers. Si elle ne revient avec aucun butin, sa récompense sera complète ».

L'incitation à dépenser dans la voie d'Allah, à faire de bonnes œuvres en général et le mérite de celui qui équipe les combattants et qui veille sur leurs proches pendant leur absence

التَّرْغِيب فِي النَّفَقَة فِي سَبِيل الله و في عمل الخير كله و فضل تجهيز الْغُزَاة وخلفهم فِي أهلهم بالخير

عَن خريم بن فاتك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من أنْفق نَفَقَة فِي سَبِيل الله كتبت بسبعمائة ضعف (ن، ت، بح، حا)

Khuraym τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui dépense dans la voie d'Allah, verra inscrire à son actif sept cent fois sa valeur ».

عَن زيد بن خَالِد الْجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من جهز غازيا فِي سَبِيل الله فقد غزا وَمن خلف غازيا فِي أَهله بِخَير فقد غزا (ب، بد، ت، ن)

Zayd Ibn Khâlid Al Juhanî τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui équipe un combattant dans la voie d'Allah, c'est comme s'il avait

combattu à ses cotés, et celui qui pourvoit aux besoins de sa famille, en son absence, c'est aussi comme s'il avait combattu à ses cotés ».

L'incitation à occuper un poste frontière face à l'ennemi

التَّرْغِيب فِي الرِّبَاط فِي سَبِيل الله عز وَجل

عَن سهل بن سعد رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ رِبَاط يَوْم فِي سَبِيل الله خير من الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا وَمَوْضِع (متفق)

عَن سلمَان رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول رِبَاط يَوْم وَلَيْلَة خير من صِيَام شهر وقيامه وَإِن مَاتَ فِيهِ جرى عَلَيْهِ عمله الَّذِي كَانَ يعْمل وَأُجْرِي عَلَيْهِ رزقه وَأمن من الفتان (م، ت، ن، ط) وَزَادالطَّبَرَانِيّ وَبعث يَوْم الْقِيَامَة شَهِيدا

Sahl Ibn Sa'd ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Se fixer un jour pour monter la garde à un poste frontalier, dans la voie d'Allah, est meilleur que ce monde et tout ce qu'il contient ». Dans une version rapportée par Salmân : « […] est meilleur que le jeûne d'un mois ainsi que ses prières nocturnes ; et s'il périt à cette position, les actes qu'il avait l'habitude d'accomplir lui seront comptabilisés, sa subsistance dans l'au-delà lui sera assurée et il sera préservé des épreuves de la tombe ». At-tabarânî ajoute : « Il sera ressucité au Jour de la Résurrection parmi les martyrs ».

عَن فضَالة بن عبيد رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ كل ميت يخْتم على عمله إِلَّا المرابط فِي سَبِيل الله فَإِنَّهُ ينمى لَهُ عمله إِلَى يَوْم الْقِيَامَة ويؤمن من فتْنَة الْقَبْر (بد، ت، حا، بح) وَزَاد ابْن حبَان فِي آخِره قَالَ وَسمعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الْمُجَاهِد من جَاهد نَفسه لله عز وَجل وَهَذِه الزِّيَادَة فِي بعض نسخ التِّرْمِذِيّ

D'après Fudâla Ibn 'Ubayd τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Tout individu voit ses actes scellés à sa mort, à l'exception de celui qui monte la

garde dans la voie d'Allah. En effet, la valeur de ses actes ne cesse d'augmenter jusqu'au Jour de la Résurrection et il sera préservé des épreuves de la tombe ». Ibn Hibbân rajoute : « Le combattant est celui qui combat son égo pour Allah (swt) ».

L'incitation à monter la garde dans la voie d'Allah (swt)

التَّرْغِيب فِي الحراسة فِي سَبِيل الله تَعَالَى

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أَلا أنبئكم لَيْلَة أفضل من لَيْلَة الْقدر حارس حرس فِي أَرض خوف لَعَلَّه أَن لَا يرجع إِلَى أَهله (حا)

D'après Ibn 'Omar ψ, le Prophète (sws) a dit : « Souhaitez-vous que je vous informe au sujet d'une nuit qui est meilleure que la nuit du Qadr ? Un garde qui monte la garde sur une terre d'insécurité et de laquelle il est probable qu'il ne puisse pas revenir vers sa famille ».

L'incitation et le mérite à réserver des chevaux pour le djihâd et non pas par ostentation, ni recherche des honneurs. L'incitation à réserver ceux mentionnés dans les ahâdîth et l'interdiction de leur couper leur crinière car elles sont source de bénédiction

التَّرْغِيب فِي احتباس الْخَيل للْجِهَاد لَا رِيَاء وَلَا سمعة وَمَا جَاءَ فِي فَضلهَا وَالتَّرْغِيب فِيمَا يذكر مِنْهَا وَالنَّهْي عَن قصّ نَوَاصِيهَا لِأَن فِيهَا الْخَيْر وَالْبركَة

عَن عُرْوَة بن أبي الْجَعْد رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الْخَيل مَعْقُود فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْر الأجر والمغنم إِلَى يَوْم الْقِيَامَة (ب، م، ت، ن، بج)

D'après 'Orwa Ibn Abû Al Ja'd τ, le Prophète (sws) a dit : « Le bien, la récompense et le butin ont été noués aux crinières des chevaux jusqu'au Jour de la Résurrection ».

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَغْزُوَ ، فَاشْتَرِ فَرَسًا أَدْهَمَ أَغَرَّ مُحَجَّلا مُطْلَقَ الْيُمْنَى ، فَإِنَّكَ تَغْنَمُ وَتَسْلَمُ " (حا)

Selon 'Uqba Ibn 'Amer τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Si tu souhaites partir au combat, achète donc un cheval au front et aux pattes blanches, sauf la patte droite ; tu amasseras un butin et tu sortiras du combat sain et sauf ».

L'incitation à mourir en martyr et le mérite des martyrs

التَّرْغِيب فِي الشَّهَادَة وَمَا جَاءَ فِي فضل الشُّهَدَاء

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا أحد يدْخل الْجنَّة يحب أَن يرجع إِلَى الدُّنْيَا وَإِن لَهُ مَا على الأَرْض من شَيْء إِلَّا الشَّهِيد فَإِنَّهُ يتَمَنَّى أَن يرجع إِلَى الدُّنْيَا فَيقْتل عشر مَرَّات لما يرى من الْكَرَامَة وَفِي رِوَايَة لما يرى من فضل الشَّهَادَة (ب، م) رَوَاهُ البُخَارِيّ وَمُسلم وَالتِّرْمِذِيّ

Selon Anas τ, le Prophète (sws) a dit : « Nul individu qui entre au Paradis n'aimera revenir dans ce bas monde, même si on lui octroyait tout ce qu'il contient, à l'exception du martyr. Celui-ci, souhaiterais revenir ici bas, afin d'être tué à dix reprises, en raison des honneurs qui lui ont été accordés (dans l'au-delà) ». Dans une version : « en raison de ce qu'il voit comme mérite accordé aux martyrs ».

عَن عبد الله بن عَمْرو بن العَاصِي رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يغْفر للشهيد كل ذَنْب إِلَّا الدّين (م)

Selon ‘Abd Allah Ibn ‘Amr Ibn Al ‘Âs ψ, le Messager d’Allah (sws) a dit : « Tous les péchés sont pardonnés au martyr, sauf la dette ».

عَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنهُ قَالَ لما قتل عبد الله بن عَمْرو بن حرَام يَوْم أحد قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَا جَابر أَلا أخبرك مَا قَالَ الله لابيك قلت بلَى قَالَ مَا كلم الله أحدا إِلَّا من وَرَاء حجاب وكلم أَبَاك كفاحا فَقَالَ يَا عبد الله تمن عَليّ أعطك قَالَ يَا رب تحييني فأقتل فِيك ثَانِيَة قَالَ إِنَّه سبق مني أَنهم إِلَيْهَا لَا يرجعُونَ قَالَ يَا رب فأبلغ من ورائي فَأنْزل الله هَذِه الْآيَة {وَلَا تحسبن الَّذين قتلوا فِي سَبِيل الله أَمْوَاتًا بل أَحيَاء} آل عمرَان 196 الْآيَة كلهَا (ت، بج، خا)

Jâbir Ibn ‘Abd Allah τ raconte : « Lorsque ‘Abd Allah Ibn ‘Amr fut tué le jour de la bataille d’Uhud, le Messager de Dieu a dit : « Ô Jâbir, veux-tu que je t’informe de ce que Dieu a dit à ton père ? ». Je répondis : « Bien sûr ! ». Il dit : « Allah ne s’est adressé à personne si ce n’est derrière un voile, mais Il s’est adressé à ton père de manière directe et lui a dit : « Ô ‘Abd Allah demande, Je t’exaucerai ! ». Il répondit : « Ô mon Seigneur, je souhaite que Tu me fasses revivre et que je meure pour Toi une seconde fois ». Allah dit : « J’ai pris l’engagement que personne parmi les morts ne reviendra à la vie terrestre ». ‘Abd Allah dit : « Ô mon Seigneur, dans ce cas, informe ceux qui viendront après moi ». Allah révéla alors : « Ne pense pas que ceux qui ont été tués dans le sentier d’Allah sont morts. En vérité ils sont vivants […] (Âl Imrân – v196) ».

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رجل يَا رَسُول الله أَي الْجِهَاد أفضل قَالَ أَن يعقر جوادك ويهراق دمك (بح، بج)

Jâbir τ raconte qu’un homme a dit : « Ô Envoyé d’Allah, quel est le meilleur djihâd ? ». Il répondit : « Il consiste en ce que ta monture soit bléssée ou tuée et que ton sang coule ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الشُّهَدَاء على بارق نهر بِبَاب الْجنَّة فِي قبَّة خضراء يخرج عَلَيْهِم رزقهم من الْجنَّة بكرَة وعشيا . رَوَاهُ أَحْمد وَابْن حبَان فِي صَحِيحه وَالْحَاكِم وَقَالَ صَحِيح على شَرط مُسلم

Ibn 'Abbas ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les martyrs se trouveront sur des fleuves, aux portes du Paradis, situés sous un dôme vert. Chaque matin et chaque soir, leur subsistance leur parvient du Paradis ».

عَن مَسْرُوق رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَأَلنَا عبد الله عَن هَذِه الْآيَة {وَلَا تحسبن الَّذين قتلوا فِي سَبِيل الله أَمْوَاتًا بل أَحيَاء عِنْد رَبهم يرْزقُونَ} آل عمرَان 196 فَقَالَ أما أَنا فقد سَأَلنَا عَن ذَلِك رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ أَرْوَاحهم فِي جَوف طير خضر لَهَا قناديل معلقَة بالعرش تسرح من الْجنَّة حَيْثُ شَاءَت ثمَّ تأوي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيل فَاطلع عَلَيْهِم رَبهم اطلاعة فَقَالَ هَل تشتهون شَيْئا قَالُوا أَي شَيْء نشتهي وَنحن نَسْرَح من الْجنَّة حَيْثُ شِئْنَا فَفعل ذَلِك بهم ثَلَاث مَرَّات فَلَمَّا رَأَوْا أَنهم لن يتْركُوا من أَن يسْأَلُوا قَالُوا يَا رب نُرِيد أَن ترد أَرْوَاحنَا فِي أَجْسَادنَا حَتَّى نقْتل فِي سَبِيلك مرّة أُخْرَى فَلَمَّا رأى أَن لَيْسَ لَهُم حَاجَة تركُوا (م، ت)

Masrûq τ raconte : « Nous avons interrogé 'Abd Allah concernant ce verset : « Ne pense pas que ceux qui ont été tués dans le sentier d'Allah sont morts. En vérité, ils sont vivants [...] (Âl Imrân – v196) », il répondit : « En ce qui me concerne, nous avons interrogé le Messager d'Allah (sws) qui nous a dit : « Leurs âmes sont dans le gosier d'oiseaux verts dont les nids sont des lanternes suspendues au Trône. Ces oiseaux volent à travers le Paradis comme ils le souhaitent, puis reviennent vers ces lanternes. Allah les regardera avec bienveillance et dira : « Désirez-vous quelque chose ? ». Ils répondront : « Que desirerions nous alors que circulons dans le Paradis là où nous le souhaitons ?! ». Allah leur demandera cela à trois reprises, puis lorsqu'ils comprendront qu'on ne les laissera pas tant qu'ils n'auront pas émis de souhait ils diront : « Ô Seigneur, nous souhaitons que nos âmes

reviennent à nos corps afin d'être tués de nouveau ». Puis, lorsqu'il apparaîtra qu'ils n'ont en réalité aucun souhait, on les laissera sans leur poser de question ».

عَن أبي الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الشَّهِيد يشفع فِي سبعين من أهل بَيته (بد، بح)

Abû Ad-dardâ` τ dit avoir entendu les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « Le martyr intercèdera en faveur de soixante-dix personnes de sa famille ».

عَن نعيم بن عمار رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا سَأَلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَي الشُّهَدَاء أفضل قَالَ الَّذين إِن يلْقوا فِي الصَّفّ لَا يلفتون وُجُوههم حَتَّى يقتلُوا أُولَئِكَ ينطلقون فِي الغرف الْعلَا من الْجنَّة ويضحك إِلَيْهِم رَبهم وَإِذا ضحك رَبك إِلَى عبد فِي الدُّنْيَا فَلَا حِسَاب عَلَيْهِ . رَوَاهُ أَحْمد وَأَبُو يعلى ورواتهما ثِقَات

D'après Na'îm Ibn 'Ammâr τ, un homme demanda au Messager de Dieu (sws) : « Quel est le meilleur des martyrs ? ». Il répondit : « Ceux qui lorqu'ils se trouvent dans les rangs, face à l'ennemi, ne détournent pas le visage de leur objectif, jusqu'à ce qu'il trouve la mort au combat. Ceux-là se déplacent dans les hauts lieux du Paradis. Leur Seigneur leur sourira, sachant que celui à qui Dieu sourit ici-bas, n'aura aucun compte à rendre (au Jour du Jugement) ».

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ الْمَطْعُونُ ، وَالْمَبْطُونُ ، وَالْغَرِقُ ، وَصَاحِبُ الْهَدْمِ ، وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ " (ب، م، ما، ت)

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Les martyrs sont de cinq sortes : celui qui est mort poignardé, celui qui meurt d'une maladie ayant touché son ventre, celui qui est mort en se noyant, celui qui

est mort sous un éboulement et ceux qui périssent en tant que martyr mort dans le sentier d'Allah ».

وَعَن جَابر بن عتِيك رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قال : مَا تَعدونَ الشَّهَادَة قَالُوا الْقَتْل فِي سَبِيل الله فَقَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الشَّهَادَة سبع سوى الْقَتْل فِي سَبِيل الله المبطون شَهِيد والغريق شَهِيد وَصَاحب ذَات الْجنب شَهِيد والمطعون شَهِيد وَصَاحب الْحَرِيق شَهِيد وَالَّذِي يَمُوت تَحت الْهدم شَهِيد وَالْمَرْأَة تَمُوت بِجمع شَهِيد (بد، ن، بج، بح)

D'après Jâbir Ibn 'Atîq τ, l'Envoyé de Dieu (sws) demanda : « Que considerez-vous comme une mort en martyr ? ». Les compagnons répondirent : « Le fait d'être tué sur le sentier d'Allah ». L'Envoyé de Dieu (sws) dit alors : « Le rang de martyr concerne sept catégories d'individus, en dehors de celui qui est mort au combat dans la voie de Dieu : celui qui meurt d'une maladie qui touche son ventre est un martyr, le noyé est un martyr, celui qui meurt de pleurésie est un martyr, celui qui meurt poignardé est un martyr, celui qui meurt brulé est un martyr, celui qui meurt sous un éboulement est un martyr et la femme qui meurt avec un enfant dans le ventre est un martyr ».

Sous-chapitre concernant la peste

فصل في الطاعون

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت سَأَلت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن الطَّاعُون فَقَالَ كَانَ عذَابا يَبْعَثهُ الله على من كَانَ قبلكُمْ فَجعله الله رَحْمَة للْمُؤْمنِينَ مَا من عبد يكون فِي بلد فَيكون فِيهِ فيمكث لَا يخرج صَابِرًا محتسبا يعلم أَنه لَا يُصِيبهُ إِلَّا مَا كتب الله لَهُ إِلَّا كَانَ لَهُ مثل أجر شَهِيد (ب)

'Â`icha τ raconte : « J'ai interrogé le Messager d'Allah (sws) concernant la peste, il répondit : « C'est un chatiment que Dieu a fait descendre sur ceux qui vous ont précédé. Il en a fait une miséricorde pour les croyants. Pas un

individu qui se trouve dans une région contaminée par la peste, décide de ne pas en sortir (afin de ne pas propager la maladie), patientant et espérant être récompensé pour cela, et pleinement convaincu qu'il ne sera atteint que par ce que Dieu a decidé, sans qu'il ne lui soit inscrit la même récompense qu'un martyr ».

عَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول فِي الطَّاعُون الفار مِنْهُ كالفار من الزَّحْف وَمن صَبر فِيهِ كَانَ لَهُ أجر شَهِيد (ا، ط)

Jâbir Ibn 'Abd Allah ψ dit avoir entendu les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) concernant la peste : « Celui qui fuit la peste (alors qu'il se trouve en plein cœur d'une région contaminée) est comparable à celui qui a fui au combat, et celui qui patiente obtiendra la récompense du martyr ».

وَعَن سعيد بن زيد رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من قتل دون مَاله فَهُوَ شَهِيد وَمن قتل دون دَمه فَهُوَ شَهِيد وَمن قتل دون دينه فَهُوَ شَهِيد وَمن قتل دون أَهله فَهُوَ شَهِيد (بد، ن، ت، بج)

Sa'îd Ibn Zayd ψ ŕaconte : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Celui qui meurt, alors qu'il voulait protéger ses biens, est un martyr. Celui qui meurt, alors qu'il souhaitait protéger sa personne, est un martyr. Celui qui meurt, alors qu'il souhaitait protéger sa religion, est un martyr. Et celui qui meurt, en voulant protéger ses proches, est mort en martyr ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ جَاءَ رجل إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله أَرَأَيْت إِن جَاءَ رجل يُرِيد أَخذ مَالِي قَالَ فَلَا تعطه مَالك قَالَ أَرَأَيْت إِن قاتلني قَالَ قَاتله قَالَ أَرَأَيْت إِن قتلني قَالَ فَأَنت شَهِيد قَالَ أَرَأَيْت إِن قتلته قَالَ هُوَ فِي النَّار (م، بد)

Abû Hurayra τ raconte qu'un homme est venu voir l'Envoyé d'Allah (sws) et demanda : « Ô Envoyé d'Allah, que dois-je faire si un homme vient pour

s'emparer de mes biens ? ». Il répondit : « Ne les lui donne pas ! ». L'homme dit : « Et s'il souhaite se battre avec moi ? ». Le Prophète (sws) dit : « Alors bats-toi avec lui ». « Et s'il me tue ? », demanda l'homme. Le Prophète répondit : « Tu seras alors un martyr ». « Et si c'est moi qui le tue ? », dit l'homme. « Il sera en Enfer », répondit le Prophète. Dans une autre version, le Prophète (sws) demande à l'homme de demander au voleur de craindre Dieu par trois fois avant d'entrer en bagarre avec lui.

L'incitation à pratiquer le tir dans la voie d'Allah, à l'apprendre et la mise en garde contre celui qui délaisse le tir après l'avoir appris

التَّرْغِيب فِي الرَّمْي فِي سَبِيل الله وتعلمه والترهيب من تَركه بعد تعلمه رَغْبَة عَنهُ

عَن عقبَة بن عَامر رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَهُوَ على الْمِنْبَر يَقُول {وَأَعدُّوا لَهُم مَا اسْتَطَعْتُم من قُوَّة} الْأَنْفَال ٦٠ أَلا إِن الْقُوَّة الرَّمْي أَلا إِن الْقُوَّة الرَّمْي أَلا إِن الْقُوَّة الرَّمْي (م)

'Oqba Ibn 'Âmer τ dit avoir entendu Messager d'Allah (sws) prononcer ces paroles alors qu'il se trouvait au-dessus du minbar : « Et préparez-leur ce que vous pouvez de force ! (Sourate al Anfâl v6). Sachez que la force réside dans le tir, sachez que la force réside dans le tir, sachez que la force réside dans le tir ! ».

عن عقبَة بن عَامر رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول ستفتح عَلَيْكُم أرضون ويكفيكم الله فَلَا يعجز أحدكُم أَن يلهو بأسهمه (م)

‘Oqba Ibn ‘Âmer τ dit avoir entendu le Messager d’Allah (sws) dire aussi : « De nombreuses terres vont vous être accordées et Allah vous protègera de vos ennemis. N’hésitez donc pas à jouer de la force de vos flèches ».

عَن أبي نجيح عَمْرو بن عبسة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من بلغ بِسَهْم فَهُوَ لَهُ دَرَجَة فِي الْجنَّة (ن، بح)

Abû Najîh Ibn ‘Abassa τ raconte qu’il a le Messager d’Allah (sws) dire : « Celui qui atteint l’ennemi d’une flèche en obtiendra un degré au Paradis ».

La mise en garde contre le délaissement du combat

الترهيب من ترك الغزو

عَن أبي بكر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا ترك قوم الْجِهَاد إِلَّا عمهم الله بِالْعَذَابِ (ط)

Abû Bakr τ rapporte que l’Envoyé d’Allah (sws) a dit : « Jamais un peuple ne délaisse le djihâd sans qu’Allah ne généralise Son chatiment sur eux ».

عَن أبي عمرَان رَضِي الله عَنهُ قَالَ عن قوله تعالى {وَلَا تلقوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَة} الْبَقَرَة ١٩٦ وَكَانَت التَّهْلُكَة الْإِقَامَة على الْأَمْوَال وإصلاحها فِينَا معشر الْأَنْصَار لما أعز الله الْإِسْلَام وَكثر ناصروه فَقَالَ بَعْضنَا وَتركنَا الْغَزْو فَمَا زَالَ أَبُو أَيُّوب شاخصا فِي سَبِيل الله حَتَّى دفن بِأَرْض الرّوم (ت)

Dans un long hadîth rapporté par Abû ‘Imrân τ concernant le verset 196 de sourate Al Baqara « Dépensez vos biens dans la voie d’Allah et ne vous jetez pas de vos propres mains dans la perdition », Abû ‘Imran dit : « La perdition c’est le fait de rester près de ses biens, de les faire fructifier (et de délaisser le combat) ; ô peuple des Ansâr ! ». Puis, lorsqu’Allah rendit l’islam fort,

certains d'entre nous délaissèrent le combat. Abû Ayûb, quant à lui, ne cessa de participer à des expéditions millitaires, jusqu'à ce qu'il fut enterré sur le territoire byzantin ».

L'incitation à participer aux expéditions marines

الترغيب في الغزو في البحر

عَن أم حرَام رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ المائد فِي الْبَحْر الَّذِي يُصِيبهُ الْقَيْء لَهُ أجر شَهِيد والغريق لَهُ أجر شَهِيد . رَوَاهُ أَبُو دَاوُد

Umm Harâm ɡ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui part en expédition en mer, puis qui est atteint du mal de mer a la récompense du martyr ; et celui qui y meurt noyé possède également la récompense du martyr ».

La mise en garde contre la fuite du combat

الترهيب من الفرار من الزحف

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ اجتنبوا السَّبع الموبقات قَالُوا يَا رَسُول الله وَمَا هن قَالَ الشّرك بِاللَّه وَالسحر وَقتل النَّفس الَّتِي حرم الله إِلَّا بِالْحَقِّ وَأكل الرِّبَا وَأكل مَال الْيَتِيم والتولي يَوْم الزَّحْف وَقذف الْمُحْصنَات الْغَافِلَات الْمُؤْمِنَات (م، بد، ن) الموبقات المهلكات

Abû Hurayra (sws), rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Ne vous approchez pas des sept péchés destructeurs ! ». Les compagnons demandèrent : « Et quels sont-ils, ô Envoyé d'Allah ? ». Il répondit : « L'associationnisme, tuer l'âme que Dieu a rendue sacrée sauf pour un motif juste, la consommation de l'usure, dilapider les biens de l'orphelin, la fuite au moment du combat, la calomnie à l'egard des femmes chastes, insouciantes et croyantes ».

La mise en garde contre le fait de s'approprier indûment une partie du butin et ce qu'il est parvenu concernant celui qui se tait en voyant cela

التَّرْهِيب من الْغلُول وَالتَّشْدِيد فِيهِ وَمَا جَاءَ فِيمَن ستر على غال

عَن عبد الله بن عَمْرو بن العَاصِي رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ كَانَ على ثقل رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رجل يُقَال لَهُ كركرة فَمَاتَ فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم هُوَ فِي النَّار فَذَهَبُوا ينظرُونَ إِلَيْهِ فوجدوا عباءة قد غلها (ب) قَالَ ابْن سَلام كركرة يَعْنِي بفتحهما، الثّقل محركا هُوَ الْغَنِيمَة، وكركرة ضبط بِفَتْح الكافين وبكسرهما وَهُوَ أشهر، والغلول هُوَ مَا يَأْخُذهُ أحد الْغُزَاة من الْغَنِيمَة مُخْتَصًّا بِهِ وَلَا يحضرهُ إِلَى أَمِين الْجَيْش ليقسمه بَين الْغُزَاة سَوَاء قل أَو كثر وَسَوَاء كَانَ الآخِذ أَمِين الْجَيْش أَو أحدهم، وَاخْتلف الْعلمَاء فِي الطَّعَام والعلوفة وَنَحْوهمَا اخْتِلَافا كثيرا لَيْسَ هَذَا مَوضِع ذكره

'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ raconte : « Le Messager d'Allah (sws) avait chargé avec lui un homme, que l'on prénomme Karkara, afin de lui garder ses biens et qui mourrut lors d'une expédition militaire. Le Prophète (sws) dit à son sujet : « Celui-là est dans le feu ». Les compagnons partirent s'enquérir de son cas et trouvèrent avec lui un manteau qu'il avait dérobé du butin ».

عَن ثَوْبَان رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من جَاءَ يَوْم الْقِيَامَة بَرِيئًا من ثَلَاث دخل الْجنَّة الْكبر والغلول وَالدّين . رَوَاهُ النَّسَائِيّ وَابْن حبَان فِي صَحِيحه وَاللَّفْظ لَهُ وَالْحَاكِم وَقَالَ صَحِيح على شَرطهمَا

Selon Thawbân τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui se présente au jour de la Résurrection innocent de trois choses entrera au Paradis : « L'orgueil, le fait de s'emparer indûment d'une part du butin et la dette ».

Le livre du dhikr et de l'invocation

كتاب الذّكر وَالدُّعَاء

L'incitation à pratiquer le rappel d'Allah (dhikr) de manière abondante et régulière, en secret et en public et ce qu'il est parvenu concernant celui qui ne pratique le rappel d'Allah (swt) que rarement

التَّرْغِيب فِي الْإِكْثَار من ذكر الله سرا وجهرا والمداومة عَلَيْهِ وَمَا جَاءَ فِيمَن لم يكثر ذكر الله تَعَالَى

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الله أَنا عِنْد ظن عَبدِي بِي وَأَنا مَعَه إِذا ذَكرنِي فَإِن ذَكرنِي فِي نَفسه ذكرته فِي نَفسِي وَإِن ذَكرنِي فِي ملإ ذكرته فِي ملإ خير مِنْهُم وَإِن تقرب إِلَيّ شبْرًا تقربت إِلَيْهِ ذِرَاعا وَإِن تقرب إِلَيّ ذِرَاعا تقربت إِلَيْهِ باعا وَإِن أَتَانِي يمشي أَتَيْته هرولة (ب، م، ت، ن، بج، أ)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Dieu dit : « Je suis selon l'opinion que Mon serviteur a de Moi et Je suis avec lui quand il Me mentionne. S'il me mentionne en lui-même, Je le mentionne en Moi-même et s'il Me mentionne dans une assemblée, Je le mentionne dans une assemblée meilleure que la sienne. S'il se rapproche de Moi d'un empan, Je me rapproche de lui d'une coudée. S'il se rapproche de Moi d'une coudée, Je me rapproche de lui d'une brasse, et s'il vient à Moi en marchant, Je vais à lui en M'empressant. »

وَعَن عبد الله بن بسر رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا قَالَ يَا رَسُول الله إِن شرائع الْإِسْلَام قد كثرت فَأَخْبرنِي بِشَيْء أتشبث بِهِ قَالَ لَا يزَال لسَانك رطبا من ذكر الله (ت، بج، بح، حا)

'Abd Allah Ibn Busr τ relate qu'un homme demanda : « Ô Messager d'Allah, les prescriptions de l'islam sont multiples, informe-moi d'une chose à laquelle je pourrais m'accrocher ». Il répondit : « Que ta langue ne cesse d'être humidifiée par le rappel d'Allah ».

وَعَن أبي الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَلا أنبئكم بِخَير أَعمالكُم وأزكاها عِنْد مليككم وأرفعها فِي درجاتكم وَخير من إِنْفَاق الذَّهَب وَالْوَرق وَخير لكم من أَن تلقوا عَدوكُمْ فتضربوا أَعْنَاقهم ويضربوا أَعْنَاقكُم قَالُوا بلَى قَالَ ذكر الله قَالَ معَاذ بن جبل مَا شَيْء أنجى من عَذَاب الله من ذكر الله (أ، با، ت، بج، بح، حا، به)

Selon Abû Ad-darda`τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Souhaitez-vous que je vous indique la meilleure et la plus pure des actions auprès de votre Roi ? Celle qui élève le plus en degré, qui est meilleure que le fait de depenser de l'or et de l'argent et qui est meilleure que le fait de rencontrer votre ennemi lors d'un combat ? ». Les compagnons répondirent : « Bien sûr ! ». Il dit : « Le rappel d'Allah ». Mu'âdh Ibn Jabal dit : « Il n'y a pas une œuvre qui sauve du chatiment de Dieu mieux que le rappel d'Allah ».

L'incitation à participer aux assemblées de dhikr et à se réunir pour mentionner le nom d'Allah

التَّرْغِيب فِي حُضُور مجَالِس الذّكر والاجتماع على ذكر الله تَعَالَى

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن لله مَلَائِكَة يطوفون فِي الطّرق يَلْتَمِسُونَ أهل الذّكر فَإِذا وجدوا قوما يذكرُونَ الله تنادوا هلموا إِلَى حَاجَتكُمْ فيحفونهم بأجنحتهم إِلَى السَّمَاء الدُّنْيَا قَالَ فيسألهم رَبهم وَهُوَ أعلم بهم مَا يَقُول عبَادي قَالَ يَقُولُونَ يسبحونك ويكبرونك

ويحمدونك ويمجدونك قَالَ فَيَقُول هَل رأوني قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَالله يَا رب مَا رأوك قَالَ فَيَقُول فَكيف لَو رأوني قَالَ يَقُولُونَ لَو رأوك كَانُوا أَشد لَك عبَادَة وَأَشد لَك تمجيدا وَأكْثر لَك تسبيحا قَالَ فَيَقُول فَمَا يَسْأَلُونِي قَالَ يَقُولُونَ يَسْأَلُونَك الْجنَّة قَالَ فَيَقُول وَهل رأوها قَالَ يَقُولُونَ لَا وَالله يَا رب مَا رأوها قَالَ فَيَقُول فَكيف لَو رأوها قَالَ يَقُولُونَ لَو أَنهم رأوها كَانُوا أَشد عَلَيْهَا حرصا وَأَشد لَهَا طلبا وَأعظم فِيهَا رَغْبَة قَالَ فمم يتعوذون قَالَ يتعوذون من النَّار قَالَ فَيَقُول وَهل رأوها قَالَ يَقُولُونَ لَا وَالله مَا رأوها قَالَ فَيَقُول فَكيف لَو رأوها قَالَ يَقُولُونَ لَو رأوها كَانُوا أَشد مِنْهَا فِرَارًا وَأَشد لَهَا مَخَافَة وَلَفظه قَالَ إِن الله تبَارك وَتَعَالَى مَلَائِكَة سيارة فضلاء يَبْتَغُونَ مجَالِس الذّكر فَإِذا وجدوا مَجْلِسا فِيهِ ذكر قعدوا مَعَهم وحف بَعضهم بَعْضًا بأجنحتهم حَتَّى يملؤوا مَا بَينهم وَبَين السَّمَاء فَإِذا تفرقُوا عرجوا وصعدوا إِلَى السَّمَاء قَالَ فيسألهم الله عز وَجل وَهُوَ أعلم من أَيْن جئْتُمْ فَيَقُولُونَ جِئْنَا من عِنْد عِبَادك فِي الأَرْض يسبحونك ويكبرونك ويهللونك ويحمدونك ويسألونك قَالَ فَمَا يَسْأَلُونِي قَالُوا يَسْأَلُونَك جنتك قَالَ وَهل رَأَوْا جنتي قَالُوا لَا يَا رب قَالَ وَكَيف لَو رَأَوْا جنتي قَالُوا ويستجيرونك قَالَ ومم يستجيروني قَالُوا من نارك يَا رب قَالَ وَهل رَأَوْا نَارِي قَالُوا لَا يَا رب قَالَ فَكيف لَو رَأَوْا نَارِي قَالُوا ويستغفرونك قَالَ فَيَقُول قد غفرت لَهُم وأعطيتهم مَا سَأَلُوا وأجرتهم مِمَّا استجاروا قَالَ يَقُولُونَ رب فيهم فلَان عبد خطاء إِنَّمَا مر فَجَلَسَ مَعَهم قَالَ فَيَقُول وَله غفرت هم الْقَوْم لَا يشقى بهم جليسهم

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit « Dieu dispose d'anges qui parcourent les chemins à la recherche de ceux qui évoquent Dieu. Lorsqu'ils trouvent un groupe de gens qui le font, ils s'interpellent en ces termes : « Venez ! Voici ce que vous cherchiez ! ». Ils voltigent alors avec leurs ailes vers le Ciel le plus rapproché et – bien qu'Il soit mieux Informé qu'eux – leur Seigneur leur demande : « Que disent Mes serviteurs ? », Les anges répondent : « Ils proclament Ta gloire, ils disent que Tu es le plus Grand, ils Te louent et ils Te glorifient. » – « M'ont ils vu ? » – « Non, par Dieu, répondent les anges, ils ne T'ont pas vu. » – « Et qu'en serait-il s'ils M'avaient vu? » – « S'ils T'avaient vu, leur adoration serait encore plus vive, leurs acclamations plus intenses et leurs glorifications plus nombreuses. » – « Que demandent-ils ? » – « Ils Te demandent le Paradis. » – « L'ont-ils vu ? »

- « Non, par Dieu, Ô Seigneur, ils ne l'ont pas vu. » - « Et qu'en serait-il s'ils l'avaient vu ? » - « S'ils l'avaient vu, ils seraient plus avides de l'obtenir, ils le chercheraient avec plus d'insistance et le désireraient plus vivement encore. » - « Contre quoi cherchent-ils Ma protection ? » - « Contre l'Enfer. » - « L'ont-ils vu ? » - « Non, par Dieu, Ô Seigneur, ils ne l'ont pas vu, sinon ils seraient plus empressés à le fuir et en éprouveraient une crainte plus vive. » - « Je vous prends à témoin que Je leur pardonne. » Alors, un des anges dira : « Il y a parmi eux untel qui ne fait pas partie du groupe ; il est seulement venu pour une affaire personnelle. » Dieu répondra : « Des compagnons tels que ceux qui se trouvent en leur compagnie ne connaîtront pas le malheur ».

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا مررتم برياض الْجنَّة فارتعوا قَالُوا وَمَا رياض الْجنَّة قَالَ حلق الذّكر (ت)

Selon Anas τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsque vous passez par un jardin du Paradis, alors promenez-vous y ». Les compagnons demandèrent : « Et que sont les jardins du Paradis ? ». Il répondit : « Les cercles où l'on évoque Allah ».

عَن عَمْرو بن عبسة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول عَن يَمِين الرَّحْمَن وكلتا يَدَيْهِ يَمِين رجال لَيْسُوا بِأَنْبِيَاء وَلَا شُهَدَاء يغشى بَيَاض وُجُوههم نظر الناظرين يَغْبِطهُمْ النَّبِيُّونَ وَالشُّهَدَاء بمقعدهم وقربهم من الله عز وَجل قيل يَا رَسُول الله من هم قَالَ هم جماع من نوازع الْقَبَائِل يَجْتَمعُونَ على ذكر الله فينتقون أطايب الْكَلَام كَمَا ينتقي آكل التَّمْر أطايبه (ط) جماع بِضَم الْجِيم وَتَشْديد الْمِيم أَي أخلاط من قبائل شَتَّى ومواضع مُخْتَلفَة ونوازع جمع نَازع وَهُوَ الْغَرِيب وَمَعْنَاهُ أَنهم لم يجتمعوا لقرابة بَينهم وَلَا نسب وَلَا معرفَة وَإِنَّمَا اجْتَمعُوا لذكر الله لَا غير

'Amr Ibn 'Abassa τ raconte : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « À la droite du Miséricordieux, sachant que ses deux Mains sont

droites, se trouve des hommes qui ne sont ni des prophètes, ni des martyrs, dont la blancheur de visage éblouit ceux qui les observent. Les prophètes et les martyrs les envieront en raison de leur rang éminent et de leur proximité à Allah (swt) ». On demanda : « Ô envoyé d'Allah, qui sont-ils ? ». Il répondit : « Ce sont un ensemble d'individus, faisant partie de tribus diverses, n'ayant aucun lien de parenté, ni d'amitié, qui se réunissaient pour se rappeler Allah. Lors de leurs assemblées, ils échangent les meilleures paroles, de la même manière que le mangeur de datte choisit les meilleures dattes pour les manger ».

La mise en garde contre le fait de participer à une assise dans laquelle le nom d'Allah n'est pas évoqué et où l'on ne prie pas sur Son Prophète Muhammad (sws)

التَّرْهِيب من أَن يجلس الْإِنْسَان مَجْلِسا لَا يذكر الله فِيهِ وَلَا يصلى على نبيه مُحَمَّد صلى الله عَلَيْهِ وَسلم

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا جلس قوم مَجْلِسا لم يذكرُوا الله فِيهِ وَلم يصلوا على نَبِيّهم إِلَّا كَانَ عَلَيْهِم ترة فَإِن شَاءَ عذبهم وَإِن شَاءَ غفر لَهُم (بد، ت، با، به)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Tout groupe d'individus, qui se réunit sans avoir mentionné le nom d'Allah durant leur assemblée, et sans avoir prié sur leur prophète, verront cette rencontre être une source de regrets pour eux (au Jour du Jugement) et un manquement de leur part. Si Dieu le veut, Il les châtiera pour cela et s'Il le veut, Il leur pardonnera ». Abû Dâwûd rapporte la même sentence pour celui qui parcourt un chemin sans mentionner le nom d'Allah, ou concernant celui qui s'assoit ou s'allonge à un endroit sans mentionner le Nom d'Allah.

L’incitation à prononcer des paroles qui expient les futilités prononcées lors d’une assemblée

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يكفرن لغط الْمجْلس

وَعَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِي رَضِي الله عَنْهُمَا أَنه قَالَ كَلِمَات لَا يتَكَلَّم بِهن أحد فِي مجْلِس حق أَو مجْلِس بَاطِل عِنْد قِيَامه ثَلَاث مَرَّات إِلَّا كفر بِهن عَنهُ وَلَا يقولهن فِي مجْلِس خير ومجلس ذكر إِلَّا ختم الله لَهُ بِهن كَمَا يخْتم بالخاتم على الصَّحِيفَة سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِك لَا إِلَه إِلَّا أَنْت أستغفرك وَأَتُوب إِلَيْك . رَوَاهُ أَبُو دَاوُد وَابْن حبَان فِي صَحِيحه

‘Abd Allah Ibn ‘Amr Ibn Al ‘Âs ψ a dit : « Il y a trois formules qui, prononcées trois fois à la fin d’une assemblée réunie autour d’une cause juste ou d’une cause injuste, expient ce qu’il y a été commis de péchés. Et pas un individu ne les prononce au cours d’une assemblée de bien ou une assemblée de rappel, sans qu’Allah n’appose Son sceau (sur ses œuvres) de la même manière que l’on appose un sceau sur un document. Ces formules sont : « Gloire à Ta Transcendance, ô Allah ! Louanges à Toi ! Je témoigne qu’il n’y a pas de Dieu si ce n’est Toi ! J’implore Ton pardon et c’est vers Toi que je me repens ».

L’incitation à dire : « il n’y a pas de dieu si ce n’est Allah » et son mérite

التَّرْغِيب فِي قَول لَا إِلَه إِلَّا الله وَمَا جَاءَ فِي فَضلهَا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قلت يَا رَسُول الله من أسعد النَّاس بشفاعتك يَوْم الْقِيَامَة قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لقد ظَنَنْت يَا أَبَا هُرَيْرَة أَن لَا يسألني عَن هَذَا الحَدِيث أحد أول مِنْك لما رَأَيْت من حرصك على الحَدِيث أسعد النَّاس بشفاعتي يَوْم الْقِيَامَة من قَالَ لَا إِلَه إِلَّا الله خَالِصا من قلبه أَو نَفسه (ب)

Abû Hurayra τ raconte : « J'ai dit : « Ô Envoyé d'Allah, qui est la personne la plus en droit de jouir de ton intercession au Jour de la Résurrection ? ». Le Messager d'Allah (sws) répondit : « Je me doutais que personne avant toi n'allait me poser cette question, en raison de l'intérêt que tu as pour le hadîth, comme j'ai pu le constater. La personne qui est la plus en droit de jouir de mon intercession, au jour du Jugement, est celle qui dit « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah » avec un cœur ou une âme pleinement sincère ».

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أفضل الذّكر لَا إِلَه إِلَّا الله وَأفضل الدُّعَاء الْحَمد لله (بج، ن، بح، خا،)

Jâbir τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « La meilleure manière d'évoquer le Nom d'Allah est de dire : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah » (lâ ilaha illa Llah) et la meilleure des invocations est : « louanges à Allah » (Al hamdu-li-Llah) ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَكْثرُوا من شَهَادَة أَن لَا إِلَه إِلَّا الله قبل أَن يُحَال بَيْنكُم وَبَينهَا (بي)

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Multipliez l'attestion de foi qui est : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah », avant qu'un rempart (celui de la mort) ne s'interpose entre vous et elle ».

وَعَن عَمْرو رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِنِّي لأَعْلم كلمة لَا يَقُولهَا عبد حَقًا من قلبه فَيَمُوت على ذَلِك إِلَّا حرم على النَّار لَا إِلَه إِلَّا الله (حا)

'Amr τ raconte qu'il a entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Je connais une parole qui, si un serviteur de Dieu la prononce avec toute la sincérité

de son cœur puis qu'il meurt dans cet état d'esprit, interdira le feu de l'Enfer de l'approcher. Cette parole est : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah ».

L'incitation à dire : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associé »

التَّرْغِيب فِي قَول لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ

عَن أبي أَيُّوب رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَالَ لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد وَهُوَ على كل شَيْء قدير عشر مَرَّات كَانَ كمن أعتق أَرْبَعَة أنفس من ولد إِسْمَاعِيل (ب، م، ت، ن، ط، أ) وَرَوَاهُ أَحْمد وَالطَّبَرَانِيّ فَقَالَا كن لَهُ عدل عشر رِقَاب أَو رَقَبَة على الشَّك فِيهِ

D'après Abû Ayûb τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui dit : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associé, à Lui la Royauté et à Lui la Louange, et Il est capable de tout », dix fois, cela lui équivaudra à l'affranchisement de quatre âmes parmi les enfants d'Ismaël ». Dans une autre version, on parle de dix esclaves parmi les enfants d'Ismaël.

L'incitation à glorifier la transcendance d'Allah (swt), à Le magnifier, à témoigner de Son unicité et à Le louer selon différentes formules

التَّرْغِيب فِي التَّسْبِيح وَالتَّكْبِير والتهليل والتحميد على اخْتِلَاف أَنْوَاعه

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كلمتان خفيفتان على اللِّسَان ثقيلتان فِي الْمِيزَان حبيبتان إِلَى الرَّحْمَن سُبْحَانَ الله وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ الله الْعَظِيم (ب، م، ت، ن، بج)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il existe deux paroles légères sur la langue, lourdes dans la balance et aimées par le Miséricordieux : « Gloire à Allah et louanges à Lui ! Gloire à Allah Le Sublime ! ».

عَن أبي أُمَامَة رَضِيَ الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من هاله اللَّيْل أَن يكابده أَو بخل بِالْمَالِ أَن يُنْفِقهُ أَو جبن عَن الْعَدو أَن يقاتله فليكثر من سُبْحَانَ الله وَبِحَمْدِهِ فَإِنَّهَا أحب إِلَى الله من جبل ذهب يُنْفِقهُ فِي سَبِيل الله عز وَجل (ف، ط)

Abû Umâma τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui se voit trop faible pour veiller pieusement au cœur de la nuit, ou qui se considère trop avare pour dépenser pieusement son argent, ou qui se voit trop peureux pour affronter l'ennemi, qu'il prononce cette formule de manière abondante : « Gloire à Allah et louanges à Lui ». En effet, elle est plus aimée auprès d'Allah qu'une montagne d'or que l'on dépenserait dans la voie d'Allah (swt) ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ وَمن قَالَ سُبْحَانَ الله وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْم مائَة مرّة غفرت لَهُ ذnوبه وَإِن كَانَت مثل زبد الْبَحْر (م، ت، ن)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui prononce : « Gloire à la transcendance d'Allah et louanges à Lui », cent fois par jour, ses péchés lui seront pardonnés, même s'ils étaient aussi abondants que l'écume de mer ».

عَن مُصعب بن سعد رَضِي الله عَنهُ قَالَ حَدثنِي أبي قَالَ كُنَّا عِنْد رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ أيعجزُ أحدكُم أَن يكْسب كل يَوْم ألف حَسَنَة فَسَأَلَهُ سَائل من جُلَسَائِهِ كَيفَ يكْسب أَحَدنَا ألف حَسَنَة قَالَ يسبح مائَة تَسْبِيحَة فتكتب لَهُ ألف حَسَنَة أَو تحط عَنهُ ألف خَطِيئَة (م، ت، ن)

Mus'ab Ibn Sa'd τ rapporte que son père lui a raconté ceci : « Nous étions chez le Messager d'Allah (sws) qui nous dit : « L'un de vous n'est-il pas capable d'obtenir mille bonnes actions chaque jour ? ». Une personne demanda : « Et comment l'un de nous pourrait-il obtenir mille bonnes actions ? ». Le Prophète (sws) répondit : « Qu'il glorifie cent fois Allah, il lui sera inscrit mille bonnes actions ou il lui sera effacé cent péchés ».

عَن سَمُرَة بن جُنْدُب رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أحب الْكَلَام إِلَى الله أَربع سُبْحَانَ الله وَالْحَمْد لله وَلَا إِلَه إِلَّا الله وَالله أكبر لَا يَضرك بأيهن بدأت (م، ن، بج، بح)

Samra Jundub τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les meilleures paroles auprès d'Allah sont au nombre de quatre : gloire à Allah (sobhân Allah), louanges à Allah (al hamdou-li-Llah), il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah (lâ ilaha illa Llah), et Allah est le plus grand (Allahu akbar) ».

عَن أم هانىء رَضِي الله عَنْهَا قَالَت مر بِي رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ذَات يَوْم فَقلت يَا رَسُول الله قد كَبرت سني وضعفت أَو كَمَا قَالَت فمرني بِعَمَل أعمله وَأَنا جالسة قَالَ سبحي الله مائَة تَسْبِيحَة فَإِنَّهَا تعدل لَك مائَة رَقَبَة تعتقينها من ولد إِسْمَاعِيل واحمدي الله مائَة تَحْمِيدَة فَإِنَّهَا تعدل لَك مائَة فرس مسرجة ملجمة تحملين عَلَيْهَا فِي سَبِيل الله وكبري الله مائَة تَكْبِيرَة فَإِنَّهَا تعدل لَك مائَة بَدَنَة مقلدة متقبلة وهللي الله مائَة تَهْلِيلَة قَالَ أَبُو خلف أَحْسبهُ قَالَ تملأ مَا بَين السَّمَاء وَالْأَرْض وَلَا يرفع يَوْمئِذٍ لَاحَدَّ عمل أفضل مِمَّا يرفع لَك إِلَّا أَن يَأْتِي بِمثل مَا أتيت (أ، ن، به، با، بج، ط، حا)

Umm Hâni` ɡ raconte : « Un jour le Messager d'Allah (sws) passa près de moi et je lui dis : « Ô Messager d'Allah, j'ai vieilli et je suis affaiblie, indique-moi une chose que je pourrais accomplir tout en étant assise ». Il dit : « Proclame la gloire d'Allah cent fois, car cela équivaut à affranchir cent esclaves des enfants d'Ismaël. Loue Allah cent fois, car cela est comparable à cent chevaux que tu aurais bien équipés afin qu'ils servent dans le combat sur la voie d'Allah. Proclame la grandeur d'Allah cent fois,

car cela vaut une offrande de cent chamelles portant un collier et qu'Allah accepte. Affirme l'unicité d'Allah cent fois, car cela remplit l'espace compris entre le ciel et la terre. Allah n'élèvera pas ce jour–là une œuvre meilleure que celle que tu auras accomplie, exception faite de celui qui viendra avec la même chose que toi ».

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ أَن نَاسا من أَصْحَاب النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالُوا للنَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَا رَسُول الله ذهب أهل الدُّثُور بِالْأُجُورِ يصلونَ كَمَا نصلي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُوم وَيَتَصَدَّقُونَ بفضول أَمْوَالهم قَالَ أوليس قد جعل الله لكم مَا تصدقُونَ بِهِ إِن بِكُل تَسْبِيحَة صَدَقَة وكل تَكْبِيرَة صَدَقَة وكل تَحْمِيدَة صَدَقَة وَأمر بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَة وَنهي عَن مُنكر صَدَقَة)الحديث((م، بج)

Abû Dhar τ raconte que des compagnons du Prophète (sws) ont dit : « Ô Envoyé de Dieu, les riches ont raflé toutes les récompenses… Ils prient comme nous prions, ils jeûnent comme nous jeûnons et ils donnent, en plus, des aumônes avec le surplus d'argent qu'ils possèdent ! ». Le Prophète (sws) répondit : « Allah ne vous a-t-il pas donné de quoi faire des aumônes ? Chaque glorification d'Allah (sobhân Allah) est une aumône, chaque fois que vous magnifiez Allah (Allahu akbar) c'est une aumône, chaque louange adressée à Allah est une aumône, indiquer aux gens la voie du bien est une aumône et interdire les voies du mal est une aumône […] ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ خُذُوا جنتكم قَالُوا يَا رَسُول الله عَدو حضر قَالَ لَا وَلَكِن جنتكم من النَّار قُولُوا سُبْحَانَ الله وَالْحَمْد لله وَلَا إِلَه إِلَّا الله وَالله أكبر فَإِنَّهُنَّ يَأْتِين يَوْم الْقِيَامَة مجنبات ومعقبات وَهن الْبَاقِيَات الصَّالِحَات (ن، حا، به) جنتكم بِضَم الْجِيم وَتَشْدِيد النُّون أَي مَا يستركم ويقيكم، ومجنبات بِفَتْح النُّون أَي مُقَدمَات أمامكم، ومعقبات بِكَسْر الْقَاف الْمُشَدّدَة أَي تتعقبكم وَتَأْتِي من وَرَائِكُم

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Préparez vos moyens de défense ! ». Les compagnons demandèrent : « Ô Envoyé

d'Allah, l'ennemi est-il à nos portes ? ». « Dites : Gloire à Allah (sobhân Allah), louanges à Allah (al hamdu-li-Llah), il n'y pas de dieu si ce n'est Allah (lâ ilaha illa Llah), Allah est le plus grand (Allahu akbar), car ces paroles viendront, au Jour de la Résurrection, devant et derrière vous, pour vous protéger et ce sont les bonnes œuvres qui perdurent ».

L'incitation à prononcer des formules synthétiques comprenant la glorification d'Allah, les louanges, l'affirmation de l'unicité et de la gandeur d'Allah

التَّرْغِيب فِي جَوَامِع من التَّسْبِيح والتحميد والتهليل وَالتَّكْبِير

عَن جوَيْرِية رَضِي الله عَنْهَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم خرج من عِنْدهَا ثمَّ رَجَعَ بعد أَن أضحى وَهِي جالسة فَقَالَ مَا زلت على الْحَال الَّتِي فارقتك عَلَيْهَا قَالَت نعم قَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لقد قلت بعْدك أَربع كَلِمَات ثَلَاث مَرَّات لَو وزنت بِمَا قلت مُنْذُ الْيَوْم لوزنتهن سُبْحَانَ الله وَبِحَمْدِهِ عدد خلقه ورضاء نَفسه وزنة عَرْشه ومداد كَلِمَاته (م، بد، ن، بج، ت)

Juwayriya τ raconte que le Prophète (sws) sortit de chez elle, puis revint en milieu de matinée. Elle était assise et il lui dit : « Tu es resté dans le même état dans lequel je t'ai laissée, avant de sortir ? ». Elle dit : « Oui ! ». Le Prophète (sws) dit alors : « J'ai prononcé après toi quatre formules, à trois reprises, qui équivalent ce que tu as dis depuis le début de ce jour : « gloire à Allah autant de fois qu'il y a de créatures, autant de fois qu'il le faut pour qu'Il en soit satisfait, autant que pèse Son Trône et autant que l'encre qu'il faudrait pour ecrire Sa Parole ».

L'incitation à dire : « Il n'y a de mouvement, ni de puissance si ce n'est par Allah »

التَّرْغِيب فِي قَول لَا حول وَلَا قُوَّة إِلَّا بِاللَّه

عَن أبي مُوسَى رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَهُ قل لَا حول وَلَا قُوَّة إِلَّا بِاللَّه فَإِنَّهَا كنز من كنوز الْجنَّة (ب، م، بد، ن، بج)

Abû Mûssa τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Dis : « Il n'y de mouvement, ni de puissance si ce n'est par Allah », car c'est un trésor parmi les trésors du Paradis ».

L'incitation à prononcer des formules de rappel le matin et le soir

الترغيب في أذكار يقولها إذا أصبح و إذا أمسى

عَن معَاذ بن عبد الله بن خبيب عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ أَنه قَالَ خرجنَا فِي لَيْلَة مطر وظلمة شَدِيدَة نطلب رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ليُصَلِّي بِنَا فأدركناه فَقَالَ قل فَلم أقل شَيْئا ثمَّ قَالَ قل فَلم أقل شَيْئا ثمَّ قَالَ قل قلت يَا رَسُول الله مَا أَقُول قَالَ قل هُوَ الله أحد والمعوذتين حِين تصبح وَحين تمسي ثَلَاث مَرَّات تكفيك من كل شَيْء (بد، ت، ن)

Mu'âdh Ibn 'Abd Allah Ibn Habîb rapporte que son père ψ a dit : « Lors d'une nuit sombre et pluvieuse, nous sommes sortis chercher le Messager d'Allah (sws), afin qu'il dirige notre prière et nous avons fini par le trouver. Il dit alors : « Parle ! ». Je n'ai rien dit. Il recommença et dit : « Parle ! ». Je ne dis toujours rien. Puis il dit de nouveau : « Parle ! ». J'ai alors dit : « Ô Envoyé d'Allah, que veux-tu que je dise ? ». Il répondit : « Récite la sourate « Dis : C'est Lui Allah, l'Unique » (Al ikhlas), ainsi que les deux sourates protectrices (An Nâs et Al Falaq), lorsque tu arrives au matin et au soir, trois fois, elles te protègeront de toute chose ».

عَن شَدَّاد بن أَوْس رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ سيد الاسْتِغْفَار اللَّهُمَّ أَنْت رَبِّي لَا إِلَه إِلَّا أَنْت خلقتني وَأَنا عَبدك وَأَنا على عَهْدك وَوَعدك مَا اسْتَطَعْت أعوذ بك من شَرّ مَا صنعت أَبُوء

لَك بنعمتك عَليّ وأبوء بذنبي فَاغْفِر لي إِنَّه لَا يغْفر الذُّنُوب إِلَّا أَنْت من قَالَهَا موقنا بهَا حِين يُمْسِي فَمَاتَ من ليلته دخل الْجنَّة وَمن قَالَهَا موقنا بهَا حَتَّى يصبح فَمَاتَ من يَوْمه دخل الْجنَّة (ب، ن، ت، بد، بح، حا) أَبُوء بباء مُوَحدَة مَضْمُومَة وهمزة بعد الْوَاو ممدودا مَعْنَاهُ أقرّ وأعترف

Chaddâd Ibn Aws τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « La demande de pardon par excellence consiste à dire : « Ô Allah, Tu es mon Seigneur, Il n'y a pas de dieu si ce n'est Toi ! Tu m'as créé et je suis Ton serviteur, et je suis fidèle à Ta promesse et à Ton pacte autant que je le peux. Je cherche refuge auprès de Toi contre le mal de ce que j'ai commis. Je reconnais devant Toi le bienfait dont Tu m'as couvert et je reconnais devant Toi mes péchés. Pardonne-moi, car nul ne pardonne les péchés si ce n'est Toi ». Celui qui prononce cette formule, le soir, en étant pleinement convaincu de ce qu'elle contient, puis qu'il meurt durant cette nuit, entrera au Paradis. De même, celui qui la prononce au matin, en étant pleinement convaincu de ce qu'elle contient, puis meurt durant la journée, entrera au Paradis ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ جَاءَ رجل إِلَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله مَا لقِيت من عقرب لدغتني البارحة قَالَ أما لَو قلت حِين أمسيت أعوذ بِكَلِمَات الله التامات من شَرّ مَا خلق لم تَضُرك (ما، م، بد، ن، بج، ت)

Abî Hurayra τ raconte qu'un homme vint voir le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Envoyé d'Allah, comme j'ai souffert hier à cause d'un scorpion qui m'a piqué ! ». Le Prophète (sws) lui dit : « Si, au moment où le soir était arrivé tu avais dit : « Je cherche refuge par les Paroles d'Allah les plus parfaites, contre le mal de ce qu'Il a créé », il ne t'aurait pas fait de mal ».

عَن أبي هُرَيْرَة أَيْضا رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَالَ لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد وَهُوَ على كل شَيْء قدير فِي يَوْم مائَة مرّة كَانَت لَهُ عدل عشر رِقَاب

وَكتب لَهُ مائَة حَسَنَة ومحيت عَنهُ مائَة سَيِّئَة وَكَانَت لَهُ حرْزا من الشَّيْطَان يَوْمه ذَلِك حَتَّى يُمْسِي وَلم يَأْتِ أحد بِأَفْضَل مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا رجل عمل أَكثر مِنْهُ (ب، م)

D'après Abû Hurayra τ également, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui dit : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associé. À Lui appartient la Royauté et à Lui appartient La Louange et Il est omnipotent », cent fois en une journée, cela lui équivaudra à l'affranchissement de dix esclaves. De plus, on lui inscrira cent bonnes actions, on lui effacera cent péchés et elle sera une protection pour lui jusqu'au soir. Personne ne viendra avec une action meilleure que la sienne, sauf un individu qui aura prononcé cette formule d'avantage que lui ».

عَن أبان بن عُثْمَان قَالَ سَمِعت عُثْمَان بن عَفَّان رَضِي الله عَنهُ يَقُول قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من عبد يَقُول فِي صباح كل يَوْم وَمَسَاء كل لَيْلَة بِسم الله الَّذِي لَا يضر مَعَ اسْمه شَيْء فِي الأَرْض وَلَا فِي السَّمَاء وَهُوَ السَّمِيع الْعَلِيم ثَلَاث مَرَّات فيضره شَيْء وَكَانَ أبان قد أَصَابَهُ طرف فالج فَجعل الرجل ينظر إِلَيْهِ فَقَالَ أبان مَا تنظر أما إِن الحَدِيث كَمَا حدثتك وَلَكِنِّي لم أَقُله يَوْمئِذٍ ليمضي الله قدره (بد، ن، بج، ت)

Abân τ rapporte le hadîth suivant de son père 'Uthmân Ibn 'Affân τ : « Le Messager d'Allah (sws) a dit : « Tout individu qui prononce, chaque jour, le matin et la nuit, la formule suivante : « Au nom d'Allah par lequel rien sur terre, ni dans les cieux, n'est en mesure de nuire et Il est Celui qui Entend et qui Sait tout », à trois reprises, ne subira aucun mal ».

عَن المنيذر رَضِي الله عَنهُ صَاحب رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَكَانَ يكون بإفريقية قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من قَالَ إِذا أصبح رضيت بِالله رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دينا وَبِمُحَمَّدٍ نَبيا فَأَنا الزعيم لآخذن بِيَدِهِ حَتَّى أدخلهُ الْجنَّة (ط)

Al Mundhir τ dit : « J'ai entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « Celui qui, lorsqu'il arrive au matin, dit : « J'agrée Allah comme Maître, l'islam comme religion et Muhammad comme Prophète », je lui garantis que je le prendrai par la main pour le faire rentrer au Paradis ».

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ لم يكن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يدع هَؤُلَاءِ الْكَلِمَات حِين يُمْسِي وَحين يصبح اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلك الْعَفو والعافية فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَة اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلك الْعَفو والعافية فِي ديني ودنياي وَأَهلي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عوراتي وآمن روعاتي اللَّهُمَّ احفظني من بَين يَدي وَمن خَلْفي وَعَن يَمِيني وَعَن شمَالي وَمن فَوقِي وَأَعُوذ بعظمتك أَن أغتال من تحتي قَالَ وَكِيع وَهُوَ ابْن الْجراح يَعْنِي الْخَسْف (بد، ن، بج، حا)

Ibn 'Omar τ raconte : « Il y a des paroles que le Messager d'Allah (sws) ne délaissait jamais lorsque la nuit tombait ou que le matin se levait. Ces paroles sont : « Ô Allah, je Te demande de m'absoudre et de m'accorder santé et sécurité, dans ce bas monde et dans l'au-delà. Ô Allah, couvre mes défauts et rassure-moi quant à mes peurs. Ô Allah, préserve-moi par devant et par derrière, à ma droite et à ma gauche, par en haut, et je cherche refuge auprès de toi pour ne pas être englouti par en bas ».

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لفاطمة رَضِي الله عَنْهَا مَا يمنعك أَن تسمعي مَا أوصيك بِهِ أَن تقولي إِذا أَصبَحت وَإِذا أمسيت يَا حَيّ يَا قيوم بِرَحْمَتك أستغيث أصلح لي شأني كُله وَلَا تَكِلنِي إِلَى نَفسِي طرفَة عين (ن، حا)

Anas Ibn Mâlik τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit à sa fille Fâtima τ : « Ecoute ce que j'ai à te donner comme conseil : « Dis, lorsque tu arrives au matin et au soir, « Ô Toi Le Vivant, Celui qui subsiste par Lui-même, c'est auprès de Ta Miséricorde que je cherche le secours ! Arrange mon état dans toute ses dimensions et ne me livre pas à moi-même, ne serait-ce que l'instant d'un clignement d'œil ».

عَن أبي الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من صلى عَليّ حِين يصبح عشرا وَحين يُمْسِي عشرا أَدْرَكته شَفَاعَتِي يَوْم الْقِيَامَة (ط)

Selon Abû Ad-darda` τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui, au matin, prie sur moi dix fois, et quand il arrive au soir, prie sur moi dix fois, bénéficiera de mon intercession au Jour de la Résurrection ».

L'incitation à prononcer des paroles au moment de se mettre au lit et ce qu'il est parvenu concernant celui qui s'endort sans avoir évoqué le Nom d'Allah – elevé soit-Il

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يقولهن حِين يأوي إِلَى فرَاشه وَمَا جَاءَ فِيمَن نَام وَلم يذكر الله تَعَالَى

عَن الْبَرَاء بن عَازِب رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا أتيت مضجعك فَتَوَضَّأ وضوءك للصَّلَاة ثمَّ اضْطجع على شقك الْأَيْمن ثمَّ قل اللَّهُمَّ إِنِّي أسلمت نَفسِي إِلَيْك ووجهت وَجْهي إِلَيْك وفوضت أَمْرِي إِلَيْك وألجأت ظَهْري إِلَيْك رَغْبَة وَرَهْبَة إِلَيْك لَا منجا وَلَا ملْجأ مِنْك إِلَّا إِلَيْك آمَنت بكتابك الَّذِي أنزلت وَنَبِيك الَّذِي أرْسلت فَإِن مت من ليلتك فَأَنت على الْفطْرَة واجعلهن آخر مَا تتَكَلَّم بِهِ قَالَ فرددتها على النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَلَمَّا بلغت آمَنت بكتابك الَّذِي أنزلت قلت وَرَسُولك قَالَ لَا وَنَبِيك الَّذِي أرْسلت (ب، م، بد، ت، ن، بج) وَفِي رِوَايَة للْبُخَارِيّ وَالتِّرْمِذِيّ فَإنَّك إِن مت من ليلتك مت على الْفطْرَة وَإِن أَصبَحت أصبت خيرا أَوَى غير مَمْدُود

Al Barâ` Ibn 'Âzib τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Lorsque tu t'apprêtes à te mettre au lit, accomplis tes ablutions, comme si tu allais prier, puis couche-toi sur ton coté droit, puis dis : « Ô Allah, c'est à Toi que je remets mon âme, c'est vers Toi que je tourne mon visage et c'est à Toi que je remets mon sort. Je me mets sous Ta protection, par amour de Toi et par crainte. Nulle issue et nul refuge contre Toi, si ce n'est auprès de Toi. J'ai cru en Ton livre que Tu as fait descendre et en Ton Prophète que Tu as envoyé ». Si tu meurs durant cette nuit-là, tu mourriras sur l'état de nature

saine « al fitra » et fais en sorte que ce soit les dernières paroles que tu prononces ». Dans une version d'Al Bukhârî : « Et si tu te réveilles au matin, tu auras obtenu un grand bien, à savoir de bonnes actions en plus ».

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ خصلتان أَو خلَّتَانِ لَا يحافظ عَلَيْهِمَا عبد مُسلم إِلَّا دخل الْجنَّة هما يسير وَمن يعْمل بهما قَلِيل يسبح فِي دبر كل صَلَاة عشرا ويحمد عشرا وَيكبر عشرا فَذَلِك خَمْسُونَ وَمِائَة بِاللِّسَانِ وَألف وَخَمْسمِائة فِي الْمِيزَان وَيكبر أَرْبعا وَثَلَاثِينَ إِذا أَخذ مضجعه ويحمد ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ ويسبح ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَذَلِك مائَة بِاللِّسَانِ وَألف فِي الْمِيزَان فَلَقَد رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يعقدها. قَالُوا يَا رَسُول الله كَيفَ هما يسير وَمن يعْمل بهما قَلِيل قَالَ يَأْتِي أحدكُم يَعْنِي الشَّيْطَان فِي مَنَامه فينومه قبل أَن يَقُوله ويأتيه فِي صلَاته فيذكره حَاجَة قبل أَن يَقُولهَا (بد، ت، ن، بح)

D'après 'Abd Allah Ibn 'Amr ψ, le Prophète (sws) a dit : « Il y a deux œuvres qui, accomplies de manière assidue, par le musulman, lui donneront accès au Paradis. Ce sont des actions simples, pourtant très peu de gens les mettent en application. Il lui suffit de glorifier Allah dix fois à la fin de chaque prière (sobhân Allah), de le louer dix fois (al hamdu-li-Llah) et de le magnifier dix fois (Allahu akbar). Ceci nous donne donc cent cinquante formules de dhikr, prononcées avec la langue, par jour et mille cinq cent bonnes actions dans la balance. Lorsqu'il se met au lit qu'il proclame la grandeur d'Allah trente-quatre fois, puis qu'il le loue trente-trois fois, et qu'il Le glorifie trente-trois fois. Ceci nous donne donc cent formules dites avec la langue et mille bonnes actions dans la balance ». 'Abd Allah Ibn 'Amr dit : « J'ai vu le Messager d'Allah pratiquer ces actions quand les compagnons demandèrent : « Comment se peut-il que ces actions soient aussi simples mais que très peu de personnes les mettent en pratique ? ». Il répondit : « Lorsque l'un d'entre vous se met au lit, chaytane vient à lui et le fait s'endormir avant qu'il n'ait le temps de prononcer ces formules et

lorsque vous terminez votre prière, chaytane vient vous rappeler certaines de vos affaires avant qu'il n'ait le temps de les dire ! ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَالَ حِين يأوي إِلَى فرَاشه لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد وَهُوَ على كل شَيْء قدير لَا حول وَلَا قُوَّة إِلَّا بِاللَّه الْعلي الْعَظِيم سُبْحَانَ الله وَالْحَمْد لله وَلَا إِلَه إِلَّا الله وَالله أكبر غفرت لَهُ ذنُوبه أَو خطاياه شكّ مسعر وَإِن كَانَت مثل زبد الْبَحْر (ن، بح)

Abû Hurayra τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui, lorsqu'il se met au lit, dit : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associé, à Lui appartient La Royauté et à Lui appartient La Louange et Il est Omnipotent. Il n'y a de mouvement, ni de puissance si ce n'est par Allah, L'Elevé et Le Sublime. Gloire à Allah, la Louange est à Lui, Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah. Allah est Le plus grand ! », ses péchés lui seront pardonnés même s'ils étaient aussi abondants que l'écume de la mer ».

L'incitation à prononcer des formules si l'on se réveille au milieu de la nuit

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يقولهن إِذا اسْتَيْقَظَ من اللَّيْل

عَن عبَادَة بن الصَّامِت رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من تعار من اللَّيْل فَقَالَ لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد وَهُوَ على كل شَيْء قدير الْحَمد لله وَسُبْحَان الله وَلَا إِلَه إِلَّا الله وَالله أكبر وَلَا حول وَلَا قُوَّة إِلَّا بِاللَّه ثمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِر لي أَو دَعَا اسْتُجِيبَ لَهُ فَإِن تَوَضَّأ ثمَّ صلى قبلت صلَاته (ب، بد، ن، بج)

D'après 'Ubâda Ibn As-sâmit τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui se réveille en pleine nuit, puis dis : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associés, à Lui appartient la Royauté et à Lui appartient La

Louange et il est Omnipotent. Louange à Allah, Gloire à Lui. Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah. Allah est Le Plus grand. Il n'y a de mouvement et de puissance que par Allah. Puis qu'il dit : « Ô Allah pardonne-moi ! » ou qu'il invoque avec quoi que ce soit d'autre, sa demande sera acceptée ; et s'il accomplit ses ablutions puis prie, sa prière sera acceptée ».

L'incitation à prononcer des formules de rappel après la prière du matin (sobh), du milieu d'après midi ('asr) et du coucher du soleil (maghreb)

التَّرْغِيب فِي أذكار يَقُولهَا بعد الصُّبْح وَالْعصر وَالْمغْرب

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من قَالَ فِي دبر صَلَاة الْفجْر وَهُوَ ثَان رجلَيْهِ قبل أَن يتَكَلَّم لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد يحيي وَيُمِيت وَهُوَ على كل شَيْء قدير عشر مَرَّات كتب الله لَهُ عشر حَسَنَات ومحا عَنهُ عشر سيئات وَرفع لَهُ عشر دَرَجَات وَكَانَ يَوْمه ذَلِك كُله فِي حرز من كل مَكْرُوه وحرس من الشَّيْطَان وَلم يَنْبغ لذنب أَن يُدْرِكهُ فِي ذَلِك الْيَوْم إِلَّا الشّرك بِاللَّه تَعَالَى. رَوَاهُ التِّرْمِذِيّ وَاللَّفْظ لَهُ وَقَالَ حَدِيث حسن غَرِيب صَحِيح وَالنَّسَائِيّ وَزَاد فِيهِ بِيَدِهِ الْخَيْر وَزَاد فِيهِ أَيْضا وَكَانَ لَهُ بِكُل وَاحِدَة قَالَهَا عتق رَقَبَة مُؤمنَة (ت، ن) وَرَوَاهُ النَّسَائِيّ أَيْضا من حَدِيث معَاذ وَزَاد فِيهِ من قالهن حِين يَنْصَرف من صَلَاة الْعَصْر أعطي مثل ذَلِك فِي ليلته

Abû Dhar τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui prononce dix fois les paroles suivantes, après la prière du fajr, alors qu'il a les genoux encore pliés, et avant qu'il ne se mette à parler d'autre chose : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique et sans associé. À Lui appartient La Royauté et à Lui appartient La Louange. Il donne la vie et la mort et Il est Omnipotent », il lui sera inscrit dix bonnes actions, on lui effacera dix péchés et on l'élèvera de dix degrés. De plus, durant sa journée entière, il

sera protégé contre toute chose désagréable, contre Satan, ainsi que contre tout péché à l'exception de l'associationnisme ».

Ce qu'il est recommandé de dire et de faire lorsque l'on voit une chose désagréable durant sommeil

التَّرْغِيب فِيمَا يَقُوله ويفعله من رأى فِي مَنامه مَا يكره

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَنه قَالَ إِذا رأى أحدكُم الرُّؤْيَا يكرههَا فليبصق عَن يسَاره ثَلَاثًا وليستعذ بِاللَّه من الشَّيْطَان الرَّجِيم ثَلَاثًا وليتحول عَن جنبه الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ (م، ن، بج)

D'après Jâbir τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsque l'un de vous fais un cauchemar, qu'il poustillone légèrement sur sa gauche trois fois, puis qu'il demande protection auprès d'Allah contre Satan le lapidé trois fois, et enfin qu'il change le coté sur lequel il était en train de dormir ».

L'incitation à prononcer des formules de rappel après les prières obligatoires

التَّرْغِيب فِي أذكار بعد الصَّلَوَات المكتوبات

عَن أبي هُرَيْرَة قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من سبح فِي دبر كل صَلَاة ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَحمد الله ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكبر الله ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ فَتلك تِسْعَة وَتسْعُونَ ثمَّ قَالَ تَمام الْمِائَة لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد وَهُوَ على كل شَيْء قدير غفرت لَهُ خطاياه وَإِن كَانَت مثل زبد الْبَحْر (م)

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui, après chaque prière, glorifie Allah trente-trois fois, loue Allah trente-trois fois, proclame la grandeur d'Allah trente-trois fois aura prononcé quatre-vingt

dix neuf formule de dhikr. Puis, s'il complète le chiffre cent en disant : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associé, à Lui appartient La Royauté et à Lui appartient La Louange et Il est Omnipotent », ses péchés lui seront pardonnés même s'ils étaient aussi abondants que l'écume de mer ».

وَرَوَاهُ أَبُو دَاوُد وَلَفظه قَالَ أَبُو هُرَيْرَة قَالَ أَبُو ذَر يَا رَسُول الله ذهب أَصْحَاب الدُّثُور بِالْأُجورِ (الحديث – أنظر فِي التَّرْغِيب فِي التَّسْبِيح وَالتَّكْبِير والتهليل والتحميد على اخْتِلَاف أَنْوَاعه)

Abû Dhar τ raconte que des compagnons du Prophète (sws) ont dit : « Ô Envoyé de Dieu, les riches ont raflé toutes les récompenses… (Voir plus haut dans le chapitre « L'incitation à glorifier la transcendance d'Allah, à Le magnifier, à témoigner de Son unicité et à Le louer selon différentes formules »)

عَن معَاذ بن جبل رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَخذ بِيَدِهِ يَوْمًا ثمَّ قَالَ يَا معَاذ وَالله إِنِّي لأحبك فَقَالَ لَهُ معَاذ بِأبي أَنْت وَأمي يَا رَسُول الله وَأَنا وَالله أحبك قَالَ أوصيك يَا معَاذ لَا تدعن فِي دبر كل صَلَاة أَن تَقول اللَّهُمَّ أَعنِي على ذكرك وشكرك وَحسن عبادتك وَأوصى بذلك معَاذ الصنابحي وَأوصى بهَا الصنابحي أَبَا عبد الرَّحْمَن وَأوصى بهَا عبد الرَّحْمَن عقبَة بن مُسلم (بد، ن، بخ، بح، حا)

Mu'âdh Ibn Jabal τ relate qu'un jour le Prophète (sws) pris sa main et lui dit : « Ô Mu'âdh, je t'aime vraiment ». Mu'âdh dit : « Je donnerais mon père et ma mère en rançon pour toi, ô Envoyé d'Allah ! Par Allah, je t'aime aussi ! ». « Je te recommande, cher Mu'âdh, de ne jamais oublier de dire, après chaque prière : « Ô Seigneur, aide-moi à me souvenir de Toi, à Te remercier et à t'adorer de la meilleure des manières » ».

Ce qu'il convient de dire et de faire pour celui qui voit une chose détestable au cours de son sommeil

التَّرْغِيب فِيمَا يَقُوله ويفعله من رأى فِي مَنامه مَا يكره

عَن عَمْرو بن شُعَيْب رَضِي الله عَنهُ عَن أَبِيه عَن جده أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا فزع أحدكُم فِي النّوم فَلْيقل أعوذ بِكَلِمَات الله التامات من غَضَبه وعقابه وَشر عباده وَمن همزات الشَّيَاطِين وَأَن يحْضرُون فَإِنَّهَا لن تضره (بد، ت، ن، حا)

D'après 'Amr Ibn Chu'ayb τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsque l'un d'entre vous se réveille en sursaut, qu'il dise : « Je cherche refuge auprès des Paroles parfaites d'Allah, contre Sa colère, contre Son chatiment, contre le mal de Ses serviteurs, contre les pressions des démons et contre leur présence à mes côtés ». Son mauvais rêve ne lui nuira ainsi aucunement ».

عَن أبي التياح قَالَ قلت لعبد الرَّحْمَن بن خنبش التَّمِيمِي رَضِي الله عَنهُ وَكَانَ كَبِيرا أدْركْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ نعم قلت كَيفَ صنع رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَيْلَة كادته الْجِنّ قَالَ إِن الشَّيَاطِين تحدرت تِلْكَ اللَّيْلَة على رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من الأودية والشعاب وَفِيهِمْ شَيْطَان بِيَدِهِ شعلة من نَار يُرِيد أَن يحرق بهَا وَجه رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فهبط إِلَيْهِ جِبْرِيل عَلَيْهِ السَّلَام فَقَالَ يَا مُحَمَّد قل قَالَ مَا أَقُول قَالَ قل أعوذ بِكَلِمَات الله التَّامَّة من شَرّ مَا خلق وذرأ وبرأ وَمن شَرّ مَا ينزل من السَّمَاء وَمن شَرّ مَا يعرج فِيهَا وَمن شَرّ فتن اللَّيْل وَالنَّهَار وَمن شَرّ كل طَارق إِلَّا طَارِقًا يطْرق بِخَير يَا رَحْمَن قَالَ فطفئت نارهم وَهَزَمَهُمْ الله تبَارك وَتَعَالَى (بي، ما، ن)

Abû At-tiyyâh τ raconte : « J'ai dit à 'Abd Ar-Rahmân Ibn Khanbach τ alors qu'il était âgé : « As-tu connu le Messager d'Allah (sws) ? ». Il répondit : « Oui ». Je lui demandais : « Et comment a-t-il fait lorsque les djinns ont comploté contre lui ? ». Il dit : « Les démons sont descendus, cette nuit, depuis des vallées et des collines. Il y avait parmi eux un démon

qui tenait à sa main une flamme et avec laquelle il souhaitait brûler le visage du Messager (sws). Jibrîl υ vint voir le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Muhammad, dis ! ». « Que dois-je dire ? », demanda-t-il. Il poursuivit : « Dis : Je cherche refuge auprès des Paroles d'Allah les plus parfaites, contre le mal de ce qu'Il a crée, fait évoluer et fait répandre, contre le mal de ce qu'Il fait descendre du ciel et contre le mal de ce qui y monte, contre le mal qui se manifeste la nuit et le jour, contre le mal de toute personne qui frappe à ma porte, sauf celui qui y frappe pour amener avec lui un bien ! Ô Toi le Miséricordieux ! ». Leur feu s'éteignit et Dieu (swt) les vainquit ».

Ce qu'il convient de dire en sortant de chez soi pour se rendre à la mosquée ou ailleurs, et ce qu'il convient de dire en rentrant

التَّرْغِيب فِيمَا يَقُول إِذا خرج من بَيته إِلَى الْمَسْجِد وَغَيره وَإِذا دخلهما

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا خرج الرجل من بَيته فَقَالَ بِسم الله توكلت على الله وَلَا حول وَلَا قُوَّة إِلَّا بِاللَّه يُقَال لَهُ حَسبك هديت وكفيت ووقيت وَتَنَحَّى عَنهُ الشَّيْطَان (ت، ن، بح) و زاد أَبُو قَالَ وَتَنَحَّى عَنهُ الشَّيْطَان فَيَقُول لَهُ شَيْطَان آخر كَيفَ لَك بِرَجُل هدي وكفي وَوُقِيَ

Selon Anas τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Lorsqu'une personne sort de chez elle et dit : « Au nom d'Allah, c'est à Allah que je m'en remets, il n'y a pas de mouvement, ni de puissance, si ce n'est par Allah », on lui dit : « Ce que tu as dis est suffisant ! Tu seras guidé, tes préoccupations réglées et tu seras protégé » ; et Satan s'éloignera de lui ». Abû Dâwûd τ ajoute que Satan

dira : « Comment veux-tu avoir une emprise sur une personne qui a été guidée, comblée et protégée ?! ».

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِذا دخل الرجل بَيته فَذكر الله عِنْد دُخُوله وَعند طَعَامه قَالَ الشَّيْطَان لَا مبيت لكم وَلَا عشَاء وَإِذا دخل فَلم يذكر الله عِنْد دُخُوله قَالَ الشَّيْطَان أدركتم الْمبيت وَإِذا لم يذكر الله عِنْد طَعَامه قَالَ الشَّيْطَان أدركتم الْمبيت وَالْعشَاء (م، بد، ت، ن)

Jâbir τ dit avoir entendu les paroles suivantes du Prophète (sws) : « Lorsque l'individu rentre chez lui, puis mentionne le Nom d'Allah, au moment d'y entrer et aussi avant de manger, Satan dit : « Vous n'avez nulle part où dormir, et n'aurez pas droit à dîner ! ». Et s'il rentre chez lui, sans évoquer le Nom d'Allah, au moment où il y rentre, Satan dit : « Vous avez trouvé un endroit où dormir ». Puis, si la personne ne mentionne pas le Nom d'Allah au moment de manger, Satan dit : « Vous avez trouvé un endroit pour dormir et pour manger ! ».

L'incitation à prononcer certaines formules pour celui qui est sujet à des insufflations démoniaques durant la prière et à d'autres moments également

التَّرْغِيب فِيمَا يَقُوله من حصلت لَهُ وَسْوَسَة فِي الصَّلَاة وَغَيرهَا

عَن عُثْمَان بن العَاصِي رَضِي الله عَنهُ أَنه أَتَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله إِن الشَّيْطَان قد حَال بيني وَبَين صَلَاتي وقراءتي يلبسهَا عَليّ فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ذَاك شَيْطَان يُقَال لَهُ خنزب فَإِذا أحسسته فتعوذ بِاللَّه واتفل عَن يسارك قَالَ فَفعلت ذَلِك فأذهبه الله عني (م)

خنزب بِكَسْر الْخَاء الْمُعْجَمَة وَسُكُون النُّون وَفتح الزَّاي بعْدهَا بَاء مُوَحدَة

'Uthmân Ibn al 'Âsî τ raconte s'être rendu chez le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Messager d'Allah, Satan me perturbe dans ma prière et lorsque je récite

le Coran. Il me met dans la confusion ». Le Messager d'Allah (sws) dit alors : « Celui-là est un démon qui se prénomme Khinzab ! Si tu sens sa présence, cherche refuge auprès d'Allah et postillonne légèrement sur ta gauche ». 'Uthmân dit : « J'ai appliqué cela et Allah m'en a débarrassé ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن أحدكُم يَأْتِيهِ الشَّيْطَان فَيَقُول من خلقك فَيَقُول الله فَيَقُول من خلق الله فَإِذا وجد ذَلِك أحدكُم فَلْيقل آمَنت بِاللَّه وَرَسُوله فَإِن ذَلِك يذهب عَنهُ (أ، بي، ط) عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَأْتِي الشَّيْطَان أحدكُم فَيَقُول من خلق كَذَا من خلق كَذَا حَتَّى يَقُول من خلق رَبك فَإِذا بلغه فليستعذ بِاللَّه ولينته (ب، م، بد، ن) وَفِي رِوَايَة لمسلم فَلْيقل آمَنت بِاللَّه وَرَسُوله وَفِي رِوَايَة لابي دَاوُد وَالنَّسَائِيّ فَقولُوا الله أحد الله الصَّمد لم يلد وَلم يُولد وَلم يكن لَهُ كفوا أحد ثمَّ ليتفل عَن يسَاره ثَلَاثًا وليستعذ بِاللَّه من الشَّيْطَان وَفِي رِوَايَة للنسائي فليستعذ بِاللَّه مِنْهُ وَمن فتنه

'Â`icha g rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Il se peut que Satan se rende près de l'un de vous et lui insuffle : « Qui t'a crée ? ». Il répond : « Allah ». Puis il dit : « Et qui a créé Allah ? ». Si l'un de vous se trouve dans cette situation qu'il dise : « J'ai cru en Allah et en Son Messager ». Ceci est propice à dissiper ces insufflations ». Dans une version d'Al Bukharî, le Prophète conseille également d'implorer la protection d'Allah contre Satan, et d'arrêter ce type de pensées. Quant à Abû Dâwûd τ et An-nass`i τ, leur version du hâdith préconise la lecture de la sourate al Ikhlâs en plus.

L'incitation à implorer le pardon d'Allah

التَّرْغِيب فِي الاسْتِغْفَار

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول قَالَ الله يَا ابْن آدم إِنَّك مَا دعوتني ورجوتني غفرت لَك على مَا كَانَ مِنْك وَلَا أُبَالِي يَا ابْن آدم لَو بلغت ذنوبك عنان السَّمَاء ثمَّ

استغفرتني غفرت لَك وَلَا أُبَالِي يَا ابْن آدم إِنَّك لَو أتيتني بقراب الأَرْض خَطَايَا ثمَّ لقيتني لَا تشرك بِي شَيْئا لأتيتك بقرابها مغْفرَة (ت) الْعَنَان بِفَتْح الْعين الْمُهْملَة هُوَ السَّحَاب، وقراب الأَرْض بِضَم الْقَاف مَا يُقَارب ملأها

Anas τ raconte : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Allah a dit : « Ô fils d'Adam, tant que tu M'invoques et que tu espères en Moi, Je te pardonnerai sans faire cas de quoi que ce soit ! Ô fils d'Adam, si tes péchés avaient atteint les cimes du ciel, puis que tu venais à Moi implorant Mon pardon, je Te pardonnerais sans faire cas de quoi que ce soit ! Ô fils d'Adam, si tu venais à Moi avec des péchés équivalents à la terre tout entière, puis que tu revenais à Moi sans M'associer quoique ce soit, Je viendrais avec l'équivalent en pardon ! ».

عَن الزبير رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من أحب أَن تسرهُ صَحِيفَته فليكثر فِيهَا من الاسْتِغْفَار. رَوَاهُ الْبَيْهَقِيّ بِإِسْنَاد لَا بَأْس بِهِ

Azzubayr τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui aimerait se réjouir de son registre (au jour du Jugement), qu'il multiplie les demandes de pardon ».

L'incitation à multiplier la mention du Nom d'Allah en secret et en public

التَّرْغِيب فِي الْإِكْثَار من ذكر الله سرا وجهرا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الله أَنا عِنْد ظن عَبدِي بِي وَأَنا مَعَه إِذا ذَكرنِي فَإِن ذَكرنِي فِي نَفسه ذكرته فِي نَفسِي وَإِن ذَكرنِي فِي مَلأ ذكرته فِي مَلأ خير مِنْهُم وَإِن تقرب إِلَيّ شبْرًا تقربت إِلَيْهِ ذِرَاعا وَإِن تقرب إِلَيّ ذِرَاعا تقربت إِلَيْهِ باعا وَإِن أَتَانِي يمشي أَتَيْته هرولة (ب، م، ت، ن)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Dieu dit : « Je suis selon l'opinion que Mon serviteur a de Moi et Je suis avec lui quand il Me mentionne. S'il me mentionne en lui-même, Je le mentionne en Moi-même et s'il Me mentionne dans une assemblée, Je le mentionne dans une assemblée meilleure que la sienne. S'il se rapproche de Moi d'un empan, Je me rapproche de lui d'une coudée. S'il se rapproche de Moi d'une coudée, Je me rapproche de lui d'une brasse, et s'il vient à Moi en marchant, Je vais à lui en M'empressant ».

عَن النُّعْمَان بن بشير رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الدُّعَاء هُوَ الْعِبَادَة ثمَّ قَرَأَ وَقَالَ ربكُم ادْعُونِي أَسْتَجِب لكم إِن الَّذين يَسْتَكْبِرُونَ عَن عبادتي سيدخلون جَهَنَّم داخرين غَافِر ٦٠
(بد، ت، ن، بج، بح، حا)

D'après An-Nu'mân Ibn Bachîr ψ, le Prophète (sws) a dit : « L'invocation c'est l'adoration ». Puis il récita : « Et votre Seigneur dit : « Invoquez-Moi, Je vous exaucerai » (Sourate Al Ghâfir, verset 6) ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من سره أَن يستجيب الله لَهُ عِنْد الشدائد فليكثر من الدُّعَاء فِي الرخَاء (ت، حا)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui souhaite qu'Allah l'exauce dans les moments d'adversité, qu'il multiplie les invocations dans les moments d'aisance ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا من مُسلم ينصب وَجهه لله عز وَجل فِي مَسْأَلَة إِلَّا أعْطَاهَا إِيَّاه إِمَّا أَن يعجلها لَهُ وَإِمَّا أَن يدخرها لَهُ فِي الْآخِرَة (ا)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Pas un musulman ne tourne son visage vers Allah pour Lui demander une chose, sans

qu'Allah ne la lui accorde d'une des manières suivante : soit Dieu lui exauce immediatement, soit Il la réserve auprès de Lui jusqu'au Jour du dernier ».

عَن سلمَان رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن الله حييّ كريم يستحيي إِذا رفع الرجل إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَن يردهما صفرا خائبتين (بد، ت، بج، بح، حا) الصفر بِكَسْر الصَّاد الْمُهْملَة وَإِسْكَان الْفَاء هُوَ الفارغ

Salmân τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Dieu est certainement très Respectueux et Généreux, il éprouve de la pudeur à ce qu'un individu, ayant levé les mains vers lui, retourne sans rien ».

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من نزلت بِهِ فاقة فأنزلها بِالنَّاسِ لم تسد فاقته وَمن نزلت بِهِ فاقة فأنزلها بِاللَّه فيوشك الله لَهُ برزق عَاجل أَو آجل (بد، ت، حا) يُوشك أَي يسْرع وزنا وَمعنى

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui est touché par un revers de fortune et qui cherche le secours auprès des gens, ne verra jamais son problème résolu. Quant à celui qui est touché par un revers de fortune, puis se tourne vers Allah pour en trouver la solution, il peut être certain qu'Allah s'empressera de lui accorder une subsistance suffisante, que ce soit à court ou à plus long terme ».

L'incitation à prononcer certaines formules en vue d'introduire ses invocations, et certains ahâdîth concernant le Nom suprême d'Allah

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يستفتح بهَا الدُّعَاء وَبَعض مَا جَاءَ فِي اسْم الله الْأَعْظَم

عَن عبد الله بن بُرَيْدَة عَن أَبِيه رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم سمع رجلا يَقُول اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلك بِأَنِّي أشهد أَنَّك أَنْت الله لَا إِلَه إِلَّا أَنْت الْأَحَد الصَّمد الَّذِي لم يلد وَلم يُولد وَلم يكن لَهُ كفوا أحد فَقَالَ لقد سَأَلت الله بِالِاسْمِ الْأَعْظَم الَّذِي إِذا سُئِلَ بِهِ أعْطى وَإِذا دعِي بِهِ أجَاب (بد، ت، بح، بح، حا)

Selon 'Abd Allah Ibn Burayda ψ, le Prophète (sws) entendit un homme dire : « Ô Allah, je T'implore par le fait que je témoigne que Tu es Dieu et qu'il n'y a d'autre Dieu que Toi, l'Unique, Le Parfait qui n'a besoin de rien pour subsister, Celui qui n'a pas été enfanté et qui n'a pas enfanté et qui ne sera égalé par personne ». Le Prophète dit : « Tu as certainement présenté ta requête à Allah en utilisant Son Nom Suprême ; ce Nom par lequel, lorsqu'Allah est imploré avec pour une requête, Il l'accorde et s'Il est invoqué avec, Il répond ».

عَن فضَالَة بن عبيد رَضِي الله عَنهُ قَالَ بَينا رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَاعد إِذْ دخل رجل فصلى فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِر لي وارحمني فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عجلت أَيهَا الْمُصَلِّي إِذا صليت فَقَعَدت فاحمد الله بِمَا هُوَ أَهله وصل عَليّ ثمَّ ادْعُه قَالَ ثمَّ صلى رجل آخر بعد ذَلِك فَحَمدَ الله وَصلى على النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ لَهُ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَيهَا الْمُصَلِّي ادْع تجب (أ، بد، ت، ن، بح)

Fudâla Ibn 'Abîd τ raconte : « Alors que le Messager d'Allah (sws) était assis (dans la mosquée) un homme entra, pria et dit : « Ô Seigneur, pardonne-moi et fais-moi miséricorde ». Le Messager d'Allah (sws) lui dit : « Tu t'es précipité, ô toi qui pries ! Lorsque tu pries et que tu t'assoies, loue Allah comme il convient, puis prie sur moi et ensuite implore-Le ». Puis vint un autre homme qui pria suite à cela. Il loua Allah, puis pria sur le Prophète (sws). L'Envoyé d'Allah (sws) lui dit : « Ô Toi qui pries ! Demande, tu seras exaucé ! ».

عَن سعد بن أبي وَقاص رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم دَعْوَة ذِي النُّون إِذْ دَعَاهُ وَهُوَ فِي بطن الْحُوت لَا إِلَه إِلَّا أَنْت سُبْحَانَكَ إِنِّي كنت من الظَّالِمين الْأَنْبِيَاء ٧٨ فَإِنَّهُ لم يدع بهَا رجل مُسلم فِي شَيْء قطّ إِلَّا اسْتَجَابَ الله لَهُ (ت، ن، حا)

Selon Sa'd Ibn Abî Waqqâs τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « L'invocation de Dhû Noun (Yunus – Jonas) lorsqu'il implora Dieu, alors qu'il était dans le ventre du poisson, fut : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Toi ! Pureté, élévation et gloire à Toi ! Je fus certainement parmi les injustes ! (Sourate Les Prophètes, verset 78) ». Tout individu musulman qui implore Dieu avec cette invocation, verra Dieu exaucer sa demande ! ».

L'incitation à implorer Allah durant les prosternations, à la fin de chaque prière obligatoire et durant la dernière partie de la nuit

التَّرْغِيب فِي الدُّعَاء فِي السُّجُود ودبر الصَّلَوَات وجوف اللَّيْل الْأَخير

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أقرب مَا يكون العَبْد من ربه عز وَجل وَهُوَ ساجد فَأَكْثرُوا الدُّعَاء. رَوَاهُ مُسلم وَأَبُو دَاوُد وَالنَّسَائِيّ

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Le serviteur n'est jamais aussi proche de son Seigneur (swt) que lorsqu'il est prosterné devant Lui. Multipliez-y donc vos invovations ! ».

عَن أبي أُمَامَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قيل يَا رَسُول الله أَي الدُّعَاء أسمع قَالَ جَوف اللَّيْل الْأَخير ودبر الصَّلَوَات المكتوبات (ت)

D'après Abû Umâma τ, quelqu'un demanda : « Ô Envoyé d'Allah, quel type d'invocation Allah daigne écouter plus que n'importe quelle autre ? ».

Il répondit : « Celle faites au cœur de la nuit, à savoir vers la fin de celle-ci, et celle faite à la fin de chaque prière obligatoire ».

La mise en garde contre le fait d'être impatient concernant la réalisation d'une invocation, et contre le fait de dire « J'ai invoqué mais on ne m'a pas répondu ! »

التَّرْهِيب من استبطاء الإِجَابَة وَقَوله دَعَوْت فَلم يستجب لي

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يزَال يُسْتَجَاب للْعَبد مَا لم يدع بِإِثْم أَو قطيعة رحم مَا لم يستعجل قيل يَا رَسُول الله مَا الاستعجال قَالَ يَقُول قد دَعَوْت وَقد دَعَوْت فَلم أر يستجب لي فيستحسر عِنْد ذَلِك ويدع الدُّعَاء (م، ت) فيستحسر أَي يمل ويعيى فَيتْرك الدُّعَاء

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Le serviteur ne cessera de voir ses prières exaucées tant qu'il ne demande pas une chose interdite, tant que son invocation n'aboutisse pas à rompre les liens familiaux, et tant qu'il ne s'impatiente pas ». On demanda : « Ô Envoyé d'Allah, qu'est-ce que l'impatience en matière d'invocation ? ». Il répondit : « C'est le fait de dire : « J'ai invoqué mais je ne vois pas que ma demande a été exaucée ! ». Puis il se lasse à ce moment-là et cesse d'invoquer ».

La mise en garde contre le fait de lever la tête au ciel durant la prière et pendant que l'on invoque, et la mise en garde contre le fait de faire des invocations en étant distrait

التَّرْهِيب من رفع الْمُصَلِّي رَأسه إِلَى السَّمَاء وَقت الدُّعَاء وَأَن يَدْعُو الْإِنْسَان وَهُوَ غافل

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لينتهين أَقوام عَن رفعهم أَبْصَارهم عِنْد الدُّعَاء فِي الصَّلَاة إِلَى السَّمَاء أَو ليخطفن الله أَبْصَارهم (م، ن)

D'après Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Que certaines personnes cessent de lever leur regard au ciel pendant qu'elles implorent Dieu durant la prière, ou sinon Dieu leur reprendra la vue ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ادعوا الله وَأَنْتُم موقنون بالإجابة وَاعْلَمُوا أَن الله لَا يستجيب دُعَاء من قلب غافل لاه (ت، حا)

D'après Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Invoquez Allah tout en étant certain de la réponse ; et sachez qu'Allah n'exauce pas une demande faites depuis un cœur indifférent et distrait ».

La mise en garde contre le fait de faire des invocations contre soi-même, ses enfants, ses employés et son argent

التَّرْهِيب من دُعَاء الْإِنْسَان على نَفسه وَولده وخادمه وَمَاله

عَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا تدعوا على أَنفسكُم وَلَا تدعوا على أَوْلَادكُم وَلَا تدعوا على خدمكم وَلَا تدعوا على أَمْوَالكُم لَا توافقوا من الله سَاعَة يسْأَل فِيهَا عَطاء فيستجيب لكم (م، بد، بخ)

Jâbir Ibn 'Abd Allah ψ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Ne faites pas d'invocations contre vous-même, ni contre vos enfants, ni contre vos employés, ni contre vos biens car il se peut que votre demande coïncide avec un moment où Allah exauce les invocations, et vous serez alors exaucés ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ثَلَاث دعوات لَا شكّ فِي إجابتهن دَعْوَة الْمَظْلُوم ودعوة الْمُسَافِر ودعوة الْوَالِد على وَلَده (ت)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Je n'ai aucun doute sur le fait que trois types d'invocations seront exaucées : l'invocation de celui qui a subi une injustice, l'invocation du voyageur et l'invocation du parent pour ou contre son enfant ».

L'incitation à multipliez les prières sur le Prophète (sws) et la mise en garde contre le fait de la délaisser lorsque son nom est mentionné

التَّرْغِيب فِي إكثار الصَّلَاة على النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم والترهيب من تَركهَا عِنْد ذكره صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كثيرا دَائِما

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من صلى عَليّ صَلَاة وَاحِدَة صلى الله عَلَيْهِ عشرا (م، بد، ن، بح) وَفِي بعض أَلْفَاظ التِّرْمِذِيّ من صلى عَليّ مرّة وَاحِدَة كتب الله لَهُ بهَا عشر حَسَنَات

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui prie sur moi une seule fois, Allah le bénira (litt. priera sur lui) dix fois ». Dans une version de Tirmidhî : « Celui qui prie pour moi une seule fois, Allah lui inscrira la récompense de dix bonnes actions ».

عَن ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن أولى النَّاس بِي يَوْم الْقِيَامَة أَكْثَرهم عَليّ صَلَاة (ت، بح)

Selon Ibn Mas'ûd τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Les personnes qui seront le plus en droit de se reclamer de moi au Jour de la Résurrection, seront celles qui auront le plus prié sur moi ».

وَعَن عمار بن يَاسر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن الله وكل بقبري ملكا أعطَاهُ الله أَسمَاء الْخَلَائق فَلَا يُصَلِّي عَليّ أحد إِلَى يَوْم الْقِيَامَة إِلَّا أبلغني باسمه وَاسم أَبِيه هَذَا فلَان بن فلَان قد صلى عَلَيْك (بز، بح، ط)

'Ammar Ibn Yassâr τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Allah a assigné un ange à ma tombe et lui a octroyé le nom de toutes les créatures. Aussi, jusqu'au Jour de la Résurrection, personne ne prie sur moi sans que cet ange ne m'informe de son nom et du nom de son père : « celui-là c'est untel fils d'untel, il a prié sur toi ».

عَن أبي الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَكْثرُوا عَليّ من الصَّلَاة كل يَوْم الْجُمُعَة فَإِنَّهُ مشهود تشهده الْمَلَائِكَة وَإِن أحدا لن يُصَلِّي عَليّ إِلَّا عرضت عَليّ صلَاته حَتَّى يفرغ مِنْهَا قَالَ قلت وَبعد الْمَوْت قَالَ إِن الله حرم على الأَرْض أَن تَأْكُل أجساد الْأَنْبِيَاء عَلَيْهِم الصَّلَاة وَالسَّلَام (بج)

Selon Abû Ad-dardâ` τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Multipliez les prières sur moi tous les vendredis car c'est un jour où se trouvent des témoins. Les anges assistent à ce jour, si bien que personne ne prie sur moi sans que sa prière ne me soit présentée du début à sa fin ». Abû Ad-dardâ` demanda : « Même après la mort ? ». Le prophète répondit : « Allah a interdit à la terre de décomposer les corps des prophètes – que la paix soit sur eux ».

وَعَن حُسَيْن رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الْبَخِيل من ذكرت عِنْده فَلم يصل عَليّ (ن، بح، حا، ت)

Selon Al Husseyn Ibn 'Alî ψ, le Messager de Dieu a dit : « L'avare est celui auprès duquel mon nom a été mentionné mais qui ne prie pas sur moi ».

عن ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن لله مَلَائِكَة سياحين يبلغوني عَن أمتِي السَّلَام (ن، بح)

Selon Ibn Mas'ûd τ, le Prophète (sws) a dit : « Allah dispose d'anges qui parcourent la terre et qui me transmettent les salutations qui proviennent de ma communauté ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا من أحد يسلم عَليّ إِلَّا رد الله إِلَيّ روحي حَتَّى أرد عَلَيْهِ السَّلَام . رَوَاهُ أَحْمد وَأَبُو دَاوُد

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Pas une personne ne me salue sans qu'Allah ne me rende mon âme afin que je puisse lui rendre son salut ».

Le Livre des transactions et ses chapitres

كتاب الْبيُوع وَذكر أبوبه

L'incitation à gagner sa vie à travers le commerce ou un autre métier

التَّرْغِيب فِي الِاكْتِسَاب بِالْبيعِ وَغَيره

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ سُئِلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَي الْكسْب أفضل قَالَ عمل الرجل بِيَدِهِ وكل بيع مبرور (ط)

Ibn 'Omar ψ raconte que le Messager d'Allah (sws) fut interrogé : « Quelle est la meilleure manière de gagner sa vie ? ». Il répondit : « Celle où l'individu obtient quelque chose par ses mains et tout commerce honnête ».

L'incitation à mentionner le Nom d'Allah (swt) dans les marchés et dans les endroits propices à l'insouciance

التَّرْغِيب فِي ذكر الله تَعَالَى فِي الْأَسْوَاق ومواطن الْغَفْلَة

عَن عمر بن الْخطاب رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من دخل السُّوق فَقَالَ لَا إِلَه إِلَّا الله وَحده لَا شريك لَهُ لَهُ الْملك وَله الْحَمد يحيي وَيُمِيت وَهُوَ حَيّ لَا يَمُوت بِيَدِهِ الْخَيْر وَهُوَ على كل شَيْء قدير كتب الله لَهُ ألف ألف حَسَنَة ومحا عَنهُ ألف ألف سَيِّئَة وَرفع لَهُ ألف ألف دَرَجَة (ت، بج، با، حا)

Selon 'Omar Ibn Al Khattâb τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui, lorsqu'il entre dans le marché, dit : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, unique, sans associé ; à Lui appartient La Royauté et à Lui appartient La

Louange ; Il donne la vie et la mort ; tout le bien émane de Lui et Il est Omnipotent », Allah inscrira à son actif un million de bonnes actions, lui effacera un million de péchés et l'élèvera d'un million de degrés ».

L'incitation à chercher sa subsistance de manière mesurée et correcte, et ce qu'il est parvenu concernant le caractère vil de la cupidité et de l'amour de l'argent

التَّرْغِيب فِي الاقتصاد فِي طلب الرزق والإجمال فِيهِ وَمَا جَاءَ فِي ذمّ الْحِرْص وَحب المَال

عَن أبي حميد السَّاعِدِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أجملوا فِي طلب الدُّنْيَا فَإِن كلا ميسر لما خلق لَهُ (بج، حا)

Selon Abû Humayd As-sâ'idî τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Cherchez à obtenir les choses de ce monde d'une manière belle et modérée, car chacun est disposé à accomplir aisément l'activité pour laquelle il a été créé (et à obtenir la part de ce monde qui lui est destinée) ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يَا أَيهَا النَّاس إِن الْغنى لَيْسَ عَن كَثْرَة الْعرض وَلَكِن الْغنى غنى النَّفس وَإِن الله عز وَجل يُؤْتِي عَبده مَا كتب لَهُ من الرزق فأجملوا فِي الطّلب خُذُوا مَا حل ودعوا مَا حرم (بي)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Ô gens ! La richesse ne réside certainement pas dans l'abondance des biens, mais la richesse est celle de l'âme. Allah (swt) donne à son serviteur la part qui lui a été décrétée. Aussi, gagnez vos vies de manière modérée en prenant ce qui est licite et en délaissant ce qui ne l'est pas ».

وَعَن أبي الدَّرْدَاء رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن الرزق ليطلب العَبْد كَمَا يَطْلُبهُ أَجله (بح، بز، ط)

Selon Abû Ad-dardâ` τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « La subsistance est à la recherche du serviteur (pour l'atteindre) au même titre que la mort ».

عَن كَعْب بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا ذئبان جائعان أرسلا فِي غنم بأفسد لَهَا من حرص الْمَرْء على المَال والشرف لدينِهِ (ت، بح)

Ka'b Ibn Mâlik τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Deux loups affamés, que l'on enverrait sur un troupeau de moutons, causeraient moins de dégats que ne le fait la cupidité de l'individu et sa recherche des honneurs sur sa religion ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يَقُول اللَّهُمَّ إِنِّي أعوذ بك من علم لَا ينفع وَمن قلب لَا يخشع وَمن نفس لَا تشبع وَمن دُعَاء لَا يسمع (بح، ن، م، ت)

Abû Hurayra τ relate que le Messager d'Allah (sws) avait pour habitude de dire : « Ô Seigneur, je cherche refuge auprès de Toi contre un savoir inutile, contre un cœur qui ne se recueille pas, contre une âme qui ne se rassasie pas et contre une invocation qui ne serait pas exaucée ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَو كَانَ لِابْنِ آدم واديان من مَال لابتغى إِلَيْهِمَا ثَالِثا وَلَا يمْلَأ جَوف ابْن آدم إِلَّا التُّرَاب وَيَتُوب الله على من تَابَ (ب، م)

Selon Anas τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Si le fils d'Adam possédait deux vallées pleines d'argent, il en aurait souhaité une troisième. Aussi, seule la terre (la mort) sera en mesure de le rassasier et Dieu accepte le repentir de celui qui se repent ».

L'incitation à chercher les choses licites et à s'en nourrir, et la mise en garde contre les choses illicites et contre le fait de s'en nourrir, de s'en vêtir ou quoique ce soit d'autre

التَّرْغِيب فِي طلب الْحَلَال وَالْأكل مِنْهُ والترهيب من اكْتِسَاب الْحَرَام وَأكله ولبسه وَنَحْو ذَلِك

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إن الله طيب لَا يقبل إِلَّا طيبا وَإِن الله أمر الْمُؤمنِينَ بِمَا أمر بِهِ الْمُرْسلين فَقَالَ يَا أَيهَا الرُّسُل كلوا من الطَّيِّبَات وَاعْمَلُوا صَالحا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عليم الْمُؤْمنُونَ ١٥، وَقَالَ يَا أَيهَا الَّذين آمنُوا كلوا من طَيِّبَات مَا رزقناكم الْبَقَرَة ٢٧١، ثمَّ ذكر الرجل يُطِيل السّفر أَشْعَث أغبر يمد يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاء يَا رب يَا رب ومطعمه حرَام ومشربه حرَام وملبسه حرَام وغذي بالحرام فَأنى يُسْتَجَاب لذَلِك (م، ت)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Allah est Bon et n'accepte que ce qui est bon ! Il a enjoint aux croyants les mêmes choses qu'Il a commandées aux envoyés. Il a dit : « Ô vous les envoyés, mangez des bonnes choses et faites de bonnes œuvres car Je sais parfaitement ce que vous faites » (Sourate Les Croyants, verset 15), et Il a dit : « Ô vous qui avez cru ! Mangez des choses bonnes que nous vous avons accordées » (Sourate La Vache, verset 271). Puis le Messager de Dieu (sws) cita le cas de l'homme poussièreux, aux cheveux ébouriffés qui, au cours d'un long voyage, tend les mains au ciel en disant : « Ô mon Seigneur ! Ô mon Seigneur ! », tout en sachant que sa nourriture, sa boisson, ses vêtements et son dernier repas sont illicites. « Comment voulez-vous qu'il soit exaucé ?! ».

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أَربع إِذا كن فِيك عَلَيْك مَا فاتك من الدُّنْيَا حفظ أَمَانَة وَصدق حَدِيث وَحسن خَلِيقَة وعفة فِي طعمة (أ، ط)

Selon 'Abd Allah Ibn 'Amr ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Quatres choses, si elles sont en toi, ne te minent pas si tu passes à coté des choses de ce bas monde : « Le respect de la confiance, la sincérité dans la parole, le bon comportement et la retenue, ainsi que la dignité dans la recherche de la subsistance (pour éviter les choses illicites) ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يَأْتِي على النَّاس زمَان لَا يُبَالِي الْمَرْء مَا أَخذ أَمن الْحَلَال أم من الْحَرَام (ب، ن،) وَزَاد رزين فِيهِ فَإِذْ ذَلِك لَا تجاب لَهُم دَعْوَة

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Viendra un temps où les gens ne se soucieront guère si ce qu'ils gagnent est licite ou illicite ». Razîn, un des rapporteurs du hadîth, ajoute : « A cette époque là, les invocations ne seront pas exaucées ».

وَعنهُ رَضِي الله عَنهُ قَالَ سُئِلَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن أَكثر مَا يدْخل النَّاس النَّار قَالَ الْفَم والفرج وَسُئِلَ عَن أَكثر مَا يدْخل النَّاس الْجنَّة قَالَ تقوى الله وَحسن الْخلق (ت)

Selon lui également, le Messager d'Allah (sws) fut intérrogé concernant ce qui ferait le plus entrer les gens en Enfer. Il dit : « La bouche et le sexe ». Il fut également intérrogé sur ce qui ferait le plus entrer les gens au Paradis, il dit : « La crainte d'Allah et le bon comportement ».

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (sws) قَالَ : " وَمَنْ جَمَعَ مَالًا حَرَامًا ، ثُمَّ تَصَدَّقَ بِهِ لَمْ يَكُنْ لَهُ فِيهِ أَجْرٌ ، وَكَانَ إِصْرُهُ عَلَيْهِ " (بخ، بح، حا)

Abû Hurayra τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui amasse de l'argent illicite, puis le donne en aumône, n'obtiendra aucune récompense et il portera son fardeau (au jour du Jugement) ».

L'incitation à être précautionneux et à délaisser ce qui est douteux

التَّرْغِيب فِي الْوَرع وَترك الشُّبُهَات وَمَا يحوك فِي الصُّدُور

عَن النُّعْمَان بن بشير رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الْحَلَال بَين وَالْحَرَام بَين وَبَينهمَا مُشْتَبهَات لَا يعلمهُنَّ كثير من النَّاس فَمن اتَّقى الشُّبُهَات اسْتَبْرَأَ لدينِهِ وَعرضه وَمن وَقع فِي الشُّبُهَات وَقع فِي الْحَرَام كَالرَّاعِي يرْعَى حول الْحمى يُوشك أَن يرتع فِيهِ أَلا وَإِن لكل ملك حمى أَلا وَإِن حمى الله مَحَارمه أَلا وَإِن فِي الْجَسَد مُضْغَة إِذا صلحت صلح الْجَسَد كُله وَإِذا فَسدتْ فسد الْجَسَد كُله أَلا وَهِي الْقلب (ب، م، ت)

An-nu'mân Ibn Bachîr ψ dit avoir entendu les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « Le licite est évident et l'illicite l'est également. Entre ces deux statuts, se trouvent des choses ambigües que très peu de gens connaissent. Aussi, celui qui s'écarte des choses ambigües a préservé sa religion et son honneur, et celui qui s'approche des choses équivoques, tombera dans les choses illicites. Ceci, à l'image du berger qui fait paître ses bêtes autour d'un enclos réservé et qui risque à tout instant d'y pénétrer. Or, tout souverain possède un domaine réservé et le domaine réservé d'Allah sont Ses interdits. Il y a dans le corps un morceau de chair qui, s'il est sain, rend tout le corps sain, mais s'il est corrompu, tout le corps devient corrompu : il s'agit du cœur ».

عَن النواس بن سمْعَان رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الْبر حسن الْخلق وَالْإِثْم مَا حاك فِي صدرك وكرهت أَن يطلع عَلَيْهِ النَّاس (م)

Selon An-nawâs τ, le Prophète (sws) a dit : « Le bien réside dans le bon comportement et le mal, c'est ce qui met ton âme mal à l'aise et que tu détesterais que les gens voient ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وجد تَمْرَة فِي الطَّرِيق فَقَالَ لَوْلَا أَنِّي أَخَاف أَن تكون من الصَّدَقَة لأكلتها رَوَاهُ البُخَارِيّ وَمُسلم

عَن الْحسن بن عَليّ رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ حفظت من رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم دع مَا يريبك إِلَى مَا لَا يريبك (ت، ن، بح، ط)

Al Hassan Ibn 'Alî ψ dit : « J'ai appris ces paroles du Prophète (sws) : « Laisse ce qui suscite le doute en toi pour ce qui ne le suscite pas ». »

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت كَانَ لابي بكر الصّديق رَضِي الله عَنهُ غُلَام يخرج لَهُ الْخراج وَكَانَ أَبُو بكر يَأْكُل من خراجه فجَاء يَوْمًا بِشَيْء فَأكل مِنْهُ أَبُو بكر فَقَالَ لَهُ الْغُلَام أَتَدْرِي مَا هَذَا فَقَالَ أَبُو بكر وَمَا هُوَ قَالَ كنت تكهنت لإِنْسَان فِي الْجَاهِلِيَّة وَمَا أحسن الكهانة إِلَّا أَنِّي خدعته فلقيني فَأَعْطَانِي لذَلِك هَذَا الَّذِي أكلت مِنْهُ فَأَدْخل أَبُو بكر يَده فقاء كل شَيْء فِي بَطْنه (ب) الْخراج شَيْء يفرضه الْمَالِك على عَبده يُؤَدِّيه إِلَيْهِ كل يَوْم مِمَّا يكتسبه وَبَاقِي كَسبه يَأْخُذهُ لنَفسِهِ

'Â`icha τ raconte : « Abû Bakr As-Siddiq avait un domestique à qui il versait une partie de ses revenus. Abû Bakr avait pour habitude de manger de cet argent. Un jour, le domestique vint avec une chose dont Abû Bakr mangea. Le domestique dit : « Sais-tu ce qu'est ceci ? ». Abû Bakr répondit : « Et qu'est-ce donc ? ». Il dit : « J'avais prédit l'avenir à une personne, avant l'islam, alors que je ne sais pas du tout prédire l'avenir, mais je l'ai trompé. Aussi, quand il me rencontra, il me donna ce dont tu as mangé ». Abû Bakr fit pénétrer son doigt dans sa gorge, puis vomit tout ce qu'il avait ingurgité ».

عَن أبي أُمَامَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَأَلَ رجل النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا الْإِثْم قَالَ إِذا حاك فِي نَفسك شَيْء فَدَعْهُ قَالَ فَمَا الْإِيمَان قَالَ إِذا ساءتك سيئتك وسرتك حسنتك فَأَنت مُؤمن (أ)

Abû Umâma τ relate qu'un homme demanda au Prophète (sws) : « Qu'est-ce que le mal ? ». Il répondit : « Si une chose te perturbe au fond de toi,

alors laisse-la ». L'homme dit : « Et qu'est-ce que la foi ? ». Il répondit : « Lorsque tes péchés te rendent malheureux et que tes bonnes actions te rendent heureux, alors tu es croyant ! ».

L'incitation à être souple et conciliant lorsque l'on achète ou que l'on vend, ou lorsque l'on demande son dû ou que l'on rembourse sa dette

التَّرْغِيب فِي السماحة فِي البيع وَالشِّرَاء وَحسن التقاضي وَالْقَضَاء

عَن جَابر بن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ رحم الله عبدا سَمحا إِذا بَاعَ سَمحا إِذا اشْترى سَمحا إِذا اقْتضى (ب، بج)

Jâbir Ibn 'Abd Allah τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Que Dieu fasse miséricorde à un serviteur qui est souple lorsqu'il vend, lorsqu'il achète et lorsqu'il demande son dû ».

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَلا أخْبركُم بِمن يحرم على النَّار وَمن تحرم عَلَيْهِ النَّار على كل قريب هَين سهل (ت، ط، بح)

D'après 'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Voulez-vous que je vous informe de celui qui sera préservé du feu de l'Enfer ? Il s'agit de toute personne facile d'approche, douce et conciliante ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا أَتَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يتقاضاه فَأَغْلَظ لَهُ فهم بِهِ أَصْحَابه فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم دَعوه فَإِن لصَاحب الْحق مقَالا ثمَّ قَالَ أَعْطوهُ سنا مثل سنه قَالُوا يَا رَسُول الله لَا نجد إِلَّا أمثل من سنه قَالَ أَعْطوهُ فَإِن خَيركُمْ أحسنكم قَضَاء (ب، م، ت)

Abû Hurayra τ raconte qu'un homme est venu voir le Prophète (sws) afin de demander son dû. Cet homme se montra brutal envers le Prophète, au point où les compagnons faillirent se ruer sur lui. Puis, le Prophète (sws) dit : « Laissez-le, celui qui détient un droit sur une personne a le droit de s'exprimer ». Puis il dit : « Donnez-lui un chameau du même âge que celui qu'il nous a prêté ». Les compagnons dirent : « Ô Envoyé d'Allah, nous n'avons trouvé qu'un chameau plus âgé que le sien ». Le Prophète (sws) dit : « Donnez-le lui, car le meilleur parmi vous est celui qui rend ce qu'il doit de la meilleure des manières ».

عَن عبد الله بن ربيعَة رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم استسلف مِنْهُ حِين غزا حنينا ثَلَاثِينَ أَو أَرْبَعِينَ ألفا قَضَاهَا إِيَّاه ثمَّ قَالَ لَهُ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بَارك الله لَك فِي أهلك وَمَالك إِنَّمَا جَزَاء السّلف الْوَفَاء وَالْحَمْد (بح)

'Abd Allah Ibn Rabî'a τ raconte que, lors de la bataille de Hunayn, le Prophète (sws) lui emprunta la somme de trente ou quarante mille dirhams. Lorsqu'il les lui rendit, il (sws) lui dit : « Qu'Allah bénisse tes proches et tes biens. En effet, la rétribution du prêt réside dans le respect des engagements et le fait de louer le créancier ».

L'incitation à permettre à la personne qui a regretté une transaction de se rétracter

التَّرْغِيب فِي إِقَالَة النادم

عَن أبي شُرَيْح رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من أَقَال أَخَاهُ بيعا أقاله الله عثرته يَوْم الْقِيَامَة (ط) أَقَالَ اللهُ عَثْرَتَهُ أَيْ: يُزِيلُ ذَنْبَهُ وَيَغْفِرُ لَهُ خَطِيئَتَهُ

Selon Abû Churayh τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui donne à son frère la possibilité de se rétracter, après avoir conclu une transaction, Allah lui pardonnera ses péchés et les effacera ».

La mise en garde contre la triche. L'incitation à être de bon conseil dans la vente et ailleurs

التَّرْهِيب من الْغِشّ وَالتَّرْغِيب فِي النَّصِيحَة فِي البيع وَغَيره

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مر على صبرَة طَعَام فَأدْخل يَده فِيهَا فنالت صَابِعه بللا فَقَالَ مَا هَذَا يَا صَاحب الطَّعَام قَالَ أَصَابَته السَّمَاء يَا رَسُول الله قَالَ أَفلا جعلته فَوق الطَّعَام حَتَّى يرَاهُ النَّاس من غَشنَا فَلَيْسَ منا (م، بج، ت) وَالتِّرْمِذِيّ عِنْده من غش فَلَيْسَ منا

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) passa devant un tas de blé dans lequel il introduisit sa main. Il sentit de l'humidité au bout de ses doigts et dit alors : « Qu'est-ce que cela, ô toi le propriétaire de ce blé ? ». Il répondit : « La pluie est tombée dessus, ô Envoyé d'Allah ». Le Prophète (sws) dit : « Tu aurais dû le mettre par-dessus afin que les gens voient cela ! Celui qui nous trompe ne fait pas partie des nôtres ! ». Dans une version de Tirmidhî : « Celui qui trompe n'est pas des nôtres ».

وَعَن تَمِيم الدَّارِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن الدّين النَّصِيحَة قُلْنَا لمن يَا رَسُول الله قَالَ لله ولكتابه وَلِرَسُولِهِ ولائمة الْمُسلمين وعامتهم (م، ن، بد، ت)

Selon Tamîm Ad-dârî τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « La religion, c'est le bon conseil ». Nous demandâmes : « Pour qui doit-on le donner, ô Envoyé d'Allah ? ». Il répondit : « Pour Allah, pour Son Livre, pour les imâms (ceux qui dirigent) des musulmans et les musulmans dans leur ensemble ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يُؤمن أحدكُم حَتَّى يحب لاخيه مَا يحب لنَفسِهِ (ب، م، بح)

D'après Anas τ, le Prophète (sws) a dit : « Nul d'entre vous ne sera vraiment croyant tant qu'il n'aime pas pour son frère ce qu'il aime pour lui-même ».

La mise en garde contre l'accaparement

التَّرْهِيب من الاحتكار

عَن معمر بن أبي معمر وَقيل ابْن عبد الله بن نَضْلَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من احتكر طَعَاما فَهُوَ خاطىء (م، بد، ت)

وَلَفظ ابْن مَاجَة و التِّرْمِذِيّ لَا يحتكر إِلَّا خاطىء

Selon Ma'mar Ibn Abî Ma'mar τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui s'accapare des denrées alimentaires est un grand pécheur ». Dans la version d'Ibn Mâja et de Tirmidhî : « Seul un grand pécheur pratique l'accaparement ».

L'incitation pour le commerçant à être sincère, et sa mise en garde contre le mensonge et les serments quand bien même il serait véridique

ترغيب التُّجَّار فِي الصدْق وترهيبهم من الْكَذِب وَالْحلف وَإِن كَانُوا صَادِقين

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ التَّاجِر الصدوق الْأمين مَعَ النَّبِيين وَالصديقين وَالشُّهَدَاء (ت)

Selon Abû Sa'îd al Khudrî τ, le Prophète (sws) a dit : « Le commerçant vraiment sincère, digne de confiance, sera ressuscité avec les prophètes, les véridiques et les martyrs ».

عَن إِسْمَاعِيل بن عبيد بن رِفَاعَة عَن أَبِيه عَن جده رَضِي الله عَنْهُمَا أَنه خرج مَعَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِلَى الْمصلى فَرَأى النَّاس يتبايعون فَقَالَ يَا معشر التُّجَّار فاستجابوا لرَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَرفعُوا أَعْنَاقهم وأبصارهم إِلَيْهِ فَقَالَ إِن التُّجَّار يبعثون يَوْم الْقِيَامَة فجارا إِلَّا من اتَّقى الله وبر وَصدق (ت، بج، بح، حا).

Ismâ'îl Ibn 'Ubayd τ raconte d'après son père, qui tient ces paroles de son grand père ψ, qu'il sortit avec le Messager d'Allah (sws) pour aller à la mosquée. Le Prophète (sws) vit les gens se livrer à des transactions et les interpella : « Ô vous les commerçants ! ». Les gens portèrent attention au Messager d'Allah (sws) et levèrent leur tête pour le regarder et l'écouter. Il dit alors : « Les commerçants seront ressuscités au jour de la Résurrection comme des pervers ; à l'exception de celui qui craint Allah, qui pratique le bien et qui est sincère ».

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ثَلَاثَة لَا ينظر الله إِلَيْهِم يَوْم الْقِيَامَة وَلَا يزكيهم وَلَهُم عَذَاب أَلِيم قَالَ فقرأها رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ثَلَاث مَرَّات فَقلت خابوا وخسروا وَمن هم يَا رَسُول الله قَالَ المسبل والمنان والمنفق سلْعَته بِالْحلف الْكَاذِب (م، بد، ت، ن، بج)

Abû Dhar τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Trois catégories d'individus ne seront pas regardés par Allah, au Jour de la Résurrection, ni ne seront purifiés, et ils auront un châtiment douloureux ». Abû Dhar dit : « Il répéta cette formule trois fois, si bien que je dis : « Que leur sort soit la perdition et la déception ! Qui sont-ils, ô Envoyé d'Allah ? ». Il répondit : « Celui qui laisse traîner ses vêtements, celui qui ne cesse de rappeler aux gens les faveurs qu'il leur a accordées, et celui qui vend sa marchandise en faisant de faux serments ».

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ مر أَعْرَابِي بِشَاة فَقلت تبيعها بِثَلَاثَة دَرَاهِم فَقَالَ لَا وَالله ثمَّ بَاعهَا فَذكرت ذَلِك لرَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ بَاعَ آخرته بدنياه (بح)

Abû Sa'îd Al Khudrî τ raconte : « Un bédouin passa avec un mouton. Je lui dis : « Tu me la vends pour trois dirhams ? ». Il répondit : « Non, par Allah ! ». Puis il finit par la vendre. J'ai mentionné cet épisode au Messager d'Allah (sws) qui me dit : « Il a vendu sa vie dans l'au-delà contre sa vie d'ici bas ! ».

La mise en garde contre la trahison de son associé

التَّرْهِيب من خِيَانَة أحد الشَّرِيكَيْنِ الآخر

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول الله عز وَجل أَنا ثَالِث الشَّرِيكَيْنِ مَا لم يخن أَحدهمَا صَاحبه فَإِذا خَان خرجت من بَينهمَا زَاد رزين فِيهِ وَجَاء الشَّيْطَان (بد، حا)

Abû Hurayra (sws) rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Dieu (swt) dit : « Je suis le troisième des associés, tant que l'un des deux ne trahit pas l'autre. S'il l'un d'entre eux se livre à la trahision, Je me retire d'entre eux deux ». Razîn rajoute : « Puis Satan vient ».

La mise en garde contre la dette, et l'incitation pour le débiteur d'avoir l'intention de rembourser sa dette ainsi que de s'empresser de le faire

التَّرْهِيب من الدّين وترغيب المستدين أَن ينويا الْوَفَاء والمبادرة إِلَى قَضَاء دين الْمَيِّت

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من أَخذ أَمْوَال النَّاس يُرِيد أداءها أدّى الله عَنهُ وَمن أَخذ أَمْوَال النَّاس يُرِيد إتلافها أتْلفه الله (ب، بج)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui se saisit de l'argent des gens avec l'intention de le rendre, Allah le rendra pour

lui. Quant à celui qui s'empare de l'argent d'autrui avec l'intention de ne jamais le rendre, Allah le détruira ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من حمل من أمتِي دينا ثمَّ جهد فِي قَضَائِهِ ثمَّ مَاتَ قبل أَن يَقْضِيه فَأَنا وليه (أ، بي، ط)

'Â`icha τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Parmi les gens de ma communauté, celui qui aura contracté une dette, puis qui aura fait son possible pour la rembourser, mais qui meurt avant cela, je me porte caution pour lui (au jour du Jugement) ».

عَن عبد الله بن جَعْفَر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن الله مَعَ الدَّائِن حَتَّى يقْضِي دينه مَا لم يكن فِيمَا يكرههُ الله قَالَ وَكَانَ عبد الله بن جَعْفَر يَقُول لخازنه اذْهَبْ فَخذ لي بدين فَإِنِّي أكره أَن أبيت لَيْلَة إِلَّا وَالله معي بعد إِذْ سمعته من رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم (بج، حا)

D'après 'Abd Allah Ibn Ja'far ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Allah est avec le débiteur, jusqu'à ce qu'il rembourse sa dette, et tant que celle-ci n'est pas relative à une chose qu'Allah déteste ». 'Abd Allah Ibn Ja'far disait à son trésorier : « Va et contracte une dette pour moi car, après avoir entendu ces paroles du Messager d'Allah, je deteste passer une seule nuit sans qu'Allah ne soit auprès de moi ».

عَن مُحَمَّد بن عبد الله بن جحش رَضِي الله عَنهُ قَالَ كَانَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَاعِدا حَيْثُ تُوضَع الْجَنَائِز فَرفع رَأسه قبل السَّمَاء ثمَّ خفض بَصَره فَوضع يَده على جَبهته فَقَالَ سُبْحَانَ الله سُبْحَانَ الله مَا أنزل من التَّشْدِيد قَالَ فعرفنَا وسكتنا حَتَّى إِذا كَانَ الْغَد سَأَلت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقُلْنَا مَا التَّشْدِيد الَّذِي نزل قَالَ فِي الدّين وَالَّذِي نَفسِي بِيَدِهِ لَو قتل رجل فِي سَبِيل الله ثمَّ عَاشَ ثمَّ قتل ثمَّ عَاشَ ثمَّ قتل وَعَلِيهِ دين مَا دخل الْجنَّة حَتَّى يقْضى دينه (ن، ط، حا)

Muhammad Ibn 'Abd Allah τ relate la chose suivante : « Le Messager d'Allah (sws) était assis à l'endroit où l'on avait l'habitude de déposer les dépouilles mortuaires. Il leva la tête au ciel puis baissa le regard et mis sa main sur son front. Il dit : « Purifié et élevé soit Le Seigneur ! Purifié et élevé soit Le Seigneur ! Comme ce qui a été révélé est difficile ! ». Nous prîmes conscience de la gravité de l'évènement mais nous gardâmes le silence. Le lendemain, nous demandâmes au Messager d'Allah (sws) : « Quelle est cette chose difficile qui fut révélée ? ». Il répondit : « Elle concerne la dette. Par Celui qui détient mon âme entre Ses Mains ! Si un homme mourrait dans la voie d'Allah, puis qu'il vivait de nouveau, puis mourrait dans la voie d'Allah, puis revivait encore, puis mourrait finalement dans la voie d'Allah, avec une dette à son actif, il ne rentrerait pas au Paradis tant qu'il ne l'aura pas remboursée ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ نفس الْمُؤمن معلقَة بِدِينِهِ حَتَّى يقْضى عَنهُ (أ، ت، بج، بح، حا)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « L'âme du croyant reste suspendue par sa dette jusqu'à ce qu'il la rembourse ».

La mise en garde contre le fait de retarder le remboursement alors qu'on en a les moyens et l'incitation à satisfaire le créditeur

التَّرْهِيب من مطل الْغَنِيّ وَالتَّرْغِيب فِي إرضاء صَاحب الدّين

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مطل الْغَنِيّ ظلم (ب، م، بد، ن، بج)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui est en mesure de rembouser sa dette mais qui ne le fait pas a commis une injustice ».

وَعَن عَمْرو بن الشريد عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لي الْوَاجِد يحل عرضه وَمَاله (بح، حا) . لي الْوَاجِد بِفَتْح اللَّام وَتَشْدِيد الْيَاء أَي مطل الْوَاجِد الَّذِي هُوَ قَادر على وَفَاء دينه يحل عرضه أَي يُبِيح أَن يذكر بِسوء الْمُعَامَلَة وعقوبته حَبسه

'Amr Ibn Charîd rapporte de son père ψ que le Messager d'Allah (sws) a dit : « L'honneur et l'argent de celui qui refuse de rembourser une dette, alors qu'il en a les moyens, est licite au créancier ». Le créancier a le droit de reprendre son argent, de dénoncer l'acte du débiteur devant tout le monde et de demander qu'on le punisse.

وَعَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ثَلَاثَة يُحِبهُمْ الله وَثَلَاثَة يبغضهم الله فَذكر الحَدِيث إِلَى أَن قَالَ وَالثَّلَاثَة الَّذين يبغضهم الله الشَّيْخ الزَّانِي وَالْفَقِير المختال والغني الظلوم (بد، بخ، ن، بح، ت، حا)

Abû Dhar τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Trois types d'individus sont aimés d'Allah et trois autres sont détestés de Lui. Il cita le hadîth jusqu'à : « Quant aux trois qu'Allah déteste, il s'agit du vieux fornicateur, du pauvre orgueilleux et du riche injuste ».

L'incitation, pour la personne endettée, soucieuse et/ou en prison, à prononcer certaines paroles

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يقولهن الْمَدْيُون والمهموم والمكروب والمأسور

عَن عَليّ رَضِي الله عَنهُ أَن مكَاتبا جَاءَهُ فَقَالَ إِنِّي عجزت عَن مكاتبتي فأعني فَقَالَ أَلا أعلمك كَلِمَات علمنيهن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَو كَانَ عَلَيْك مثل جبل صبير دينا أَدَّاهُ الله عَنْك قل اللَّهُمَّ اكْفِنِي بحلالك عَن حرامك وأغنني بِفَضْلِك عَمَّن سواك (ت، حا)

Selon 'Alî τ, un affranchi par contrat est venu le voir et lui dit : « Je suis incapable de donner la somme nécessaire à mon affranchissement. Aide-moi ! ». Il lui répondit : « Veux-tu que je t'apprenne des paroles que le Messager d'Allah (sws) m'a appris ? Si tu avais sur ton dos l'équivalent de la montagne de Sabîr en dette, Allah la rembourserait à ta place. Dis : « Ô Allah, enrichis-moi de choses licites afin que je ne recoure pas aux choses illicites, et enrichis-moi, par Ta Grâce, afin de n'avoir besoin de personne d'autre que Toi ».

عَن أبي بكرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ كَلِمَات المكروب اللَّهُمَّ رحمتك أَرْجُو فَلَا تَكِلنِي إِلَى نَفسِي طرفَة عين وَأَصْلح لي شأني كُله (ط، بح) وَابْن حبَان فِي صَحِيحه زَاد فِي آخِره لَا إِلَه إِلَّا أَنْت

D'après Bakra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « L'invocation de la personne qui endure une lourde épreuve est : « Ô Allah, c'est Ta Miséricorde que j'espère ! Ne me livre pas à moi-même ne serait-ce que l'instant d'un clignement d'œil. Et arrange ma situation toute entière ». Ibn Hibbân rajoute à la fin de cette invocation : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Toi ! ».

عَن أَسمَاء بنت عُمَيْس رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قَالَ لي رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَلا أعلمك كَلِمَات تقوليهن عِنْد الكرب أَو فِي الكرب الله رَبِّي لَا أشرك بِهِ شَيْئا (بد، ن، ط، بج) وَرَوَاهُ الطَّبَرَانِيّ فِي الدُّعَاء وَعِنْده فَلْيقل الله رَبِّي لَا أشرك بِهِ شَيْئا ثَلَاث مَرَّات

Asma Bint 'Umays τ raconte : « L'Envoyé de Dieu (sws) m'a dit : « Veux-tu que je t'enseigne des paroles que tu pourras prononcer lorsque tu es

touchée par une lourde épreuve, ou au moment de l'épreuve ? Cette parole est : « Allah est mon Seigneur ! Je ne Lui associe rien ! ». At-Tabarânî rajoute à la suite : « trois fois ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يَقُول عِنْد الكرب لَا إِلَه إِلَّا الله الْحَلِيم الْعَظِيم لَا إِلَه إِلَّا الله رب الْعَرْش الْعَظِيم لَا إِلَه إِلَّا الله رب السَّمَوَات وَالْأَرْض وَرب الْعَرْش الْكَرِيم (ب، م، ت)

D'après Ibn 'Abbas ψ, le Messager d'Allah (sws) avait pour habitude de dire, lorsqu'il était touché par de lourdes épreuves : « Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, Le Doux, Le Sublime. Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, Seigneur du Trône majestueux. Il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah, Seigneur des cieux et de la terre, Seigneur du Trône, Le Généreux ! ». D'autres nuances de cette invocation existe chez An-Nassa`i, Ibn Maja et Tirmidhî.

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا كربني أَمر إِلَّا تمثل لي جِبْرِيل فَقَالَ يَا مُحَمَّد قل توكلت على الْحَيّ الَّذِي لَا يَمُوت وَالْحَمْد لله الَّذِي لم يتَّخذ ولدا وَلم يكن لَهُ شريك فِي الْملك وَلم يكن لَهُ ولي من الذل وَكبره تَكْبِيرا (ط، حا)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Je n'ai pas été touché par un moment d'affliction sans que Jibrîl n'apparaisse et me dise : « Ô Muhammad, dis : « Je m'en remets au Vivant, Celui qui ne meurt pas. Louanges à Allah, Celui qui n'a pas eu d'enfant, qui n'a pas d'associé dans Sa Royauté et qui n'a point besoin d'un allié pour Lui épargner une quelconque humiliation ; et proclame Sa grandeur avec ferveur » (Sourate Al Isrâ, verset 111).

La mise en garde contre le serment mensonger

التَّرْهِيب من الْيَمين الكاذبة الْغمُوس

وَعَن الْحَارِث بن البرصاء رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي الْحَج بَين الْجَمْرَتَيْنِ وَهُوَ يَقُول من اقتطع مَال أَخِيه بِيَمِين فاجرة فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَده من النَّار ليبلغ شاهدكم غائبكم مرَّتَيْنِ أَو ثَلَاثًا (أ، حا، ط، بح)

Al Hârith Ibn al Barsâ`τ raconte : « Durant le pèlerinage, entre les deux stèles, j'ai entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Celui qui s'empare d'une somme d'argent par le biais d'un serment pervers, qu'il se réjouisse de sa place en Enfer ». Puis il ajouta : « Que les présents parmi vous transmettent ce message aux absents », dit-il à deux ou trois reprises.

عن عبد الله بن أنيس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من أكبر الْكَبَائِر الْإِشْرَاك بِاللَّه وعقوق الْوَالِدين وَالْيَمِين الْغمُوس وَالَّذِي نَفسِي بِيَدِهِ لَا يحلف رجل على مثل جنَاح بعوضة إِلَّا كَانَت كيا فِي قلبه يَوْم الْقِيَامَة (تن ط، بح، به) . وَقَالَ التِّرْمِذِيّ فِي حَدِيثه وَمَا حلف حَالف بِاللَّه يَمِين صَبر فَأدْخل فِيهَا مثل جنَاح بعوضة إِلَّا جعلت نُكْتَة فِي قلبه إِلَى يَوْم الْقِيَامَة

D'après 'Abd Allah Ibn Uneys τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Parmi les péchés les plus graves se trouvent le fait d'associer quelqu'un ou quelque chose à Allah, la désobeissance aux parents et le serment mensonger. Par Celui qui détient mon âme entre Ses Mains ! L'homme ne jure pas (de manière mensongère) sur une chose aussi insignifiante que l'aile d'un moustique, sans que son serment ne se transforme en une braise qui brûlera son cœur au Jour de la Résurrection ». Dans la version de Tirmidhî : « [...] sans que son serment ne se transforme en un point sombre qui demeurera dans son cœur jusqu'au Jour de la Résurrection ».

La mise en garde contre l'usure

التَّرْهِيب من الرِّبَا

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ آكل الرِّبَا وموكله وشاهداه وكاتباه إِذا علمُوا بِهِ ملعونون على لِسَان مُحَمَّد صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رَوَاهُ أَحْمد (بي، بخ، بح) وَابْن حبَان زَاد فِي آخِره يَوْم الْقِيَامَة

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ a dit : « Celui qui mange l'usure, qui la donne à manger, les deux témoins et les deux scribes sont maudits par la parole de Muhammad (sws), s'ils sont conscients de ce qu'ils font ! ». Ibn Hibbân rajoute dans sa version : « au Jour de la Résurrection ».

عَن عون بن أبي جُحَيْفَة عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ قَالَ لعن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الواشمة والمستوشمة وآكل الرِّبَا وموكله (ب، بد)

'Awn Ibn Abû Juhayfa rapporte que sont père ψ a dit : « Le Messager d'Allah (sws) a maudit la tatoueuse, celle qui se fait taouter, celui qui se nourrit d'argent provenant de l'usure et celui qui le donne à manger ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا ظهر الزِّنَا والربا فِي قَرْيَة فقد أحلُّوا بِأَنْفسِهِم عَذَاب الله(حا)

Ibn 'Abbas ψ dit : « Le Messager de Dieu a dit : « Lorsque la fornication et l'usure apparaissent dans une ville, ses habitants ont réuni les conditions propices au châtiment d'Allah » ».

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا أحد أَكثر من الرِّبَا إِلَّا كَانَ عَاقِبَة أمره إِلَى قلَّة (بج، حا)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Jamais un homme ne multiplie ses transactions usuraires sans qu'il ne termine sa vie dans le denuement ».

La mise en garde contre l'extorsion d'une terre ou autre

الترهيب من غصب الأرض و غيرها

عَن يعلى بن مرّة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول أَيّمَا رجل ظلم شبْرًا من الأَرْض كلفه الله عز وَجل أَن يحفره حَتَّى يبلغ بِهِ سبع أَرضين ثمَّ يطوقه يَوْم الْقِيَامَة حَتَّى يقْضِي بَين النَّاس (أ، ط، بح) وَفِي رِوَايَة لِأَحْمَد وَالطَّبَرَانِيّ عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من أَخذ أَرضًا بِغَيْر حَقّهَا كلف أَن يحمل ترابها إِلَى الْمَحْشَر

Ya'la Ibn Murra τ a dit : « J'ai entendu le Prophète (sws) dire : « Tout individu qui s'approprie une terre, ne serait-ce que d'un empan, Allah le chargera de la creuser jusqu'à atteindre une distance équivalente à sept terres. Puis il devra porter tout cela jusqu'à ce que l'on juge entre les gens ». Dans une version d'Ahmad et d'At-Tabarâni : « Celui qui s'empare d'une terre sans aucun droit, sera chargé de la porter jusqu'à l'endroit du rassemblement ».

عَن أبي حميد السَّاعِدِيّ رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يحل لمسلم أَن يَأْخُذ عَصا بِغَيْر طيب نفس مِنْهُ قَالَ ذَلِك لشدَّة مَا حرم الله من مَال الْمُسلم على الْمُسلم (بح)

D'après Humayd As-Sâ'idî τ, le Prophète (sws) a dit : « Il n'est pas licite au musulman de prendre ne serait-ce qu'un bâton, uniquement s'il lui est donné de bon cœur ». Il ajouta : « Ceci en raison du caractère hautement sacré que Dieu à conféré à l'argent du musulman vis-à-vis d'un autre musulman ».

La mise en garde contre le fait de construire des bâtisses au-delà du necessaire, dans l'unique but de se vanter et de multiplier ses possessions

التَّرْهِيب من الْبناء فَوق الْحَاجة تفاخرا وتكاثرا

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم خرج يَوْمًا وَنحن مَعَه فَرَأى قبَّة مشرفة فَقَالَ مَا هَذِه قَالَ أَصْحَابه هَذِه لفُلَان رجل من الْأَنْصَار فَسكت وَحملهَا فِي نَفسه حَتَّى إِذا جَاءَ صَاحبهَا رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَسلم عَلَيْهِ فِي النَّاس فَأَعْرض عَنهُ صنع ذَلِك مرَارًا حَتَّى عرف الرجل الْغَضَب فِيهِ والإعراض عَنهُ فَشَكا ذَلِك إِلَى أَصْحَابه فَقَالَ وَالله إِنِّي لأنكر رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالُوا خرج فَرَأى قبتك فَرجع إِلَى قُبَّته فَهَدمهَا حَتَّى سواهَا بِالْأَرْضِ فَخرج رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ذَات يَوْم فَلم يرهَا قَالَ مَا فعلت الْقبَّة قَالُوا شكا إِلَيْنَا صَاحبهَا إعراضك عَنهُ فَأَخْبَرنَاهُ فَهَدمهَا فَقَالَ أما إِن كل بِنَاء وبال على صَاحبه إِلَّا مَا لَا إِلَّا مَا (بد، بج)

Anas τ raconte : « Le Messager d'Allah (sws) sortit un jour en notre compagnie. Il vit alors un dôme élevé et demanda : « Qu'est-ce que cela ? ». Les compagnons dirent : « Ceci appartient à untel, un homme de la tribu des Ansâr ». Il se tut et garda cela en son for intérieur jusqu'à ce que le propriétaire du dôme se présenta à lui. Le Prophète se détourna de lui à plusieurs reprises jusqu'à ce que l'homme comprit que cela traduisait son mécontentement. L'homme se plaignit aux compagnons du Prophète et dit : « Par Allah, je ne reconnais pas là le Messager d'Allah ! ». Les compagnons répondirent : « Il est sorti et a vu la voûte que tu as construite ». L'homme revint à sa voûte et la détruisit jusqu'à l'aplatir niveau du sol. Un jour, le Messager d'Allah (sws) sortit et ne la vit plus, puis il dit : « Qu'est-il arrivé au dôme ? ». Les compagnons répondirent : « Son propriétaire s'est plaint à nous que tu te sois détourné de lui. Nous l'avons donc informé de la raison. Il a décidé de le démolir ». Le Prophète dit : « Toute construction est une source de tourment pour son proprétaire, sauf ce qui en est nécessaire ! sauf ce qui en est nécessaire ! ».

La mise en garde contre le fait de retenir le salaire de l'employé, et l'obligation de s'empresser de le lui donner

التَّرْهِيب من منع الْأَجِير أجره وَالْأَمر بتعجيل إعْطَائِهِ

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ قَالَ الله تَعَالَى ثَلَاثَة أَنا خصمهم يَوْم الْقِيَامَة وَمن كنت خَصمه خصمته رجل أعْطى بِي ثمَّ غدر وَرجل بَاعَ حرا فَأكل ثمنه وَرجل اسْتَأْجر أَجِيرا فاستوفى مِنْهُ وَلم يُعْطه أجره (ب، بج)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Allah تَعَالَى a dit : « Je serai Le Défenseur de trois individus au Jour de la Résurrection. Et chaque fois que je suis le Défenseur de quelqu'un, je lui fais justice ! Un homme qui a conclu un pacte en Mon Nom puis qui l'a trahi, un homme qui a vendu un homme libre et qui en a mangé le prix, et un homme qui a pris un employé mais qui ne l'a pas payé après avoir reçu le service voulu ».

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أعْطوا الْأَجِير أجره قبل أَن يجِف عرقه (بج)

Selon Ibn 'Omar ψ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Donnez à l'employé son salaire avant que la sueur sur son front ne sèche ».

L'incitation à affranchir des esclaves et la mise en garde contre le fait d'asservir ou de vendre l'homme libre

التَّرْغِيب فِي الْعتْق والترهيب من اعتباد الْحر أَو بَيْعه

عَن وَاثِلَة بن الْأَسْقَع رَضِي الله عَنهُ قَالَ كنت مَعَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي غَزْوَة تَبُوك فَإِذا نفر من بني سليم فَقَالُوا إِن صاحبنا قد أوجب فَقَالَ أعتقوا عَنهُ رَقَبَة يعْتق الله بِكُل عُضْو مِنْهَا عضوا مِنْهُ من النَّار (بد، بح، حا) أوجب أَي أَتَى بِمَا يُوجب لَهُ النَّار

Wâthila Ibn Al Asqa' τ raconte : « J'étais avec l'Envoyé d'Allah (sws) lors de la bataille de Tâbûk, quand un groupe de la tribu des Banî Sulaym dit : « L'un des nôtres a commis ce qui lui fait mériter l'Enfer ! ». Le Prophète (sws) dit : « Affranchissez pour lui un esclave, car Allah épargnera chacun de ses membres pour chaque membre de l'esclave libéré ».

Le livre du mariage

كتاب النِّكَاح

L'incitation à baisser le regard et la mise en garde contre le fait d'y laisser libre cours, contre le fait de se retrouver dans un endroit isolé avec une étrangère et contre le fait de la toucher

الترغيب في غض البصر و الترهيب من إطلاقه و من الخلوة بالأجنبية و لمسها

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ كتب على ابْن آدم نصِيبه من الزِّنَا فَهُوَ مدرك ذَلِك لَا مَحَالَة العينان زناهما النّظر والأذنان زناهما الِاسْتِمَاع وَاللِّسَان زِنَاهُ الْكَلَام وَالْيَد زنَاهَا الْبَطْش وَالرجل زنَاهَا الخطى وَالْقلب يهوى ويتمنى وَيصدق ذَلِك الْفرج أَو يكذبهُ (م، ب، بد، ن)

Selon Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Allah a décrété pour le fils d'Adam sa part de fornication. Il l'accomplira sans aucun doute. En effet, les yeux forniquent à travers le regard, l'oreille fornique à travers l'ouie, la langue fornique à travers la parole, la main fornique par le toucher, le pied fornique à travers les pas, et le cœur espère et désire mais seul le sexe confirme ou infirme cela ! ».

وَعَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يخلون أحدكُم بِامْرَأَة إِلَّا مَعَ ذِي محرم (ب، م)

Selon Ibn 'Abbâs ψ le Messager de Dieu a dit : « Que personne ne se retrouve seul avec une femme, sauf celle qui est accompagnée de son mahram ».

عَن معقل بن يسَار رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لِأَن يطعن فِي رَأس أحدكُم بمخيط من حَدِيد خير لَهُ من أَن يمس امْرَأَة لَا تحل لَهُ (ط، به) الْمخيط بِكَسْر الْمِيم وَفتح الْيَاء هُوَ مَا يخاط بِهِ كالإبرة والمسلة وَنَحْوهمَا

D'après Ma'qal Ibn Yassâr τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Que l'un de vous soit transpercé, de la tête au pied, par une aiguille en fer, lui est préférable que de toucher une femme qui ne lui est pas licite ».

L'incitation à se marier, et particulièrement avec la femme pieuse et fertile

التَّرْغِيب فِي النِّكَاح سِيمَا بِذَات الدّين الْوَلُود

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَا معشر الشَّبَاب من اسْتَطَاعَ مِنْكُم الْبَاءَة فليتزوج فَإِنَّهُ أَغض لِلْبَصَرِ وَأحْصن لِلْفَرجِ وَمن لم يسْتَطع فَعَلَيهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاء (ب، م، بد، ت،ن)

D'après 'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Ô vous les jeunes ! Celui qui est en mesure d'entretenir une relation avec une femme, qu'il se marie ! Ceci est mieux à même de vous aider à baisser le regard et à proteger votre sexe. Celui qui n'est pas en mesure de le faire, qu'il jeûne, cela calmera ses ardeurs ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ثَلَاثَة حق على الله عونهم الْمُجَاهِد فِي سَبِيل الله وَالْمكَاتب الَّذِي يُرِيد الْأَدَاء والناكح الَّذِي يُرِيد العفاف (تن بح، حا)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Allah s'est imposé de venir en aide à trois types d'individus : « Celui qui combat dans la voie d'Allah, celui qui a conclu un contrat avec son maître pour être libéré

moyennant une somme d'argent, et celui qui cherche à se marier pour se préserver ».

عَن معقل بن يسَار رَضِي الله عَنهُ قَالَ جَاءَ رجل إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ يَا رَسُول الله إِنِّي أصبت امْرَأَة ذَات حسب ومنصب وَمَال إِلَّا أَنَّهَا لَا تَلد أفأتزوجها فَنَهَاهُ ثمَّ أَتَاهُ الثَّانِيَة فَقَالَ لَهُ مثل ذَلِك ثمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَة فَقَالَ لَهُ تزوجوا الْوَدُود الْوَلُود فَإِنِّي مُكَاثِر بكم الْأُمَم (بد، ن)

Ma'qal Ibn Yassar τ raconte : « Un homme est venu voir le Messager d'Allah (sws) et dit : « Ô Messager de Dieu, j'ai trouvé une femme noble, issue d'une classe sociale élevée et riche mais qui est stérile. Puis-je me marier avec elle ? ». Le Prophète (sws) l'en dissuada. Puis, l'homme revint une deuxième fois, le Prophète réitéra son refus. Ensuite, l'homme revint une troisième fois et le Prophète lui dit : « Mariez-vous avec la femme affectueuse, fertile, je souhaite pouvoir me vanter de votre nombre au Jour de la Résurrection ».

L'incitation pour les deux époux à s'acquitter des droits respectifs de chacun, l'un envers l'autre

ترغيب الزَّوْج فِي الْوَفَاء بِحَق زَوجته وَحسن عشرتها وَالْمَرْأَة بِحَق زَوجهَا وطاعته وترهيبها من إِسْقَاطه ومخالفته

عَن مُعَاوِيَة بن حيدة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قلت يَا رَسُول الله مَا حق زَوْجَة أَحدنَا عَلَيْهِ قَالَ أَن تطعمها إِذا طعمت وتكسوها إِذا اكتسيت وَلَا تضرب الْوَجْه وَلَا تقبح وَلَا تهجر إِلَّا فِي الْبَيْت (بد، بح) لَا تقبح بتَشْديد الْبَاء أَي لَا تسمعها الْمَكْرُوه وَلَا تشتمها وَلَا تقل قبحك الله وَنَحْو ذَلِك

Mu'âwiya Ibn Hayda τ raconte : « J'ai dit : « Ô Envoyé d'Allah, quelle est le droit de nos épouses sur nous ? ». Le Prophète (sws) répondit : « Que tu la nourisses chaque fois que tu te nourris, que tu lui offres des vêtements

lorsque tu t'en achètes, que tu ne la frappes pas au visage, que tu ne l'insultes pas, et si tu dois t'abstenir d'avoir des rapports avec elle, suite à un désaccord, alors ne la quitte pas au-delà des limites de la maison ».

عَن قيس بن سعد رَضِي الله عَنهُ قَالَ أتيت الْحيرَة فرأيتهم يَسْجُدُونَ لمرزبان لَهُم فَقلت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَحَق أَن يسْجد لَهُ فَأتيت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقلت إِنِّي أتيت الْحيرَة فرأيتهم يَسْجُدُونَ لمرزبان لَهُم فَأَنت أَحَق أَن يسْجد لَك فَقَالَ لي أَرَأَيْت لَو مَرَرْت بقبري أَكنت تسْجد لَهُ فَقلت لَا فَقَالَ لَا تَفعلُوا لَو كنت آمُر أحدا أَن يسْجد لأحد لأمرت النِّسَاء أَن يسجدوا لأزواجهن لما جعل الله لَهُم عَلَيْهِنَّ من الْحق (بد، م)

Qays Ibn Sa'd τ a dit : « Je me suis rendu à Al Hîra et j'ai vu ses habitants se prosterner devant leur chef. Je me suis dis : « Le Messager d'Allah est plus en droit que l'on se prosterne devant lui ! ». Je me suis rendu chez le Messager d'Allah (sws) et je lui dis : « Je me suis rendu à Al Hîra et j'ai vu les habitants de cette contrée se prosterner devant leur chef. Or, tu es plus en droit que l'on se prosterne devant toi ». Le Messager d'Allah me dit : « Vois-tu si tu passais devant ma tombe, te viendrait-il à l'idée de te prosterner ? ». Je répondis : « Non ». Il dit : « Ne le faites donc pas et si je devais ordonner à qui que ce soit de se prosterner devant quelqu'un d'autre, j'aurais ordonné aux femmes de se prosterner devant leur maris, en raison du droit que Dieu à accordé aux maris sur elles ».

عَن طلق بن عَليّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا دَعَا الرجل زَوجته لِحَاجَتِهِ فلتأته وَإِن كَانَت على التَّنور (ت، ن، بح)

Talq Ibn 'Alî τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Lorsque l'homme invite sa femme à satisafaire son désir, qu'elle réponde à sa demande même si elle a des choses sur le feu ».

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا ينظر الله تبَارك وَتَعَالَى إِلَى امْرَأَة لَا تشكر لزَوجهَا وَهِي لَا تَسْتَغْنِي عَنهُ (ن، بز، حا)

'Abd Allah Ibn 'Amr ψ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Allah – béni et élevé soit- Il – ne regardera pas une femme qui n'est pas reconnaissante envers son époux, alors qu'elle ne peut se passer de lui ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَالَّذِي نَفسِي بِيَدِهِ مَا من رجل يَدْعُو امْرَأَته إِلَى فرَاشه فتأبى عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاء ساخطا عَلَيْهَا حَتَّى يرضى عَنْهَا الله (ب، م)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Par Celui qui détient mon âme entre Ses Mains, il n'y a pas un homme qui invite sa femme à partager sa couche, puis qu'elle refuse, sans que Celui qui se trouve au Ciel ne soit insatisfait d'elle, jusqu'à ce que son époux soit satisfait ».

La mise en garde contre le fait d'être injuste en privilégiant une épouse par rapport à une autre

التَّرْهِيب من تَرْجِيح إِحْدَى الزَّوْجَات وَترك الْعدْل بَينهم

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من كَانَت عِنْده امْرَأَتَانِ فَلم يعدل بَينهمَا جَاءَ يَوْم الْقِيَامَة وَشقه سَاقِط (ت ، حا، ن)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui est marié à deux femmes mais qui n'a pas été équitable avec elles, (ou qui penche vers l'une d'entre elles au détriment de l'autre) viendra au Jour de la Résurrection avec la moitié de son corps qui traîne ».

L'incitation à pourvoir aux besoins de l'épouse et des enfants. La mise en garde contre le fait de les négliger et ce qu'il est parvenu concernant les dépenses faites aux filles et concernant leur éducation

لتَّرْغِيب فِي النَّفَقَة على الزَّوْجَة والعيال والترهيب من إضاعتهم وَمَا جَاءَ فِي النَّفَقَة على الْبَنَات وتأديبهن

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم دِينَار أنفقته فِي سَبِيل الله ودينار أنفقته فِي رَقَبَة ودينار تَصَدَّقت بِهِ على مِسْكين ودينار أنفقته على أهلك أعظمها أجرا الَّذِي أنفقته على أهلك (م)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Entre un dînâr que tu dépenses dans la voie d'Allah, ou que tu dépenses pour affranchir un esclave, ou un dînâr que tu donnes en aumône à un pauvre, ou que tu dépenses pour ta famille, celui qui est le plus grand, en termes de récompense, est le dînâr que tu dépenses pour ta famille ».

عَن ابْن مَسْعُود البدري رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا أنْفق الرجل على أَهله نَفَقَة وَهُوَ يحتسبها كَانَت لَهُ صَدَقَة (ب، ت، ن)

Ibn Mas'ûd Al Badrî τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Celui qui fait une dépense pour sa famille en espérant en obtenir la récompense auprès d'Allah, celle-ci lui sera comptée comme une aumône ».

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الْيَد الْعليا خير من الْيَد السُّفْلى وابدأ بِمن تعول أمك وأباك وأختك وأخاك وأدناك فأدناك (ط)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « La main haute (qui donne) est meilleure que la main basse (qui prend), et si tu dois faire des dépenses, commence par les personnes dont tu as la charge, à savoir ta mère, ton père, ta sœur, ton frère ainsi de suite en partant du plus proche au plus éloigné ».

وَرُوِيَ عَن الْعِرْبَاض بن سَارِيَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن الرجل إِذا سقى امْرَأَته من المَاء أجر قَالَ فأتيتها فسقيتها وحدثتها بِمَا سَمِعت من رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم (أ، ط)

Al 'Irbâd Ibn Sâriyah τ raconte : « J'ai entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « L'homme est récompensé même s'il donne ne serait-ce qu'à boire à sa femme ». Je me suis alors rendu auprès de ma femme, puis je lui ai donné à boire et je l'ai informé de ce que j'avais entendu du Messager d'Allah (sws) ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت دخلت عَليّ امْرَأَة وَمَعَهَا ابنتان لَهَا تسْأَل فَلم تَجِد عِنْدِي شَيْئا غير تَمْرَة وَاحِدَة فأعطيتها إِيَّاهَا فقسمتها بَين ابنتيها وَلم تَأْكُل مِنْهَا شَيْئا ثمَّ قَامَت فَخرجت فَدخل النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم علينا فَأَخْبَرته فَقَالَ من ابْتُلِيَ من هَذِه الْبَنَات بِشَيْء فَأحْسن إلَيْهِنَّ كن لَهُ سترا من النَّار (ب، م) وَفِي لفظ لَهُ من ابْتُلِيَ بِشَيْء من الْبَنَات فَصَبر عَلَيْهِنَّ كن لَهُ حِجَابا من النَّار

'Â`icha ɡ relate : « Une femme est entrée chez moi, accompagnée de ses deux filles. Elle ne trouva rien à manger chez moi, mis à part une datte que je lui ai donnée. Elle la partagea entre ses deux filles sans même en manger quoique ce soit. Puis elle se leva et sortit. Le Prophète (sws) rentra alors, nous salua puis je l'informai de ce qui s'était passé. Il dit : « Celui qui est éprouvé (dans une version : qui patiente) par des filles à élever, puis qu'il les éduque d'une bonne manière et est bon envers elles, celles-ci seront un rempart entre lui et le feu ».

عَن عَوْف بن مَالك رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من كَانَ لَهُ ثَلَاث بَنَات أَو ثَلَاث أَخَوَات أَو بنتان أَو أختَان فَأحْسن صحبتهن وَاتَّقى الله فِيهِنَّ فَلهُ الْجنَّة (ت، بح، ط، بح، بد)

و فِي رِوَايَة فأدبهن وَأحسن إلَيْهِنَّ وزوجهن فَلهُ الْجنَّة

D'après 'Awf Ibn Mâlik τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui possède trois filles, ou trois sœurs, ou deux filles, ou deux sœurs, puis qu'il les accompagne d'une bonne manière, et qu'il craint Allah dans sa relation avec elles, aura le Paradis ! ». Dans une version : « et qui les a bien éduquées, a été bon envers elles et qui les a mariées, aura le Paradis ».

وَعَن أنس رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من عَال جاريتين حَتَّى تبلغا جَاءَ يَوْم الْقِيَامَة أَنا وَهُوَ وَضم أَصَابِعه (م، ت)

Selon Anas τ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui s'occupe de deux filles comme il se doit jusqu'à ce qu'elles atteignent leur majorité, lui et moi seront ensemble au Jour de la Résurrection ». Puis il joignit ses deux doigts.

L'incitation à choisir de beaux prénoms et ce qu'il est parvenu concernant les noms laids et sur le fait de les changer

التَّرْغِيب فِي الْأَسْمَاء الْحَسَنَة وَمَا جَاءَ فِي النَّهْي عَن الْأَسْمَاء القبيحة وتغييرها

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أحب الْأَسْمَاء إِلَى الله تَعَالَى عبد الله وَعبد الرَّحْمَن (م، بد، ت، بج)

Ibn 'Omar ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Les prénoms les plus aimés d'Allah – élévé soit-Il – sont 'Abd Allah et 'Abd Ar-Rahmân ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن أخنع اسْم عِنْد الله عز وَجل رجل تسمى ملك الْأَمْلَاك (ب، م) زَاد فِي رِوَايَة لَا ملك إِلَّا الله – وَقَالَ أَحْمد بن حَنْبَل سَأَلت أَبَا عَمْرو يَعْنِي الشَّيْبَانِيّ عَن أخنع فَقَالَ أوضع

D'après Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Le prénom le plus vil auprès d'Allah est celui d'un homme qui s'est donné le nom de Roi des rois. Or, il n'y a pas de Roi mis à part Allah ! »

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يُغير الِاسْم الْقَبِيح (ت)

'Â`icha τ raconte que le Messager d'Allah (sws) avait pour habitude de changer les prénoms aux significations laides.

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن ابْنة لعمر كَانَ يُقَال لَهَا عاصية فسماها رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم جميلَة (ت، بج، م)

Selon Ibn 'Omar ψ raconte qu'une des filles de 'Omar s'appelait 'Âssiya (la désobéissante, à ne pas confondre avec Âssya). Le Messager de Dieu (sws) la prénomma Jamîla (la belle).

La mise en garde pour l'individu de se revendiquer d'un père autre que le sien

لتَّرْهِيب أَن ينتسب الْإِنْسَان إِلَى غير أَبِيه أَو يتَوَلَّى غير موَالِيه

عَن سعد بن أبي وَقاص رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من ادّعى إِلَى غير أَبِيه وَهُوَ يعلم أَنه غير أَبِيه فالجنة عَلَيْهِ حرَام (ب، م، بد، بج)

D'après Sa'd Ibn Abî Waqqâs τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui se revendique d'un autre père que le sien, alors qu'il sait que ce n'est pas son père, le Paradis lui sera interdit ! ».

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ أَنه سمع رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول لَيْسَ من رجل ادّعى بِغَيْر أَبِيه وَهُوَ يعلم إِلَّا كفر وَمن ادّعى مَا لَيْسَ لَهُ فَلَيْسَ منا وليتبوأ مَقْعَده من النَّار وَمن دَعَا رجلا بالْكفْر أَو قَالَ عَدو الله وَلَيْسَ كَذَلِك إِلَّا حَار عَلَيْهِ (ب، م) حَار بِالْحَاء الْمُهْملَة وَالرَّاء أَي رَجَعَ عَلَيْهِ مَا قَالَ

Abû Dhar τ a entendu les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « Pas un homme ne se revendique d'un autre père que le sien, alors qu'il sait que ce n'est pas vrai, sans devenir mécréant ! Tout individu qui revendique quelque chose qui ne lui appartient pas ne fait pas partie des nôtres et qu'il prépare sa place en Enfer ! Quiconque prétend qu'un homme est mécréant ou qu'il le traite d'ennemi d'Allah alors que ce n'est pas le cas, ses propos reviennent sur lui ! ».

La mise en garde contre le fait de remonter la femme contre son mari

التَّرْهِيب من إِفْسَاد الْمَرْأَة على زَوجهَا

عَن بُرَيْدَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَيْسَ منا من حلف بالأمانة وَمن خبب على امرىء زَوجته أَو مَمْلُوكه فَلَيْسَ منا (أ، بز، بح) خبب بِفَتْح الْخَاء الْمُعْجَمَة وَتَشْديد الْبَاء الْمُوَحدَة الأولى مَعْنَاهُ خدع وأفسد

Burayda τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Ne fait pas partie des nôtres celui qui jure par le dépôt de confiance, et celui qui remonte la femme de quelqu'un contre lui, ou un serviteur contre son chef. Celui-là ne fait également pas partie des nôtres ».

وَعَن جَابر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن إِبْلِيس يضع عَرْشه على المَاء ثمَّ يبْعَث سراياه فأدناهم مِنْهُ منزلَة أعظمهم فتْنَة يَجِيء حدهم فَيَقُول فعلت كَذَا وَكَذَا فَيَقُول مَا صنعت شَيْئا ثمَّ يَجِيء أحدهم فَيَقُول مَا تركته حَتَّى فرقت بَينه وَبَين امْرَأَته فيدنيه مِنْهُ وَيَقُول نعم أَنْت فيلتزمه (م)

Jâbir τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Iblîs pose son trône sur l'eau puis envoie ses troupes. Celui qui bénéficie du rang le plus proche auprès de lui est celui dont la tentation est la plus grave. L'un d'entre ses émissaires vient à lui et dit : « J'ai fait ceci et cela ». Iblîs lui répond : « Tu n'as rien fait ! ». Puis un autre vient et dit : « Je ne l'ai pas laissé jusqu'à ce que je l'ai séparé de sa femme ». Iblîs le rapproche alors de lui et dit : « Toi, tu es le meilleur ! », puis il le serre contre lui ».

La mise en garde pour la femme de demander à son mari de la divorcer sans aucune raison

ترهيب الْمَرْأَة أَن تسْأَل زَوجهَا الطَّلَاق من غير بَأْس

عَن ثَوْبَان رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أَيّمَا امْرَأَة سَأَلت زَوجهَا طَلَاقهَا من غير مَا بَأْس فَحَرَام عَلَيْهَا رَائِحَة الْجنَّة (بد، تن بج، به)

Thawbân τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Toute femme qui demande le divorce à son mari, sans qu'elle n'ait subi aucun dommage, ne sentira pas le parfum du Paradis ».

La mise en garde concernant le fait qu'une femme sorte de chez elle parfumée et embellie

ترهيب الْمَرْأَة أَن تخرج من بَيتهَا متعطرة متزينة

عَن أبي مُوسَى رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ كل عين زَانِيَة وَالْمَرْأَة إِذا استعطرت فمرت بِالْمَجْلِسِ كَذَا وَكَذَا يَعْنِي زَانِيَة (بد، ت، ن، بخ، حا) وَرَوَاهُ النَّسَائِيّ وَابْن خُزَيْمَة وَابْن حبَان فِي صحيحيهم وَلَفْظهمْ قَالَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَيّمَا امْرَأَة استعطرت فمرت على قوم ليجدوا رِيحهَا فَهِيَ زَانِيَة وكل عين زَانِيَة

D'après Abû Mûssa τ, le Prophète (sws) a dit : « Tout œil commet l'adultère. Lorsqu'une femme sort de chez elle parfumée et qu'elle passe devant une assemblée d'hommes, c'est une femme comme ceci et comme cela (c'est-à-dire fornicatrice) ». An-Nassâ`i rapporte cette version : « Toute femme qui se parfume, puis qui passe devant un groupe d'hommes, afin que ces derniers sentent son parfum, est une fornicatrice ! Et tout œil commet la fornication ».

La mise en garde contre le fait de divulguer le secret en particulier lorsqu'il concerne les époux

التَّرْهِيب من إفشاء السِّرّ سِيمَا مَا كَانَ بَين الزَّوْجَيْنِ

عَن أبي سعيد رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن من شَرّ النَّاس عِنْد الله منزلَة يَوْم الْقِيَامَة الرجل يُفْضِي إِلَى امْرَأَته وتفضي إِلَيْهِ ثمَّ ينشر أَحدهمَا سر صَاحبه وَفِي رِوَايَة إِن من أعظم الْأَمَانَة عِنْد الله يَوْم الْقِيَامَة الرجل يُفْضِي إِلَى امْرَأَته وتفضي إِلَيْهِ ثمَّ ينشر سرها (م، بد)

Abû Sa'îd al Khudrî τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Parmi les personnes ayant le pire des rangs auprès d'Allah, au Jour de la Résurrection, l'homme qui s'unit intimement à sa femme, après que celle-ci se soit intimement liée à lui, puis que l'un d'entre eux divulgue le secret de son compagnon ».

Le livre de l'habillement et des parures

كتاب اللبَاس والزينة

L'incitation à porter des vêtements de couleur blanche

التَّرْغِيب فِي لبس الْأَبْيَض من الثِّيَاب

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ البسوا من ثيابكم الْبيَاض فَإِنَّهَا من خير ثيابكم وكفنوا فِيهَا مَوْتَاكُم (بد، ت، بح)

Ibn 'Abbâs ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Porter vos vêtements de couleur blanche, car ce sont vos meilleurs habits et enveloppez-y vos morts ».

L'incitation à porter le qamîs

التَّرْغِيب فِي لبس الْقَمِيص

عَن أم سَلمَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت كَانَ أحب الثِّيَاب إِلَى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الْقَمِيص (بد، ن، ت، حا، بج)

Umm Salama ɡ a dit : « Parmi les vêtements que le Messager d'Allah (sws) aimait le plus porter, il y avait le qamîs ».

La mise en garde contre d'allonger la longueur du qamîs et d'allonger tout autre vêtement puis de le traîner par orgueil

الترهيب من طوله وَطول غَيره مِمَّا يلبس وجره خُيَلَاء

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا أَسْفَل من الْكَعْبَيْنِ من الْإِزَار فَفِي النَّار (ب، ن)

D'après Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Tout ce qui dépasse de l'izar (équivalent d'un pagne), en-deçà des chevilles est voué au feu ! ».

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من جر ثَوْبه خُيَلَاء لم ينظر الله إِلَيْهِ يَوْم الْقِيَامَة فَقَالَ أَبُو بكر الصّديق رَضِي الله عَنهُ يَا رَسُول الله إِن إزَارِي يسترخي إِلَّا أَن أتعاهده فَقَالَ لَهُ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِنَّك لست مِمَّن يَفْعَله خُيَلَاء (بن م، بد، ن) الْخُيَلَاء بِضَم الْخَاء الْمُعْجَمَة وَكسرهَا أَيْضا وبفتح الْيَاء الْمُثَنَّاة تَحت ممدودا هُوَ الْكبر وَالْعجب

Ibn 'Omar ψ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui traine ses vêtements par ostentation et orgueil, Allah ne le regardera pas au Jour de la Résurrection ». Abû Bakr τ demanda alors : « Ô Messager d'Allah, mon pagne se relâche et tombe, je dois sans cesse le remonter ». Le Prophète (sws) lui dit : « Tu ne fais pas partie de ceux qui le font par ostentation et orgueil ».

L'incitation à prononcer certaines formules lorsque l'on porte des vêtements neufs

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يقولهن من لبس ثوبا جَدِيدا

عَن معَاذ بن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من أكل طَعَاما فَقَالَ الْحَمد لله الَّذِي أَطْعمنِي هَذَا ورزقنيه من غير حول مني وَلَا قُوَّة غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه وَمن لبس ثوبا جَدِيدا فَقَالَ الْحَمد لله الَّذِي كساني هَذَا ورزقنيه من غير حول مني وَلَا قُوَّة غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه وَمَا تَأَخّر (بد، حا، ت)

D'après Mu'âdh Ibn Anas τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui mange de la nourriture et dit : « Louanges à Allah, Celui qui m'a donné à

manger ceci et qui me l'a accordé sans aucun effort, ni force de ma part », verra ses péchés passés pardonnés. D'autre part, celui qui enfile un vêtement neuf et qui dit : « Louanges à Allah qui m'a vêtu de ceci sans aucun effort, ni force de ma part », verra ses péchés passés et futurs pardonnés ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مَا أنعم الله على عبد نعْمَة فَعلم أَنَّهَا من الله إِلَّا كتب الله لَهُ شكرها قبل أَن يحمده عَلَيْهَا وَمَا أذْنب عبد ذَنبا فندم عَلَيْهِ إِلَّا كتب الله لَهُ مغْفرَة قبل أَن يَسْتَغْفِرهُ وَمَا اشْترى عبد ثوبا بِدِينَار أَو نصف دِينَار فلبسه فَحَمدَ الله عز وَجل إِلَّا لم يبلغ رُكْبَتَيْهِ حَتَّى يغْفر الله لَهُ (با، به، حا)

'Â`icha τ rapporte les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « Chaque fois qu'Allah gratifie le serviteur d'un bien, puis que ce dernier prend conscience du fait qu'il provient d'Allah, Allah lui inscrit son remerciement avant même que le serviteur ne Le loue pour cela. De même, chaque fois que le serviteur commet un péché, puis qu'il regrette cela, Allah lui inscrit Son pardon avant même que le serviteur ne pense à implorer son pardon. Également, chaque fois qu'un serviteur achète un vêtement, avec un dinâr ou la moitié d'un dinâr, puis qu'il le porte et loue Allah pour cela, Allah lui pardonne avant même qu'il ne finisse de l'enfiler ! ».

La mise en garde pour les femmes de porter des vêtements fins qui laissent apparaître les formes

التَّرْهِيب من لبس النِّسَاء الرَّقِيق من الثِّيَاب الَّتِي تصف الْبشرَة

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم صنفان من أهل النَّار لم أرهما قوم مَعَهم سياط كأذناب الْبَقر يضْربُونَ بهَا النَّاس وَنسَاء كاسيات عاريات مميلات مائلات رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة لَا يدخلن الْجنَّة وَلَا يجدن رِيحهَا وَإِن رِيحهَا ليوجد من مسيرَة كَذَا وَكَذَا (م)

D'après Abû Hurayra τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Deux catégories d'individus sont parmi les gens de l'Enfer ; je ne les ai pas encore vues. Une catégorie porte avec elle des fouets semblables aux queues de vache. Elle s'en sert pour fouetter les gens avec. L'autre catégorie sont des femmes habillées mais nues en même temps, elle se dandinent et ameutent les gens avec elles. Leurs têtes sont comparables aux bosses penchées des chameaux. Elles ne rentreront pas au Paradis et ne sentiront pas son parfum, sachant que son parfum est perceptible à une distance de tant et de tant… ».

La mise en garde pour les hommes de porter de la soie, de s'asseoir dessus, de se parer d'or et l'incitation pour les femmes d'en délaisser le port

ترهيب الرِّجَال من لبسهم الْحَرِير وجلوسهم عَلَيْهِ والتحلي بِالذَّهَب وترغيب النِّسَاء فِي تَركهمَا

عَن عَليّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَخذ حَرِيرًا فَجعله فِي يَمِينه وذهبا فَجعله فِي شِمَاله ثمَّ قَالَ إِن هذَيْن حرَام على ذُكُور أمتِي (بد، ن)

'Alî τ raconte : « J'ai vu le Messager d'Allah (sws) prendre un morceau de soie dans sa main droite et de l'or dans sa main gauche, puis il dit : « Ces deux choses sont interdites aux hommes de ma communauté ! » ».

عَن معَاذ بن جبل رَضِي الله عَنهُ قَالَ رأى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم جُبَّة مجيبة بحرير فَقَالَ طوق من نَار يَوْم الْقِيَامَة (بز، ط) . مجيبة بِضَم الْمِيم وَفتح الْجِيم بعدهمَا يَاء مثناة تَحت مَفْتُوحَة ثمَّ بَاء مُوَحدَة أَي لَهَا جيب بِفَتْح الْجِيم من حَرِير وَهُوَ الطوق

Mu'âdh Ibn Jabal τ raconte : « Le Messager d'Allah (sws) a vu une tunique avec une encolure en soie et dit : « Une encolure de feu au Jour de la Résurrection ! ».

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من مَاتَ من أمتِي وَهُوَ يشرب الْخمر حرم الله عَلَيْهِ شربهَا فِي الْجنَّة وَمن مَاتَ من أمتِي وَهُوَ يتحلى بِالذَّهَب حرم الله عَلَيْهِ لِبَاسه فِي الْجنَّة (أ، ط)

D'après 'Abd Allah Ibn 'Amr ψ, le Prophète (sws) a dit : « Celui qui, parmi les gens de ma communauté, meurt alors qu'il consommait du vin, il lui sera interdit d'en boire au Paradis ; et celui qui, parmi les gens de ma communauté, meurt alors qu'il se parait d'or, il lui sera interdit d'en porter au Paradis ».

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رأى خَاتمًا من ذهب فِي يَد رجل فَنَزَعَهُ وَطَرحه وَقَالَ يعمد أحدكُم إِلَى جَمْرَة من نَار فيطرحها فِي يَده فَقيل للرجل بَعْدَمَا ذهب رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم خُذ خاتمك انْتفع بِهِ فَقَالَ لَا وَالله لَا آخذه وَقد طَرحه رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم (م)

Selon Ibn 'Abbas ψ, le Messager d'Allah aperçut une bague en or à la main d'un homme. Il la lui retira, puis la jeta. Il dit alors : « Comment l'un d'entre vous peut-il trouver une braise de l'Enfer et l'enfiler à son doigt ?! ». On dit à l'homme, après que le Messager d'Allah soit parti : « Reprends ta bague et tires-en profit ». L'homme répondit : « Non, par Allah ! Je ne la reprendrai pas alors que le Messager d'Allah (sws) l'a jetée ! ».

عَن عقبَة بن عَامر رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَ يمْنَع أهله الْحِلْية وَالْحَرِير وَيَقُول إِن كُنْتُم تحبون حلية الْجنَّة وحريرها فَلَا تلبسوها فِي الدُّنْيَا (ن، حا)

Selon 'Uqba Ibn 'Âmer τ, l'Envoyé d'Allah (sws) interdisait à ses épouses de porter des bijoux et de la soie et leur disait : « Si vous souhaitez porter les bijoux du Paradis ainsi que sa soie, alors n'en portez pas ici-bas ».

La mise en garde contre la ressemblance délibérée au sexe opposé dans l'habillement, la parole, les gestes notamment

التَّرْهِيب من تشبه الرجل بِالْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَة بِالرجلِ فِي لِبَاس أَو كَلَام أَو حَرَكَة أَو نَحْو ذَلِك

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ لعن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم المتشبهين من الرِّجَال بِالنسَاء والمتشبهات من النِّسَاء بِالرِّجَالِ (ب، بد، ت، ن، بج)

Ibn 'Abbas ψ dit : « L'Envoyé d'Allah (sws) a maudit les hommes qui cherchent à ressembler aux femmes, ainsi que les femmes qui cherchent à ressembler aux hommes ».

L'incitation à délaisser les vêtements de haute manufacture, par modestie et pour suivre l'exemple de la meilleure des créatures Muhammad (sws) ainsi que celui de ses compagnons et la mise en garde contre les vêtements tapageurs et destinés à parader

التَّرْغِيب فِي ترك الترفع فِي اللبَاس تواضعا واقتداء بأشرف الْخلق مُحَمَّد صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَأَصْحَابه والترهيب من لِبَاس الشُّهْرَة وَالْفَخْر والمباهاة

عَن معَاذ بن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من ترك اللبَاس تواضعا لله وَهُوَ يقدر عَلَيْهِ دَعَاهُ الله يَوْم الْقِيَامَة على رُؤُوس الْخَلَائق حَتَّى يخيره من أَي حلل الْإِيمَان شَاءَ يلبسهَا (ت، حا)

D'après Mu'âdh Ibn Anas τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui évite de s'habiller d'une manière somptueuse, par modestie envers Allah, alors qu'il est en mesure de le faire, Allah l'appellera par delà toutes les créatures afin qu'il choisisse, parmi les parures de la foi, celle qu'il souhaitera porter ».

وَعَن أبي أُمَامَة بن ثَعْلَبَة الْأَنْصَارِيّ واسْمه إِيَاس رَضِي الله عَنهُ قَالَ ذكر أَصْحَاب رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَوْمًا عِنْده الدُّنْيَا فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أَلا تَسْمَعُونَ أَلا تَسْمَعُونَ إِن البذاذة من الْإِيمَان إِن البذاذة من الْإِيمَان يَعْنِي التفحل (بد، بج) البذاذة بِفَتْح الْبَاء الْمُوَحدَة وذالين معجمتين هِيَ التَّوَاضُع فِي اللبَاس برثاثة الْهَيْئَة وَترك الزِّينَة وَالرِّضَا بالدون من الثِّيَاب

Abû Umâma τ raconte qu'un jour, alors que les compagnons du Prophète (sws) mentionnaient ce bas-monde, le Messager d'Allah (sws) dit alors : « Ne comprenez-vous pas ! Ne comprenez-vous pas ! La simplicité de l'habillement fait partie de la foi ! La simplicité de l'habillement fait partie de la foi ! ».

عَن أبي بردة رَضِي الله عَنهُ قَالَ دخلت على عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا فأخرجت إِلَيْنَا كسَاء ملبدا من الَّتِي تسمونها الملبدة إزارا غَلِيظا مِمَّا يصنع بِالْيمن وَأَقْسَمت بِاللَّه لقد قبض رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِي هذَيْن الثَّوْبَيْنِ (ب، م، بد، ت) الملبد المرقع وَقيل غير ذَلِك

Abû Barda τ raconte : « Alors que j'étais rentré chez 'Â`icha τ, elle sortit une tunique rapiécée et un grand pagne parmi ceux qui sont fabriqués au Yemen. Elle jura par Dieu que le Messager d'Allah (sws) était mort dans ces deux étoffes ».

عَن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كم من أَشْعَث أغبر ذِي طمرين لَا يؤبه لَهُ لَو أقسم على الله لَأَبَره مِنْهُم الْبَرَاء بن مَالك (ت)

Anas τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Combien d'individus poussiéreux, aux cheveux ébouriffés, n'ayant qu'une paire de vêtements, et auxquels on ne prête aucune attention, verraient leur demande exaucée par Allah par honneur pour eux, s'ils adjuraient et faisaient le serment de quelque chose ! Parmi ces gens, il y a Al Barâ` Ibn Mâlik ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ لقد رَأَيْت سبعين من أهل الصّفة مَا مِنْهُم رجل عَلَيْهِ رِدَاء إِمَّا إِزَار وَإِمَّا كسَاء قد ربطوا فِي أَعْنَاقهم فَمِنْهَا مَا يبلغ نصف السَّاقَيْنِ وَمِنْهَا مَا يبلغ الْكَعْبَيْنِ فيجمعه بِيَدِهِ كَرَاهِيَة أَن نرى عَوْرَته (ب)

Abû Hurayra τ dit : « J'ai rencontré soixante-dix personnes parmi les gens qui occupaient l'endroit appelé as-suffa dans la mosquée du Prophète (sws) (note : il s'agissait de compagnons vivant loin de leur famille et dans le dénuement, ayant émigré auprès du Prophète Muhammad (sws), on en dénombrait 400 à 500). Pas un d'entre eux ne disposait d'un vêtement complet. Ils avaient soit un pagne, soit un morceau de tissu que certains accrochaient autour du cou. Ce tissu pouvait aller jusqu'à mi-mollet pour certains, pour d'autres il atteignait les chevilles. Ils le ramassaient sur eux-mêmes de peur que l'on voie leur nudité ».

L'incitation à donner en aumône des vêtements

التَّرْغِيب فِي الصَّدَقَة على الْفَقِير بِمَا يلبسهُ كَالثَّوْبِ وَنَحْوه

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَا من مُسلم كسا مُسلما ثوبا إِلَّا كَانَ فِي حفظ الله مَا دَامَ عَلَيْهِ مِنْهُ خرقَة (ت، حا) وَلَفظ الْحَاكِم سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول من كسا مُسلما ثوبا لم يزل فِي ستر الله مَا دَامَ عَلَيْهِ مِنْهُ خيط أَو سلك

Ibn 'Abbâs ψ a dit : « J'ai entendu le Messager de Dieu (sws) dire : « Il n'y a pas un musulman qui offre un vêtement à un autre musulman, sans être sous la protection d'Allah, tant que ce dernier le porte » ».

L'incitation à garder les cheveux blancs et à ne pas les arracher

التَّرْغِيب فِي إبْقَاء الشيب وَكَرَاهَة نتفه

عَن عَمْرو بن شُعَيْب عَن أَبِيه عَن جده قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا تنتفوا الشيب فَإِنَّهُ مَا من مُسلم يشيب شيبَة فِي الْإِسْلَام إِلَّا كَانَت لَهُ نورا يَوْم الْقِيَامَة (بد، ت)

D'après 'Amr Ibn Chu'ayb τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « N'arrachez pas vos cheveux blancs ! En effet, pas un musulman ne voit apparaître un cheveu blanc, alors qu'il est dans l'islam, sans qu'il ne soit une lumière pour lui au Jour de la Résurrection ».

La mise en garde contre celle qui recours à l'extension des cheveux, contre celle qui les pose, contre la tatoueuse, contre la tatouée, contre celle qui s'épile les sourcils, contre celle qui les épile aux autres et contre celle qui se fait limer les dents

ترهيب الْوَاصِلَة وَالْمُسْتَوْصِلَة والواشمة والمستوشمة والنامصة والمتنمصة والمتفلجة

عَن أَسمَاء رَضِي الله عَنْهَا أَن امْرَأَة سَأَلت النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَت يَا رَسُول الله إِن ابْنَتِي أصابتها الحصبة فتمرق شعرهَا وَإِنِّي زوجتها أفأصل فِيهِ فَقَالَ لعن الله الْوَاصِلَة والموصولة وَفِي رِوَايَة قَالَت أَسمَاء رَضِي الله عَنْهَا لعن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الْوَاصِلَة وَالْمُسْتَوْصِلَة (ب، م، بج)

D'après Asma Bint 'Abî Bakr τ, une femme vint trouver le Prophète (sws) et lui dit : « Ô Envoyé de Dieu, je viens de marier ma fille et, à la suite d'une rougeole, ses cheveux sont tombés ; puis-je mettre à ma fille des faux cheveux ? ». L'Envoyé de Dieu (sws) répondit : « Dieu maudit les femmes qui mettent aux autres des faux cheveux et celles qui s'en font mettre ».

وَعَن ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ أَنه قَالَ لعن رَسُول الله الْوَاشِمَات وَالْمُسْتَوْشِمَات وَالْمُتَنَمِّصَات وَالْمُتَفَلِّجَات لِلْحسنِ الْمُغيرَات خلق الله فَقَالَت لَهُ امْرَأَة فِي ذَلِك فَقَالَ وَمَا لي لَا أَلعن من لَعنه رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم وَفِي كتاب الله قَالَ الله تَعَالَى وَمَا آتَاكُم الرَّسُول فَخُذُوهُ وَمَا نهاكم عَنهُ فَانْتَهوا الْحَشْر ٧ (ب، م، بد، ت، ن، بج) المتفلجة هِيَ الَّتِي تفلج أسنانها بالمبرد وَنَحْوه للتحسين

'Abd Allah Ibn Mas'oûd τ a dit : « Dieu a maudit les femmes qui tatouent et celles qui se font tatouer, les femmes qui épilent (aux autres femmes) le visage ou les sourcils et celles qui s'épilent le visage ou les sourcils, celles qui se liment les dents pour se rendre plus belles en dénaturant l'œuvre de Dieu ». Une femme lui reprocha ce qu'il venait de dire alors il lui répondit : « Pourquoi ne maudirais-je pas celles que l'Envoyé de Dieu (sws) lui-même a maudites, alors que le livre d'Allah comporte le verset suivant : « Prenez ce que le Messager vous donne ; et ce qu'il vous interdit, abstenez-vous en » (Sourate Al Hachr, verset 70) ».

L'incitation à utiliser le khôl à base d'antimoine pour les hommes et pour les femmes

التَّرْغِيب فِي الْكحل بالإثمد للرِّجَال وَالنِّسَاء

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ اكتحلوا بالإثمد فَإِنَّهُ يجلو الْبَصَر وينبت الشّعْر وَزعم أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كَانَت لَهُ مكحلة يكتحل مِنْهَا كل لَيْلَة ثَلَاثَة فِي هَذِه وَثَلَاثَة فِي هَذِه (ت، ن)

D'après Ibn 'Abbas ψ, le Prophète (sws) a dit : « Utilisez le khôl à base d'antimoine car il éclaircit la vue et fait pousser les cils ». Ibn 'Abbas ψ prétend également que le Prophète (sws) disposait d'un étui à khôl dont il se servait pour appliquer, chaque nuit, de l'antimoine, trois fois sur chacun de ses yeux.

Le livre de la nourriture et ses chapitres

كتاب الطَّعَام وَغَيره

L'incitation à mentionner le Nom d'Allah avant de manger et la mise en garde contre le délaissement de cette pratique

التَّرْغِيب فِي التَّسْمِيَة على الطَّعَام والترهيب من تَركهَا

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت كَانَ النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَأْكُل طَعَامه فِي سِتَّة من أَصْحَابه فجَاء أَعْرَابِي فَأَكله بلقمتين فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أما إِنَّه لَو سمى كفاكم (بد، ت، بج، بج) وَابْن حبَان فِي صَحِيحه زَاد فَإِذا أكل أحدكُم طَعَامه فليذكر اسْم الله عَلَيْهِ فَإِن نسي فِي أَوله فَلْيقل بِسم الله أَوله وَآخره

'Â`icha τ rapporte que le Prophète (sws) avait l'habitude de manger son repas accompagné de six de ses compagnons. Un jour, un bédouin vint et le mangea en deux bouchées. Le Messager d'Allah (sws) dit : « S'il avait mentionné le Nom d'Allah avant de commencer, ce plat vous aurait suffit ! ». Ibn Hibbân rajoute à cette partie du hadîth : « Celui qui parmi vous mange quelque chose, qu'il mentionne le Nom d'Allah dessus, et s'il oublie, qu'il dise : « Au Nom d'Allah à son début et à sa fin » ».

L'incitation à louer Allah après avoir mangé

التَّرْغِيب فِي حمد الله تَعَالَى بعد الأكل

عَن معَاذ بن أنس رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ من أكل طَعَاما ثمَّ قَالَ الْحَمد لله الَّذِي أَطْعمنِي هَذَا الطَّعَام ورزقنيه من غير حول مني وَلَا قُوَّة غفر لَهُ مَا تقدم من ذَنبه (بد، بج، ت)

D'après Mu'âdh Ibn Anas τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui mange de la nourriture, et qui dit ensuite : « Louanges et remerciements à Allah, Celui qui m'a nourri avec ceci et qui me l'a accordé sans aucun effort, ni puissance de ma part », verra ses péchés passés pardonnés ».

La mise en garde contre l'utilisation de récipients en or ou en argent pour les hommes et les femmes

التَّرْهِيب من اسْتِعْمَال أواني الذَّهَب أَو الْفضة وتحريمه على الرِّجَال وَالنِّسَاء

عَن أم سَلمَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الَّذِي يشرب فِي آنِية الذَّهَب وَالْفِضَّة إِنَّمَا يجرجر فِي بَطْنه نَار جَهَنَّم (ب، م)

Selon Umm Salama ɡ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui boit dans des récipients en or et en argent traîne dans son ventre du feu de l'Enfer ! ».

وَعَن حُذَيْفَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول لَا تلبسوا الْحَرِير وَلَا الديباج وَلَا تشْربُوا فِي آنِية الذَّهَب وَالْفِضَّة وَلَا تَأْكُلُوا فِي صحافها فَإِنَّهَا لَهُم فِي الدُّنْيَا وَلكم فِي الْآخِرَة (ب، م)

Hudhayfa τ dit : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Ne portez pas de soie, ni de brocart, ne buvez pas dans des récipients en or ou en argent, et ne mangez pas dans des plats faits de ces matières. Ce sont des choses qui leur sont accordées dans ce bas monde et qui le seront pour vous dans l'au-delà ».

La mise en garde contre le fait de manger et de boire avec la main gauche et ce qu'il est parvenu concernant le fait de souffler dans les récipients, de boire au goulot, ou à partir de la brêche d'une coupe

التَّرْهِيب من الْأكل وَالشرب بالشمال وَمَا جَاءَ فِي النَّهْي عَن النفخ فِي الْإِنَاء وَالشرب من فِي السقاء وَمن ثلمة الْقدح

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ليَأْكُل أحدكُم بِيَمِينِهِ وَيشْرب بِيَمِينِهِ وليأخذ بِيَمِينِهِ وليعط بِيَمِينِهِ فَإِن الشَّيْطَان يَأْكُل بِشمَالِهِ وَيشْرب بِشمَالِهِ وَيُعْطِي بِشمَالِهِ (بج)

D'après Abû Hurayra τ, le Prophète (sws) a dit : « Que l'un de vous mange, boive, saisisse et donne les choses avec sa main droite car Satan mange, boit, saisit les choses et les donne avec sa main gauche ».

وَعَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم نهى أَن يتنفس فِي الْإِنَاء أَو ينْفخ فِيهِ (بد، ت، بح) وَلَفظ ابن حبان إِن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم نهى أَن يشرب الرجل من فِي السقاء وَأَن يتنفس فِي الْإِنَاء (ب، م، ت، ن)

Ibn 'Abbas ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a interdit de respirer dans un récipient ou de souffler dedans. Ibn Hibbân rapporte cette version du hadîth : « Le Messager d'Allah (sws) a interdit de boire à partir du bec d'un récipient et d'y respirer ».

عَن أبي سعيد الْخُدْرِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ نهى رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن اختناث الأسقية يَعْنِي أَن تكسر أفواهها فيشرب مِنْهَا (ب، م)

Abû Sa'îd al Khudrî τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a interdit d'endommager le goulot et d'y boire.

L'incitation à manger ce qui se trouve au bord du plat et non pas en son milieu

الترغيب من الأكل من جوانب القصعة دون وسطها

وَعَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ الْبركَة تنزل وسط الطَّعَام فَكُلُوا من حافتيه وَلَا تَأْكُلُوا من وَسطه (بد، ت، ن، بج، بح)

Ibn 'Abbas ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « La bénédiction descend au milieu du plat. Mangez-le donc à partir des bords et non en commençant par son milieu ».

L'incitation à consommer du vinaigre et de l'huile

التَّرْغِيب فِي أكل الْخلّ وَالزَّيْت

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم سَأَلَ أَهله الْأدم فَقَالُوا مَا عندنَا إِلَّا الْخلّ فَدَعَا بِهِ فَجعل يَأْكُل بِهِ وَيَقُول نعم الإدام الْخلّ نعم الإدام الْخلّ قَالَ جَابر فَمَا زلت أحب الْخلّ مُنْذُ سَمعتهَا من نَبِي الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم (م، بد، ت، بج)

Jâbir τ raconte que le Messager de Dieu (sws) demanda à ses épouses si elles possédaient de la sauce pour accompagner du pain. Elles répondirent : « Nous n'avons que du vinaigre ». Il demanda qu'on le lui apporte et se mit à manger avec tout en disant : « Quelle excellente sauce que le vinaigre ! Quelle excellente sauce que le vinaigre ! Quelle excellente sauce que le vinaigre ! ». Jâbir dit : « Je n'ai cessé d'aimer le vinaigre depuis que j'ai entendu ceci du Prophète (sws) ».

L'incitation à se rassembler autour d'un repas

التَّرْغِيب فِي الِاجْتِمَاع على الطَّعَام

عَن وَحشِي بن وَحشِي بن حَرْب عَن أَبِيه عَن جده رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالُوا يَا رَسُول الله إِنَّا نَأْكُل وَلَا نشبع قَالَ تجتمعون على طَعَامكُمْ أَو تتفرقون قَالُوا نتفرق قَالَ اجْتَمعُوا على طَعَامكُمْ واذْكُرُوا اسْم الله تَعَالَى يُبَارك لكم فِيهِ (بد، بج، بح)

Wahchî Ibn Harb rapporte les paroles suivantes de son père et de son grand père ψ : « Des gens demandèrent : « Ô Messager d'Allah, nous mangeons mais nous ne parvenons pas à être rassasiés ». Il demanda : « Vous rassemblez-vous pour manger, ou bien est-ce que vous le faites séparément ? ». « Séparément », dirent-ils. Le Prophète dit alors : « Rassemblez-vous lorsque vous souhaitez vous mettre à table et mentionnez le Nom d'Allah – élevé soit-Il –, votre repas sera béni ».

La mise en garde contre le fait de manger plus qu'il ne faut, contre l'excès de nourriture et de boisson

التَّرْهِيب من الإمعان فِي الشِّبَع والتوسع فِي المآكل والمشارب شَرها وبطرا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ فِي رِوَايَة للْبُخَارِيّ أَن رجلا كَانَ يَأْكُل أكلا كثيرا فَأسلم فَكَانَ يَأْكُل أكلا قَلِيلا فَذكر ذَلِك لرَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ إِن الْمُؤمن يَأْكُل فِي معى وَاحِد وَإِن الْكَافِر يَأْكُل فِي سَبْعَة أمعاء (ب)

D'après Abû Hurayra (sws), un homme avait pour habitude de beaucoup manger, puis, lorsqu'il devint musulman, il se mit à manger peu. On mentionna cela au Messager de Dieu (sws) qui dit alors : « Le croyant mange avec un seul estomac tandis que le mécréant mange avec sept ! ».

وَعَن الْمِقْدَام بن معديكرب رَضِي الله عَنهُ قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَا مَلأ آدَمِيّ وعَاء شرا من بطن بِحَسب ابْن آدم أكيلات يقمن صلبه فَإِن كَانَ لَا محَالة فثلث لطعامه وَثلث لشرابه وَثلث لنَفسِهِ (ت، بج، بح)

Al Miqdâm Ibn Ma'diyakrib τ a dit : « J'ai entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « Jamais un être humain n'a rempli pire récipient que son ventre. Il suffit au Fils d'Adam de quelques bouchées pour se nourrir. Mais s'il ne peut s'en contenter, qu'il réserve un tiers de son estomac à sa nourriture, un tiers à sa boisson, et qu'il laisse le dernier tiers vide pour lui permettre de respirer ».

وَعَن أبي جُحَيْفَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ أكلت ثريدة من خبز وَلحم ثمَّ أتيت النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَجعلت أتجشأ فَقَالَ يَا هَذَا كف عَنَّا من جشائك فَإِن أَكثر النَّاس شبعا فِي الدُّنْيَا أَكْثَرهم جوعا يَوْم الْقِيَامَة (حا، به، بز، با، ط) وَفِي رِوَايَة لِابْنِ أبي الدُّنْيَا قَالَ أَبُو جُحَيْفَة فَمَا مَلَأت بَطْني مُنْذُ ثَلَاثِينَ سنة

Abû Juhayfa (sws) dit : « J'ai mangé un repas composé de pain et de viande puis je me suis rendu chez le Prophète (sws). Une fois arrivé, je me mis soudainement à roter. Il me dit : « Ô toi ! Épargne-nous tes rots ! En effet, les personnes qui se sont les plus repues dans cette vie seront celles qui seront le plus affamées au Jour de la Résurrection ». Dans une version d'Ibn Abî Ad-Dunyâ Abû Juhayfa dit : « Depuis cette fois, cela fait trente ans que je n'ai plus jamais mangé à satiété ».

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ نظر رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِلَى الْجُوع فِي وُجُوه أَصْحَابه فَقَالَ أَبْشِرُوا فَإِنَّهُ سَيَأْتِي عَلَيْكُم زمَان يغدى على أحدكُم بالقصعة من الثَّرِيد وَيرَاح عَلَيْهِ بِمِثْلِهَا قَالُوا يَا رَسُول الله نَحن يَوْمئِذٍ خير قَالَ بل أَنْتُم الْيَوْم خير مِنْكُم يَوْمئِذٍ (بز)

Ibn Mas'ûd τ raconte : « L'Envoyé de Dieu (sws) remarqua la faim sur le visage de ses compagnons et dit : « Réjouissez-vous ! Viendra un jour où des plats faits de viande et de pain se succèderont devant vous vous ! ». Ils dirent : « Ce jour-là, nous serons donc dans une meilleure situation

qu'aujourd'hui ! ». Il répondit : « Bien au contraire vous êtes aujourd'hui dans une situation meilleure que celle dans laquelle vous serez ce jour-là».

L'incitation à se laver les mains avant et après avoir mangé et la mise en garde contre le fait de dormir avec les mains impregnées de l'odeur de la nourriture

التَّرْغِيب فِي غسل الْيَد قبل الطَّعَام إِن صَحَّ الْخَبَر وَبعده والترهيب أَن ينَام وَفِي يَده ريح الطَّعَام لَا يغسلهَا

قد كَانَ سُفْيَان يكره الْوضُوء قبل الطَّعَام قَالَ الْبَيْهَقِيّ وَكَذَلِكَ مَالك بن أنس كرهه وَكَذَلِكَ صاحبنا الشَّافِعِي اسْتحبَّ تَركه وَاحْتج بِالْحَدِيثِ يَعْنِي حَدِيث ابْن عَبَّاس قَالَ كُنَّا عِنْد النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَأتى الْخَلَاء ثمَّ إِنَّه رَجَعَ فَأتي بِالطَّعَامِ فَقيل أَلا تتوضأ قَالَ لم أصل فأتوضأ و فِي رِوَايَة فَقَالَ إِنَّمَا أمرت بِالْوضُوءِ إِذا قُمْت إِلَى الصَّلَاة (م، بد، ت)

Al Bayhaqî τ rapporte que Mâlik Ibn Anas τ et Sufyan At-thawrî τ détestaient faire leurs ablutions avant de manger. De même, As-Shâfi'î préférait délaisser cela et apporta comme preuve le hadîth d'Ibn 'Abbas dans lequel il dit : « Nous étions chez le Prophète (sws), puis il partit faire ses besoins. Lorsqu'il revint, il se mit à table. On lui demanda : « Ne fais-tu pas tes ablutions avant ? ». Il répondit : « Je n'ai pas l'intention de prier pour avoir à faire mes ablutions ». Dans une version : « Il m'a été ordonné de faire mes ablutions lorsque je me lève pour faire ma prière ».

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من نَام وَفِي يَده غمر وَلم يغسلهُ فَأَصَابَهُ شَيْء فَلَا يلومن إِلَّا نَفسه (بد، ت، بج، بح) الْغمر بِفَتْح الْغَيْن الْمُعْجَمَة وَالْمِيم بعدهمَا زَاء هُوَ ريح اللَّحْم وزهومته

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui s'endort alors que ses mains sont encore imprégnées de l'odeur de viande, puis qui est atteint d'un mal de ce fait, qu'il ne s'en prenne qu'à lui-même ».

L'incitation à lécher ses doigts avant de les essuyer afin de recueillir la bénédiction

التَّرْغِيب فِي لعق الْأَصَابع قبل مسحها لإحراز الْبركَة

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا وَقعت لقْمَة أحدكُم فليأخذها فليمط مَا كَانَ بهَا من أَذَى وليأكلها وَلَا يَدعهَا للشَّيْطَان وَلَا يمسح يَده بالمنديل حَتَّى يلعق أَصَابِعه فَإِنَّهُ لَا يدْرِي فِي أَي طَعَامه الْبركَة (م)

Jâbir τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Si une bouchée de nourriture tombe des mains de l'un d'entre vous, qu'il la ramasse, puis la nettoie de ses saletés et qu'il la mange. Qu'il ne la laisse surtout pas à Satan et qu'il ne s'essuie pas les mains avec un torchon avant d'avoir léché ses doigts. En effet, il ne sait pas quelle partie de son repas comporte la bénédiction ».

La mise en garde contre le fait de refuser une invitation sans excuse et l'obligation d'y répondre

التَّرْهِيب من أَن يدعى الْإِنْسَان إِلَى الطَّعَام فيمْتَنع من غير عذر وَالْأَمر بإجابة الدَّاعِي

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَنه كَانَ يَقُول شَرّ الطَّعَام طَعَام الْوَلِيمَة يدعى إِلَيْهَا الْأَغْنِيَاء وتترك الْمَسَاكِين وَمن لم يَأْتِ الدعْوَة فقد عصى الله وَرَسُوله (ب، م، بد، ن، بج) وَرَوَاهُ مُسلم أَيْضا مَرْفُوعا إِلَى النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم شَرّ الطَّعَام طَعَام الْوَلِيمَة يمْنَعهَا من يَأْتِيهَا ويدعى إِلَيْهَا من يأباها وَمن لم يجب الدعْوَة فقد عصى الله وَرَسُوله

Abû Hurayra τ avait pour habitude de dire : « Le pire des repas est le repas de noces pour lequel on invite les riches et on délaisse les pauvres. Celui qui n'honore pas une invitation a d'ores et déjà désobéi à Allah et à Son Messager ». Mûslim rapporte également cette version émanant du Prophète (sws) : « Le pire des repas est le repas de noces durant lequel on empêche ceux qui sont venus d'y participer et pour lequel on invite ceux qui se refusent à y participer ; et celui qui ne répond pas à l'invitation a désobéi à Allah et à Son Prophète ».

وَعَن جَابر هُوَ ابْن عبد الله رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا دعِي أحدكُم إِلَى طَعَام فليجب فَإِن شَاءَ طعم وَإِن شَاءَ ترك (م، بدن بج)

Jâbir Ibn 'Abd Allah ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsque l'un d'entre vous est convié à un repas, qu'il s'y rende. Ensuite, s'il le souhaite, il mangera et s'il ne le souhaite pas, il ne le fera pas ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ حق الْمُسلم على الْمُسلم خمس رد السَّلَام وعيادة الْمَرِيض وَاتِّبَاع الْجَنَائِز وَإِجَابَة الدعْوَة وتشميت الْعَاطِس (ب، م) رَوَاهُ البُخَارِيّ وَمُسلم وَيَأْتِي أَحَادِيث من هَذَا النَّوْع إِن شَاءَ الله تَعَالَى. وروى أَبُو الشَّيْخ ابْن حبَان فِي كتاب التوبيخ وَغَيره عَن أبي أَيُّوب الْأنْصَارِيّ رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم سِتّ خِصَال وَاجِبَة للْمُسلمِ على الْمُسلم من ترك شَيْئا مِنْهُنَّ فقد ترك حَقًّا وَاجِبا يُجِيبهُ إِذا دَعَاهُ وَإِذا لقِيه أَن يسلم عَلَيْهِ وَإِذا عطس أَن يشمته وَإِذا مرض أَن يعودهُ وَإِذا استنصحه أَن ينصح لَهُ

D'après Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Les droits du musulman envers un autre musulman sont au nombre de cinq : lui rendre son salut lorsqu'il le salue, lui rendre visite s'il tombe malade, suivre son cortège funéraire, répondre à son invitation et faire des invocations pour lui lorsqu'il éternue ».

Le livre de la gouvernance et du jugement

كتاب الْقَضَاء وَغَيره

La mise en garde contre l'accès aux postes de gouvernance (chef d'état, juge, responsable local...) particulièrement pour celui qui n'a pas confiance en lui et contre le fait d'en demander l'accès pour celui qui a une trop grande confiance en lui même

التَّرْهِيب من تولي السلطنة وَالْقَضَاء والإمارة سِيمَا لمن لَا يَثِق بِنَفسِهِ وترهيب من وثق بِنَفسِهِ أَن يسْأَل شَيْئا من ذَلِك

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول كلكُمْ رَاع ومسؤول عَن رَعيته الإِمَام رَاع ومسؤول عَن رَعيته وَالرجل رَاع فِي أَهله ومسؤول عَن رَعيته وَالْمَرْأَة راعية فِي بَيت زَوجهَا ومسؤولة عَن رعيتها وَالْخَادِم رَاع فِي مَال سَيّده ومسؤول عَن رَعيته وكلكم رَاع ومسؤول عَن رَعيته (ب، م)

Ibn 'Omar τ dit : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Chacun de vous est comme le berger qui est responsable de son troupeau. L'émir est comme le berger et il lui sera demandé compte de ses sujets ; l'homme est comme le berger et il est responsable de sa famille ; quant à la femme, elle a la garde de ses enfants et de la demeure de son mari et elle en est responsable ; le serviteur est également responsable de la fortune de son maître et on lui en demandera compte. Chacun de vous est donc responsable et on lui demandera compte de ce dont il avait la responsabilité. » »

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من ولي الْقَضَاء أَو جعل قَاضِيا بَين النَّاس فقد ذبح بِغَيْر سكين (بد، ت، بج، حا)قَالَ الْحَافِظ وَمعنى قَوْله ذبح بِغَيْر سكين أَن الذّبْح بالسكين يحصل بِهِ إراحة الذَّبِيحَة بتعجيل إزهاق روحها فَإِذا ذبحت بِغَيْر سكين كَانَ فِيهِ تَعْذِيب لَهَا وَقيل إِن الذّبْح لما كَانَ فِي ظَاهر الْعرف وغالب الْعَادة بالسكين عدل صلى الله عَلَيْهِ وَسلم عَن ظَاهر الْعرف وَالْعَادَة إِلَى غير ذَلِك ليعلم أَن مُرَاده صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بِهَذَا القَوْل مَا يخَاف عَلَيْهِ من هَلَاك دينه دون هَلَاك بدنه ذكره الْخطابِيّ وَيحْتَمل غير ذَلِك

D'après Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui a été nommé juge parmi les gens, c'est comme s'il avait été égorgé sans couteau ! ». Ceci pour la difficulté de la fonction de juge et pour les risques qu'il encourt concernant sa religion.

وَعَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قلت يَا رَسُول الله أَلا تَسْتَعْمِلنِي قَالَ فَضرب بِيَدِهِ على مَنْكِبي ثمَّ قَالَ يَا أَبَا ذَر إِنَّك ضَعِيف وَإِنَّهَا أَمَانَة وَإِنَّهَا يَوْم الْقِيَامَة خزي وندامة إِلَّا من أَخذهَا بِحَقِّهَا وَأدّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا (م)

Abû Dhar τ raconte : « Je dis : « Ô Messager d'Allah, pourquoi ne me confies-tu pas une responsabilité ? ». Il tapota mon épaule avec sa main et dit : « Ô Abû Dhar, tu es faible et ceci est un dépôt (qui exige d'être fort). Au Jour de la Résurrection, elle sera une source d'humiliation et de regrets, sauf pour celui qui l'aura pris de son plein droit et qui en aura rempli ses exigences ».

L'incitation pour le responsable à être juste, qu'il soit gouverneur, imam ou autre, et la mise en garde pour celui qui a eu accès à un poste à responsabilités de traiter durement ses sujets, d'être despotique et de les négliger

ترغيب الحكام في العدل إماما كان أو غيره و ترهيب من ولي شيئا أن يشق على رعيته أو يجور أو يحتجب

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن أَشد أهل النَّار عذَابا يَوْم الْقِيَامَة من قتل نَبيا أَو قتله نَبِي وَإِمَام جَائِر (ط، بز) وَرَوَاهُ الْبَزَّار بِإِسْنَاد جيد إِلَّا أَنه قَالَ وَإِمَام ضَلَالَة

D'après 'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ, l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « Celui qui aura le châtiment du feu le plus dur, au Jour de la Résurrection, sera celui qui a tué un prophète, ou qui a été tué par un prophète, et un chef tyrannique ». Al Bazzâr dit dans sa version : « [...] et un imâm de l'égarement ».

وَعَن بكير بن وهب رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ لي أنس أحَدثك حَدِيثا مَا أحدثه كل أحد إِن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَامَ على بَاب الْبَيْت وَنحن فِيهِ فَقَالَ الْأَئِمَّة من قُرَيْش إِن لي عَلَيْكُم حَقًا وَلَهُم عَلَيْكُم حَقًا مثل ذَلِك مَا إِن استرحموا رحموا وَإِن عَاهَدُوا وفوا وَإِن حكمُوا عدلوا فَمن لم يفعل ذَلِك مِنْهُم فَعَلَيهِ لعنة الله وَالْمَلَائِكَة وَالنَّاس أَجْمَعِينَ (أ، بي، ط)

Bukayr Ibn Wahb τ raconte : « Anas m'a dit : « Je vais te révéler un hâdîth dont je n'ai pas parlé à tout le monde. Le Messager de Dieu (sws) s'est levé et se mit à la porte de la maison dans laquelle nous nous trouvions avec lui, puis il dit : « Les Imâms (Califes) sont de la lignée des Qoraych. J'ai sur vous un droit et ils ont sur vous un droit également. Ceci tant qu'ils sont indulgents lorsque l'on sollicite leur indulgence, tant qu'ils respectent leurs engagements et tant qu'ils gouvernent avec justice. Celui d'entre eux qui ne respecte pas cela sera maudit par Allah, Ses anges et tous les gens ! ».

وَعَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول فِي بَيْتِي هَذَا اللَّهُمَّ من ولي من أَمر أمتِي شَيْئا فشق عَلَيْهِم فاشقق عَلَيْهِ وَمن ولي من أَمر أمتِي شَيْئا فرفق بهم فارفق بِهِ (م، ن، بع)

'Â`icha g dit avoir entendu les propos suivants de l'Envoyé de Dieu (sws), alors qu'il était chez elle : « Ô mon Seigneur, tout individu qui a été érigé en responsable sur les gens de ma communauté, puis qui a été dur envers

eux, traite-le avec dureté ! Et celui qui a été érigé en responsable des gens de ma communauté, puis qui les a traités avec douceur et considération, traite-le avec douceur et considération ».

La mise en garde contre le corrupteur, le corrompu et celui qui leur sert d'intermédiaire

ترهيب الراشي والمرتشي والساعي بَينهمَا

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ لعن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم الراشي والمرتشي (بد، ت، بج، بح)

'Abd Allah Ibn 'Amr τ a dit : « Le Messager de Dieu (sws) a maudit le corrupteur et le corrompu ».

La mise en garde contre l'injustice, l'invocation de celui qui a subit l'injustice et l'incitation à lui porter assistance

التَّرْهِيب من الظُّلم وَدُعَاء الْمَظْلُوم وخذله وَالتَّرْغِيب فِي نصرته

عَن أبي ذَر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فِيمَا يروي عَن ربه عز وَجل أَنه قَالَ يَا عبَادي إِنِّي حرمت الظُّلم على نَفسِي وَجَعَلته بَيْنكُم محرما فَلَا تظالموا الحَدِيث (م، ت، بج)

Abû Dhar τ rapporte les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws), qu'il tient lui-même de son Seigneur : « Ô Mes serviteurs, Je me suis interdit l'injustice à Moi-même et je l'ai rendue interdite entre vous ; ne soyez donc pas injustes les uns envers les autres ! ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة أَيْضا رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ أَتَدْرُونَ مَا الْمُفلس قَالُوا الْمُفلس فِينَا من لَا دِرْهَم لَهُ وَلَا مَتَاع فَقَالَ إِن الْمُفلس من أمتِي من يَأْتِي يَوْم الْقِيَامَة بِصَلَاة وَصِيَام

وَزَكَاة وَيَأْتِي وَقد شتم هَذَا وَقذف هَذَا وَأكل مَال هَذَا وَسفك دم هَذَا وَضرب هَذَا فَيعْطى هَذَا من حَسَنَاته وَهَذَا من حَسَنَاته فَإِن فنيت حَسَنَاته قبل أَن يقْضى مَا عَلَيْهِ أَخذ من خطاياهم فطرحت عَلَيْهِ ثمَّ طرح فِي النَّار (م، ت)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Savez-vous qui est la personne fauchée ? ». Les compagnons répondirent : « La personne fauchée parmi nous est celui qui n'a ni dirhams ni rien d'autre ». Le Prophète (sws) dit : « La personne fauchée des gens de ma communauté sera celle qui viendra au Jour de la Résurrection et qui aura prié, jeûné, fait des aumônes, mais qui aura aussi insulté celui-là, calomnié celui-ci, extorqué les biens de cet autre là, tué celui-là, frappé celui-ci... Elle devra donner en compensation ses bonnes actions à celui-ci et celui-là... Puis, si ses bonnes actions se terminent alors qu'il reste encore des gens à dédommager, on prendra de leurs péchés et on les fera porter à cette personne puis elle sera jetée en Enfer ».

وَعَن عقبَة بن عَامر الْجُهَنِيّ رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ ثَلَاثَة تستجاب دعوتهم الْوَالِد وَالْمُسَافر والمظلوم (ط)

'Oqba Ibn 'Âmer τ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Il y a trois personnes dont les invocations sont exaucées : le parent, le voyageur et celui qui a subi une injustice ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم دَعْوَة الْمَظْلُوم مستجابة وَإِن كَانَ فَاجِرًا ففجوره على نَفسه (أ)

D'après Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « L'invocation de celui qui a subi une injustice est exaucée, quand bien même il serait un pervers, car sa perversité ne le concerne que lui-même ».

L'incitation à prononcer des paroles pour celui qui craint d'être touché par une injustice

التَّرْغِيب فِي كَلِمَات يقولهن من خَافَ ظَالِما

عَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِذا تخوف أحدكُم السُّلْطَان فَلْيقل اللَّهُمَّ رب السَّمَوَات السَّبع وَرب الْعَرْش الْعَظِيم كن لي جارا من شَرّ فلَان بن فلَان يَعْنِي الَّذِي يُرِيدهُ وَشر الْجِنّ وَالْإِنْس وأتباعهم أَن يفرط عَليّ أحد مِنْهُم عز جَارك وَجل ثناؤك وَلَا إِلَه غَيْرك (ط، ص)

Selon 'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ, le Prophète (sws) a dit : « Si l'un d'entre vous craint la personne qui détient le commandement qu'il dise : « Ô Allah, Seigneur des sept cieux et Seigneur du Trône majestueux ! Sois pour moi un Allié contre le mal d'untel fils d'untel (c'est-à-dire la personne qui lui veut du mal), contre le mal des djinns et des hommes ainsi que le mal de ceux qui les suivent, afin qu'aucun d'entre eux ne soit brusquement injuste envers moi. Ta protection est noble et sans faille ! Tes louanges sont les plus sublimes ! Et il n'y a pas de dieu autre que Toi ! ».

وَعَن عَلْقَمَة بن أبي وَقاص اللَّيْثِيّ رَضِي الله عَنهُ أَنه مر بِرَجُل من أهل الْمَدِينَة لَهُ شرف وَهُوَ جَالس بسوق الْمَدِينَة فَقَالَ عَلْقَمَة يَا فلَان إِن لَك حُرْمَة وَإِن لَك حَقًا وَإِنِّي رَأَيْتُك تدخل على هَؤُلَاءِ الْأُمَرَاء فتتكلم عِنْدهم وَإِنِّي سَمِعت بِلَال بن الْحَارِث رَضِي الله عَنهُ صَاحب رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِن أحدكُم ليَتَكَلَّم بِالْكَلِمَةِ من رضْوَان الله مَا يظنّ أَن تبلغ مَا بلغت فَيكْتب الله لَهُ بهَا رضوانه إِلَى يَوْم يلقاه وَإِن أحدكُم ليَتَكَلَّم بِالْكَلِمَةِ من سخط الله مَا يظنّ أَن تبلغ مَا بلغت فَيكْتب الله لَهُ بهَا سخطه إِلَى يَوْم الْقِيَامَة قَالَ عَلْقَمَة انْظُر وَيحك مَاذَا تَقول وَمَا تكلم بِهِ فَرب كَلَام قد منعنيه مَا سَمِعت من بِلَال بن الْحَارِث (بج، بح، ت، حا، ص)

'Alqama Ibn Abî Waqqâs τ passa près d'un notable de Médine qui était assis au sein du marché de la ville. 'Alqama dit alors : « Ô toi ! Tu es certes respectable et tu as des droits sur nous mais je t'ai vu entrer chez ces émirs et

discuter avec eux. En effet, j'ai entendu Bilâl Ibn Al Hârith τ rapporter les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « L'un d'entre vous est suceptible de prononcer une parole qui plaît à Allah, sans soupçonner à quel point elle a été valorisée auprès de Lui, si bien qu'Allah lui inscrit son agréement jusqu'au jour où il Le rencontrera. De même, l'un d'entre vous est suceptible de prononcer une parole qui déplaît à Allah sans soupçonner à quel point cette parole a été détestée ; si bien d'Allah lui inscrit son insatisfaction jusqu'au Jour de la Résurrection ! » ». 'Alaqama dit alors : « Bon sang ! Fais attention à ce que tu dis et ce qui anime tes conversations ! Combien de paroles je souhaite parfois dire, mais je m'en empéche à cause de ce que Bilâl Ibn Al Hârith a dit ! ».

L'incitation à être compatissant, miséricordieux et doux envers la création d'Allah – élevé soit– Il – comme le peuple, les enfants, les serviteurs et autres, et la mise en garde contre le contraire et contre le fait de torturer les domestiques, les bêtes et autres injustement

التَّرْغِيب فِي الشَّفَقَة على خلق الله تَعَالَى من الرّعية وَالْأَوْلَاد وَالْعَبِيد وَغَيرهم ورحمتهم والرفق بهم والترهيب من ضد ذَلِك وَمن تَعْذِيب العَبْد وَالدَّابَّة وَغَيرهمَا ظلما

عَن جرير بن عبد الله رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من لَا يرحم النَّاس لَا يرحمه الله (ب، م، ت) وَزَاد أَحْمد وَمن لَا يغْفر لَا يغْفر لَهُ

D'après Jarîr Ibn 'Abd Allah τ, le Messager de Dieu (sws) a dit : « Celui qui ne fait pas miséricorde aux gens, Dieu ne lui fera pas Miséricorde ». Ahmad ajoute dans sa version : « Celui qui ne pardonne pas aux gens, Dieu ne lui pardonnera pas ».

عَن مُعَاوِيَة بن قُرَّة عَن أَبِيه رَضِي الله عَنهُ أَن رجلا قَالَ يَا رَسُول الله إِنِّي لأرحم الشَّاة أَن أذبحها فَقَالَ إِن رحمتها رَحِمك الله (حا، ص)

M'âwiya Ibn Qurra rapporte d'après son père τ qu'un homme dit : « Ô Messager de Dieu, j'eprouve de la pitié à l'égard de la brebis lorsque je souhaite l'égorger ». Le Messager d'Allah (sws) répondit : « Si tu es miséricordieux à son égard, Allah le sera envers toi ».

عَن عبد الله بن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا من إِنْسَان يقتل عصفورا فَمَا فَوْقهَا بِغَيْر حَقّهَا إِلَّا يسْأَل الله عَنْهَا يَوْم الْقِيَامَة قيل يَا رَسُول الله وَمَا حَقّهَا قَالَ حَقّهَا أَن تذبحها فتأكلها وَلَا تقطع رَأسهَا فترمي بِهِ (ن، حا)

Ibn 'Omar ψ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Tout être humain qui tue un petit oiseau ou plus encore, sans aucun droit, sera questionné auprès d'Allah pour cet acte ! ». On demanda : « Et quel est son droit, ô Envoyé d'Allah ? ». Il répondit : « De l'égorger, puis de le manger et non pas de lui couper la tête puis de le jeter ! ».

عَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم دخلت امْرَأَة النَّار فِي هرة ربطتها فَلم تطعمها وَلم تدعها تَأْكُل من خشَاش الأَرْض وَفِي رِوَايَة عذبت امْرَأَة فِي هرة سجنتها حَتَّى مَاتَت لَا هِيَ أطعمتها وسقتها إِذْ هِيَ حبستها وَلَا هِيَ تركتهَا تَأْكُل من خشَاش الأَرْض (ب)

خشَاش الأَرْض مُثَلّثَة الْخَاء الْمُعْجَمَة وبشينين معجمتين هُوَ حشرات الأَرْض والعصافير وَنَحْوهَا

Ibn 'Omar ψ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Une femme est entrée en Enfer à cause d'une chatte. Celle-là l'a attachée, l'a affamée et ne l'a même pas laissé manger les bestioles qui se trouvaient au sol ».

عَن سهل بن الحنظلية رَضِي الله عَنهُ قَالَ مر رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم بِبَعِير قد لصق ظَهره ببطنه فَقَالَ اتَّقوا الله فِي هَذِه الْبَهَائِم الْمُعْجَمَة فاركبوها صَالِحَة وكلوها صَالِحَة (بدن بخ)

Sahl Ibn Al Handhliya τ raconte : « Le Messager de Dieu (sws) passa près d'un chameau qui laissait apparaitre ses os, du fait de la maigreur, puis dit : « Craignez Allah concernant ces bêtes qui ne savent pas parler ! Montez-les entretenues et en bonne santé, et mangez-les entretenues en bonne santé ! » ».

عَن أبي مَسْعُود البدري رَضِي الله عَنهُ قَالَ كنت أضْرب غُلَاما لي بِالسَّوْطِ فَسمِعت صَوتا من خَلْفي اعْلَم أَبَا مَسْعُود فَلم أفهم الصَّوْت من الْغَضَب فَلَمَّا دنا مني إِذا هُوَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَإِذا هُوَ يَقُول اعْلَم أَبَا مَسْعُود أَن الله عز وَجل أقدر عَلَيْك مِنْك على هَذَا الْغُلَام فَقلت لَا أضْرب مَمْلُوكا بعده أبدا وَفِي رِوَايَة فَقلت يَا رَسُول الله هُوَ حر لوجه الله تَعَالَى فَقَالَ أما لَو لم تفعل لَلَفَحَتْك النَّار أَو لمستك النَّار (م، بد، ت)

Abû Mas'ûd τ raconte : « J'étais en train de corriger l'un de mes jeunes serviteurs quand soudain, j'entendis une voix derrière moi dire « Sache, Abû Mas'ûd… ». Cependant, je n'avais pas compris ces paroles du fait de la colère. Puis, lorsque la voix s'approcha, j'ai constaté qu'il s'agissait du Messager d'Allah (sws) qui me dit : « Sache, Abû Mas'ûd, qu'Allah (swt) est plus puissant pour te châtier que tu ne l'es sur ce jeune ! ». Je dis alors : « Je ne frappai plus jamais un serviteur après lui ». Dans une autre version : « Ô Messager d'Allah, je le rends libre pour le Visage d'Allah - élevé soit-il ». Le Prophète (sws) répondit : « Si tu ne l'avais pas fait, le feu de l'Enfer t'aurait léché ».

عَن عَمْرو بن حُرَيْث رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ مَا خففت على خادمك من عمله كَانَ لَك أجرا فِي موازينك (بي، بح)

D'après 'Amr Ibn Hurayth ψ, le Prophète (sws) a dit : « Tout ce que tu allèges de charge à tes domestiques sera pour toi une récompense dans ta balance ».

L'interdiction de marquer une bête sur le visage

فصل ما جاء و النهي عن الوسم في الوجه

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم مر على حمَار قد وسم فِي وَجهه فَقَالَ لعن الله الَّذِي وسمه (م)

D'après Ibn 'Abbas ψ, le Prophète (sws) passa près d'un âne marqué sur le visage, alors il dit : « Que Dieu maudisse celui qui l'a marqué ! ».

L'incitation pour le dirigeant, et pour toute autre personne ayant des responsabilités, de prendre des conseillers et un entourage pieux

ترغيب الإِمَام وَغَيره من وُلَاة الْأُمُور فِي اتِّخَاذ وَزِير صَالح وبطانة حَسَنَة

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا قَالَت قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا أَرَادَ الله بالأمير خيرا جعل لَهُ وَزِير صدق إِن نسي ذكره وَإِن ذكر أَعَانَهُ وَإِذا أَرَادَ الله بِهِ غير ذَلِك جعل لَهُ وَزِير سوء إِن نسي لم يذكرهُ وَإِن ذكر لم يعنه (بد، بح، ن)

'Â`icha τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Lorsqu'Allah veut du bien à l'émir (à tout responsable), il lui accorde un ministre (conseiller) sincère : s'il oublie ses devoirs, il les lui rappelle et s'il s'en souvient, il l'aide à les accomplir. En revanche, si Allah lui veut autre chose que cela, Il lui accorde un minitre mauvais : s'il oublie ses devoirs, son ministre ne le rappelle pas à l'ordre, et s'il s'en souvient, il ne l'aide pas à les accomplir ».

La mise en garde contre le faux témoignage

التَّرْهِيب من شَهَادَة الزُّور

عَن أبي بكرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ كُنَّا عِنْد رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَقَالَ أَلا إنبئكم بأكبر الْكَبَائِر ثَلَاثًا الْإِشْرَاك بِاللَّه وعقوق الْوَالِدين وَشَهَادَة الزُّور أَلا وَشَهَادَة الزُّور وَقَول الزُّور وَكَانَ مُتكئا فَجَلَسَ فَمَا زَالَ يكررها حَتَّى قُلْنَا ليته سكت (ب، م، ت)

Abû Bakra τ raconte : « Alors que nous étions chez l'Envoyé d'Allah (sws), celui-ci nous dit : « Ne voulez-vous pas que je vous informe des plus grands péchés capitaux qui sont au nombre de trois ? ». Le Prophète continua : « Le fait d'associer quoi que ce soit à Allah, la désobéissance aux parents, et le faux témoignage… et notamment le faux témoignage et le propos mensonger ». L'Envoyé d'Allah (sws) était allongé puis il se leva. Il ne cessa de répéter cette parole jusqu'à ce que nous aurions souhaité qu'il se taise ».

Le livre des peines

كتاب الْحُدُود وَغيرهَا

L'incitation à enjoindre le bien et à interdire le blamâble et la mise en garde contre le délaissement de cela et contre le fait d'être laxiste en la matière

التَّرْغِيب فِي الْأَمر بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْي عَن الْمُنكر و الترهيب من تركهما و المداهنة فيهما

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ (م، ت، بج، ن)

Abû Sa'îd Al Khudrî τ raconte : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Celui d'entre vous qui voit une chose blamâble, qu'il la change avec sa main. S'il n'en est pas capable, qu'il le fasse avec sa langue. Enfin, s'il n'en est pas capable, qu'il désapprouve cela par le cœur, et ceci constitue le plus bas degré de la foi ».

عَن عبَادَة بن الصَّامِت رَضِي الله عَنهُ قَالَ بَايعنَا رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم على السّمع وَالطَّاعَة [...] وعَلى أَن نقُول بِالْحَقِّ أَيْنَمَا كُنَّا لَا نَخَاف فِي الله لومة لائم (ب،م)

'Ubâda Ibn As-Sâmit τ dit : « Nous avons prêté allégeance au Messager d'Allah (sws) pour l'écouter et lui obéir [...] et pour dire la vérité où que nous soyons, sans craindre les reprôches de qui que ce soit ».

عَن جَابر رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ سيد الشُّهَدَاء حَمْزَة بن عبد الْمطلب وَرجل قَامَ إِلَى إِمَام جَائِر فَأمره وَنَهَاهُ فَقتله (ت، حا)

D'après Jâbir τ, le Prophète (sws) a dit : « Le meilleur des martyrs est Hamza Ibn 'Abd Al Muttalib, ainsi qu'un homme qui s'est rendu chez un dirigeant despotique pour lui enjoindre le bien et lui interdire le mal, puis fut executé à cause de cela ».

عَن جرير رَضِي الله عَنهُ قَالَ بَايَعت النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم على السّمع وَالطَّاعَة فلقنني فِيمَا اسْتَطَعْت والنصح لكل مُسلم (ب، م)

Jarîr τ a dit : « J'ai prêté allégeance au Prophète (sws) pour l'écouter et lui obéir « selon mes capacités », comme il m'avait demandé de le répéter, et pour prodiguer de bons conseils à chaque musulman ».

عَن أبي بكر الصّديق رَضِي الله عَنهُ قَالَ يَا أَيهَا النَّاس إِنَّكُم تقرؤون هَذِه الْآيَة يَا أَيهَا الَّذين آمنُوا عَلَيْكُم أَنفسكُم لَا يضركم من ضل إِذا اهْتَدَيْتُمْ الْمَائِدَة 105وَإِنِّي سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول إِن النَّاس إِذا رَأَوْا الظَّالِم فَلم يَأْخُذُوا على يَدَيْهِ أوشك أَن يعمهم الله بعقاب من عِنْده (بد، ت، بج، ن، بح) وَفِي رِوَايَة لأبي دَاوُد سَمِعت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَقُول مَا من قوم يعْمل فيهم بِالْمَعَاصِي ثمَّ يقدرُونَ على أَن يُغيرُوا ثمَّ لَا يُغيرُوا إِلَّا يُوشك أَن يعمهم الله مِنْهُ بعقاب.

Abû Bakr As-Siddiq τ a dit : « Ô vous les gens, il vous arrive de lire ce verset : « Ô vous qui avez cru ! Il vous incombe de ne vous occuper que de vos propres âmes ; celui qui s'égare ne vous causera aucun tort, si vous êtes sur la bonne voie » (Sourate La Table Servie, verset 105). Or, j'ai entendu l'Envoyé d'Allah (sws) dire : « Lorsque les gens verront l'injustice, sans réprimer celui qui la commet, Allah généralisera, sur tout le monde, un châtiment qui proviendra de Lui ». Dans une version d'Abû Dâwûd τ : « J'ai entendu le Messager d'Allah (sws) dire : « Lorsqu'un peuple constate que des péchés sont commis en son sein, et que ses membres sont en mesure de changer la situation, mais qu'ils ne le font pas, Allah est prompt à généraliser Son châtiment sur tous les membres de ce peuple ».

وَعَنِ الْعُرْسِ بْنِ عَمِيرَةَ – رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ – عَنِ النَّبِيِّ – صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ – قَالَ : " إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ مَنْ شَهِدَهَا فَكَرِهَهَا كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهَا ، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيَهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا " (بد)

'Urs Ibn 'Amîra Al Kindî τ, rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Lorsqu'un péché est commis sur terre, celui qui y assiste mais qui le désapprouve est comparable à celui qui n'y a pas assisté. Quant à celui qui n'y a pas assisté mais qui l'approuve, celui-là est comparable à celui qui y a assisté ».

La mise en garde contre celui qui enjoint le bien et interdit le blamâble, mais qui agit en faisant le contraire

التَّرْهِيب من أَن يَأْمر بِمَعْرُوف وَينْهى عَن مُنكر وَيُخَالف قَوْله فعله

عَن أنس بن مَالك رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم رَأَيْت لَيْلَة أسري بِي رجَالًا تقْرض شفاههم بمقاريض من النَّار فَقلت من هَؤُلَاءِ يَا جِبْرِيل قَالَ الخطباء من أمتك الَّذين يأمرون النَّاس بِالْبرِّ وينسون أنفسهم وهم يَتلون الْكتاب أَفلا يعْقلُونَ (با، بح، به)

Anas Ibn Mâlik τ rapporte que l'Envoyé de Dieu (sws) a dit : « La nuit de mon ascension, j'ai vu des hommes dont on coupaient les lêvres avec des ciseaux. J'ai alors demandé : « Qui sont ces gens, ô Jibrîl ? ». Il répondit : « Ce sont les prêcheurs de ta communauté qui enjoignaient le bien aux gens et qui oubliaient de l'accomplir eux-mêmes, alors qu'ils récitaient le Coran. Ne réflechissaient-ils donc pas ? ».

L'incitation à couvrir les défauts du musulman et la mise en garde contre le fait de les dévoiler et d'être à l'affût de cela

التَّرْغِيب فِي ستر الْمُسلم والترهيب من هتكه وتتبع عَوْرَته

عَن أَبِي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ [...] وَمن ستر على مُسلم ستره الله فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَة [...](ط، م، بد، ت، ن، بج)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « [...] et celui qui couvre les défauts d'un musulman, Allah couvrira les siens dans cette vie et dans l'au-delà [...] ».

La mise en garde contre le fait de ne pas appliquer les peines légales et de porter atteinte aux choses qu'Allah a rendues sacrées

التَّرْهِيب من مواقعة الْحُدُود وانتهاك الْمَحَارِم و الترهيب من المداهنة فيها

عَن أَبِي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لحد يُقَام فِي الأَرْض خير لأهل الأَرْض من أَن يمطروا ثَلَاثِينَ صباحا (ن، بج)

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Appliquer une peine légale sur terre est meilleure pour ses habitants que de recevoir de la pluie durant trente jours ».

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن قُريْشًا أهمَّهُمْ شَأْن المخزومية الَّتِي سرقت فَقَالُوا من يكلم فِيهَا رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم ثمَّ قَالُوا من يجترىء عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَة بن زيد حب رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم فَكَلمهُ أُسَامَة فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يَا أُسَامَة أَتَشفع فِي حد من حُدُود الله ثمَّ قَامَ فاختطب فَقَالَ إِنَّمَا هلك الَّذين من قبلكُمْ أَنهم كَانُوا إِذا سرق فيهم الشريف تَرَكُوهُ وَإِذا سرق فيهم الضَّعِيف أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَد وَايْم الله لَو أَن فَاطِمَة بنت مُحَمَّد سرقت لَقطعت يَدهَا (ب، بد، ت، ن، بج)

'Â'icha τ raconte que la tribu des Qoraych fut préoccupée par le sort de la femme de la tribu des Banû Makhzûm qui avait commis un vol. Ils dirent : « Lequel d'entre nous se propose pour intercéder en sa faveur, auprès du Messager d'Allah (sws) ? ». Puis ils ajoutèrent : « Qui oserait le voir pour

cela si ce n'est Ussâma Ibn Zayd, le bien aimé de l'Envoyé d'Allah (sws) ! ». Ussâma s'entretint avec le Prophète (sws) sur ce sujet, lequel dit : « Ô Ussâma, tu viens intercéder pour lever l'application d'une peine qu'Allah a instaurée ? ». Puis il se leva et prononça le discours suivant : « Ceux qui vous ont précédés ont causé leur perte car, lorsque le noble d'entre eux commettait un vol, ils le laissaient et lorsque le faible d'entre eux volait, ils appliquaient la peine légale. Je jure par Allah que si Fâtima, la fille de Muhammad, avait volé, je lui aurais coupé la main ».

La mise en garde avec insistance contre la consommation de vin (d'alcool), contre sa vente, contre le fait de le presser, de le transporter et de manger les revenus de sa vente et l'incitation à délaisser tout cela

التَّرْهِيب من شرب الْخمر وَبَيْعهَا وشرائها وعصرها وَحملهَا وَأكل ثَمنهَا وَالتَّشْدِيد فِي ذَلِك وَالتَّرْغِيب فِي تَركه وَالتَّوْبَة مِنْهُ

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لَا يَزْنِي الزَّانِي حِين يَزْنِي وَهُوَ مُؤمن وَلَا يسرق السَّارِق حِين يسرق وَهُوَ مُؤمن وَلَا يشرب الْخمر حِين يشْربهَا وَهُوَ مُؤمن (ب، م، بد، ن، ن)

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Le fornicateur ne reste pas croyant au moment où il fornique, le voleur ne reste pas croyant au moment où il vole, et le buveur de vin (d'alcool) ne reste pas croyant au moment où il consomme l'alcool ».

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لعن الله الْخمر وشاربها وساقيها ومبتاعها وبائعها وعاصرها ومعتصرها وحاملها والمحمولة إِلَيْهِ (بد، بج)

D'après Ibn 'Omar ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Allah a maudit le vin, celui qui le consomme, celui qui le sert, celui qui l'achète, celui qui le vend, celui qui le presse, celui pour qui il est pressé, celui qui le transporte et celui pour qui on le transporte ».

وَعَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم اجتنبوا الْخمر فَإِنَّهَا مِفْتَاح كل شَرّ (حا)

Ibn 'Abbas τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Eloignez-vous du vin (de l'alcool) car c'est la porte qui ouvre à tous les maux ».

وَعَن ابْن عمر رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من شرب الْخمر لم تقبل لَهُ صَلَاة أَرْبَعِينَ صباحا فَإِن تَابَ تَابَ الله عَلَيْهِ فَإِن عَاد لم تقبل لَهُ صَلَاة أَرْبَعِينَ صباحا فَإِن تَابَ تَابَ الله عَلَيْهِ فَإِن عَاد لم تقبل لَهُ صَلَاة أَرْبَعِينَ صباحا فَإِن تَابَ تَابَ الله عَلَيْهِ فَإِن عَاد فِي الرَّابِعَة لم تقبل لَهُ صَلَاة أَرْبَعِينَ صباحا فَإِن تَابَ لم يتب الله عَلَيْهِ وَغَضب الله عَلَيْهِ وسقاه من نهر الخبال قيل يَا أَبَا عبد الرَّحْمَن وَمَا نهر الخبال قَالَ نهر يجْرِي من صديد أهل النَّار (ت، حا، ن،)

D'après Ibn 'Omar τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui consomme de l'alcool verra sa prière refusée durant quarante jours. S'il se repent, Allah acceptera son repentir. S'il recommence, sa prière lui sera refusée durant quarante jours. S'il se repent ensuite, Allah acceptera son repentir. S'il retourne à sa consommation de nouveau, sa prière ne sera pas acceptée pendant quarante jours et s'il se repent, son repentir ne sera pas accepté, Dieu sera courroucé contre lui et Il lui donnera à boire du fleuve Khabâl ». On demanda : « Ô 'Abd Ar-Rahmân, qu'est-ce que le fleuve de Khabâl ? ». Il répondit : «Un fleuve constitué des secrétions putrides des gens du Feu ».

La mise en garde contre la fornication et en particulier avec la femme de son voisin et l'incitation à la chasteté

التَّرْهِيب من الزِّنَا سِيمَا بحليلة الْجَار والمغيبة وَالتَّرْغِيب فِي حفظ الْفرج

وَعَن عبد الله بن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا يحل دم امرىء مُسلم يشْهد أَن لَا إِلَه إِلَّا الله وَأَنِّي رَسُول الله إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاث الثّيّب الزَّانِي وَالنَّفس بِالنَّفسِ والتارك لدينِهِ المفارق للْجَمَاعَة (ب، م، بد، ت، ن)

'Abd Allah Ibn Mas'ûd τ rapporte que l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Le sang d'une personne qui témoigne qu'il n'y a pas de dieu si ce n'est Allah et que je suis le Messager d'Allah n'est illicite que dans trois cas : « l'homme marié adultère, la compensation d'une âme par une autre, l'apostat qui délaisse le groupe ».

وَعَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم إِذا زنى الرجل خرج مِنْهُ الْإِيمَان فَكَانَ عَلَيْهِ كالظلة فَإِذا أقلع رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَان (بد، ت، به، حا)

Abû Hurayra τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « Lorsque l'individu commet l'adultère, sa foi sort de lui pour se mettre au-dessus de sa tête, telle une ombrelle. Lorsqu'il cesse, sa foi revient à lui ».

Section

فصل

عَن الْمِقْدَاد بن الْأسود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لأَصْحَابه مَا تَقولُونَ فِي الزِّنَا قَالُوا حرَام حرمه الله عز وَجل وَرَسُوله فَهُوَ حرَام إِلَى يَوْم الْقِيَامَة فَقَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لأَصْحَابه لِأَن يَزْنِي الرجل بِعشر نسْوَة أيسر عَلَيْهِ من أَن يَزْنِي بِامْرَأَة جَاره (أ، ط)

D'après Al Miqdâd Ibn al Aswad τ, l'Envoyé de Dieu (sws) dit à ses compagnons: « Qu'avez-vous à dire concernant la fornication ? ». Ils répondirent : « Elle est illicite. C'est Allah (swt) et Son Messager qui l'ont rendue ainsi. Elle le sera donc jusqu'au Jour de la Résurrection ». Le Prophète (sws) dit alors à ses compagnons : « Que l'homme fornique avec dix femmes quelconques est moins pire pour lui que de forniquer avec la femme de son voisin ! ».

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا رفع الحَدِيث قَالَ مثل الَّذِي يجلس على فرَاش المغيبة مثل الَّذِي ينهشه أسود من أساود يَوْم الْقِيَامَة (ط) الأساود الْحَيَّات وَاحِدهَا أسود

'Abd Allah Ibn 'Amr τ rapporte les paroles suivantes du Messager d'Allah (sws) : « Celui qui s'assoit sur le lit d'une femme dont le mari est absent s'expose à la même situation que celui qui sera mordu par un serpent du Jour de la Résurrection ».

وَعَن سهل بن سعد رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من يضمن لي مَا بَين لحييْهِ وَمَا بَين رجلَيْهِ تَضَمَّنت لَهُ بِالْجنَّةِ (ب، ت) قَالَ الْحَافِظ المُرَاد بِمَا بَين لحييْهِ اللِّسَان وَبِمَا بَين رجلَيْهِ الْفرج، واللحيان هما عظما الحنك

D'après Sahl Ibn Sa'd τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui me garantit ce qui se trouve entre ses mâchoires et ses deux jambes, je lui garantis le Paradis ».

La mise en garde contre l'homosexualité, la zoophilie et la sodomie

التَّرْهِيب من اللواط وإتيان الْبَهِيمَة وَالْمَرْأَة فِي دبرهَا سَوَاء كَانَت زَوجته أَو أَجْنَبِيَّة

وَعَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا عَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ [...] وَلعن الله من عمل عمل قوم لوط قَالَهَا ثَلَاثًا فِي عمل قوم لوط (بح، به، ن)

Ibn ‘Abbas ψ rapporte que le Prophète (sws) a dit : « Allah a maudit celui qui commet l'acte commis par le peuple de Lot ». Il répéta cela à trois reprises.

عَن عبد الله بن عَمْرو رَضِي الله عَنْهُمَا أَن النَّبِي صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ هِيَ اللوطية الصُّغْرَى يَعْنِي الرجل يَأْتِي امْرَأَته فِي دبرهَا (بز)

‘Abd Allah Ibn ‘Amr τ rapporte que le Prophète (sws) a prononcé les paroles suivantes concernant l'homme qui sodomise sa femme : « Ceci est un acte qui s'apparente à ce que le peuple de Lot faisait ».

عَن عقبَة بن عَامر رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لعن الله الَّذين يأْتونَ النِّسَاء فِي محاشهن (ط) المحاش بِفَتْح الْمِيم وَبِالْحَاءِ الْمُهْملَة وَبعد الْألف شين مُعْجمَة مُشَدّدَة جمع محشة بِفَتْح الْمِيم وَكسرهَا وَهِي الدبر

‘Oqba Ibn ‘Amer τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Allah a maudit ceux qui sodomisent les femmes ».

La mise en garde contre le meurtre d'une âme, sauf pour une raison légitime

التَّرْهِيب من قتل النَّفس الَّتِي حرم الله إِلَّا بِالْحَقِّ

عَن ابْن مَسْعُود رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم أول مَا يُحَاسب عَلَيْهِ العَبْد الصَّلَاة وَأول مَا يقْضى بَين النَّاس فِي الدِّمَاء (ن)

Ibn Mas'ûd τ rapporte les paroles suivantes de l'Envoyé d'Allah (sws) : « La première chose concernant laquelle le serviteur devra rendre des comptes

sera la prière, et la première chose pour laquelle les gens comparaîtront en jugement devant Allah sera les questions relatives au sang ».

وَعَن الْبَرَاء بن عَازِب رَضِي الله عَنهُ أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ لزوَال الدُّنْيَا أَهْون على الله من قتل مُؤمن بِغَيْر حق (بج، به، ص)

Al Bara` Ibn 'Âzib τ rapporte que le Messager de Dieu (sws) a dit : « La destruction de ce monde est moins grave chez Allah que le fait de tuer un croyant sans aucun droit ».

عَن عبد الله بن عَمْرو قَالَ رَأَيْت رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم يطوف بِالْكَعْبَةِ وَيَقُول مَا أطيبك وَمَا أطيب رِيحك مَا أعظمك وَمَا أعظم حرمتك وَالَّذِي نفس مُحَمَّد بِيَدِهِ لحُرْمَة الْمُؤمن عِنْد الله أعظم من حرمتك مَاله وَدَمه (بج)

'Abd Allah Ibn 'Amr τ raconte : « J'ai vu le Messager d'Allah tourner autour de la Ka'ba tout en disant : « Qu'est ce que tu es agréable, comme ton parfum est si doux ! Comme tu es majestueuse et combien ta sacralité est grande ! Par Celui qui détient l'âme de Muhammad entre Ses Mains, la sacralité du croyant chez Allah est plus grande que la tienne ; à la fois son sang et ses biens ».

وَعَن مُعَاوِيَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم كل ذَنْب عَسى الله أَن يغفره إِلَّا الرجل يَمُوت كَافِرًا أَو الرجل يقتل مُؤمنا مُتَعَمدا (ن، حا)

Mu'âwiya τ rapporte que le Messager d'Allah (sws) a dit : « Il est possible d'espérer le pardon d'Allah pour tout péché que l'on a commis, à l'exception de l'homme qui meurt mécréant ou qui tue délibérément un croyant ».

Section

فصل

وَعَن عبد الله بن عَمْرو بن الْعَاصِ رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من قتل معاهدا لم يرح رَائِحَة الْجنَّة وَإِن رِيحهَا يُوجد من مسيرَة أَرْبَعِينَ عَاما (ب، ن)

D'après 'Abd Allah Ibn 'Amr Ibn Al 'Âs ψ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Celui qui tue un non-musulman ne sentira pas l'odeur du Paradis dont le parfum se perçoit à une distance équivalente à quarante années de marche ».

La mise en garde contre le suicide

التَّرْهِيب من قتل الْإِنْسَان نَفسه

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من تردى من جبل فَقتل نَفسه فَهُوَ فِي نَار جَهَنَّم يتردى فِيهَا خَالِدا مخلدا فِيهَا أبدا وَمن تحسى سما فَقتل نَفسه فسمه فِي يَده يتحساه فِي نَار جَهَنَّم خَالِدا مخلدا فِيهَا أبدا وَمن قتل نَفسه بحديدة فحديدته فِي يَده يتوجأ بهَا فِي نَار جَهَنَّم خَالِدا مخلدا فِيهَا أبدا (ب، م، ت، ن) تردى أَي رمى بِنَفسِهِ من الْجَبَل أَو غَيره فَهَلَك، يتوجأ بهَا مهموزا أَي يضْرب بهَا نَفسه

Selon Abû Hurayra τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Celui qui se jette du haut d'une montagne, puis meurt, périra dans le feu en Enfer. Il ne cessera de s'y jeter pour l'éternité. Celui qui avale un poison, puis meurt, il sera ressucité le poison à la main et ne cessera de l'avaler dans les feux de l'Enfer, pour l'éternité. Celui qui tue une âme à l'aide d'une arme en fer, sera réssucité avec cette arme à la main et ne cessera de se mutiler avec dans le feu de l'Enfer pour l'éternité ».

La mise en garde contre le fait d'assister à la mort d'une personne exécutée ou fouettée pour un motif injuste et ce qu'il est parvenu concernant celui qui dénude le dos d'un musulman pour le fouetter injustement

التَّرْهِيب أَن يحضر الْإِنْسَان قتل إِنْسَان ظلما أَو ضربه وَمَا جَاءَ فِيمَن جرد ظهر مُسلم بِغَيْر حق

عَن ابْن عَبَّاس رَضِي الله عَنْهُمَا قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا يَقِفن أحدكُم موقفا يقتل فِيهِ رجل ظلما فَإِن اللَّعْنَة تنزل على كل من حضر حِين لم يدفعوا عَنهُ وَلَا يَقِفن أحدكُم موقفا يضْرب فِيهِ رجل ظلما فَإِن اللَّعْنَة تنزل على من حَضَره حِين لم يدفعوا عَنهُ (ط، به)

D'après Ibn 'Abbas ψ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Que personne d'entre vous n'assiste à la mort d'un homme exécuté de manière injuste, car la malédiction descend sur toute l'assistance dans la mesure où personne n'a pris sa défense. De même, que personne n'assiste à une scène où l'on fouette une personne injustement, car la malédiction descend sur toute l'assistance dans la mesure où personne n'a pris sa défense ».

L'incitation à faire grâce au tueur ou à la personne ayant commis un crime ou qui a été injuste

التَّرْغِيب فِي الْعَفو عَن الْقَاتِل والجاني والظالم

عَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " إِذَا وَقَفَ الْعِبَادُ لِلْحِسَابِ يُنَادِي مُنَادٍ : لِيَقُمْ مَنْ أَجْرُهُ عَلَى اللهِ فَلْيَدْخُلِ الْجَنَّةَ ، ثُمَّ يُنَادِي الثَّانِيَةَ : لِيَقُمْ مَنْ أَجْرُهُ عَلَى اللهِ ، فَيُقَالُ : وَمَنْ ذَا الَّذِي أَجْرُهُ عَلَى اللهِ ، فَيَقُولُ : الْعَافُونَ عَنِ النَّاسِ ، فَقَامَ كَذَا وَكَذَا فَدَخَلُوهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ "(ط)

D'après Anas τ, le Prophète (sws) a dit : « Lorque les gens seront debout pour leur jugement, on appellera : « Que ceux dont la récompense incombe à Allah se lèvent afin qu'ils rentrent au Paradis ! », puis on appelera une seconde fois : « Que ceux dont la récompense incombe à Allah se lèvent ! ». Puis on demandera : « Mais qui sont ceux dont la récompense incombe à Allah ? ». Le héraut répondra : « Ce sont ceux qui pardonnaient

aux gens ». Ainsi, se lèveront tant et tant de personnes qui rentreront au Paradis sans comparaître pour rendre des comptes ».

La mise en garde contre le fait de se réjouir du malheur d'un musulman

الترهيب من إظْهَار الشماتة بِالْمُسلمِ

وَعَن وَاثِلَة بن الْأَسْقَع رَضِي الله عَنهُ قَالَ قَالَ رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم لَا تظهر الشماتة لأخيك فيرحمه الله ويبتليك (ت)

Wâthila Ibn Al Asqa' τ rapporte que le Messager d'Allah τ a dit : « Ne te réjouis pas du malheur de ton frère car il se pourrait qu'Allah lui fasse miséricorde et qu'il t'éprouve ».

La mise en garde contre le fait de commettre les petits péchés que l'on néglige et contre le fait de les accomplir souvent

التَّرْهِيب من ارْتِكَاب الصَّغَائِر والمحقرات من الذُّنُوب والإصرار على شَيْء مِنْهَا

عَن أبي هُرَيْرَة رَضِي الله عَنهُ عَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ إِن العَبْد إِذا أَخطَأ خَطِيئَة نكتت فِي قلبه نُكْتَة سَوْدَاء فَإِن هُوَ نزع واستغفر صقلت فَإِن عَاد زيد فِيهَا حَتَّى تعلو قلبه فَهُوَ الران الَّذِي ذكر الله تَعَالَى كلا بل ران على قُلُوبهم مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ المطففين 14 (ت، ن، بح، حا)

النُّكْتَة بِضَم النُّون وبالتاء الْمُثَنَّاة فَوق هِيَ نقطة شبه الْوَسخ فِي الْمرْآة

Selon Abû Hurayra τ, l'Envoyé d'Allah (sws) a dit : « Lorsque le serviteur de Dieu commet un péché, un point noir apparaît sur son cœur. S'il cesse de commettre cet acte et implore le pardon d'Allah, il disparaît. S'il

recommence, le point noir s'agrandit jusqu'à envelopper entièrement son cœur. Ceci est le voile qu'Allah a mentionné dans le verset suivant : « Pas du tout ! En réalité ce qu'ils ont accompli a couvert leur cœur » (Sourate Les fraudeurs, verset 14).

عَن عَائِشَة رَضِي الله عَنْهَا أَن رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم قَالَ يَا عَائِشَة إياك ومحقرات الذُّنُوب فَإِن لَهَا من الله طَالبا (ن، بج، بح)

رَوَاهُ النَّسَائِيّ وَاللَّفْظ لَهُ وَابْن مَاجَه وَابْن حبَان فِي صَحِيحه وَقَالَ الْأَعْمَال بدل الذُّنُوب

D'après 'Â`icha τ, le Messager d'Allah (sws) a dit : « Ô 'Â`icha ! Fais attention aux péchés de moindre importance car il y a un ange chargé par Allah de les comptabiliser ! ».

وَعَن أنس رَضِي الله عَنهُ قَالَ إِنَّكُم لتعملون أعمالا هِيَ أدق فِي أعينكُم من الشّعْر كُنَّا نعدها على عهد رَسُول الله صلى الله عَلَيْهِ وَسلم من الموبقات يَعْنِي المهلكات (ب)

Anas τ dit : « Vous commettez des actes qui sont aussi insignifiants à vos yeux qu'un cheveux. Pourtant, nous les considérions à l'époque du Messager d'Allah (sws) comme des péchés majeurs pouvant causer notre perte ! ».

والحمد لله رب العالمين

Sommaire

الفهرس

Ceci est un résumé du livre « Mukhtassar at-targhîb wa at-tarhîb » de l'imam Ibn Hajar Al 'Asqalânî, qui lui-même avait procédé au résumé du livre « At-targhib wa at-tarhib » de l'imam Al Mundhirî, qu'Allah leur fasse miséricorde à tous les deux. Cet ouvrage, que nous mettons entre vos mains, a pour vocation de faciliter l'accès à des ahâdîth essentiels qui résument, selon nous, le sens de chacun des chapitres abordés par les imams que nous avons cités. Ce travail ne saurait être exhausif et ne vise qu'à permettre aux moins aguérris d'entre nous de bénéficier d'une entrée en la matière. Aussi, la lecture de ce résumé doit nécessairement être accompagnée d'un retour aux commentaires des savants, concernant chacun des ahâdîth, afin d'éviter tout contresens lors de leur comprehension et de leur application.

Editions ZEINO
22, Place Georges Pompidou
93160 Noisy le Grand
www.editionszeino.com
zeino58@hotmail.com

10 €